

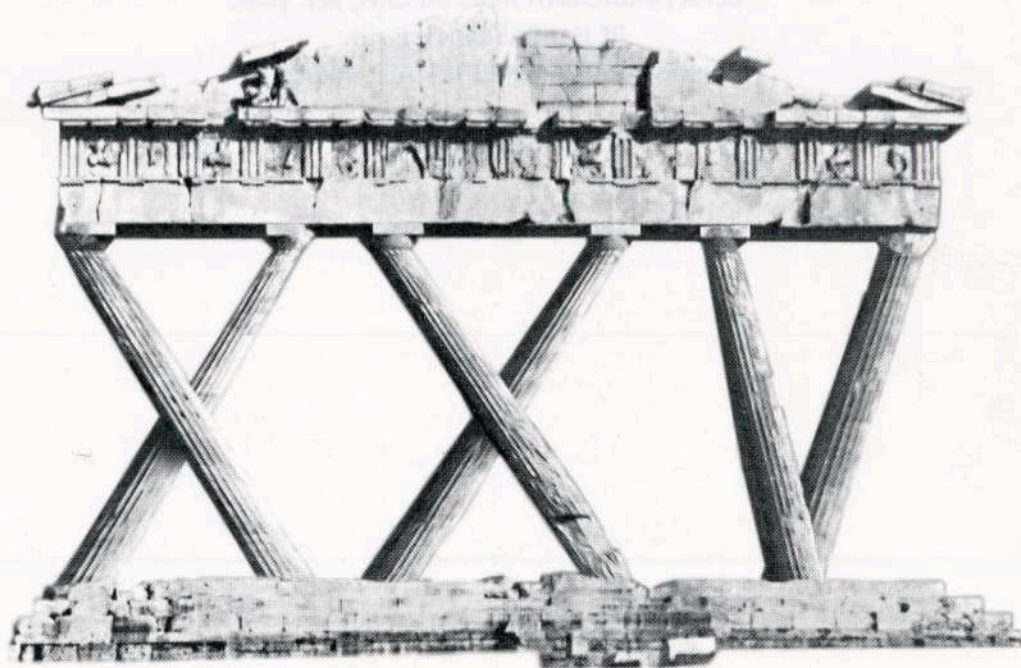

САЛОН АРХИТЕКТУРЕ

МУЗЕЈ ПРИМЕЋЕНЕ УМЕТНОСТИ - БЕОГРАД 2003

ДВАДЕСЕТ ПЕТИ САЛОН АРХИТЕКТУРЕ

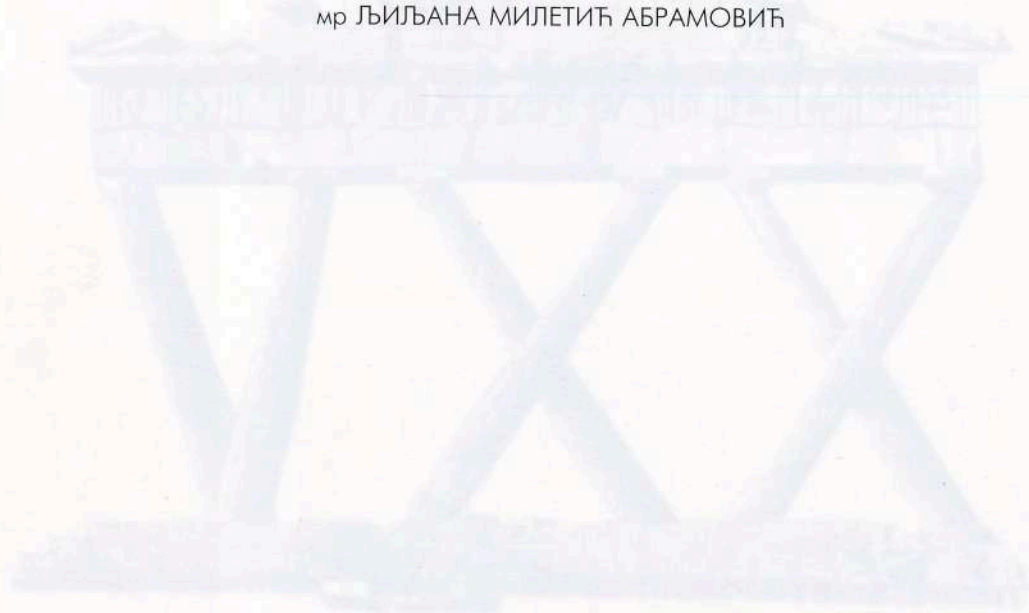

МУЗЕЈ ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ
БЕОГРАД 2003.

ДВАДЕСЕТ ПЕТИ САЛОН АРХИТЕКТУРЕ

САВЕТ САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

др ЗОРАН МАНЕВИЋ, председник
СТЕВАН МИЋИЋ д.и.о.
ВЕРА ПАВЛОВИЋ ЛОНЧАРСКИ, ист. умет.
ДЕЈАН БАБОВИЋ д.и.о.
мр ЉИЉАНА МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ

IZ
MIZEL FIRMENI RENE UMETNOSTI
BEOPAD 2003

ДВАДЕСЕТ ПЕТИ САЛОН АРХИТЕКТУРЕ

САДРЖАЈ

V

J. Јевтовић • Салон архитектуре - сенитментални осврт

VII

Љ. Милетић Абрамовић • Двадесет пети Салон архитектуре или
у сусрет обнови духа градитељства

XI

Награде и признања

1

Каталог • Урбанизам

27

Архитектура

105

Ентеријер

129

Публицистика

141

Студентски радови

159

Биографије

173

Документа

174

Љ. Милетић Абрамовић • Ретроспектива - поглед уназад - српска архитектура 1974-2000

187

Документа II

Спонзори:

26

Завод за изградњу Града Београда

104

Master Klass

САЛОН АРХИТЕКТУРЕ - СЕНТИМЕНТАЛНИ ОСВРТ

Из програмских разлога и на основу личних афинитета, заједно са историчаром и критичаром новије српске архитектуре, архитеком Зораном Маневићем, био сам један од оснивача изложбе и институције Салона архитектуре у Музеју примењене уметности у Београду током априла-маја 1974. године. Сматрао сам да Музеј, на чијем челу сам био почев од 1971. године, поред постојећих класичних дисциплина које је са успехом неговао, треба концепцијски осавременити, тако што ће све већу пажњу поклањати свим видовима савремене примењене уметности, а нарочито архитектури, графичком и индустријском дизајну и уметничкој фотографији. Био сам уверен да ће се, на тај начин, Музеј увести у модерније и савременије културне токове и да ће постепено превазилазити дотадашњу програмску ограниченост и статичност у раду у корист постизања веће динамике и активније комуникације са новом публиком и друштвеном средином. И заиста, у пракси, то се и почело догађати! Дошло је до радикалног повећања и разноврсности излагачке делатности, обезбеђен је већи прилив експоната у збирке Музеја и, коначно, донете су одлуке о формирању Салона архитектуре и Дизајн бироа (који, на жалост, није заживео). Преко ових нових институција требало је обезбедити што веће повезивање са ствараоцима из ових области, сарадњу са одговарајућим привредним, стручним и сталешким организацијама и постићи, бар делимично, финансијско осамостаљење установе у односу на до тада владајућу буџетску логику и административно уплитање државних бирократских структура.

На позив Музеја, у почетку, Салону архитектуре се придружило осам пројектантских организација у статусу оснивача. Иако су њихова имена позната, заслужују да их и овом приликом поменемо. То су: **Архитект, Архитектура и урбанизам, Бео-град пројект, Енергопројект, Пројектантски биро РТБ, Пројектбиро, Србија и Технички биро факултета.** Драгоцену подршку, такође, пружили су сви тадашњи руководиоци тих установа и неки њихови истакнути појединци-архитекте којих се радо сећамо. То су били, на пример: Михајло Митровић, Владимир Блажин, Угљеша Богуновић, Александар Миленковић, Петар Петровић, Милош Бојовић, Милица Штерић, Драгољуб Бакић, Алек-сандар Јермоленко и други. У штампаном каталогу Прве изложбе 1974. године објављени су уводни текстови директора Музеја и Зорана Маневића, неприкосновеног и агилног стручног сарадника, аутора изложбе и каталога. У каталогу је, поред осталог, у циљу јавности рада, публикован и први Правилник о раду Салона архитектуре. Имао је карактер оснивачког акта са нагласком на отвореност ново створене институције и представљао је позив новим члановима да јој приступе. На предлог Музеја донео га је Савет Салона у ширем саставу на седници од 20. марта 1974. године. У Правилнику се наводе сви релевантни подаци о програмским начелима Салона, задаци и циљеви Савета и оснивача, организациони и финансијски принципи, улога Музеја у организацији стручног рада на стварању документације о изложеним делима и обавези приређивања разних пратећих манифестација, дискусија, трибина, саветовања итд.

Све то указује на пројектовану сложеност рада Салона, на његову демократичност и отвореност и за ауторе-госте изван редова чланова-оснивача. Изложба и каталог, мада важни, нису били једини приоритети Салона архитектуре. Тежило се развијању и других облика систематског рада на праћењу, приказивању и подстицању највреднијих резултата у пројектантској и градитељској пракси, најпре у Београду, а касније и у Србији и другим републикама. У том циљу одвијао се и рад жирија за награде Салона, укључивање у његове изложбе и дела лауреата других значајнијих награда у области архитектуре и урбанизма. Једном речју, из ових одредби пројектавале су намере иницијатора и оснивача да афирмишу све добре потезе у савременој архитектури; да пробуде успаване савести бирократизованих парламентарних институција и да најширим слојевима грађана укажу на културолошки и хумани значај архитектуре која их окружује.

У свом говору на свечаном отварању Прве изложбе, поред осталог, изразио сам оптимистичку наду "да ће свака следећа изложба бити боље организована, шире конципирана, богатија са новим члановима и изложеним делима".¹ Пратећи и даље, на разне начине, рад и развој Салона архитектуре, прегледајући каталоге, туђе и сопствене текстове о њему, уверио сам се да су се ова моја очекивања, изречена пре скоро 30 година, остварила готово у потпуности, па чак, да су ме и далеко превазишла. Чињеница да Салон ове године обележава свој 25-годишњи јубилеј непрекидног трајања - може само да обрадује сваког истинског поштоваоца архитектуре и да служи на част свим досадашњим прегаоцима који су га подржавали: излагачима, Музеју примењене уметности, његовим руководиоцима, стручним сарадницима и спонзорима. Наравно, у четвртвековном раду Салона архитектуре није се увек могла остварити његова првобитна и, можда, идеална концепција. Од почетка па све до данас, знамо, Салон су пратиле бројне тешкоће,

нарочито оне финансијске природе. Долазило је и до изнуђених компромиса и промена које су наметали време, нови услови рада и нови креатори Салона. Мењали су се и друштвени услови и културне политике, па је разумљиво да се и Салон архитектуре морао стално прилагођавати тим променама, изневеравајући, донекле, почетне интенције и маштања оснивача да постане нека врста подстицајног, масовнијег и критички обојеног покрета за одговорније и инвентивније градитељство, за убрзано подизање квалитета живота у урбаним срединама.

Све то, објективно, било је тешко постићи. Архитектура и урбанизам одувек су се налазили у међупростору између чисто привредне, дакле комерцијалне, делатности и широке области културе и стваралаштва. Свако од потецијалних чинилаца, уз часне изузетке, сматрао је да нема директну обавезу помагања и финансирања Салона као редовне годишње и репрезентативне смотре највреднијих достигнућа београдских и српских архитеката. Ту незахвалну улогу, макар и симболичког, премошћавања постојећих баријера између привреде и културе, покушао је да преузме Музеј током првих изложби, користећи тада популарну друштвену институцију "самоуправног интересног организовања". Захваљујући тој "формули", од првобитних осам учесника на Првој изложби, Трећа, и последња коју је уреднички испратио потписник ових редова, већ је имала 20 чланова те "интересне заједнице". На том списку, поред нових пројектантских организација, нашли су се и Архитектонски факултет, Друштво архитеката Београда, Друштво уметничких критичара Србије, Факултет примењене уметности, Удружење примењених уметника Србије, Завод за планирање развоја Београда и други. Од тада па до данашњег дана изложбе Салона архитектуре су доживљавале стално напредовање и процват. Могућа примедба би се, начелно, могла односити на извесно занемаривање осталих прокламованих облика рада Салона,

нарочито оних чисто музеолошко-стручне природе, као што је ажурно вођење уобичајене музејске документације, јачање Одсека за архитектуру и чешће организовање пратећих разговора и критичких преиспитивања свега што нарушава професионалне и естетске стандарде квалитетнијег живота у Београду и градовима Србије.

И поред свега реченог, недвосмислено је јасно да Салон архитектуре, упркос повременим колебањима, судећи по неколиким последњим изложбама и њиховом пријему код нове и претежно младе публике - бележи стални успон, успех и несумњиву по-

уларност. Изборио је своје стално и сигурно место у низу највреднијих културно-уметничких дешавања у Београду. Тешко је и замислити да би неко могао да укине једно такво сведочење о нашем савременом архитектонском стваралаштву које се тиче свих грађана у читавој земљи.

Лично, захвалан сам организаторима 25. јубиларне изложбе Салона архитектуре што су ме позвали да још једном изнесем нека своја сећања на пионирске дане настанка ове институције, мада сам имао прилике да о њој говорим и пишем више пута различитим поводима.²

Београд, 10. јануара 2003.
Јевта Јевтовић

¹ Јевта Јевтовић, "Оснивање Салона архитектуре" у књизи "Музејски вернисажи", Београд 2002, стр. 30. У истој књизи објављена су још два текста о Салону, "Трећи Салон архитектуре 1976." и "Двадесети Салон архитектуре 1995."

² Поред наведене књиге "Музејски вернисажи" исти аутор пише о Салону архитектуре у каталозима Салона за 1974., 1975., 1976. и 1977. годину

ДВАДЕСЕТ ПЕТИ САЛОН АРХИТЕКТУРЕ ИЛИ У СУСРЕТ ОБНОВИ ДУХА ГРАДИТЕЉСТВА

Двадесет пети Салон архитектуре Музеја примењене уметности има јубиларни карактер који сугерише завршетак младалачке етапе у начину рада Салона и отвара зрело доба ове манифестације. Символика јубилеја истакнута је и приближавањем тридесетогодишњице оснивања (Салон архитектуре основан је 1974). Ове чињенице инспирисале су иновирање концепта који ће препознатљивије одредити лик Салона као музејске манифестације. Намера је да се истовремено очува првобитни карактер Салона као спектакуларне изложбе архитектонских радова али и утемељи научно и музеолошко тумачења са архивско-документацијском подлогом. У том контексту сажета ретроспектива, у виду текста у каталогу, означава покушај валоризације и сагледавања савремене архитектуре у смислу да се прекорачи ефемерност одреднице "текућа продукција" и да се архитектура, задржавши сферу технике и бизниса, преведе у културолошки корпус историје уметности. Ова скица ретроспективе истовремено представља уводну форму веће изложбе која ће се односити на последњу четвртину двадесетог века српске архитектуре планиране за 2005.

Кратки осврт на историјат Салона показује три карактеристичне фазе. Почетни период профилишу зачетници идеје Салона - Зоран Маневић, Петар Петровић, Владимир Блажин уз разумевање и подршку Михајла Митровића, Угљеше Богуновића, Милице Штерић, Александра Јермоленка, Милоша Бојовића као и тадашњег директора Музеја Јевте Јевтовића. Други период, до средине осамдесетих

година, одређује снажни уплив креативне енергије архитекте Радомира Вуковића – концепт изложбе добија сложенији карактер а дизајн каталога постаје изражајнији и садржајно амбициознији. Такође се повећава удео пратећих програма и уводи историографски поглед а Вуковић покреће и публикације "Нова " и "Архитекта" које пропагирају архитектуру у ширем културном миљеу. Трећи период, од половине осамдесетих година до краја XX века, обележава личност архитекте Драгана Живковића, тада Салон почиње да варира у садржају, форми и дизајну и поприма неке особине експеримента. Осим појединачних, ауторских уплива кустоса, на структуру Салона утичу и промене социјалних, политичких и културолошких аспеката који су се десили у области архитектуре током последњих тридесет година колико ова изложба постоји.

Наговештај новог периода у животу Салона означава Двадесет четврти Салон архитектуре када је дошло до одређених помака у организацијском, садржајном, формалном и персоналном смислу. Новим профилем образовања кустоса где кустос – историчар архитектуре уноси објективнији и темељнији поглед на посматрани медиј архитектуре Салон поприма музеолошки карактер. Самим тим кустос има одговорнију и већу улогу као аутор концепта и селектор садржаја и презентације дела. Важно је истаћи да се очекује сарадња и заједнички рад са архитектама у жељи да они прихвате и препознају Салон архитектуре као манифестацију која их уводи у сферу културе.

Двадесет пети Салон архитектуре као свој главни програм има приказ најновијих радова насталих, углавном, током периода 2000-2002. Ако усвојимо тезу да архитектура увек непогрешиво интерпретира дух времена, на основу логике изложних радова, иако нема концепцијски јасно засноване архитектонске обнове, осећа се ново струјање и припрема, више у духу, за наступајући интензивнији архитектонски циклус. Уочава се, посебно у односу на прошлу годину, велики број изведених дела врло високог квалитета, у неким примерима сасвим је уочљива подударност са европским токовима.

На Салону је представљено 140 радова и 180 аутора. Заступљене су све категорије, највише има радова из архитектуре, затим из урбанизма и ентеријера, као и мањи избор студентских радова. Као пратећи али битан сегмент заступљена је и периодика. Концепција поставке Салона као и каталога је тематска по областима, док је унутар тога сва грађа организована по типологији. Равноправно су заступљени пројекти и реализације. Поставка је обogaћена са неколико макета са идејом да се успостави равнотежа компјутерској презентацији, где се често у својеврсном маниризму губи препознатљивост јасне архитектонске идеје. На Салону је изложено и неколико радова наших архитеката који живе и раде у иностранству као најаву планиране интензивније сарадње. Такође као специфичан вид сарадње са иностранством може се посматрати учешће и остварени успеси домаћих архитеката на интернационалним конкурсима. Када је реч о ауторским личностима и поетикама уочава се доминација средња генерације аутора са заинтересованим и креативним учешћем и доприносом младих архитеката.

Урбанизам је у односу на прошлу годину заступљен са знатно више радова што говори о покретању активности у овој области. Запажени су конкурси за одређене карактеристичне тачке града у контексту

идеје обнове и регенерације градског ткива. Међутим, тек предстоји прихватање савремених светских урбанистичких трендова, такозвани "урбани преокрет", који обједињују дизајнерске професије, социоекономске процесе промене града и одговарајућу архитектонску и урбану форму. Урбанизам увек открива политику и драматику друштвених односа. У нашој средини још увек доминира класична школа урбанизма оптерећена догматском интерпретацијом модерне и запостављањем историјског града. У том контексту занимљиво је конкурсно разматрање и решавање градског језгра Земуна које полази од визуре (Александра Дабичић, Љиљана Јанковић) са аспекта заштите, валоризације и будућег конзерваторског третмана, преко класичног посматрања које заговара обнову и активно учешће градитељског наслеђа у живот града (Јованка Ђорђевић Цигановић, Вера Ристић Михаљевић), до савременог у светским оквирима прихваћеног акционог планирања (Маја Димитријевић). Конкурс за уређење Аде Циганлије показује да тим Никезић-Зивлак потврђује смисао за решавање приобалних делова града. Отворен и иновативан приступ осећа се у раду Светлане Игњатовић и Анемарије Ковенц Вујић. Природно и спонтано решење нуди првонаграђени рад Мирославе Петровић Балубчић. Пажњу привлачи и концептуални приступ који негују Александар Бобић и Милош Антонијевић.

Велику тему обликовање града по моделу континуалног планирања пратимо на примеру Булеvara краља Александра у Београду у периоду 1990-2002. Овај модел урбанистичког планирања својствен је урбанистичкој неконвенционалној идеологији ЦЕП-а (Центар за урбано планирање) коју он негује од самог почетка. У контексту поправке града могу се посматрати и планови реконструкције Новог Сада, Новог Београда, Шида и формирања амбијенталних целина са новим садржајима са идејом оплемењивање града. Занимљиви су и приступи историјском језгру Кикинде посебно у од-

носу на ранију реконструкцију архитекте Предрага Цагића. Присутна је и тема обнове трга (Подгорица, Бањалука), издваја се пројекат трга у Лозници као експресивно решење драматичне ликовности односа објекта и платоа трга (Александар Суцуковић, Драгана Васиљевић Тасић). Специфично решење у виду урбанистичке визије пратимо у предлогу Слободана Драговића за реконструкцију трга у Москви, коме се враћа симболично и сакрално значење. Мале и интимне урбанистичке теме инспирисане су поетиком места ("Скевер на Врачару" ауторског тима Милош Антонијевић, Јелена Дакић, Александар Бобић, Ивана Милошевић, Данка Рогић). Такође занимљив поглед у духу "land scape" архитектуре, на урбанистичко планирање парковских целина отварају решења настала у оквиру конкурсног пројекта «Нове баште Панчева» (пројекат "Екологика" Оливере Драгаш). Експериментални приступ доноси идејни пројекти засновани на позитивним вредностима савремених светских трендова где се урбано посматра организациони као неурон, (ауторски тим Александра Ступар, Предраг Гарашанин, Владимир Савчић). «Град наде» Зорана Лазовића, дело настајало у континуитету током деведесетих година, је комплексна студија простора. Овај пројекат обједињује теоријски план, синтезу архитектуре, уметности и урбанизма, интерпретирајући тему града као истовремено место наде и срушених илузија.

Примарна тема Салона када је архитектура у питању су пословне зграде. Неколико недавно завршених пословних зграда наговештавају ренесансу ове теме. Тренд кубичне форме као један од доминирајућих у архитектонском обликовању и нова интерпретација модерне уочавају се у згради на Славији. Избачен еркер, кубична форма, интерполација, прозирност, подсећају на сјајни "Хемпро" на Теразијама Алексеја Бркића, иако то није била свесна намера аутора Зорана Радојичића и Дејана Миљковића. Транспарентност такође као главна

одлика уочава се код "МПЦ" Центра архитекте Василија Милуновића. То је заокружено дело изразитог ауторског рукописа јасног програма и форме засноване на транспарентности материјала и укидању класичне границе зида као препреке између унутрашњости и спољашњости. Инкорпорирање новог монументалног пословног центра у окружењу објекта под заштитом у центру Ниша солидно је извео архитекта Саша Буђевац. Такође у историјском језгру Ниша архитекта Предраг Т. Јанић реконструкцију претвара у интелигентну досетку засновану на варирању истог мотива.

Светски ниво рада доноси архитекта Братислав Тошковић који живи и ради у Финској. Он сложени програм пословног центра инвентивно и сигурно лоцира и претвара досадну архитектуру фабричке хале из седамдесетих година у транспарентне привлачне просторе са сјајном атмосфером и одличном уклопљеношћу у пејзаж у најбољој традицији финске архитектуре. Дело плени смиреним чистим формама а употребом стакла постиже провидност која симболише отворени дух информативне технологије. Оштро постављена кућа на углу Огњена Ђуровића у Булевару ВЈ изнад Славије постаје реперна тачка околног простора. У категорији изведених пословних објеката квалитетом се издваја и пословни центар у Шапцу (Богдан Салвица, Ђорђе Гец, Светислав Мартиновић). Када је реч о објектима изразите утилитарне намене као што су бензинске пумпе, својим решењем пумпе у Миријеву ауторски тим Миленија и Дарко Марушић свесно бира дуализам значења објекта као архитектуре и уређаја. Њихово теоријско полазиште је покушај синтезе архитектонског облика и утилитарног уређаја са идејом о уређају у првом плану. Тема дозвољава широк распон решења у смислу сложене снажне волуметрије и закривљених форми конструкције и облика, контекстуализације и успостављања дијалога са околином. Примењена је естетика дизајна, сјајан спој технологије и форме, смела комбинаци-

ја обликовности архитектуре и утилитарности уређаја коју свесно бирају Марушићи. Остали примери реализације објекта пумпе негују класичнији приступ овој теми (Дејан Бабовић, ауторска група АГМ). После много времена обнова теме школе и стадиона уноси одређени оптимизам.

Културни садржаји као архитектонска тема увек привлаче и инспиришу креативну машту архитекте. Идеалну архитектонску визију Музеја доносе два рада са интернационалног конкурса за Египатски музеј (ауторски тим Зоран Митић, Драган Живковић, Слободан Денић, Благота Пешић и ауторски тим Горан Војводић, Рашко Роб, Соња Пештерац, Наташа Шљиванчанин). Оба рада освојила су запажено место у великој светској конкуренцији. Црквена архитектура је упркос живој градњи сакралних објеката слабо заступљена. Разлог томе делимично лежи у канонски омеђеном програму без иновативног доживљаја облика што резултира незанимљивим покушајима еклектичке интерпретације средњевековних модела (пројекат цркве Св. Стефана Мироточивог ауторских тимова које предводе Сањин Грбић и Вељко Младеновић). Искорак у теми сакралних објеката чини архитекта Саша Буђевац са капелом нове формалне концепције. Он капелу решава неканонски као кубичну форму апстрактног облика где је симболика крста главни мотив. Ефектно решење са снажним уметничким осећањем указује на сазревање ауторске личности С. Буђеваца.

Алтернативни пројекти се углавном баве еколошким проблемима као покушај обједињавања соларне енергије и радне средине на биоклиматском принципу (Наташа Илинчић, Мирјана Лукић).

Када је стамбена архитектура у питању овај Салон показује да има мало изграђених објеката и углавном су у питању стамбене зграде скромне величине (стамбена зграда Милутина Геца). Велики

број зграда обједињује стамбену и пословну функцију. Као изузетно успео пример интерполације наводимо зграду Предрага М. Јанића у Господар Јевремовој улици. Препознатљиви стил архитектонског тима Кузманов - Микитишин потврђују оцену о њиховој особеној ауторској појави али показује и одређени маниризам у компоновању. Необичношћу пројеката чудне експресије истиче се Петар Перишић архитекта српског порекла који се школовао и живи у Америци. Чиста стамбена намена заступљена је у форми индивидуалне породичне куће, а њена разрада говори да се поред ексклузивних решења, хипер луксузна вила "Zepter" у историцистичком стилу Зорана Симића, поново успоставља хијерархија вредности у изградњи и реновирању мањих породичних зграда (Зоран Булајић, Владислав Т. Лалички и ауторски тим Љиља и Миодраг Брајковић).

На овогодишњем Салону уочава се мање присуство ентеријера. Заступљене су све форме почев од великих потеза унутрашње архитектуре (»Гаспром« Петра Арсића) до бутика и продавница. Ауторски тим Ерцеговац - Тодоровић потврђује се у ентеријерима пословних простора високог стандарда и суптилног колорита. Милена Обрадовић гради ентеријер »Ореа центра« као скулптурално дело снажно у боји и потезу са далеком асоцијацијом на Гаудија. Када је реч о теми кафеа квалитетом решења се истичу »Спорт кафе« Василија Милуновића и "Space" Дејана Бабовића као и класични ресторан удобне атмосфере Дејана Тасева. Клубови који се обично налазе у необичним и рустичним, алтернативним просторима инспирирали су своје ауторе да тај утисак нагласе и решењем - клуб "Академија" Драгане Марковић и Дејана Васовића и клуб "Shark" Милорада Младеновића и Светлане Батарило. Дискретни и елегантни стамбени ентеријер срећемо у делу Слободана Дарка Селенкића. Ентеријер цркве у Убу (Александар Марковић, Александар Петровић, Дубравка

Прерадовић Петровић, Татјана Тадић) издваја се како у смислу теме тако и по намери аутора да на савремени "тотал дизајн" начин интерпретирају српску средњовековну сакралну архитектуру.

Инвентивност, ентузијазам и посвећеност су неке од основних карактеристика студентских радова. Истиче се амбициозно присуство нишких студената за разлику од слабе заинтересованости студената београдске и новосадске школе. У будућим презентацијама студентских радова потребно је више сарађивати са факултетима у смислу претходне посебне селекције студентских радова који би онда били укључени у пратећи програм Салона.

У склопу главне теме изложбене поставке Салона представљене су публицистика и периодика из области архитектуре што знатно доприноси квалитету изложбе и употпуњавању слике о савременој српској архитектури. Из области публицистике изложено је неколико озбиљних и занимљивих публикација. У првом реду то се односи на монографске студије - "Архитектура резиденција и вила Београда 1830-2000" Љиљане Милетић Абрамовић и књигу Марте Вукотић о архитекти Николи Добровићу која негује позитивистички историографски

приступ и доприноси даљем проучавању овог аутора. Савремени аутор Тома Марковић адекватно је представљен у луксузној монографској књизи за чији су дизајн заслужни Алекса Роган и Иван Шошић. "Водич кроз модерну архитектуру" Дијане Марић карактерише коректно преузета форма по узору на популарне светске примере водича. Каталог наше националне селекције на Бијеналу у Венецији својим дизајном (Дејан Миљковић, Бранко Павић) превише директно и наративно илуструје причу о санкцијама и архитектури.

Када је о периодици реч приметно је континуално напредовање неколико часописа пре свега у графичком дизајну а мање у садржају. То је посебно уочљиво у настојању асоцијација архитеката Београда, Новог Сада и Ниша да произведу своје часописе - "Форум", нови "ДАНС" и "Архитект". "Наслеђе", часопис Градског Завода за заштиту споменика културе града Београда, иако помало архаичног концепта привлачи пажњу исцрпним чланцима из области заштите градитељског наслеђа. Виртуелну презентацију архитектуре на интернету заступа ауторска група impULS (Маја Миленковић, Иван Стефановић и Борис Хусановић).

мр Љиљана Милетић Абрамовић

НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА

ЖИРИ ДВАДЕСЕТ ПЕТОГ САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

у саставу

БРАНИСЛАВ МИТРОВИЋ д.и.а.
ЗОРИЦА САВИЧИЋ д.и.а.
ЉУБИНА ТАСИЋ СТЕФАНОВИЋ д.и.а.
ЂОРЂЕ ГРБИЋ д.и.а.
ИВАН КУЦИНА д.и.а.

донео је одлуку да се доделе следеће награде и признања:

GRAND PRIX САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

додељен је

ВАСИЛИЈУ МИЛУНОВИЋУ

за

ПОСЛОВНИ ОБЈЕКАТ "МРС" - Нови Београд, Булевар
Михаила Пупина

ПОСЕБНА ПРИЗНАЊА ДВАДЕСЕТ ПЕТОГ САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

додељена су из:

ОБЛАСТИ АРХИТЕКТУРЕ

ЗОРАНУ РАДОЈИЧИЋУ • ДЕЈАНУ МИЉКОВИЋУ

за ТПЦ "СЛАВИЈА" у Београду

БОГДАНУ СЛАВИЦИ • ЂОРЂУ ГЕЦУ • СВЕТИСЛАВУ МАРТИНОВИЋУ

за Пословни центар "M-Plast" у Шапцу

МИЛЕНИЈИ МАРУШИЋ • ДАРКУ МАРУШИЋУ

за Бензинску пумпу са кафеом у Миријеву

САШИ БУЂЕВЦУ

за Капелу у оквиру меморијалног комплекса "Бубањ" у Нишу

ЗОРАНУ БУЛАЈИЋУ

за Породичну кућу Васић у Кошутњаку, Београд

ЗОРАНУ МИТИЋУ • ДРАГАНУ ЖИВКОВИЋУ

СЛОБОДАНУ ДЕНИЋУ • БЛАГОТИ ПЕШИЋУ

за Пројекат Великог Египатског музеја у Каиру

ОБЛАСТИ УРБАНИЗМА

ЗОРАНУ ЛАЗОВИЋУ

за Студију простора "ГРАД НАДЕ"

АУТОРСКОЈ ГРУПИ ИЗ ЦЕНТРА ЗА ПЛАНИРАЊЕ

за Регулационе планове Булевара Краља Александра у Београду који су континуално
развијани у периоду од 1990. до 2002.

ОБЛАСТИ ЕНТЕРИЈЕРА

БРАТИСЛАВУ ТОШКОВИЋУ

за комплекс METSTO AUTOMATION, Тамере у Финској

ОБЛАСТИ ПУБЛИЦИСТИКЕ

мр ЉИЉАНИ МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ

за књигу "Архитектура резиденција и вила Београда 1830 - 2002."

ЖИРИ УЛУПУДС-а ДВАДЕСЕТ ПЕТОГ САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

у саставу

ДУШАН ТЕШИЋ арх.
СТЕВАН ЖУТИЋ д.и.а.
ДУШИЦА ЈАУКОВИЋ

доделио је

НАГРАДУ УЛУПУДС-а
за:

ОБЛАСТ ЕНТЕРИЈЕРА

БОГДАНУ СЛАВИЦИ • ЂОРЂУ ГЕЦУ • СВЕТИСЛАВУ МАРТИНОВИЋУ
за Пословни центар "M-Plast" у Шапцу

ЕЛАБОРАТ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА У КОЈЕ СПАДАЈУ СПОМЕНИЦИ КУЛТУРЕ, КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКЕ ЦЕЛИНЕ, ЗНАМЕНИТА МЕСТА И АРХЕОЛОШКА НАЛАЗИШТА, МОРА БИТИ ЈЕДАН ОД БАЗИЧНИХ ПРЕДЛОЖАКА ЗА ИЗРАДУ ОПШТЕГ ИЛИ ПОСЕБНОГ УРБАНИСТИЧКОГ ПЛАНА. НА КАРТИ ВАЛОРИЗАЦИЈЕ ЗАШТИЋЕНОГ ГРАДИТЕЉСКОГ НАСЛЕЂА МОРАЈУ СЕ ОЗНАЧИТИ ЗОНЕ И ОБЈЕКТИ ПРЕМА СТЕПЕНУ ВАЛОРИЗАЦИЈЕ И ОДГОВАРАЈУЋЕМ КОНЗЕРВАТОРСКОМ ТРЕТМАНУ, ПОЧЕВШИ ОД НАЈВРЕДНИЈИХ КУЛТУРНИХ ДОБАРА ЗА КОЈЕ ЈЕ ПРЕДВИЂЕН НАЈСТРОЖИЈИ КОНЗЕРВАТОРСКИ ТРЕТМАН, ПА ДО СТРОЖЕГ И СЛОБОДНИЈЕГ ЗА ОБЈЕКТЕ И ПРОСТОРЕ АРХИТЕКТОНСКО-УРБАНИСТИЧКИХ И АМБИЈЕНТАЛНИХ ВРЕДНОСТИ.

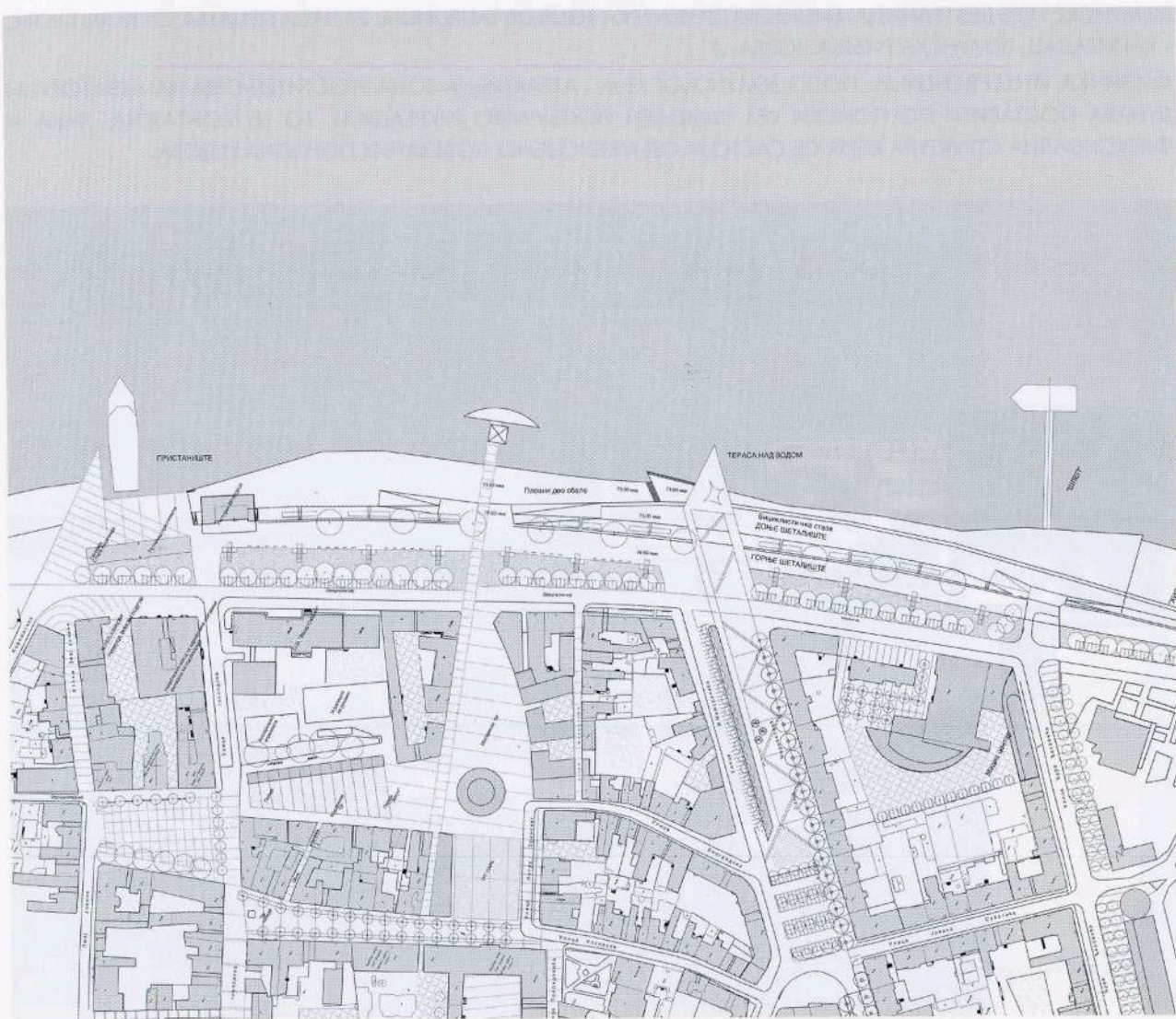
ОСИМ ВРЕДНОВАЊА КУЛТУРНИХ ДОБАРА КОЈА СУ ДАТА ЗАКОНОМ О ЗАШТИТИ КУЛТУРНИХ ДОБАРА ИЗ 1994. НА КУЛТУРНА ДОБРА ОД ИЗУЗЕТНОГ, ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА И ЗНАЧАЈНА КУЛТУРНА ДОБРА, КАРТЕ ВАЛОРИЗАЦИЈЕ ГРАДИТЕЉСКОГ НАСЛЕЂА, ТРЕБА ДА САДРЖЕ МЕТОДОЛОШКИ ГРАДИРАНЕ ПОТКАТЕГОРИЈЕ КОЈИМА БИ СЕ

ЕКСПЛИЦИТНИЈЕ ИЗРАЗИЛА ВРЕДНОСТ СВАКОГ ЗНАЧАЈНОГ ПРОСТОРА, КОЈИ НЕМАЈУ ВРЕДНОСТ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ, АЛИ СВАКАКО ПРЕДСТАВЉАЈУ ЗНАЧАЈНО АУТОРСКО ОСТВАРЕЊЕ, ЗНАЧАЈНО АРХИТЕКТОНСКО-УРБАНИСТИЧКО ДЕЛО ИЛИ ПОСЕДУЈУ АМБИЈЕНТАЛНЕ ВРЕДНОСТИ И ПРЕДСТАВЉАЈУ ДЕО ИСТОРИЈСКОГ И АРХИТЕКТОНСКОГ НАСЛЕЂА ГРАДА. ОБЈЕКТИ И ПРОСТОРИ СЕ СТЕПЕНУЈУ У СЛЕДЕЋЕ КАТЕГОРИЈЕ - ОБЈЕКТИ И ПРОСТОРИ КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКИХ ВРЕДНОСТИ СПОМЕНИЧКОГ ЗНАЧАЈА, ОБЈЕКТИ И ПРОСТОРИ КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКИХ ВРЕДНОСТИ, ОБЈЕКТИ И ПРОСТОРИ АРХИТЕКТОНСКО-УРБАНИСТИЧКИХ ВРЕДНОСТИ, И ОБЈЕКТИ И ПРОСТОРИ АМБИЈЕНТАЛНИХ ВРЕДНОСТИ. КАРТА ВАЛОРИЗАЦИЈЕ ТРЕБА ДА САДРЖИ ОБЈЕКТЕ И ДЕЛОВЕ ГРАДА КОЈИ СУ ДЕВАСТИРАНИ, А КОЈИ ЋЕ БУДУЋИМ КОНЗЕРВАТОРСКИМ ТРЕТМАНОМ БИТИ РЕКОНСТРУИСАНИ И ТИМЕ ЋЕ ИМ БИТИ ВРАЂЕНА АУТЕНТИЧНА ВРЕДНОСТ.

АЛЕКСАНДРА ДАБИЖИЋ • ЉИЉАНА ЈАНКОВИЋ

ТРАНСФОРМАЦИЈОМ ИЗУЗЕТНИХ ПРОСТОРНИХ НИЗОВА КОЈИ ВОДЕ КА ОБАЛИ ДУНАВА АКТИВИРАЋЕ СЕ ЗАНЕМАРЕНИ ПОТЕНЦИЈАЛИ ЦЕНТРА ГРАДА.

АНАМАРИЈА КОВЕНЦ ВУЈИЋ • МИРОСЛАВА БАЛУБЏИЋ ПЕТРОВИЋ

КОНЦЕПТ УРЕЂЕЊА ЈАВНИХ ПРОСТОРА И ОБЈЕКТА У СТАРОМ ЈЕЗГРУ ЗЕМУНА • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

АКЦИОНО ПЛАНИРЊЕ: БРАНДИНГ - СТВАРЕЊЕ МАРКЕ ЗЕМУН - СВЕОБУХВАТНА АКЦИЈА РЕКЛАМИРАЊА КУЛТУРНИХ, СПОРТСКИХ, ЗАБАВНИХ, КОМЕРЦИЈАЛНИХ, ДЕШАВАЊА У ЗЕМУНУ. ФИНАНСИРА СЕ КРОЗ УДРУЖЕЊА (РЕНТИЈЕРА, УГОСТИТЕЉА, ТРГОВАЦА...) КОЈИ ЗАЈЕДНО УЧЕСТВУЈУ У ДУГОРОЧНОЈ РЕКЛАМНОЈ КАМПАЊИ. (ЗЕМУНСКЕ ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА, БИЦИКЛИСТИЧКА ТРКА TOUR DE TAURUNUM, 24 ЧАСА ПЕЦАЊА СА КЕЈА, КУПУС - КАПИТАЛАЦ, ЗЕМУНСКА РИБЉА ЧОРБА...)

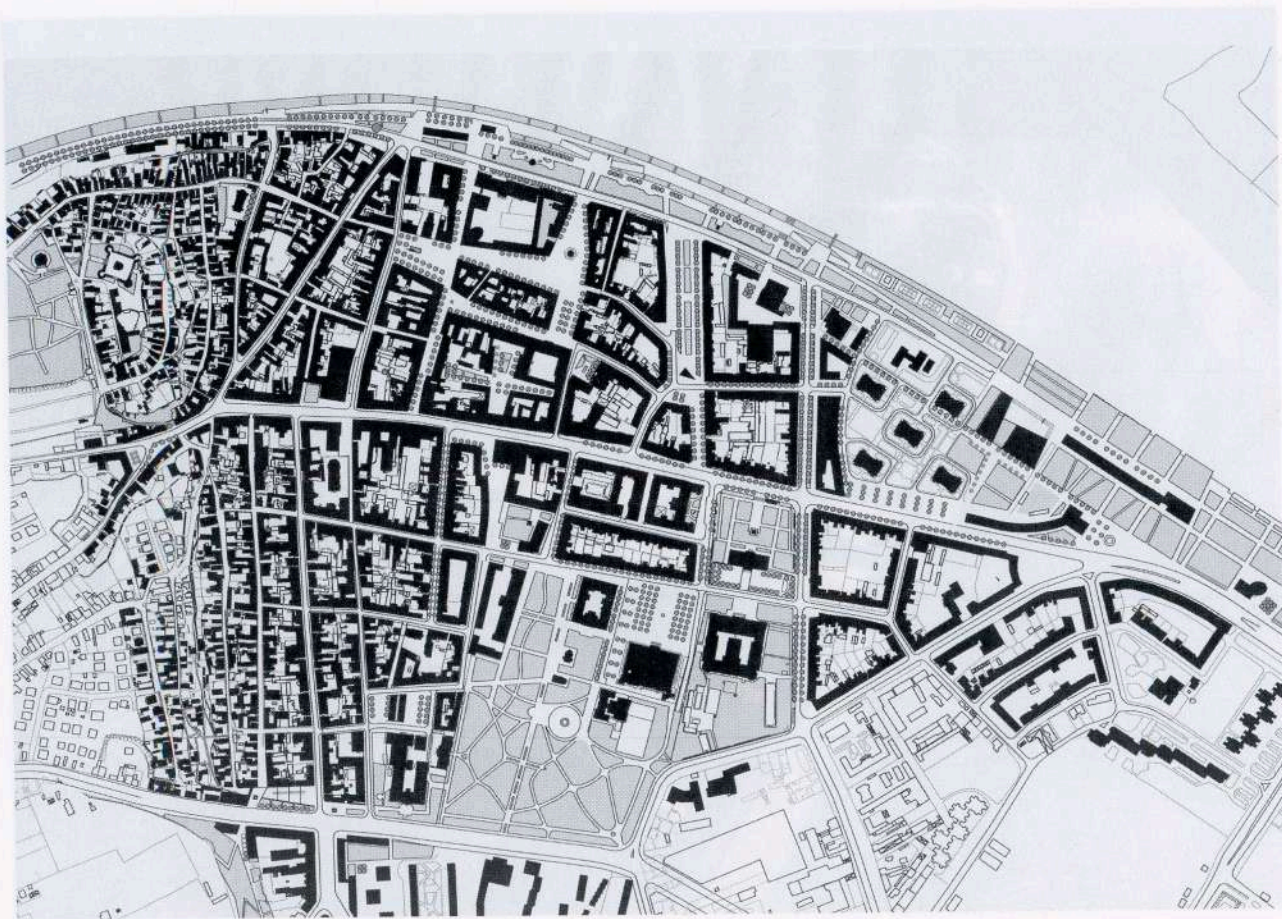
ФИЗИЧКА ИНТЕРВЕНЦИЈА: ПОТЕЗ ЗЕМУНСКОГ КЕЈА - АТРАКТИВНА ЗОНА УГОСТИТЕЉСТВА НА АКВАТОРИЈИ ДУНАВА ПОСТАВИТИ ПОНТОНСКИ КЕЈ НАМЕЊЕН ИСКЉУЧИВО РЕКРЕАЦИЈИ. ТО ЈЕ МОНТАЖНА, ЛАКА И ФЛЕКСИБИЛНА СТРУКТУРА КОЈА СЕ САСТОЈИ ОД МЕЃУСОБНО ПОВЕЗАНИХ ПОНТОНА И БОВА.

МАЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ • САРАДНИК: МАРИЈАНА БАЈКИЋ

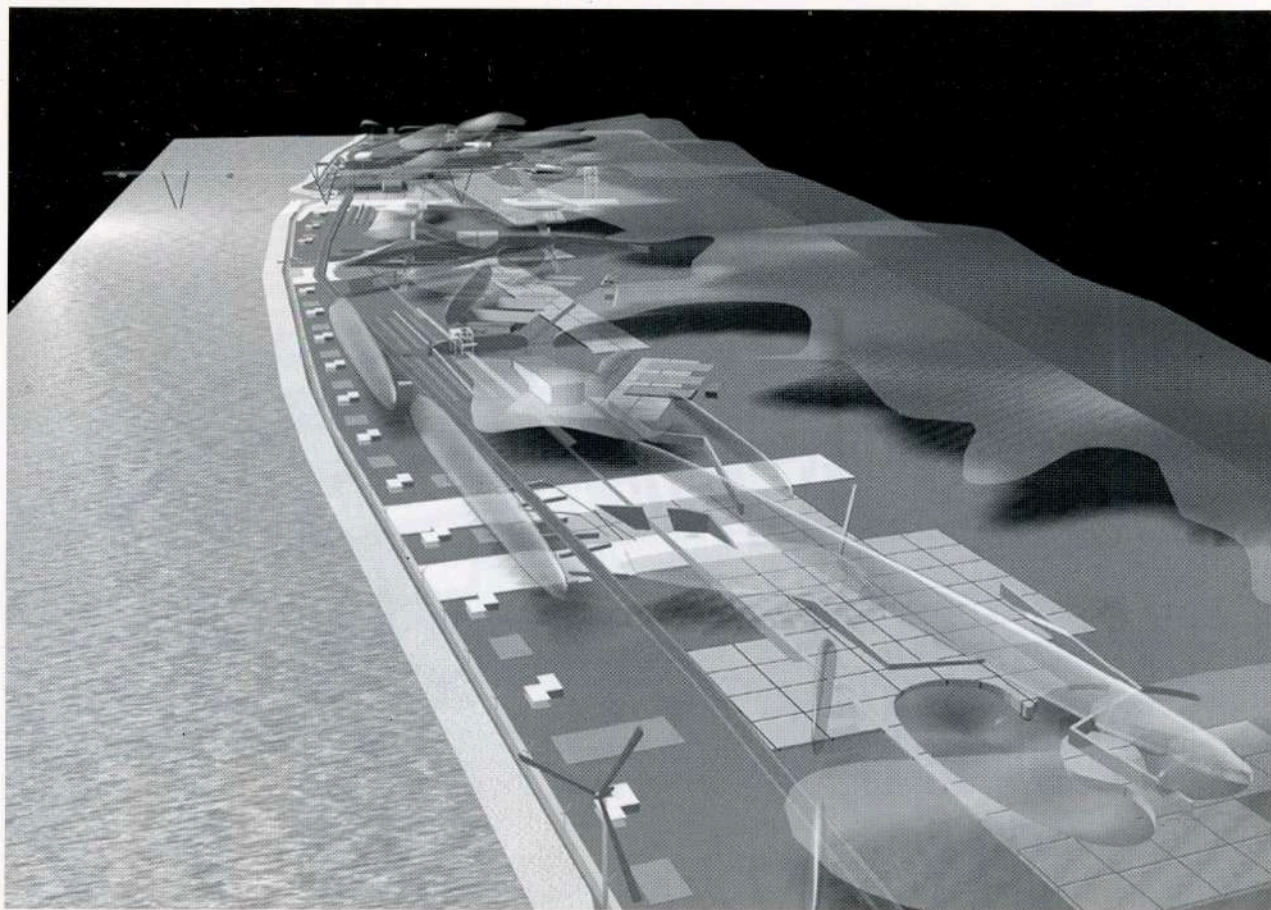
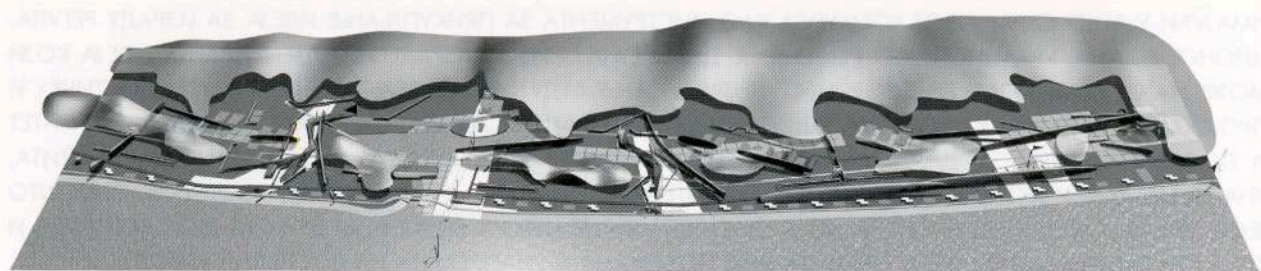
КОНЦЕПТ УРЕЂЕЊА ЈАВНИХ ПРОСТОРА И ОБЈЕКТА У СТАРОМ ЈЕЗГРУ ЗЕМУНА • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

ИМАЈУЋИ У ВИДУ СВРХУ ОВОГ КОНКУРСА КАО ИНСТРУМЕНТА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ИДЕЈА ЗА ИЗРАДУ РЕГУЛАЦИОНОГ ПЛАНА, УРБАНИСТИЧКО РЕШЕЊЕ ЈЕ ДАЛО ОНАЈ НИВО РАЗРАДЕ И ПРЕЗЕНТИРАЊА ИДЕЈА КОЈИ МОЖЕ НАЈОПЕРАТИВНИЈЕ ДА ДОПРИНЕСЕ ДЕФИНИСАЊУ БУДУЋИХ УСЛОВА ЗА ДЕТАЉНУ УРБАНИСТИЧКУ И ПРОЈЕКТАНСКУ РАЗРАДУ ПРОСТОРА. РЕШЕЊЕМ СЕ АФИРМИШЕ СЛОЈЕВИТОСТ ЗЕМУНА, ЊЕГОВ ИДЕНТИТЕТ И ПОСЕБНОСТ. ЦИЉ ЈЕ ДАЉИ РАЗВОЈ СПЕЦИФИЧНОСТИ ОВОГ ЦЕНТРА, КАО И ОБНОВА, ЗАШТИТА, УНАПРЕЂИВАЊЕ И АКТИВНО УКЉУЧИВАЊЕ ГРАДИТЕЉСКОГ НАСЛЕЂА У ЖИВОТ ГРАДА. ЗЕМУН ЈЕ ОНО ШТО ЈЕСТЕ УПРАВО ЗБОГ ЦЕЛОВИТОСТИ КОЈА СЕ ОСЕЂА ВИШЕ НЕГО У БИЛО КОМ ДРУГОМ ДЕЛУ БЕОГРАДА И КОЈА РЕГУЛАЦИОНИМ ПЛАНОМ ТРЕБА ДА БУДЕ ПОДРЖАНА И УНАПРЕЂЕНА НА ДОСЛЕДАН НАЧИН.

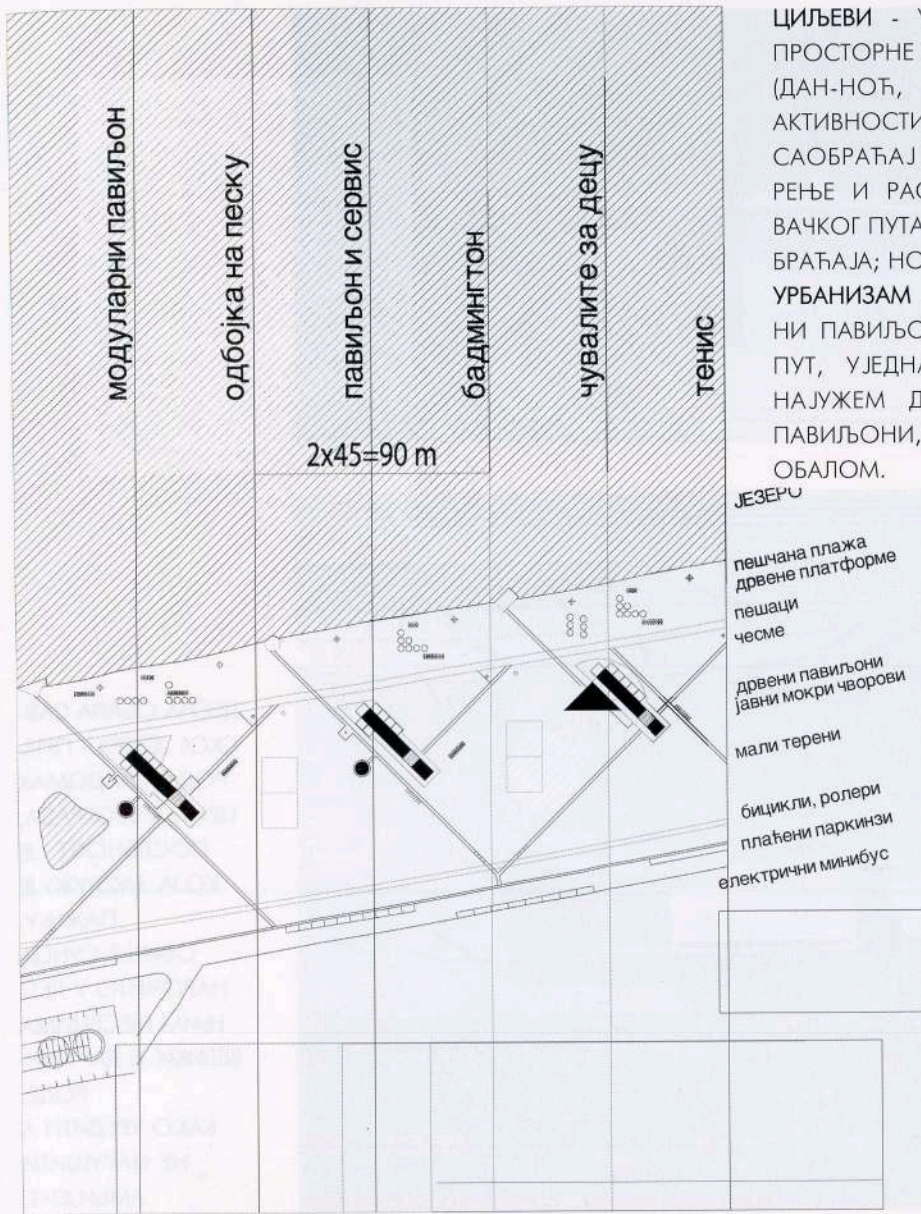
ЈОВАНКА ЋОРЂЕВИЋ ЏИГАНОВИЋ • ВЕРА РИСТИЋ МИХАЉЕВИЋ

КОНЦЕПТ УРЕЂЕЊА ЈАВНИХ ПРОСТОРА И ОБЈЕКТА У СТАРОМ ЈЕЗГРУ ЗЕМУНА • КОНКУРСНИ
ПРОЈЕКАТ • 2002.

АНА НИКЕЗИЋ • ЗЛАТКО ЗИВЛАК • ЗОРАН НИКЕЗИЋ

АДА ЦИГАНЛИЈА • ДЕСНА ОБАЛА САВСКОГ ЈЕЗЕРА • УРБАНИСТИЧКО АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ТРЕЋА НАГРАДА) • 2002.

ЦИЉЕВИ - УВОЂЕЊЕ РИТМА САДРЖАЈА, ПРОСТОРНЕ И СВЕТЛОСНЕ ДОМИНАЦИЈЕ (ДАН-НОЋ, ПУНО-ПРАЗНО), ЗИМСКИХ АКТИВНОСТИ, УЗ ОЧУВАЊЕ ДУХА МЕСТА.

САОБРАЋАЈ - МЕАНДРИРАЊЕ, ПРОШИРЕЊЕ И РАСТЕРЕЊЕ СТАРОГ ОБРЕНОВАЧКОГ ПУТА КРОЗ ПОСЕБАН РЕЖИМ САОБРАЋАЈА; НОВА ПАРКИРАЛИШТА;

УРБАНИЗАМ - ДИЈАГОНАЛНО ПОСТАВЉЕНИ ПАВИЉОНИ У ОДНОСУ НА ЈЕЗЕРО И ПУТ, УЈЕДНАЧЕНОГ РИТМА, ОСИМ НА НАЈУЖЕМ ДЕЛУ ГДЕ СУ ЕКСКЛУЗИВНИ ПАВИЉОНИ, УЗДИГНУТИ И ПАРАЛЕЛНИ СА ОБАЛОМ.

ПАВИЉОНИ - ИЗДУЖЕНИ - МАКСИМАЛНО ОТВОРЕНИ КА СВИМ САДРЖАЈИМА, БЕЗ ЗАЛЕБА; САМИ СЕБИ ПРАВЕ ХЛАД ОД НАЈЈАЧЕГ ЛЕТЊЕГ СУНЦА;

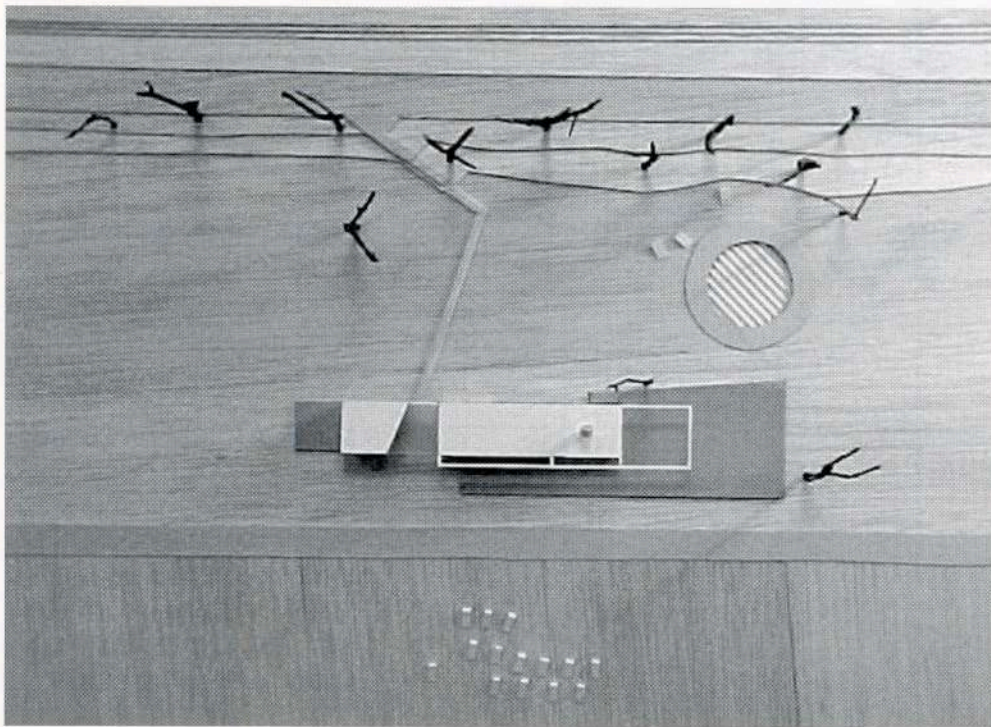
ПЛАЖЕ - ШЉУНКОВИТЕ, ПЕШЧАНЕ, ПОДАШЧАНЕ, ЗАТРАВЊЕНЕ, ПОПЛОЧАНЕ, СА ДРВЕНИМ ПЛАТФОРМАМА ЗА УЛАЗАК У ВОДУ И СКАКАЊЕ

НОВИ САДРЖАЈИ - КРУЖНА БИЦИКЛИСТИЧКА СТАЗА У ЗАЛЕБУ, SKATE И РОЛЕР ПАРК, AQUVA PARK СА ВЕЛИКИМ ТОБОГАНИМА, ПАНОРАМА - ВИДИКОВАЦ, СКАКАОНИЦЕ, БАЗЕН ЗА НЕПЛИВАЧЕ, ЧУВАЛИШТЕ ДЕЦЕ, ПОЉСКИ ШАХ, ЕКСКЛУЗИВНИ САДРЖАЈИ.

АНАМАРИЈА КОВЕНЦ ВУЈИЋ • СВЕТЛАНА ИГЊАТОВИЋ

АДА ЦИГАНЛИЈА • ДЕСНА ОБАЛА САВСКОГ ЈЕЗЕРА • УРБАНИСТИЧКО АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

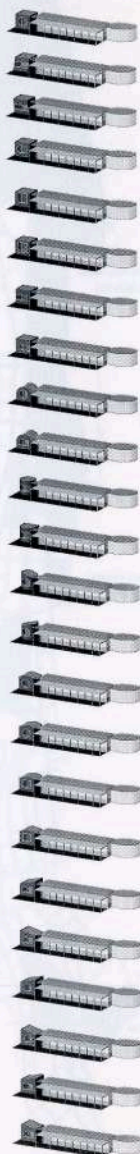
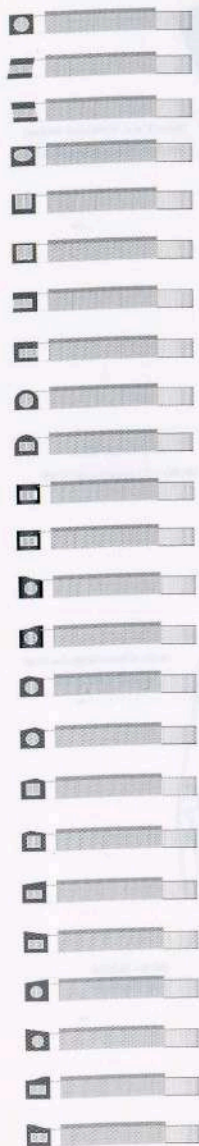

ДЕСНА ОБАЛА САВ-
СКОГ ЈЕЗЕРА - ПРИ-
РОДА - НАДОМАК
ЦЕНТРА БЕОГРАДА,
ПОСЕБНОСТ ЈЕ
КОЈА ЗАСЛУЖУЈЕ
ПАЖЊУ.
ОБИЉЕ СУНЦА
НАРОЧИТО У ЛЕТ-
ЊИМ МЕСЕЦИМА
ВЕЛИКИ ЈЕ ДАР ПРИ-
РОДЕ.
КАКО УРЕДИТИ А
НЕ НАРУШИТИ
АМБИЈЕНТ.

МИРОСЛАВА БАЛУБЦИЋ ПЕТРОВИЋ

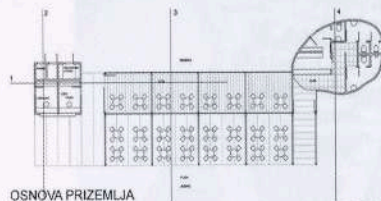
IZGLEDI OZNACAVANJE

AKSONOMETRIJE

OSNOVE, PRESECI, IZGLEDI

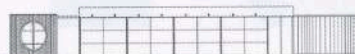
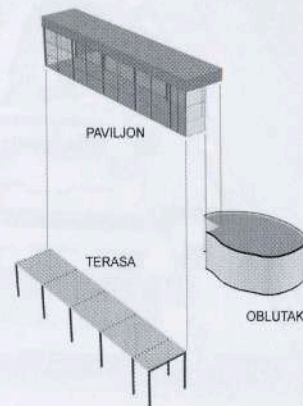
KOMPOZICIJA, DEKOMPONIZIJA

OSNOVA PRIZEMLJA

OSNOVA KROVA

IZGLED PREMA JEZERU

PERSPEKTIVE

POGLED KA ZELENILU

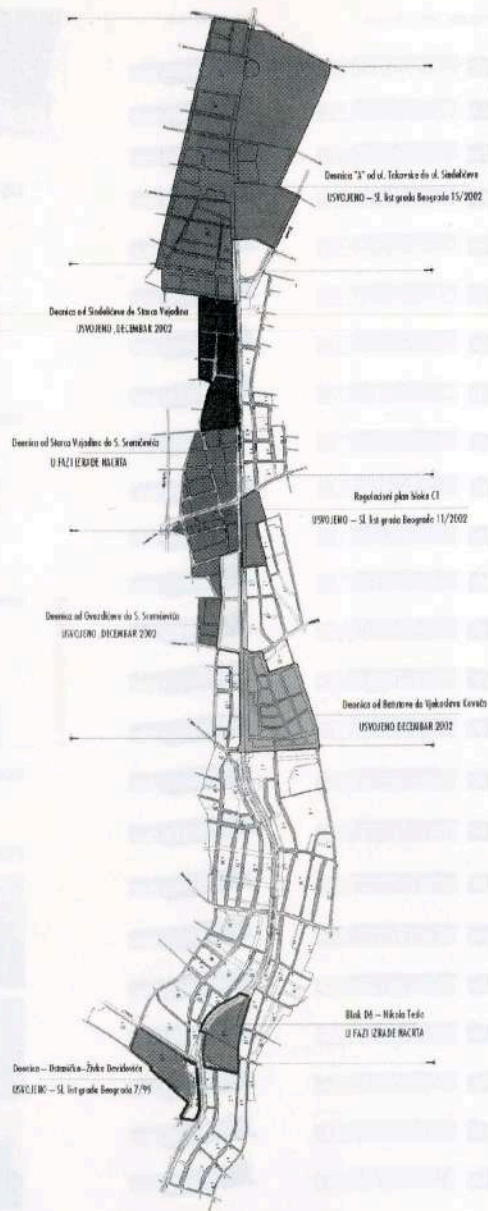
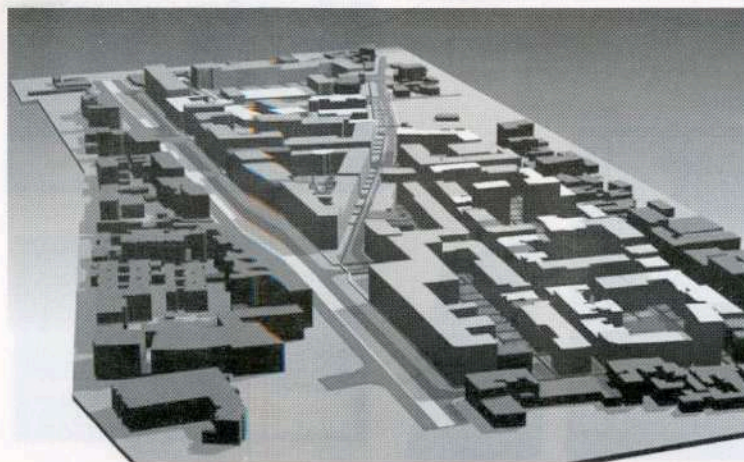
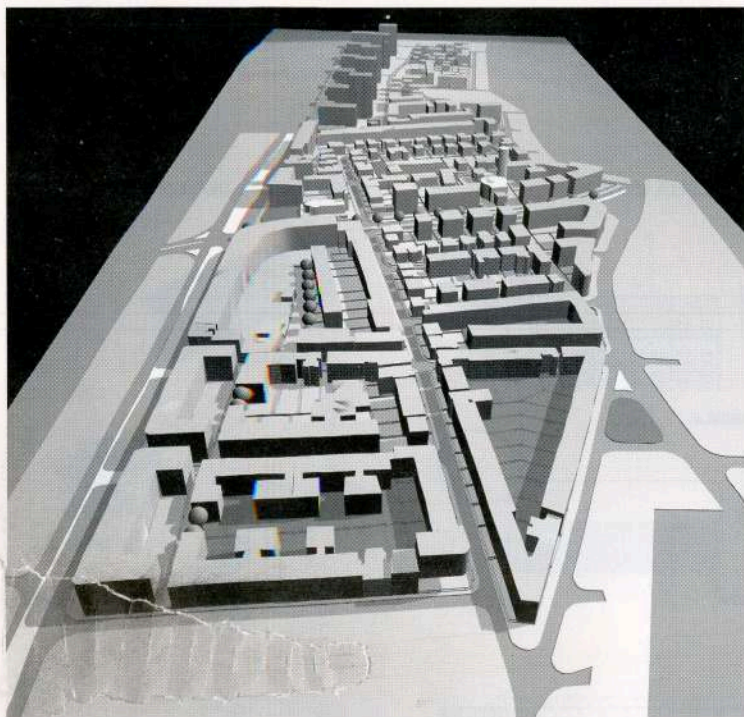

POGLED KA JEZERU

МИЛОШ АНТОНИЈЕВИЋ • АЛЕКСАНДАР БОБИЋ

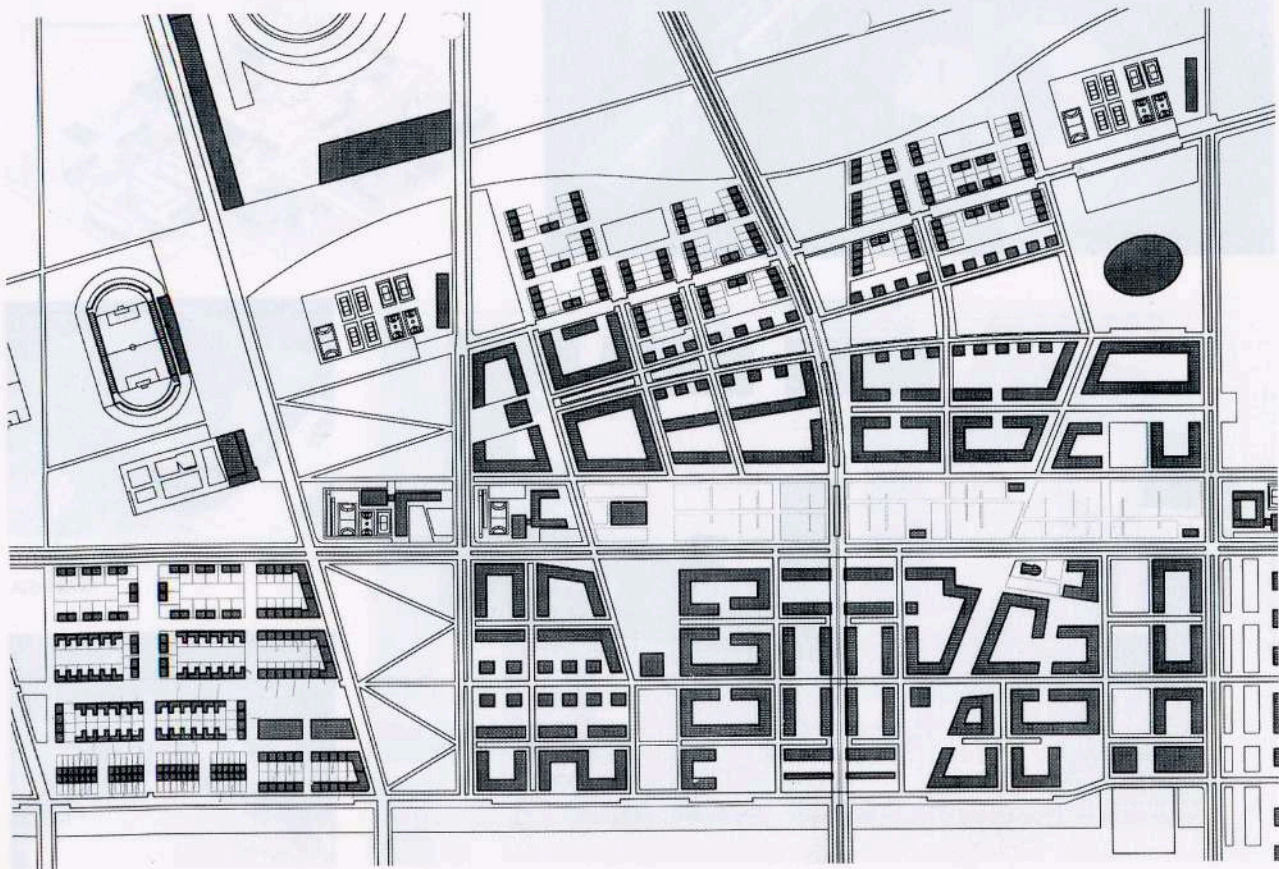
АДА ЦИГАНЛИЈА • ДЕСНА ОБАЛА САВСКОГ ЈЕЗЕРА • УРБАНИСТИЧКО АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

ВУК ЂУРОВИЋ • ЗОРАН РУБИЊОНИ • ЛЈУБИНА СТЕФАНОВИЋ ТАСИЋ • ДАРКО РАДОВИЋ • МИОДРАГ ФЕРЕНЧЕК • ЈЕЛЕНА РАДИВОЈЕВИЋ
ОБЛИКОВАЊЕ ГРАДА КРОЗ КОНТИНУАЛНО ПЛАНИРАЊЕ • РЕГУЛАЦИОНИ ПЛАНОВИ БУЛЕВАРА КРАЉА АЛЕКСАНДРА • ПРОЈЕКАТ • 1990 - 2002.

ЦИЉ ПРОСТОРНО ПРОГРАМСКОГ КОНЦЕПТА ЈЕ ДА МАКСИМАЛНО ИСКОРИСТИ ПОТЕНЦИЈАЛЕ СЛОБОДНОГ ПРОСТОРА НЕКАДАШЊЕГ КОМПЛЕКСА СПЕЦИЈАЛНЕ НАМЕНЕ, КАКО БИ СЕ ЗАОКРУЖИЛА УРБАНА МАТРИЦА НОВОГ САДА И ПРОШИРИЛЕ РАЗВОЈНЕ МОГУЋНОСТИ ИЗГРАДЊЕ НОВИХ КАПАЦИТЕТА СТАНОВАЊА И ПРАТЕЋИХ САДРЖАЈА.

НОВИ ДЕО ГРАДА ЈЕ РЕПРЕЗЕНТ НАЈВРЕДНИЈИХ ЕЛЕМЕНАТА УРБАНИТЕТА НОВОГ САДА - СА КАВАЛИТЕТНИМ ЈАВНИМ ПРОСТОРИМА - ТРГОВИМА, ПАРКОВИМА, БУЛЕВАРИМА. РАЗЛИЧИТИ ТИПОВИ БЛОКОВА КОЈИ СУ ПРИМЕЊЕНИ ОМОГУЋАВАЈУ ИЗГРАДЊУ РАЗЛИЧИТИХ ВРСТА ОБЈЕКТА И ФОРМИРАЊЕ РАЗЛИЧИТИХ АМБИЕНТАЛНИХ СРЕДИНА. ВЕЛИЧИНА БЛОКА РАСТЕ КА ПЕРИФЕРИЈИ ИЗГРАЂЕНОГ ДЕЛА КОМПЛЕКСА, ДОК СПРАТНОСТ ОПАДА.

ЈОВАНКА ЂОРЂЕВИЋ ЦИГАНОВИЋ • ВЕРА РИСТИЋ МИХАЉЕВИЋ

СТАМБЕНО НАСЕЉЕ ЛУОВИЋЕВО У НОВОМ САДУ • ПРОСТОРНО ПРОГРАМСКИ КОНЦЕПТ
• ПРОЈЕКАТ • 2002.

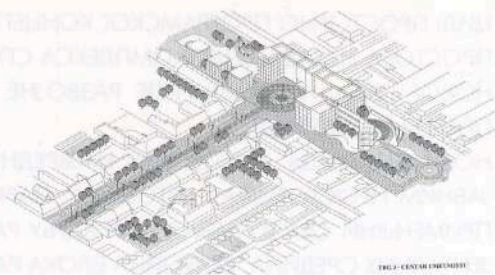
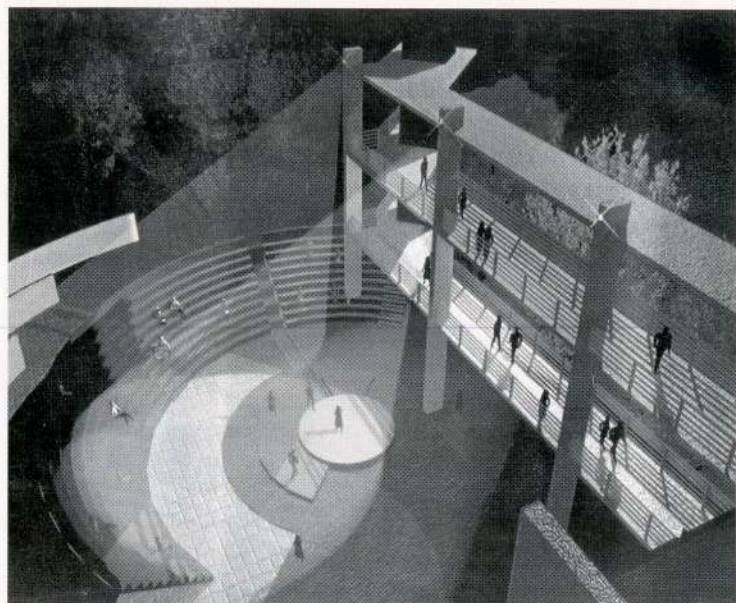

FIG. 2 - СЕДМИ СМЕРЛОВИ

ШИДА

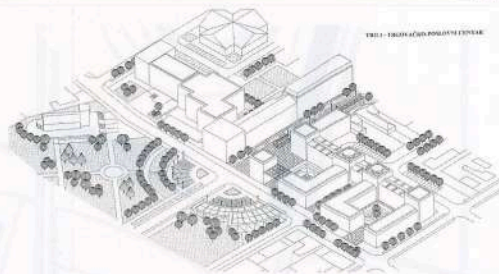
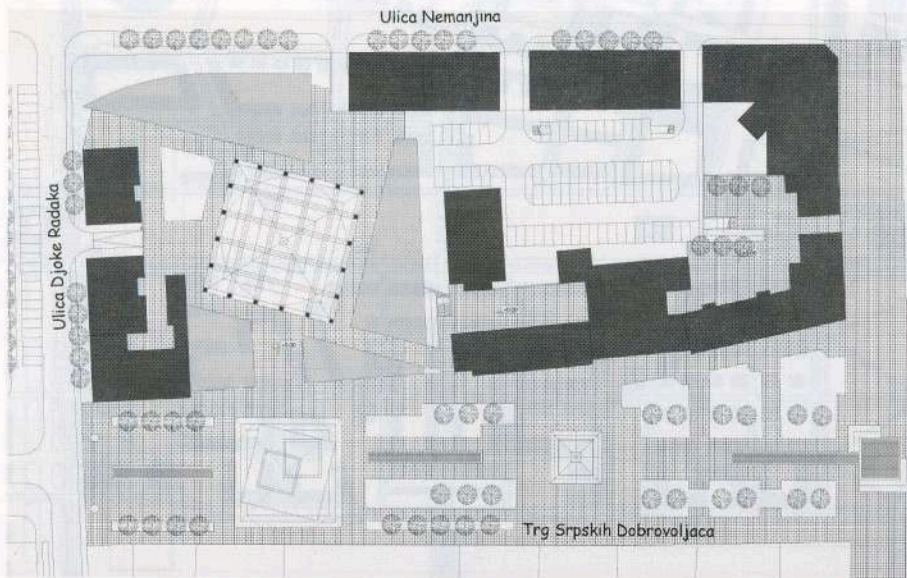
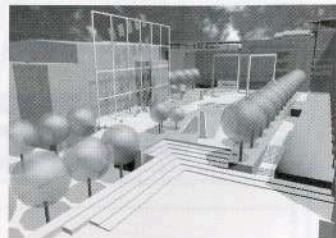

FIG. 3 - УНИКАЛНИ РОДОУЧЕЊИ

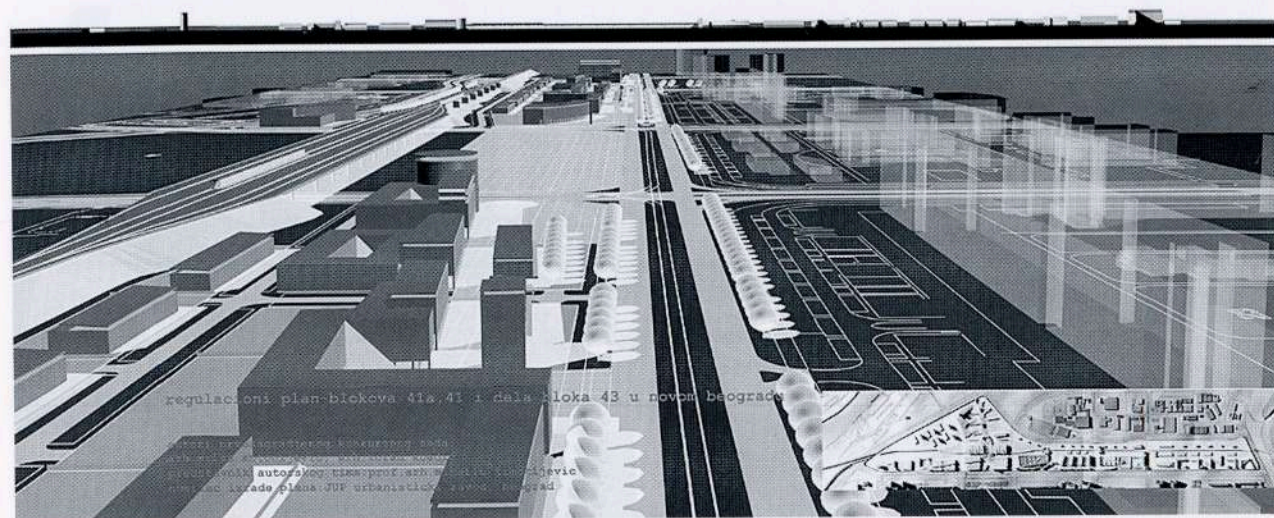
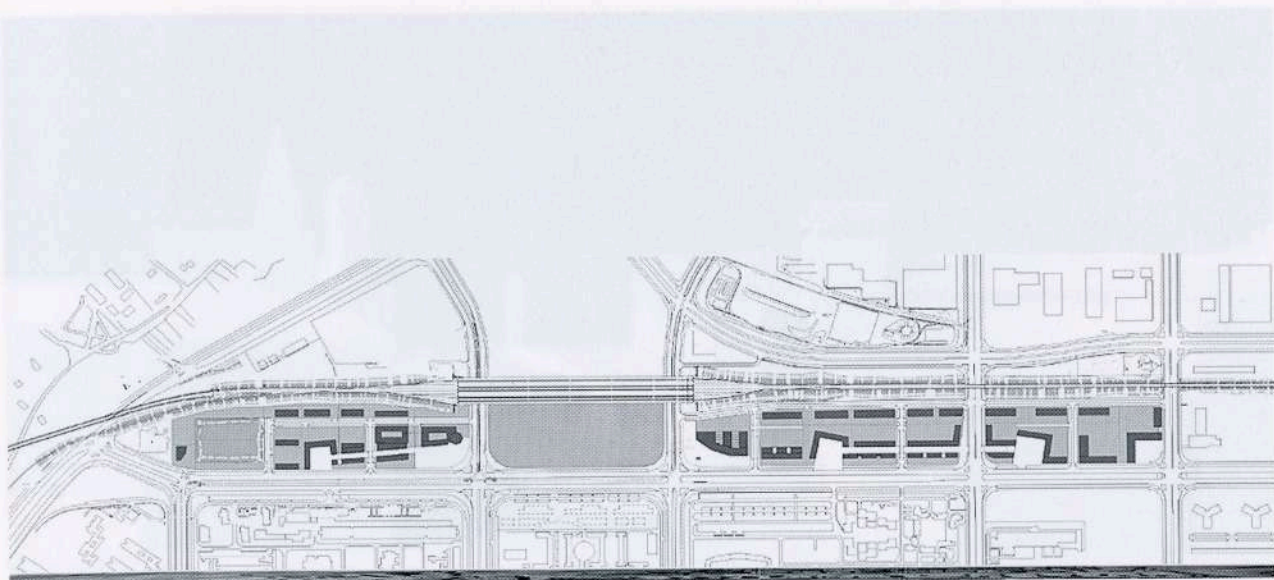

КИКИНДА

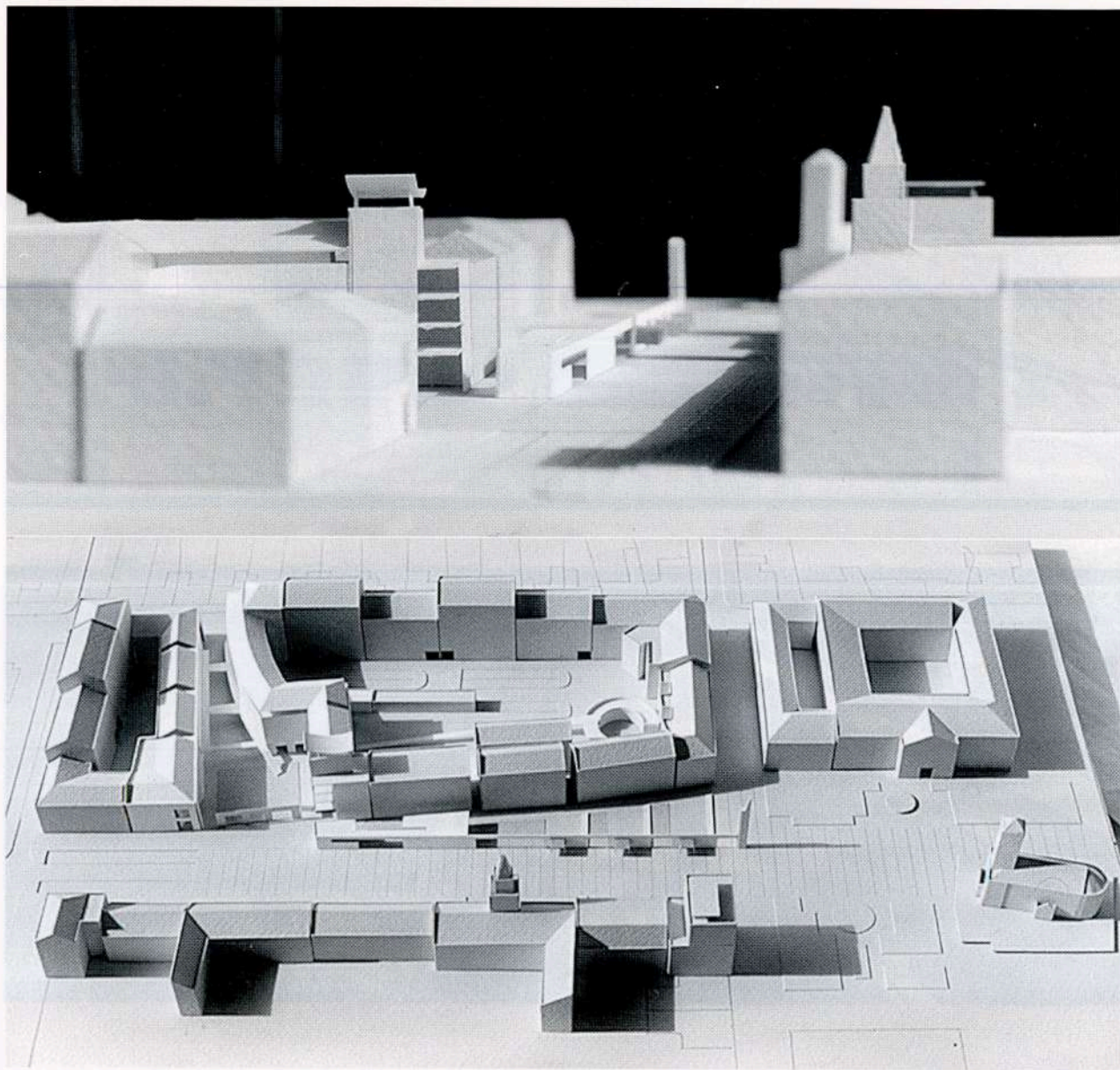
ВЕСНА МИЛОЈКОВИЋ • МАРИЈА МИЛОВАНОВИЋ

УРБАНИСТИЧКО АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ ЦЕНТРА КИКИНДЕ, ШИДА, БАДОВИНАЦА •
КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 1997 - 2001.

МИЛОШ АНТОНИЈЕВИЋ • ЗОРАН АБАДИЋ

НОВИ БЕОГРАД • РЕГУЛАЦИОНИ ПЛАН БЛОКОВА 41, 41-а И ДЕО БЛОКА 43 • ПРОЈЕКАТ • 2002.

ВЛАДИМИР КОВАЧЕВИЋ • ЗОРАН АБАДИЋ

arhitektonsko urbanističko rešenje

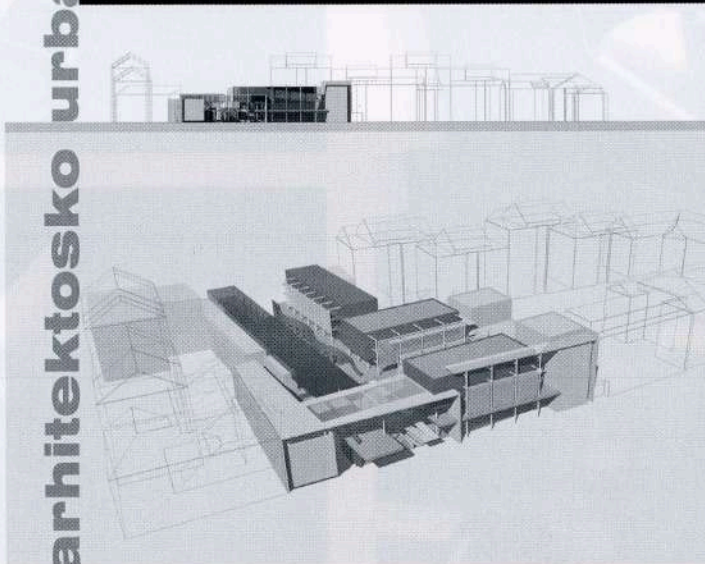

FRTALJ

kikinda

KONKURS ZA URBANISTIČKO-ARHITEKTONSKO REŠENJE CENTRALNOG BLOKA

1:500

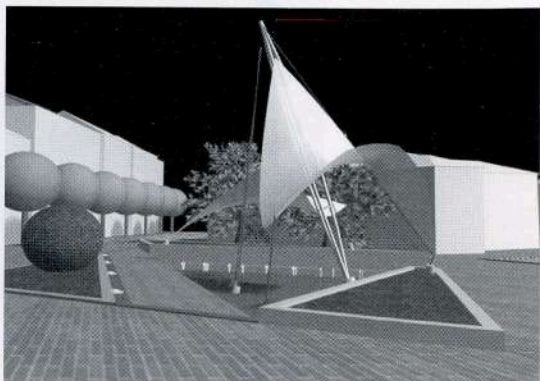
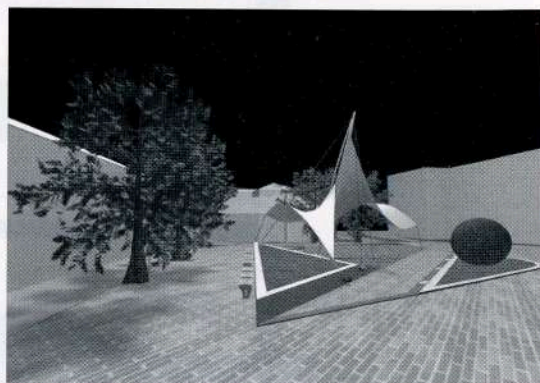
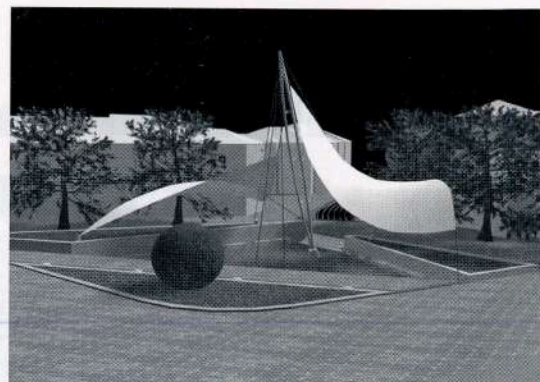
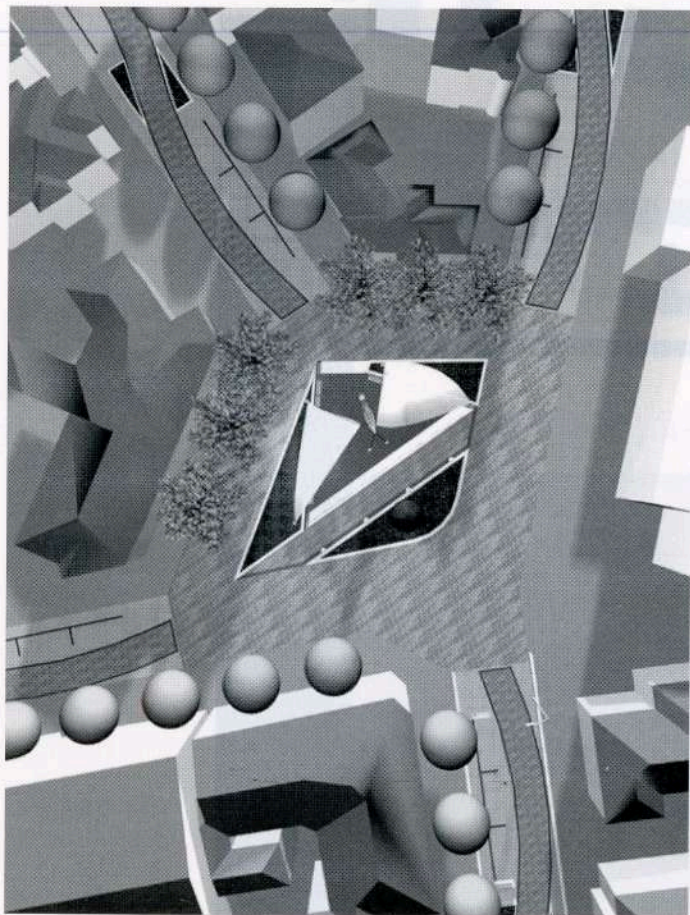

LIST 2

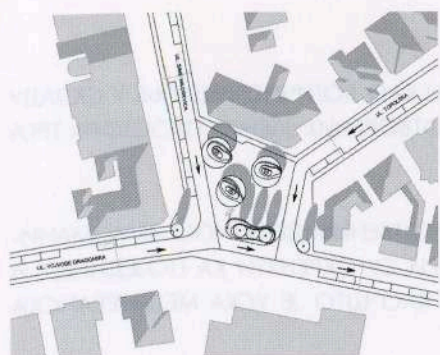

ЛАЗАР КУЗМАНОВ • ИЛЈА МИКИТИШИН

УРБАНИСТИЧКО АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ ЦЕНТРА КИКИНДЕ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

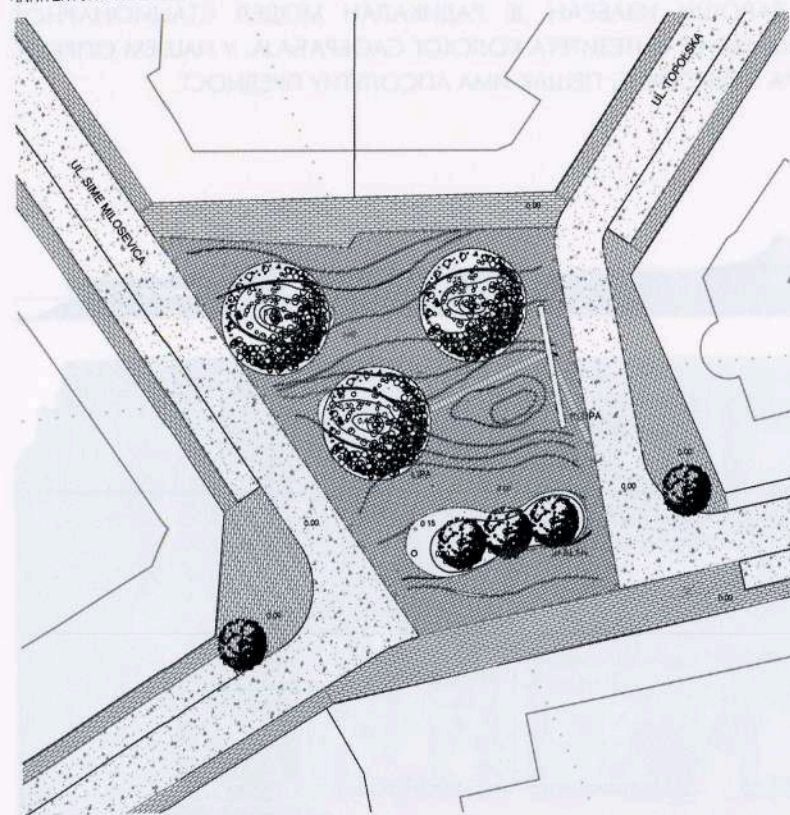
ЉУБИНА СТЕФАНОВИЋ ТАСИЋ • НАТАША ТАНЧЕВ • ДРАГАНА ЧЕНИЋ

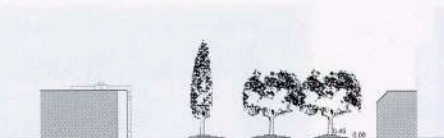
URBANISTIČKO REŠENJE

NAPOМЕНА:
 МАКЕТУ ПРИЛОЖЕНОГ РЕШЕЊА ВАМ МОЖЕМО
 НАКНАДНО ДОСТАВИТИ НА УВИД

АРХИТЕКТОНСКО РЕШЕЊЕ

...ОВО СУ УЛИЦЕ У КОЈИ-
 МА СЕ САКУПИЛО МНОГО МЕЛАН-
 ХОЛИЈЕ. ТАМНЕ БАШТЕ И КУЋЕ ШТО
 СЕ ТОПЕ ОД СТОГОДИШЊЕГ СТА-
 ЈАЊА... УЛИЦЕ СЕ ПРИЉУБУЈУ,
 ЊИХОВЕ СТРАНЕ СУ СВЕ БЛИЖЕ И
 БЛИЖЕ ЈЕДНА ДРУГОЈ ... ПОГЛЕДА-
 ЛТЕ ВРХОВЕ ОВИХ ЈАБЛАНОВА ...
 КАДА СЕ ОКРЕНЕМО КА ИСТОКУ И
 ГЛЕДАМО КРОЗ ЊИХ У СУНЦЕ, НЕС-
 ТАЈУ У СВЕТЛУ...

МИЛОШ АНТОНИЈЕВИЋ • ЈЕЛЕНА ДАКИЋ • АЛЕКСАНДАР БОБИЋ • ИВАНА
 МИЛОШЕВИЋ • ДАНКА РОГИЋ

СКВЕР НА ВРАЧАРУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

ОСНОВНЕ ТЕМЕ

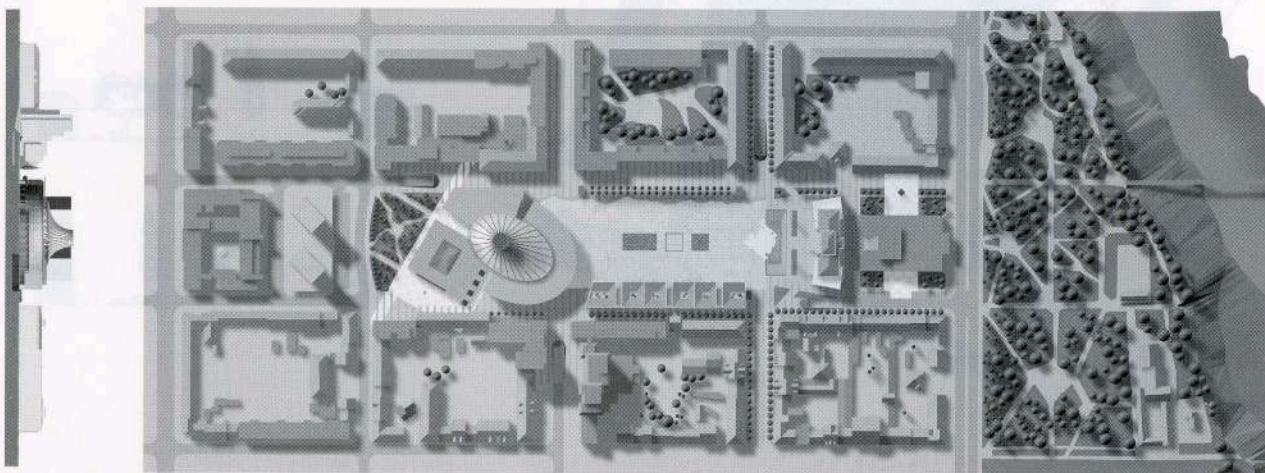
МАНИФЕСТАЦИОНИ КАРАКТЕР ГЛАВНОГ ТРГА У ПОДГОРИЦИ ЈЕ ИЗАБРАН КАО ЛОГИЧНО РЕШЕЊЕ У СКЛАДУ СА УРБАНИМ ЗАКОНИТОСТИМА И ТРАДИЦИЈОМ РЕШАВАЊА ВЕЛИКИХ ОТВОРЕНИХ ЈАВНИХ ПРОСТОРА ТРГА И ВЕЛИКИХ ГРАЂЕНИХ ПРОСТОРА СА ЈАВНОМ НАМЕНОМ.

ВЕЛИКИ ПРОСТОРИ НАМЕЊЕНИ СУ “ОЗБИЉНИМ” И “ЗНАЧАЈНИМ” ДРУШТВЕНИМ ДЕЛАТНОСТИМА (МАНИФЕСТАЦИЈЕ - ПОЛИТИЧКЕ, КУЛТУРНЕ, АВАНГАРДНЕ...). МАЊИ ПРОСТОРИ СУ ОКРЕНУТИ КА ПОЈЕДИНЦУ И ЊЕГОВИМ ПОТРЕБАМА. ТО СУ АМБИЈЕНТИ КОЈИ СЕ СТВАРАЈУ УЗ ТРГ КАО ШТО ЈЕ УСКА МЕДИТЕРАНСКА УЛИЦА, ПОКРИВЕНИ ТРГ, ЗАСЕЊЕНА КОЛОНАДА, АЛЕЈА ЧЕМПРЕСА...

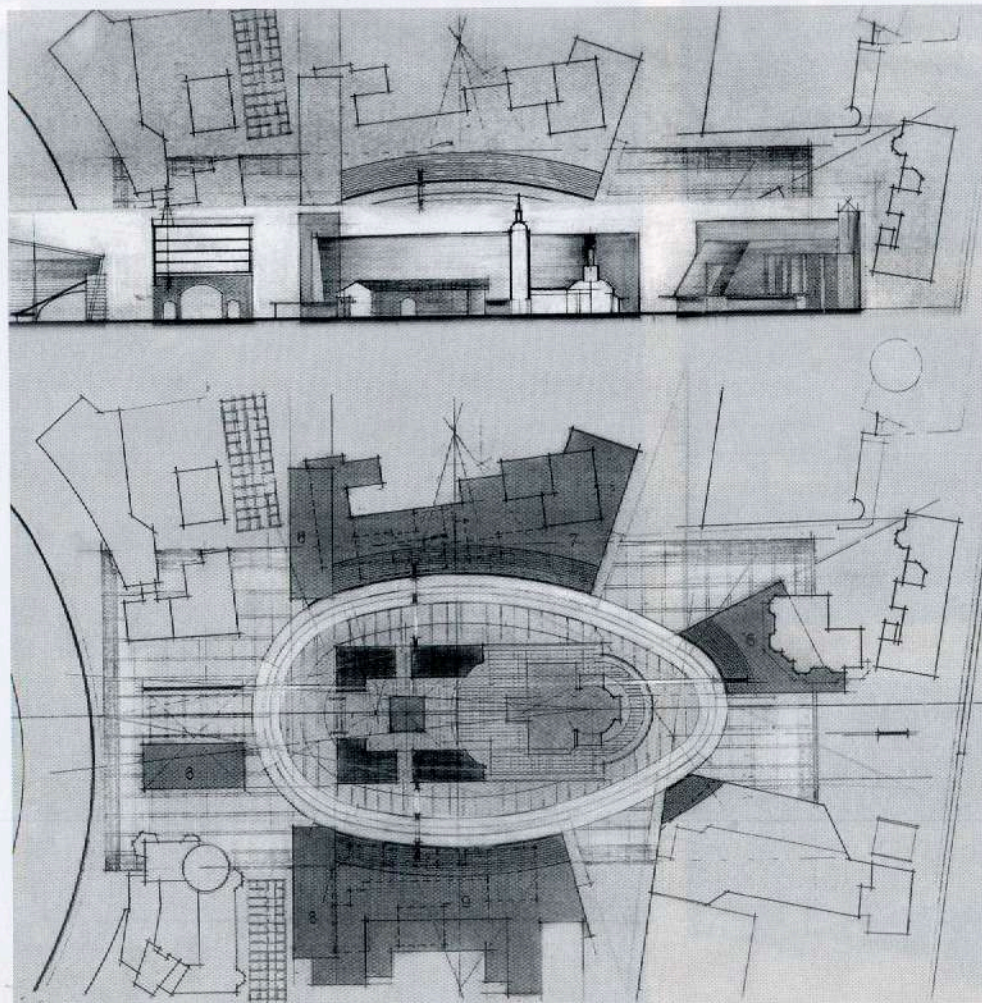

ЗА РЕШЕЊЕ САОБРАЋАЈА МИРКОВЕ ВАРОШИ ИЗАБРАН ЈЕ РАДИКАЛАН МОДЕЛ СТАЦИОНАРНОГ САОБРАЋАЈА, А ПОТОМ И ДРАСТИЧНО СМАЊЕЊЕ ИНТЕЗИТЕТА КОЛСКОГ САОБРАЋАЈА. У НАШЕМ ОПРЕДЕЉЕЊУ ЗА САОБРАЋАЈНИ КОНЦЕПТ ЦЕНТРА ПОДГОРИЦЕ, ПЕШАК ИМА АПСОЛУТНУ ПРЕДНОСТ.

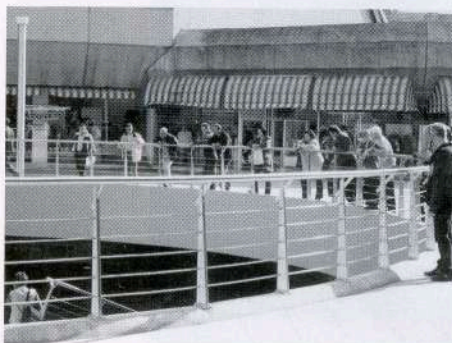
МИЛАН ПОПОВИЋ • СЛОБОДАНКА МИЛОШЕВИЋ • САША ЧУДАНОВ

УПОРНОМ, НАМЕРНОМ И НЕПРАВИЛНОМ ИЗГРАДЊОМ ОБЈЕКТА И САОБРАЋАЈНИЦА НЕПРИМЕРНО ВЕЛИКИХ ДИМЕНЗИЈА И КАПАЦИТЕТА ОД 1920. ГОДИНЕ ДО ДАНАС, У ПОТПУНОСТИ СУ ДЕВАСТИРАНИ ТРГ И ЦРКВА СВЕТОГ ФИЛИПА ЗАШТИТНИКА ГРАДА МОСКВЕ. ДАНАС НЕ ПОСТОЈИ НИ ЈЕДАН ПРОСТОРНИ ЕЛЕМЕНТ ТРГА КОЈИ УКАЗУЈЕ ДА СЕ ТУ НАЛАЗИ САКРАЛНИ ОБЈЕКАТ ТАКО ВЕЛИКОГ ЗНАЧАЈА.

СЛОБОДАН ДРАГОВИЋ

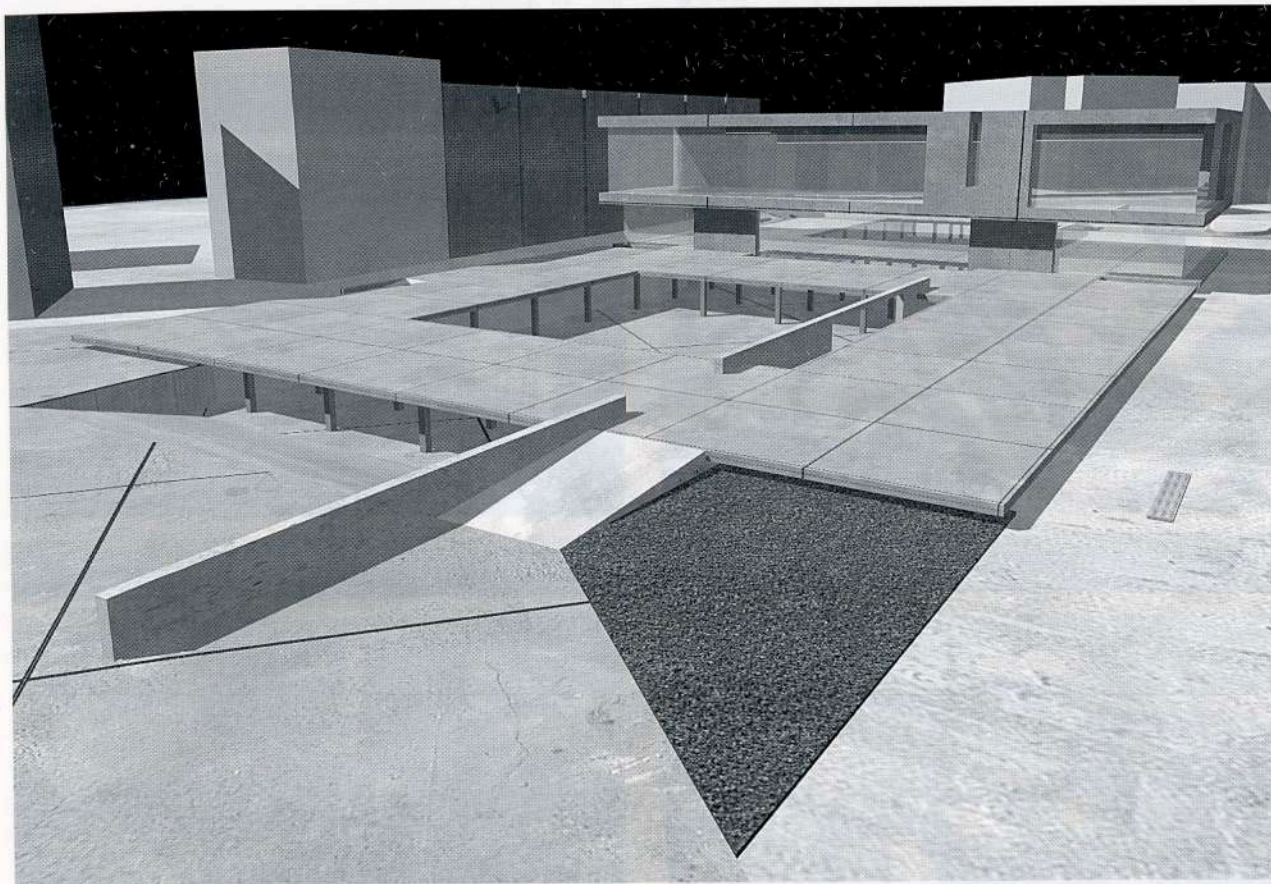
ТРГ СВЕТОГ ФИЛИПА ЗАШТИТИКА МОСКВЕ • МОСКВА • АРХИТЕКТОНСКО УРБАНИСТИЧКО РЕШЕЊЕ • ПРОЈЕКАТ • 2002.

МИХАИЛО ЛУЈАК • ДАЛИБОР БЈЕЛИЦА

ОСНОВНИ КОНЦЕПТ АУТОРА ОВОГ РАДА ЗАСНИВА СЕ НА ИЗУЗЕТНО ЕКСПРЕСИВНОЈ ДОМИНАЦИЈИ ПРОЈЕКТОВАНИХ ФИЗИЧКИХ ФОРМИ. ИЗ ТЕ ПОЗИЦИЈЕ ПРЕДЛОЖЕНА РЕШЕЊА ХРАБРО РАСКИДАЈУ СА ТРАДИЦИЈОМ ДАЈУЋИ НА ТАЈ НАЧИН ЈЕДАН ПОТПУНО НОВ ИДЕНТИТЕТ УРБАНОЈ МАТРИЦИ ЛОЗНИЦЕ.

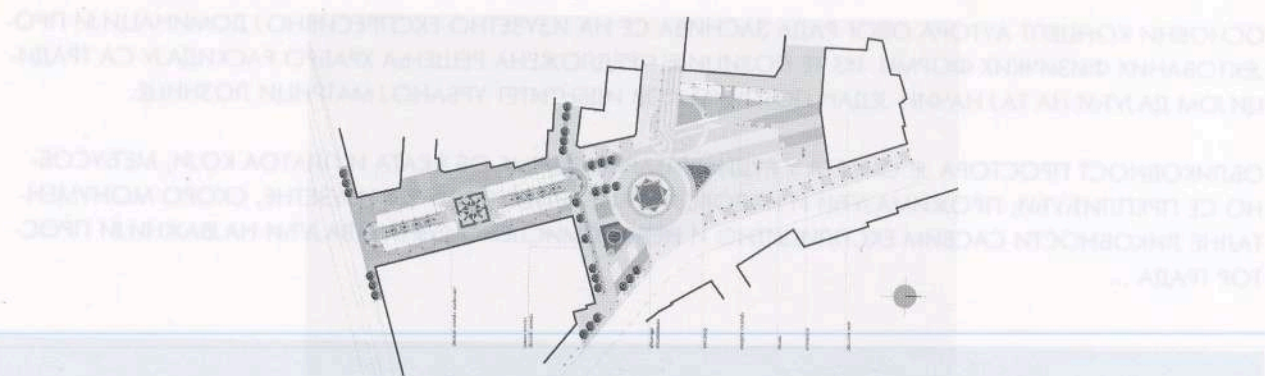
ОБЛИКОВНОСТ ПРОСТОРА ЈЕ САЖЕТА У РУДИМЕНТАРНЕ ФОРМЕ ОБЈЕКТА И ПЛАТОА КОЈИ, МЕЂУСОБНО СЕ ПРЕПЛИЋУЋИ, ПРОЖИМАЈУЋИ И НАДОВЕЗУЈУЋИ, АРТИКУЛИШУ ТРГ ИЗУЗЕТНЕ, СКОРО МОНУМЕНТАЛНЕ ЛИКОВНОСТИ САСВИМ ЕКСПЛИЦИТНО И НЕДВОСМИСЛЕНО ОЗНАЧАВАЈУЋИ НАЈВАЖНИЈИ ПРОСТОР ГРАДА ...

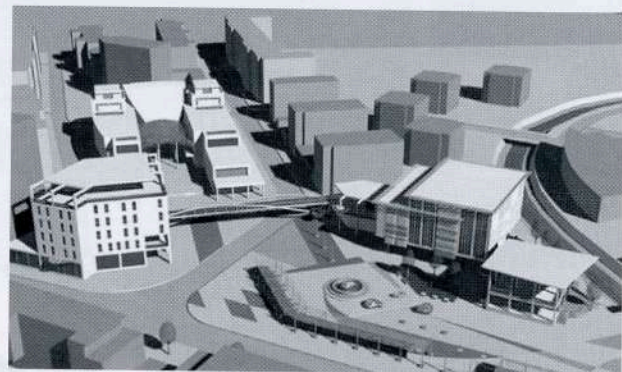
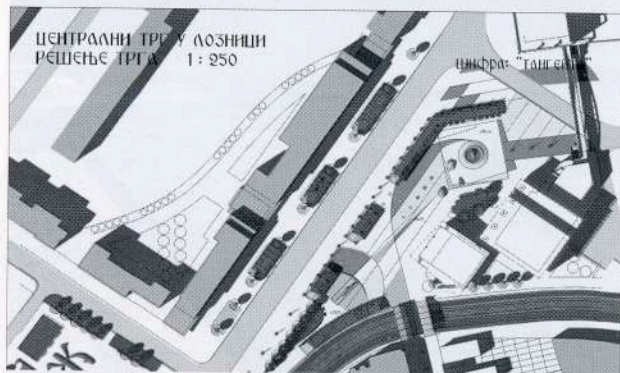
АЛЕКСАНДАР СУЏУКОВИЋ • ДРАГАНА ВАСИЉЕВИЋ ТАСИЋ

ЦЕНТРАЛНИ ТРГ У ЛОЗНИЦИ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

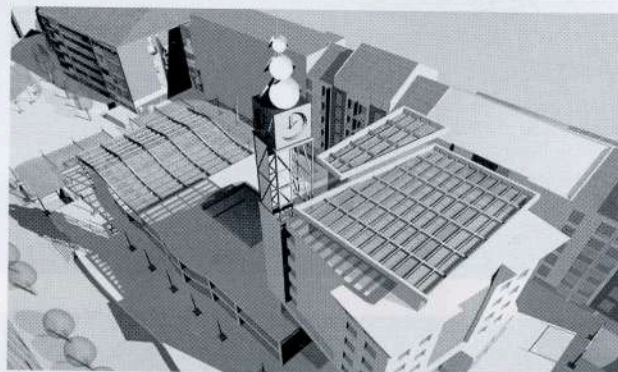

МИЛОШ КРНЕТА • АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ • БИЉАНА КОТАРАШ • ГОРДАНА ЧАКАЈАЦ КРНЕТА
ГРАДСКИ ТРГ У ЛОЗНИЦИ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • ОТКУП • 2001.

ГОРДАНА ЧАКАЈАЦ КРНЕТА • МИЛОШ КРНЕТА • АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ
ГРАДСКИ ТРГ У ЧАЧКУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • ТРЕЋА НАГРАДА • 2000.

ГОРДАНА ЧАКАЈАЦ КРНЕТА • МИЛОШ КРНЕТА • АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ • ЗОРИЦА ЧОЛОВИЋ
ГРАДСКИ БЛОК У КИКИНДИ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • ОТКУП • 2002.

КАО КОНЦЕПТУАЛНА ОСНОВА ОВОГ СПЕЦИФИЧНОГ УРБАНОГ ЕКСПЕРИМЕНТА УЗЕТ ЈЕ НЕРВНИ СИСТЕМ, СА СВОЈИМ ОСНОВНИМ ЕЛЕМЕНТОМ - НЕУРОНОМ. КОРИСТЕЋИ МЕХАНИЗАМ СОНАПТИЧКЕ ТРАНСМИСИЈЕ - ЕКСЦИТАЦИЈУ/ИНХИБИЦИЈУ, АУТОПУТ И ЊЕГОВО ОКРУЖЕЊЕ ПОДВРГНУТИ СУ СТИМУЛАЦИЈИ IN VIVO КАКО БИ СЕ ПРОИЗВЕЛИ ОДРЕЂЕНИ, ПОЖЕЉНИ УРБАНИ ЕФЕКТИ.

'КРИТИЧНИМ ТАЧКАМА' ДУЖ АУТОПУТА (АЕРОДРОМ, ГЕНЕКС, САВА ЦЕНТАР, ОБАЛА, МОСТАР, АУТОКОМАНДА, ПЛАВИ МОСТ) ДОДЕЉЕНА ЈЕ УЛОГА НЕУРО-РЕЦЕПТОРА/ТРАНСМИТЕРА/ТЕРМИНАЛА, У ЗАВИСНОСТИ ОД ЊИХОВОГ РЕГИСТРОВАНОГ ПОТЕНЦИЈАЛА И ПЛАНИРАНИХ ПРОМЕНА. СЛЕДЕЋИ МОДЕЛ IMPULS CEREBRIИ ФОРМИРАНИ СУ И НОВИ САДРЖАЈИ ЧИЈУ ОКООСНИЦУ ЧИНЕ ЗОНА ОКО АЕРОДРОМА БЕОГРАД (EUROPEAN SKY), ЗОНА АУТОКОМАНДЕ (BELGRADE LINK) И ДЕО ОКО ПЛАВОГ МОСТА (BALKAN UNCONSCIOUSNESS). НА ТАЈ НАЧИН ОСМИШЉЕН ЈЕ ПРОСТОР КОЈИ У ПОТПУНОСТИ КОРИСТИ ПОЗИТИВНЕ СТРАНЕ САВРЕМЕНИХ ТРЕНДОВА (ОДРЖИВОСТ, ЕКОЛОШКИ ПРОВЕРЕНЕ САВРЕМЕНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ, ГЛОБАЛНО ТРЖИШТЕ, ИНТЕГРАЦИЈА, ОЧУВАЊЕ И ИСТИЦАЊЕ ЛОКАЛНИХ КАРАКТЕРИСТИКА, РЕГИОНАЛНА КОНКУРЕНТНОСТ), А СВОЈУ РЕВИТАЛИЗАЦИЈУ ЗАСНИВА НА СЕНТЕНЦИ КОЈА ЈЕ И МОТО ЦЕЛОГ РАДА - IN NECESSARIIS UNITAS, IN DUBIIS LIBERTAS (У ПОТРЕБНИМ СТВАРИМА ЈЕДИНСТВО, У НЕИЗВЕСНИМ СЛОБОДА).

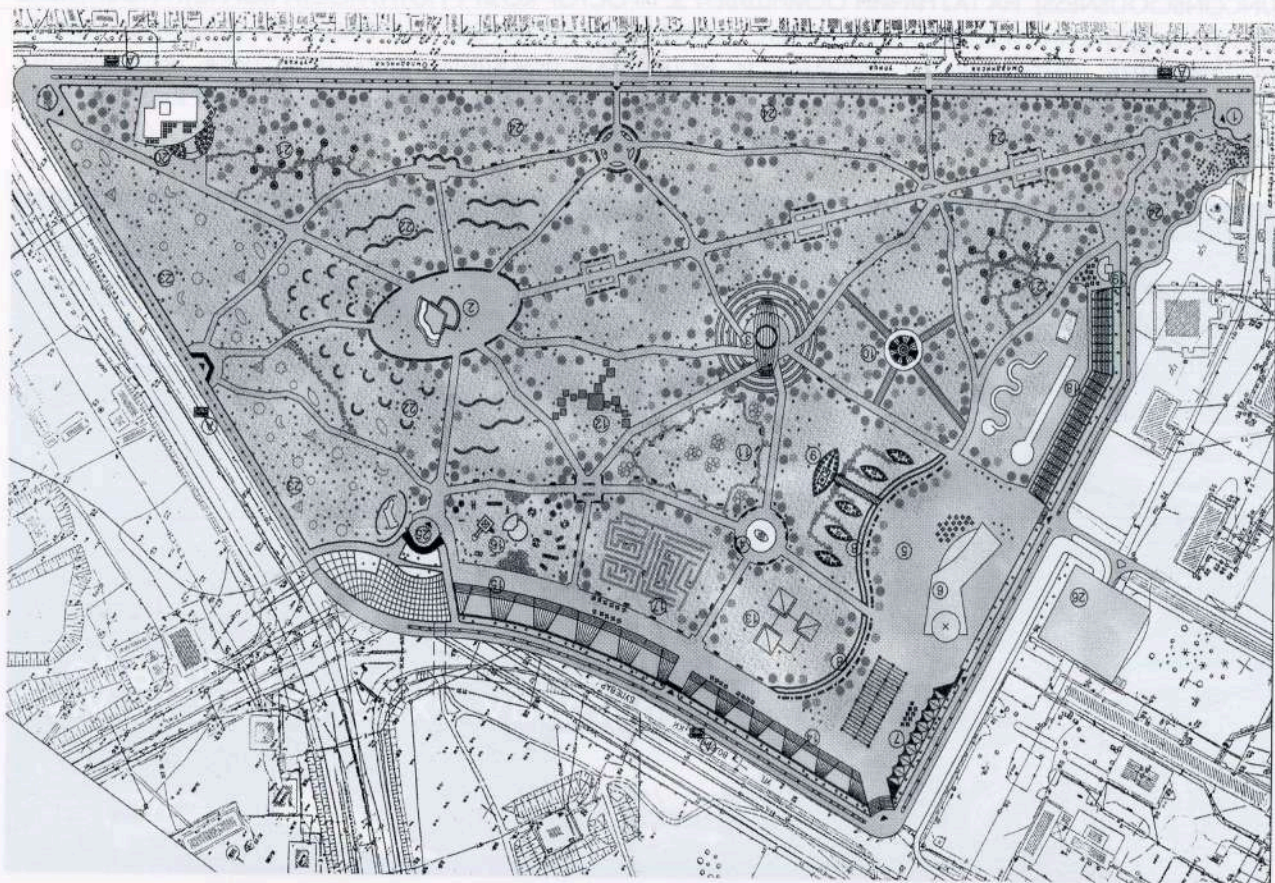

АЛЕКСАНДРА СТУПАР • ПРЕДРАГ ГАРАШАНИН • ВЛАДИМИР САВЧИЋ

БЕОГРАД - АУТОПУТ • EXPERIMENT IN VIVO • КОНЦЕПТУАЛНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

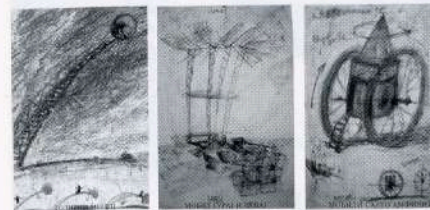
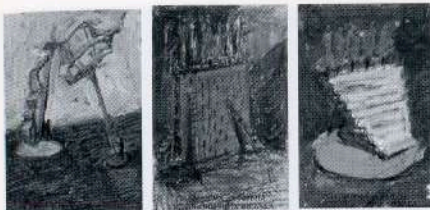

ПАНЧЕВО И ПАНЧЕВЦИ БИ УРЕЂЕЊЕМ НАРОДНЕ БАШТЕ И УСПОСТАВЉАЊЕМ САЈМА ЕКОЛОГИЈЕ, ДОБИЛИ ПРИЛИКУ ДА ОКРЕНУ ТОЧАК ИСТОРИЈЕ, КОЈИ ИХ ЈЕ ПОСЛЕДЊИХ ДЕЦЕНИЈА ОДВЕО У НЕЖЕЉНОМ ПРАВЦУ, И ВРАТЕ СЕ КОНЦЕПТУ РАЗВОЈА КОЈИ НЕ НАРУШАВА ПРИРОДНО ОКРУЖЕЊЕ. ТО ЈЕ, ТАКОЂЕ, ПРИЛИКА ДА ГРАЂАНИ, У СВОЈОЈ СВЕСТИ, ПРЕМОСТЕ ЈАЗ ИЗМЕЂУ ТЕЖЊЕ ЗА НЕПРЕСТАНИМ ИНДУСТРИЈСКИМ РАЗВОЈЕМ И ПРИРОДНЕ ПОТРЕБЕ ЗА ОЧУВАЊЕМ ЉУДСКЕ МЕРЕ ГРАДА.

ОЛИВЕРА ДРАГАШ

НАРОДНЕ БАШТЕ ПАНЧЕВА - ЕКОЛОГИКА • АУПА 2002. • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ
(ПРВА НАГРАДА) • 2002.

VILLE D'ESPOIR, VILLE MARITIME... ГРАД НАДЕ : ГРАД НА МОРУ...

Quand tombent les murs du monde et disparaît le pays ou tu a agrandi,
 Kada се сруне зидови света и нестане земља у којој си одрастао,
 quand le vent fou de la guerre disperse les visages aimés, quand la
 када луди вихор рата разнесе вољена лица најближих,
 terre chavire sous tes pieds, quand tu ne sais plus ni qui, ni quoi,
 када тло дрхти испод твојих ногу, када више не знаш ни ко си,
 ni ou tu est- et tu arrives a survivre - peut-être que tu te tournera
 ни шта си, ни где си - а преживиш све - можда ћеш се окренути
 vers la creation qui est comme l'eau: de façon rituelle elle lave ton
 према креацији која као вода ритуално пере: све-руке, дуну, грех и бол.
 Les mains, l'ame, les fautes et la douleur. La creation peut être é
 Креација наизглед различита, као што се воде зову-дунав, ганг, атлантнк или сен
 fferente, comme le sont les eaux appelées danube, genge, atlantique c
 свједно, све воде света теку према истом ушћу и постају једно.
 seins. En fait, toutes les eaux du monde coulent vers une meme embou-
 као што је живот један, као што је била једном једна земља.
 chure et devient une, une comme la vie, comme un pays qui a etc, ce
 као што постоји једна истина, као што је један стос.
 kkkkkkkkk une seule verité ou un etos, comme la creation qui est a
 као креација супростављена деструкцији.
 l'oppose de la destruction.

Ville d'esperoir, ville maritime, est pour ceux qui ont perdu leur pays
 Град наде, град на мору, је за оне који су изгубили своју земљу, своје тло,
 leur terre, leurs bonheurs, pour ceux qui ont parcouru l'europe se se
 своје радости, за оне који су претрпјали европу бежећи изред лудске стихије,
 ant devant la folie humaine. Elle est pour les boat-peuple qui vien
 за људе у чамцима који плове ниоткуда према никуда,
 de nul part et voguent vers un ailleurs incertain, a la recherche de
 тражећи спас, науду, изгубљену нит живота.
 l'esperoir, du fil coupe ce leur vie, du simplement de leur salut.

L'idee de la ville sur mer est apparue soudainement, vision future d'
 Идеја о граду на мору настала је намах, као блесак краткотрајне наде
 espoir ephemere que, peut-être, il y a de la vie apres de nombreuses
 да има живота после многобројних смрти кроз које смо моради да прођемо.
 morts qui nous a etc donne d'eprouver. L'illusion de la vie, du salut

de l'esperoir, du fil dont il foudrat essayer de recoler les bouts.
 Илузија о животу, о спасу, о нади, о нити чије крајеве би требало
 de l'esperoir, du fil dont il foudrat essayer de recoler les bouts.
 некако спојити је идеја о потреби за поновним постојањем.
 L'idee d'un nouveau de l'utile et du productif represente l'autonom
 корисношћу, продуктивношћу, некако је нестварна и несигурна-
 typique et fonctionnelle du motif, l'action qui aura perdu de sa prop
 представља заправо типичну функционалну аутономију мотива.
 signification pour devenir autre chose comme nous l'avons etc nous
 акцију која је изгубила пуново сопственог смисла и постала нешто друго.
 et nous deviens autres. Par sa nature c'est une demarche alchimique
 исто као што смо били некад једно, а сада неко други.
 et symbolique-elle precede chaque action pragmatique et reflexive, et
 По свом својству она је алхемична - симболична радња која предходи свакој
 ce fait symboliquement elle represente une nouvelle naissance.
 прагматичној и смисленој акцији...она представља симболично поновно рађање

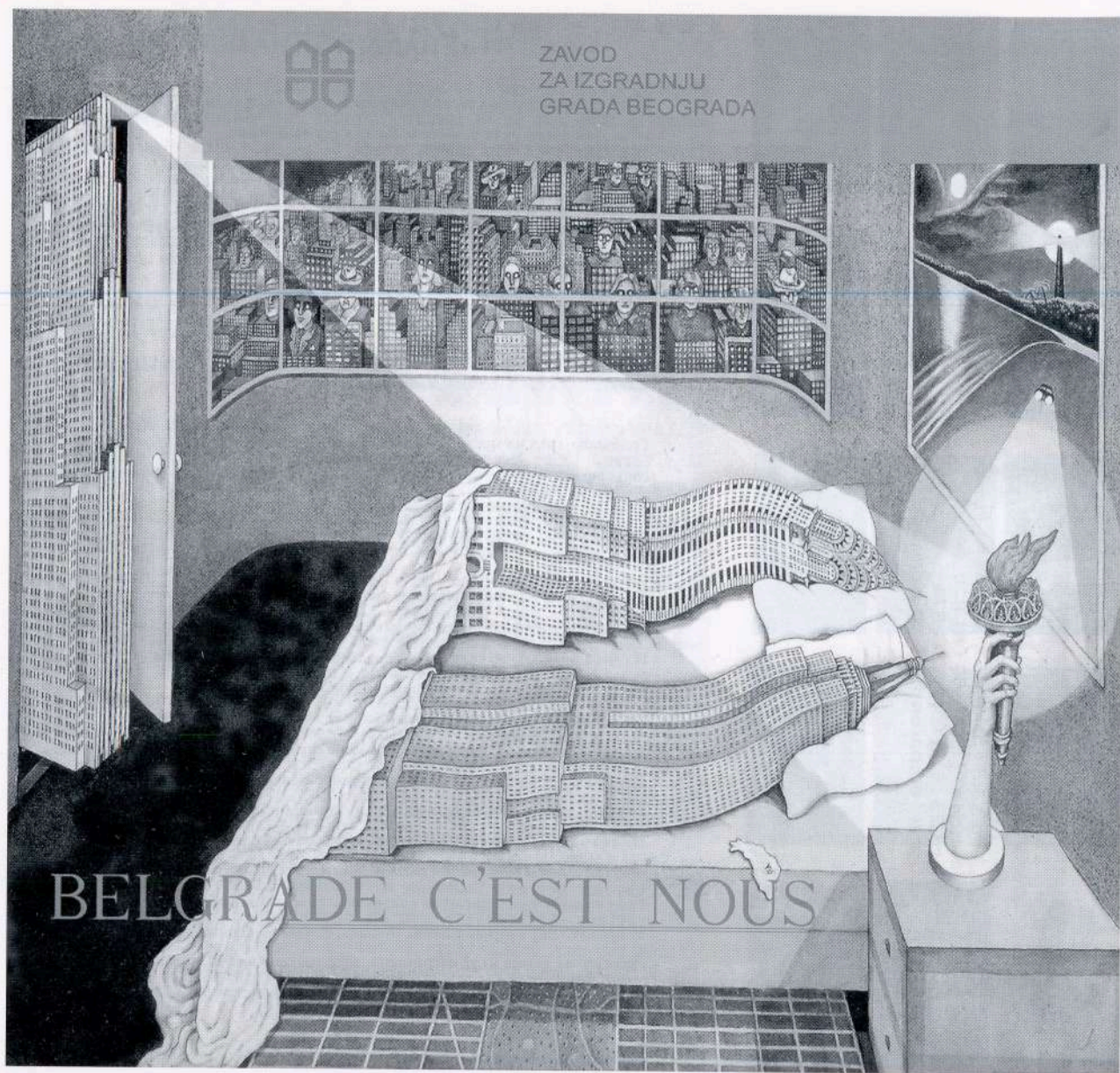
La ville sur mer est faite de differentes plateformes mobiles avec des
 Град на мору чине плутајуће платформе различите намене:
 utilisations differentes: pour la production des plantes hydroponique
 за производњу хидропоничних биљака, фабрике на води, генератори електричне
 usines sur mer, generateurs d'energie a vent, les tours des pompes
 енергије на ветар, куле ветрогаси, ветрометне куле за прославе, театар на води
 les tours pour les feux d'artifices, les dragons, les jouettes...
 као и амфибије, серфери, змајеви и друге различите играчке које доносе радост.

au debut de la guerre, Zoran Lazovic
 Негде почетком рата...

Пари

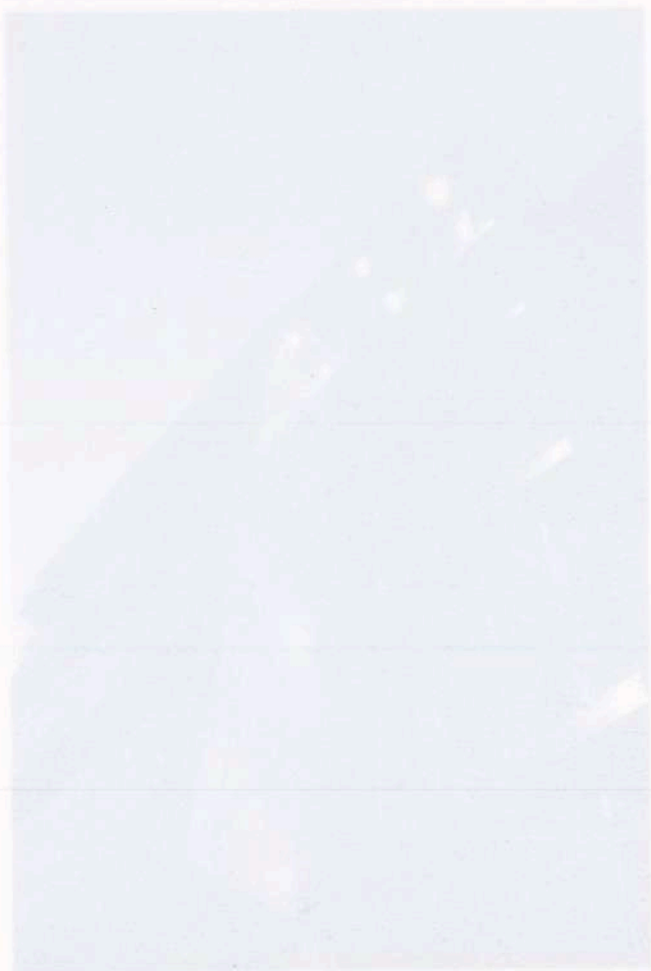
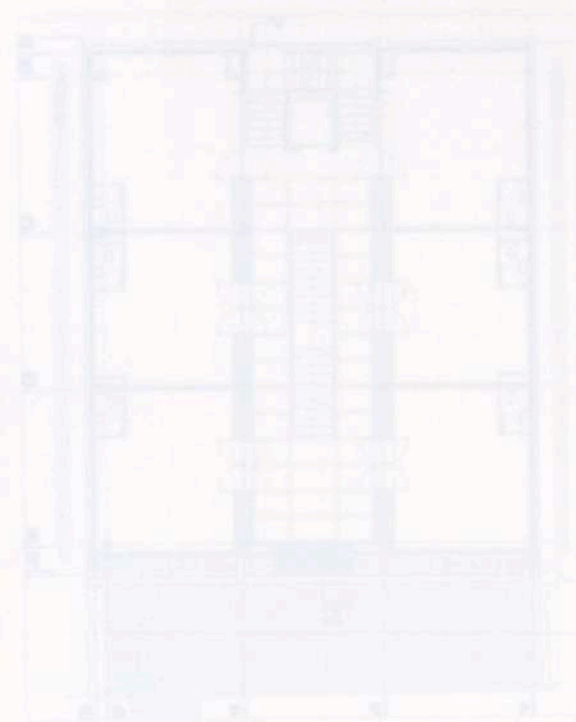
БОРАН ЛАЗОВИЋ

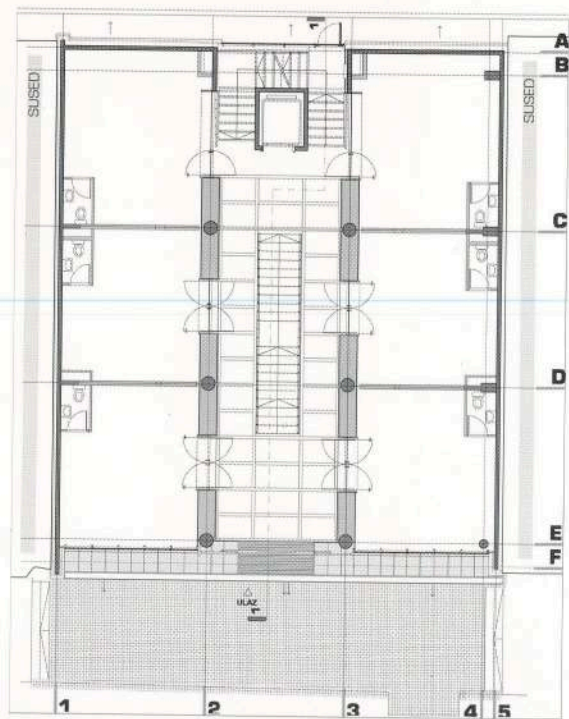
ZAVOD
ZA IZGRADNJU
GRADA BEOGRADA

BELGRADE C'EST NOUS

ZAVOD ZA IZGRADNJU GRADA BEOGRADA

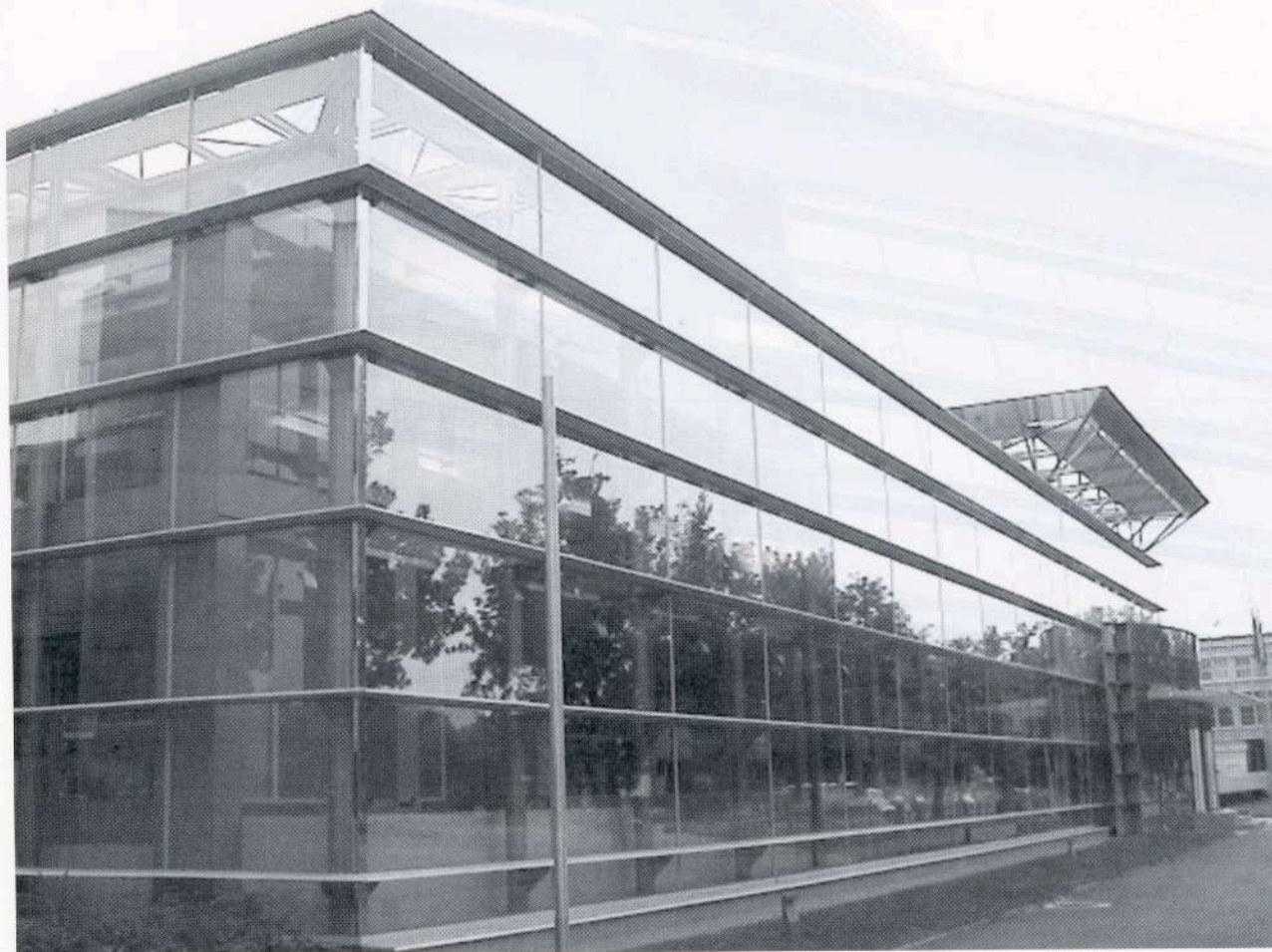
АРХИТЕКТУРА

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ • ДЕЈАН МИЉКОВИЋ

РЕШЕЊЕ И АРХИТЕКТУРА ОБЈЕКТА ПРОИСТЕКЛИ СУ ИЗ ИДЕЈЕ ДА ГЛАВНА УЛИЧНА ФАСАДА БУДЕ ОПНА КОЈА НЕ СКРИВА УНУТРАШЊОСТ ОБЈЕКТА - ПРИМЕЊЕН ЈЕ ПОЗНАТИ, АЛИ НЕ УВЕК И ПРИМЕНЉИВ ПРИНЦИП ПОТПУНЕ ТРАНСПАРЕНТНОСТИ ФАСАДЕ. ТИМЕ ДЕО УКУПНЕ АРХИТЕКТУРЕ ГЛАВНОГ ИЗГЛЕДА ЧИНИ АРХИТЕКТУРА УНУТРАШЊЕГ ПРОСТОРА СА СВИМ ЕЛЕМЕНТИМА ЕНТЕРИЈЕРСКОГ РЕШЕЊА. НАПУШТАЈУЋИ УОБИЧАЈЕНИ НАЧИН РЕШАВАЊА ФАСАДЕ КАДА ЈЕ ОНА АРХИТЕКТУРА ЗА СЕБЕ, ОВДЕ ЈЕ ДЕЛОМ УЧИЊЕН ИСКОРАК КА СЛОЈЕВИТОМ СВЕУКУПНОМ ВИЗУЕЛНОМ ДОЖИВЉАЈУ ОБЈЕКТА. ПОСЛОВНИ ПРОСТОР У ПУНОЈ МЕРИ ЈЕ ИЗЛОЖЕН ПОГЛЕДИМА СПОЉА, А У ИСТО ВРЕМЕ УНУТРАШЊИ АМБИЈЕНТ ЈЕ ПРОШИРЕН НА ОКОЛИНУ.

ВАСИЛИЈЕ МИЛУНОВИЋ

ПОСЛОВНА ЗГРАДА КОМПАНИЈЕ "МРС" • БЛОК 21 • НОВИ БЕОГРАД • 2002.

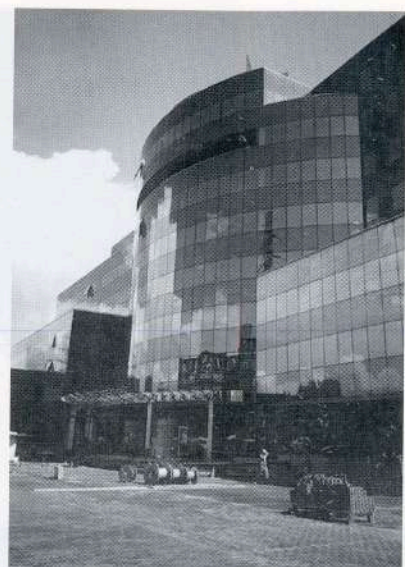
ОГЊЕН ЂУРОВИЋ

У СВЕТСКОЈ АРХИТЕКТОНСКОЈ ПРАКСИ, ЕКСТРЕМНО СУ РЕТКИ ЗАХВАТИ ГДЕ СЕ НИЗ СТАРИХ, КУЛТУРОЛОШКИ ВРЕДНИХ ОБЈЕКАТА КОЈИ СЕ НАЛАЗЕ ПОД ЗАШТИТОМ ДРЖАВЕ КАО СПОМЕНИЦИ КУЛТУРЕ, ИНКОРПОРИРА У КОМПЛЕКСНО ТКИВО МОДЕРНОГ ПОСЛОВНОГ ЦЕНТРА. НОВОНАСТАЛИ ОБЈЕКАТ "ГОРЧА" ТРЕТИРА "IN SITU" РЕКОНСТРУКЦИЈУ ПЕТ ЗАШТИЋЕНИХ ОБЈЕКАТА И ПОТПУНУ РЕКОНСТРУКЦИЈУ СЕЦЕСИЈСКЕ ЗГРАДЕ СА КУЛОМ (ПОРУШЕНЕ 1965. ГОДИНЕ) КОЈА СЕ НАЛАЗИЛА У НЕПОСРЕДНОЈ БЛИЗИНИ НОВОГ ПОСЛОВНОГ ЦЕНТРА. ОБНОВОМ ОВОГ ОБЈЕКТА, ДОПУЊЕН ЈЕ ИСТОРИЈСКИ АРХИТЕКТОНСКИ АНСАМБЛ, А ЊЕГОВА РЕКОНСТРУКЦИЈА ПРЕДСТАВЉА СПЕЦИФИЧАН КОНЦЕПТУАЛНИ ЧИН.

САША БУЂЕВАЦ

ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "ГОРЧА" • НИШ • УЛИЦА ПОБЕДЕ • 1996 - 2002.

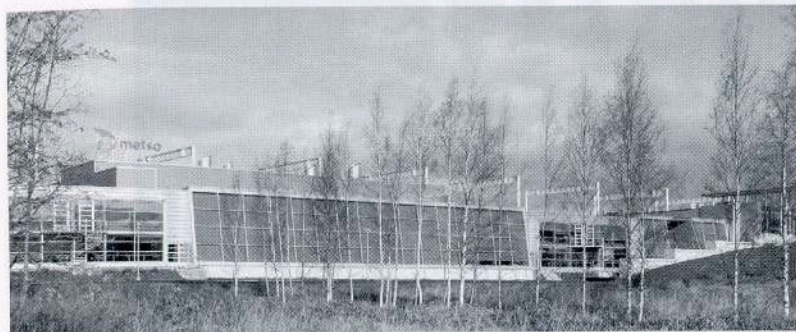

ЗОРАН СИМИЋ

"METSO AUTOMATION" JE DEO METSO-KONCERNA KOJI RAZVIJA, PLANIРА И РЕАЛИЗУЈЕ ПРОГРАМСКЕ МРЕЖЕ И СИСТЕМЕ ВЕЗАНЕ ЗА АУТОМАТИЗАЦИЈУ ПРОЦЕСА ПРОИЗВОДЊЕ ПАПИРА. ГЛАВНА ТЕМА ПОЗИВНОГ КОНКУРСА БИЛА ЈЕ СТВАРАЊЕ ИНОВАТИВНЕ И ИНСПИРАТИВНЕ РАДНЕ СРЕДИНЕ ЗА 800 ЉУДИ КАО И ТОТАЛНА ПРОМЕНА ИМИЦА ОБЈЕКТА У ИМИЦЈ ВИСОКЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ.

ТЕШКА, МРАЧНА БЕТОНСКА ХАЛА СА ПОЧЕТКА СЕДАМДЕСЕТИХ ГОДИНА У ПОТПУНОСТИ ЈЕ ПРОМЕНИЛА ЛИЦЕ КАКО СПОЉА ТАКО И ИЗНУТРА. НОВЕ, ВЕЛИКИМ СТАКЛЕНИМ ПОВРШИНАМА ДЕФИНИСАНЕ ПРОСТОРИЈЕ КУПАЈУ СЕ У ДНЕВНОЈ СВЕТОСТИ И ЗРАЧЕ ОТВОРЕНОШЋУ ДУХА ИНФОРМАТИВНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ.

БРАТИСЛАВ ТОШКОВИЋ

ПОСЛОВНИ ОБЈЕКАТ "METSO AUTOMATION" • ТАМПЕРЕ • ФИНСКА • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ
(ПРВА НАГРАДА) • 2001 - 2002.

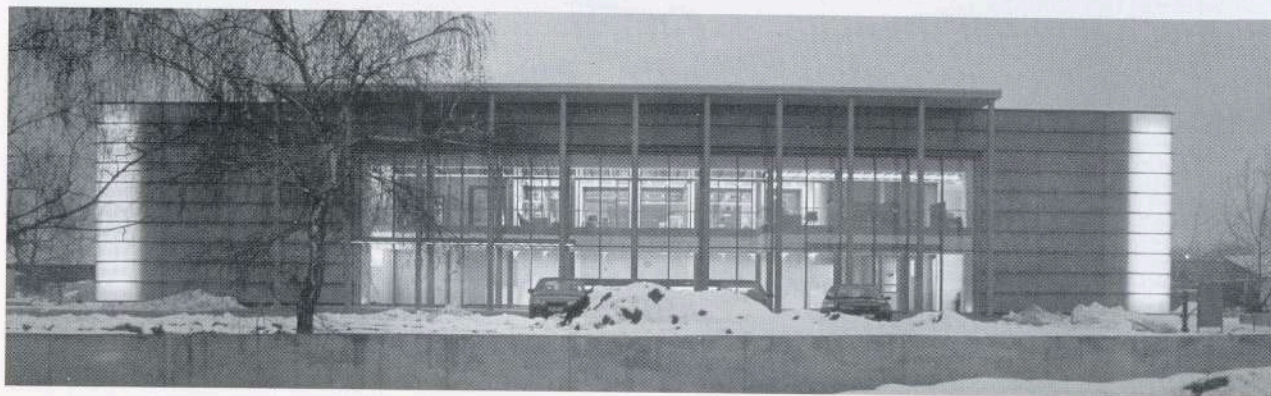
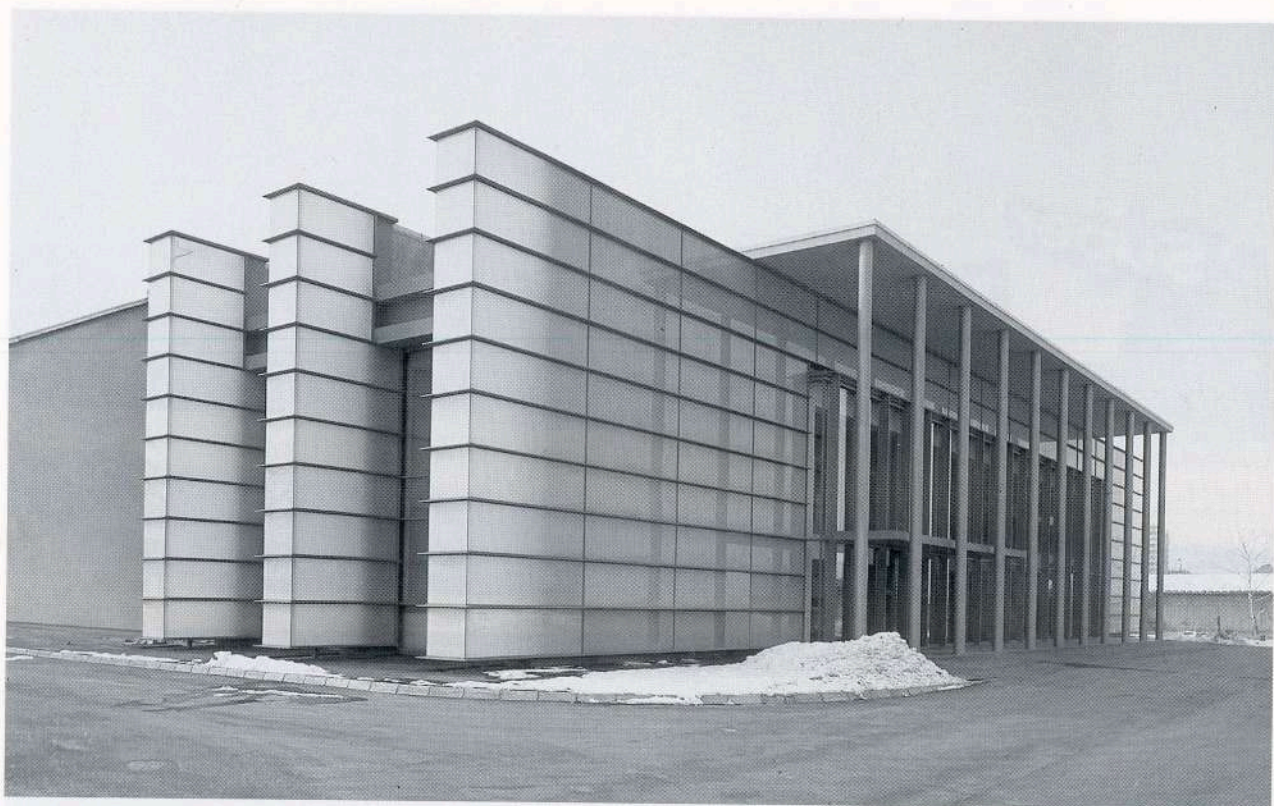
МИЛАН ВУЈОВИЋ • БУДИМИР СУДИМАЦ

ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "ЕКВАТОР" • БАЊА ЛУКА • РЕПУБЛИКА СРПСКА • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ
(ПРВА НАГРАДА) • 2000 - 2002.

ЖАКЛИНА ГЛИГОРИЈЕВИЋ • SPIROS LAGOUSSIS

РЕОНСКИ ТРЖНИ ЦЕНТАР "VEROPOULOS" • БЛОК 24 • НОВИ БЕОГРАД • 2001 - 2002.

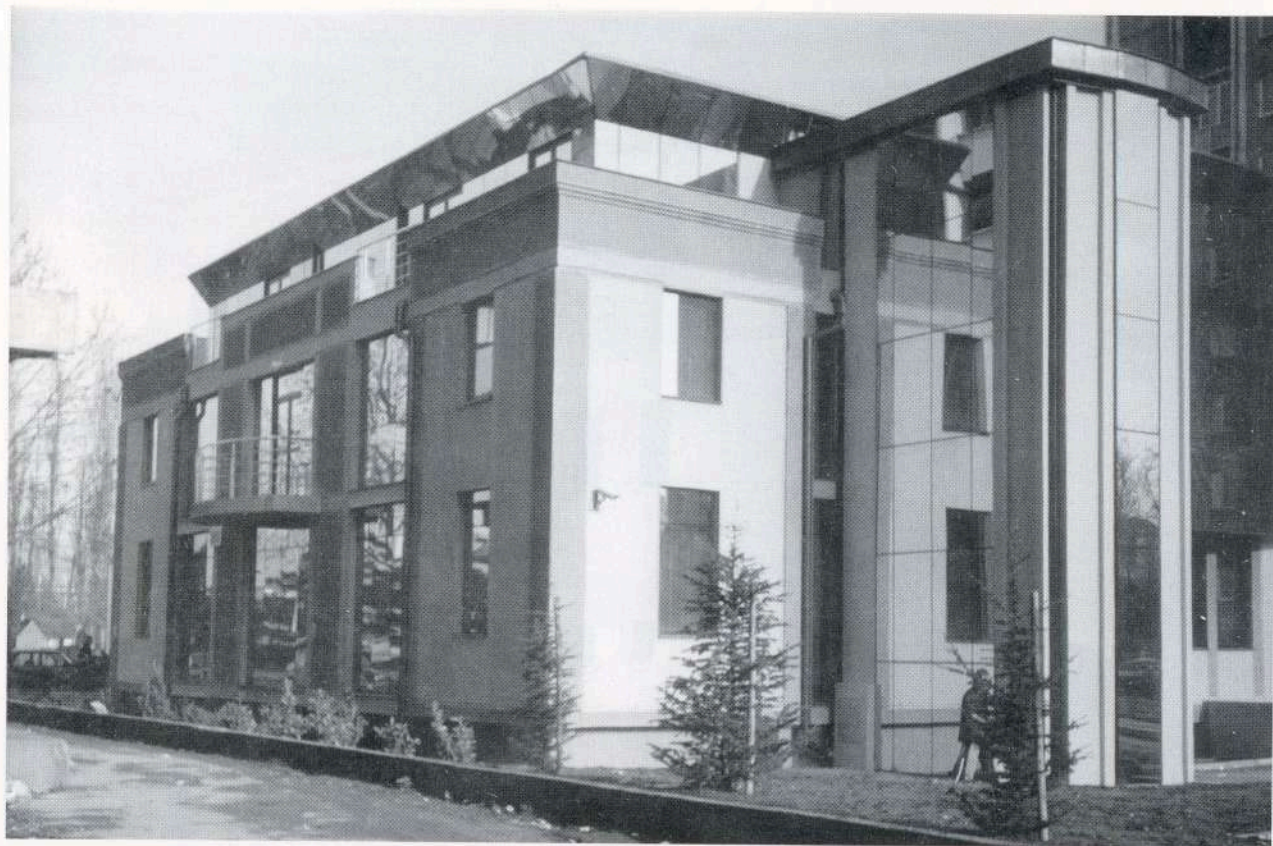

БОГДАН СЛАВИЦА • ЂОРЂЕ ГЕЏ • СВЕТИСЛАВ МАРТИНОВИЋ

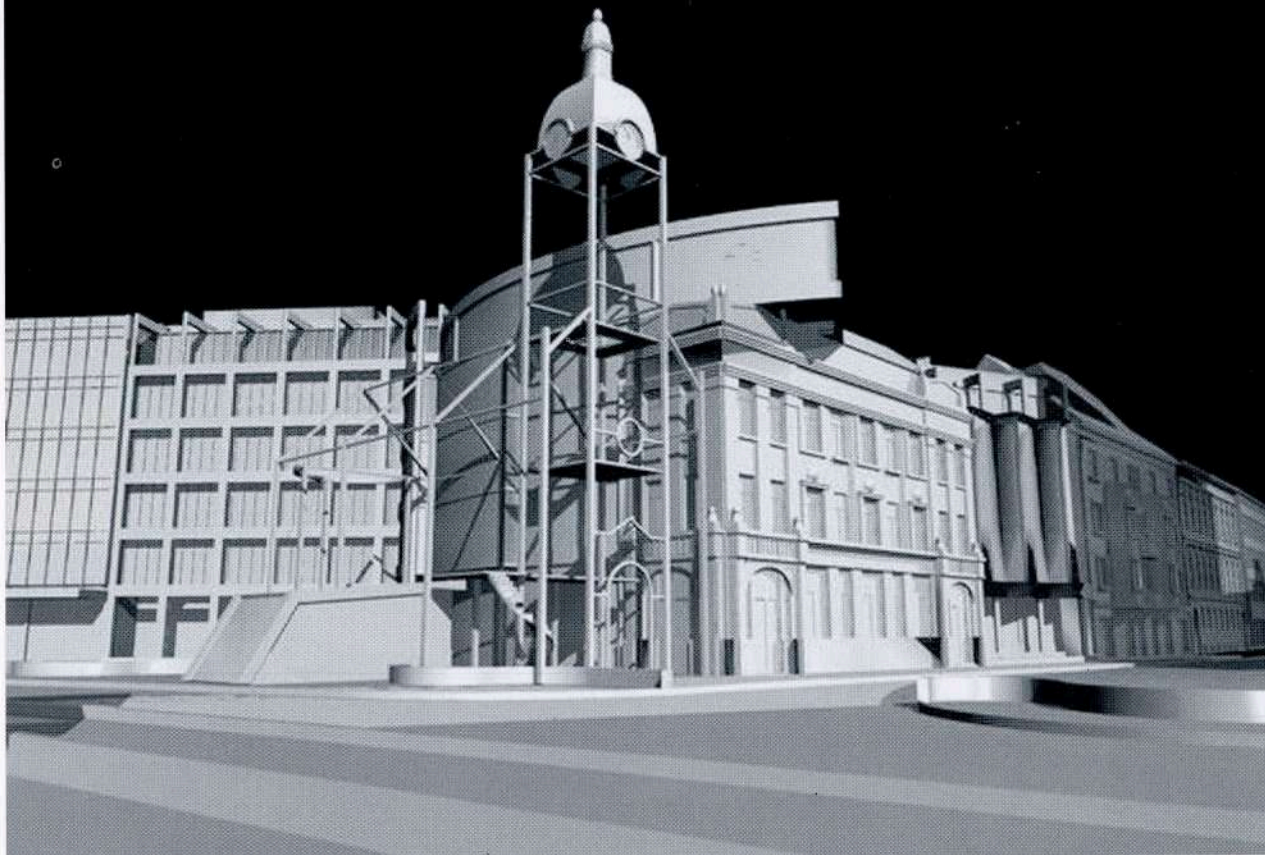
АЛЕКСАНДАР ЛИЧИНА

ПОСЛОВНО СТАМБЕНИ ОБЈЕКАТ • БЕОГРАД • Н. ГРУЛОВИЋА 73 • 2001 - 2002.

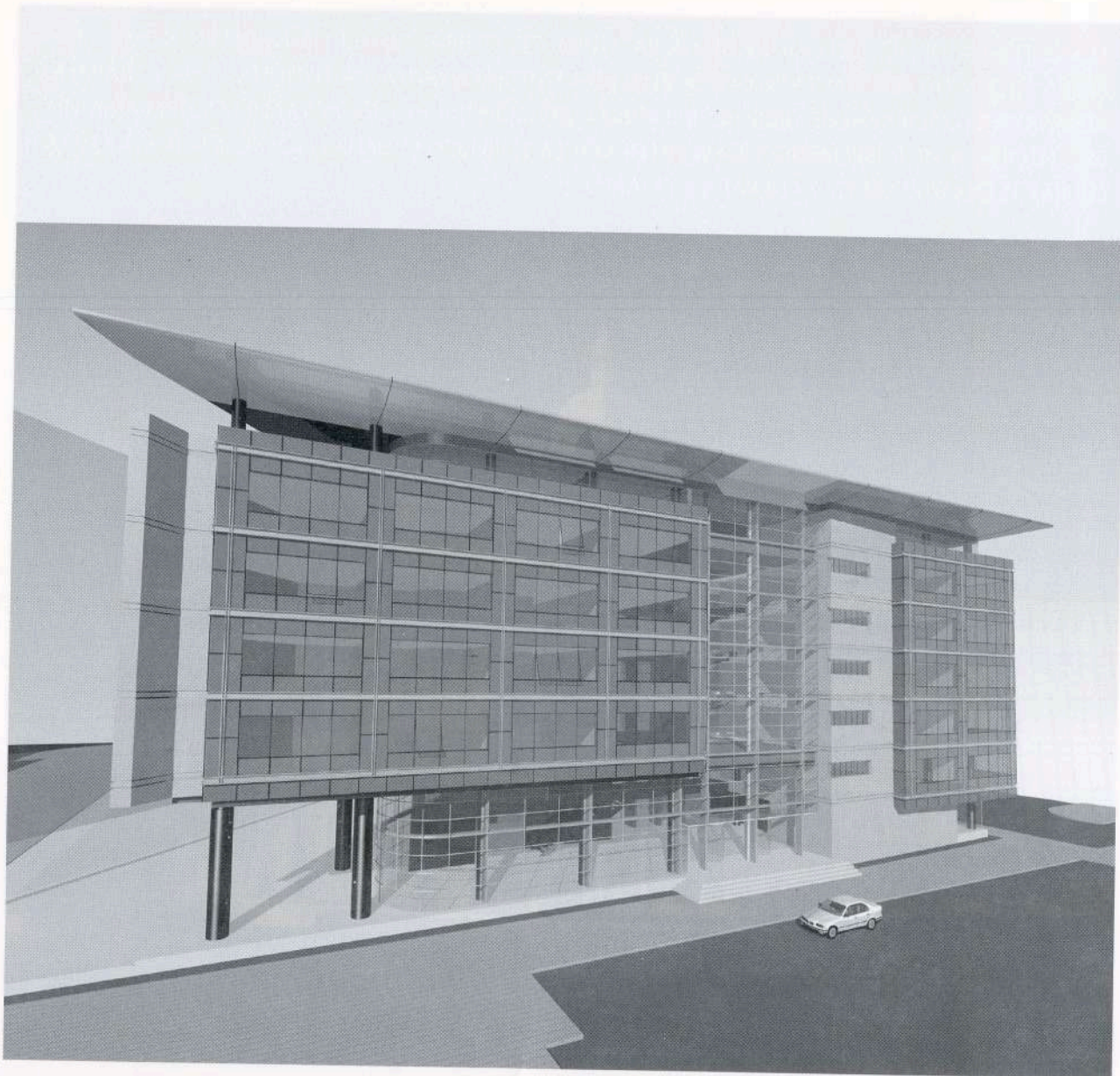
ВЕСНА ВИЛИЋ

КОНЦЕПЦИЈА ПРЕДЛОЖЕНОГ РЕШЕЊА ЗАСНИВА СЕ, ПРВЕНСТВЕНО НА ПОТРЕБИ КОМПЕНЗИРАЊА НЕДОСТАКА НАСТАЛИХ ПРОСЕЦАЊЕМ БУЛЕВАРА МИХАЈЛА ПУПИНА И НА СТВАРАЊУ КОМПАКТНЕ, ЗАОКРУЖЕНЕ ЦЕЛИНЕ, КОЈА БИ ОДГОВОРИЛА НОВОНАСТАЛИМ ПОТРЕБАМА ИНВЕСТИТОРА, А ИСТОВРЕМЕНО НЕ БИ НЕГИРАЛА ИСТОРИЈСКИ ЗНАЧАЈ ПОСТОЈЕЋИХ ОБЈЕКТА, ПА ЧАК И ОНИХ КОЈИ СУ ТУ НЕКАДА СТАЈАЛИ.

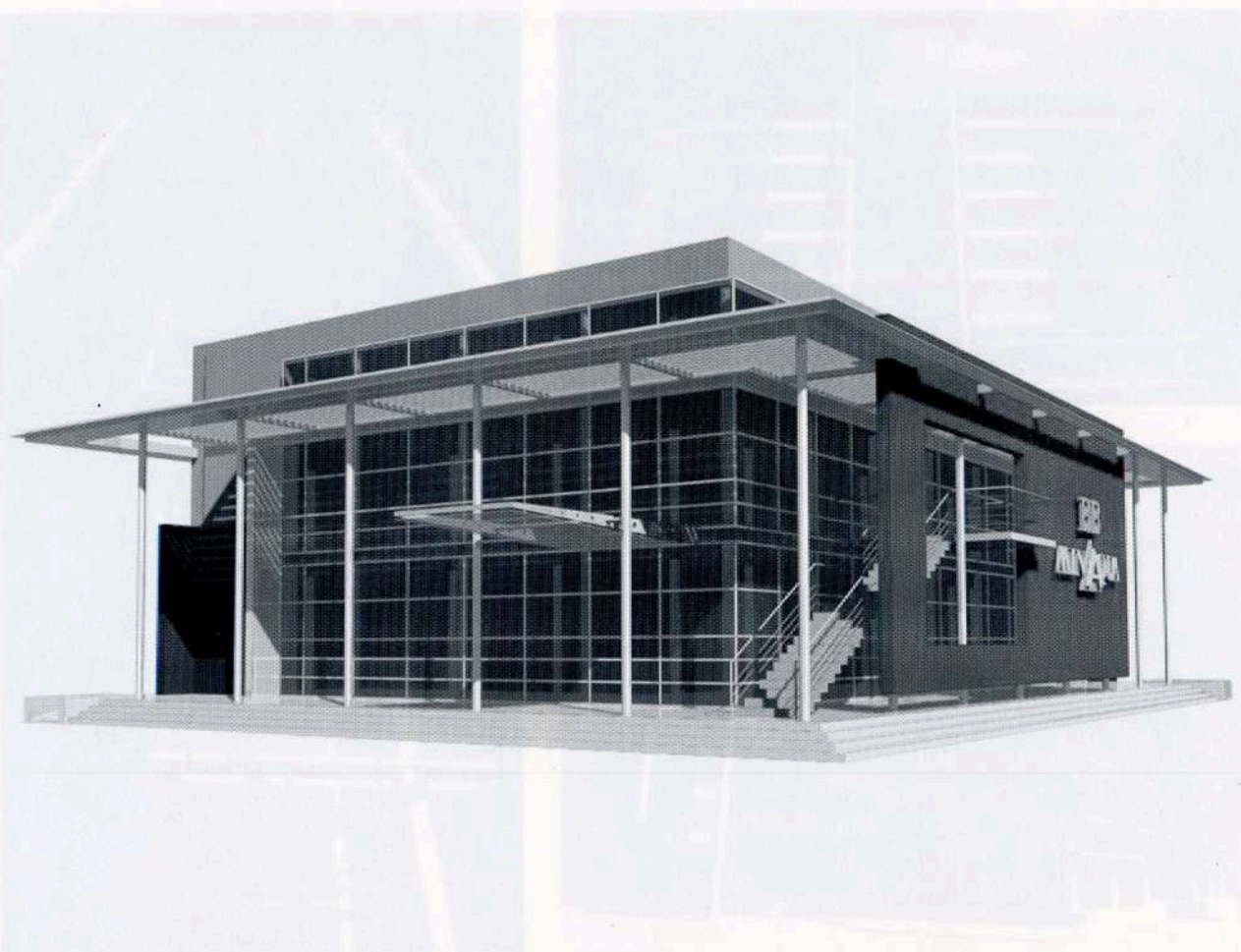
АЛЕКСАНДАР САБАДОШ

БАНКА У НОВОМ САДУ • УГАО БУЛЕВАРА МИХАЈЛА ПУПИНА И УЛИЦЕ НАРОДНИХ ХЕРОЈА • ПРВО МЕСТО НА ПРВОМ РЕНДЕРИНГ КОНКУРСУ НА YU ИНТЕРНЕТ ПРОСТОРУ • 2001 - 2002.

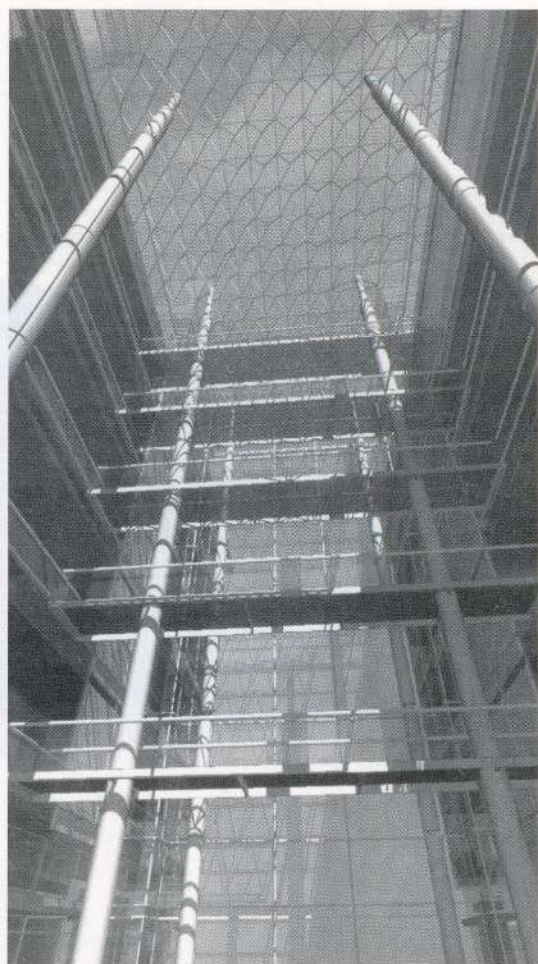
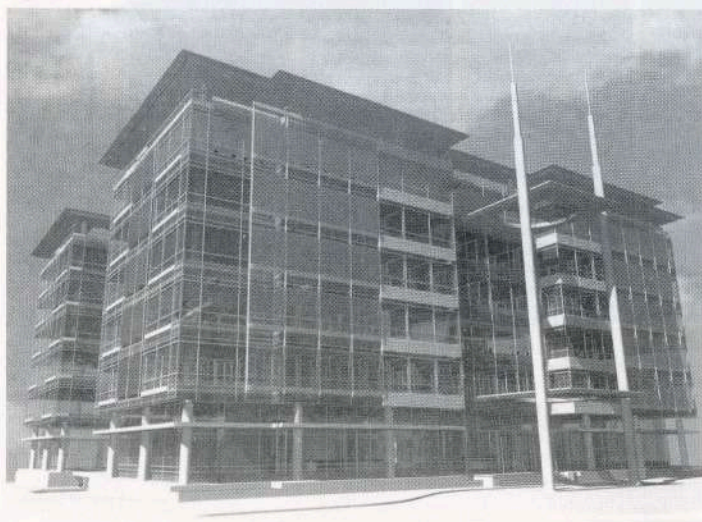
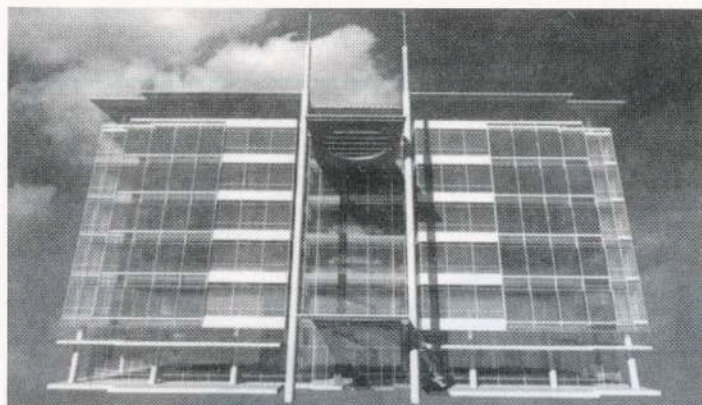
ЈЕЛЕНА ЈАЋИМОВИЋ • БОЖИДАР ЛИЈЕСКИЋ • НАТАША МИЛОЈЕВИЋ • ВЕЉКО МЛАДЕНОВИЋ

ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "НАПРЕД" • НОВИ БЕОГРАД • ПРОЈЕКАТ • 2002.

ИЉА МИКИТИШИН

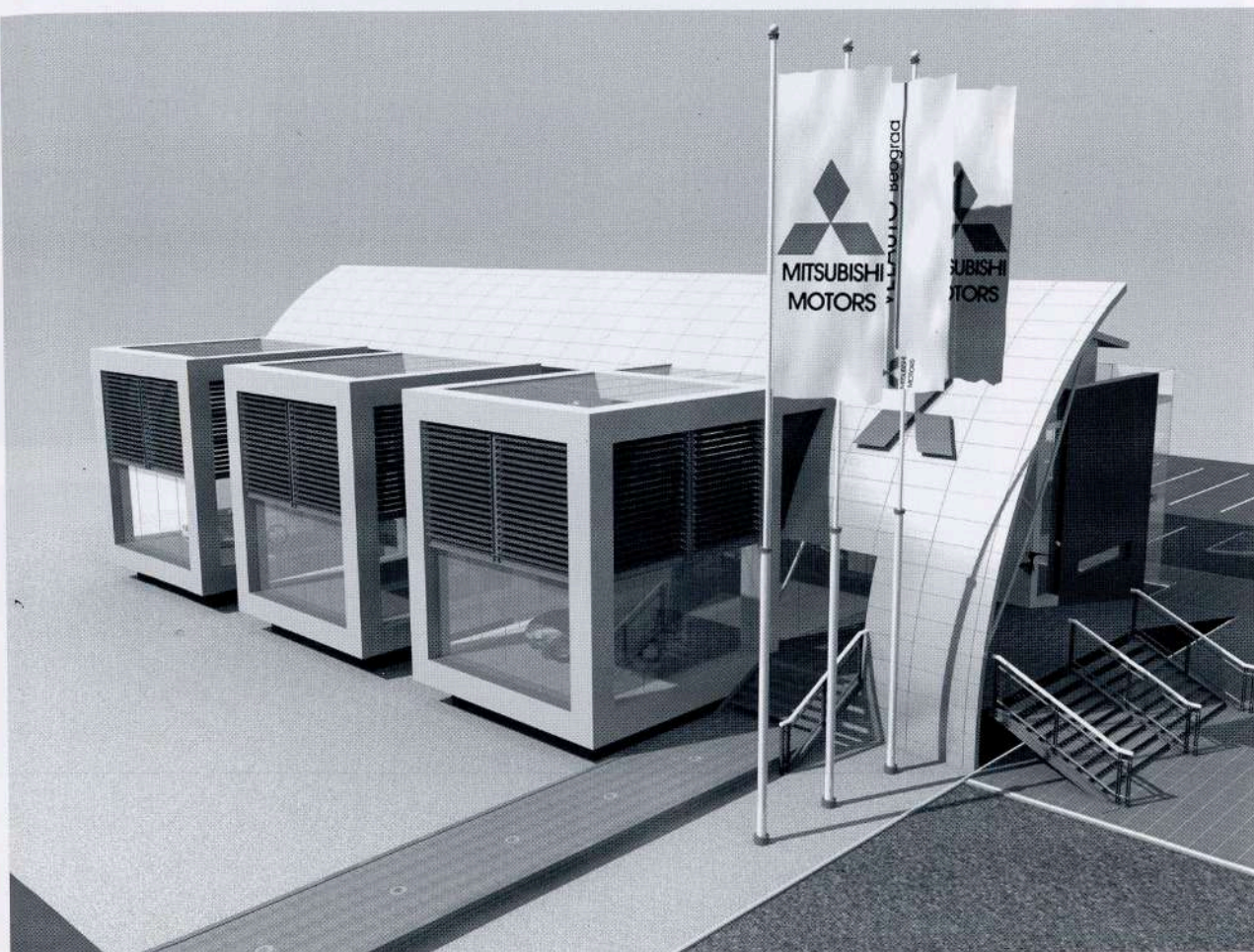
УПРАВНА ЗГРАДА "MINAQUA" • НОВИ САД • УГАО УЛИЦА ФУТОШКЕ И БАНИЈСКЕ • 2002 - 2003.

ПЕТАР АРСИЋ

ОБЈЕКАТ СВОЈОМ УНУТРАШЊОМ ОРГАНИЗАЦИЈОМ И НИВЕЛАЦИОНИМ РЕШЕЊЕМ СА САЛОНОМ АУТОМОБИЛА НА МЕЂУНИВОУ, ОБЕЗБЕЂУЈЕ ДОБРУ САГЛЕДИВОСТ И ЈЕДНОСТАВНУ ПОВЕЗАНОСТ РАЗЛИЧИТИХ ФУНКЦИОНАЛНИХ ЦЕЛИНА И САДРЖАЈА САЛОНА. БОГАТО ОКОЛНО ЗЕЛЕНИЛО НА ПАРЦЕЛИ УЧЕСТВУЈЕ У ЈАСНОМ ИЗДВАЈАЊУ И ДЕФИНИСАЊУ ОБЈЕКТА СЛОБОДНОГ У ПРОСТОРУ. ОБЈЕКАТ СВОЈОМ ФОРМОМ, ЕЛЕМЕНТИМА И МАТЕРИЈАЛИЗАЦИЈОМ ПОДСЕЋА И ВЕЛИЧА ВРЕДНОСТИ САВРЕМЕНОГ ДИЗАЈНА У АУТОМОБИЛСКОЈ ИНДУСТРИЈИ, ИНТЕРПРЕТИРАЈУЋИ ГА НА ПРИМЕНЉИВ, СТИЛИЗОВАН НАЧИН, КАО СИМБОЛ ТЕХНОЛОШКОГ НАПРЕТКА И КОМПАНИЈЕ 'MITSUBISHI'.

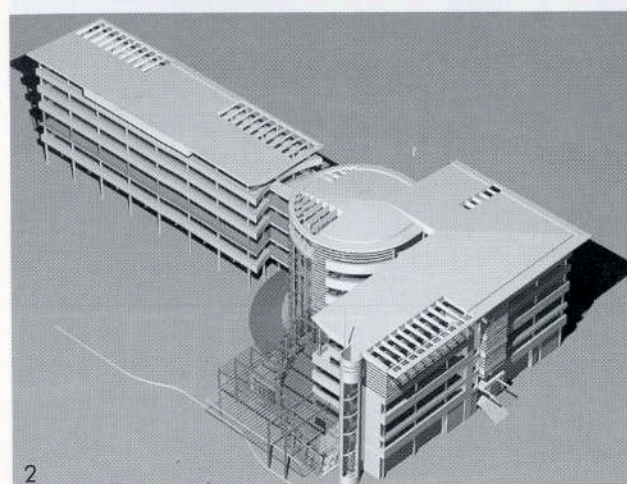
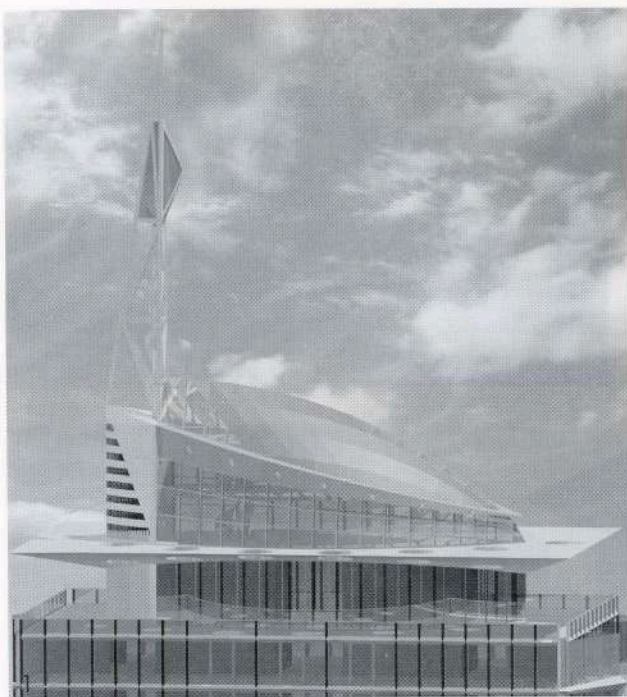

ВЛАДАН НИКОЛИЋ

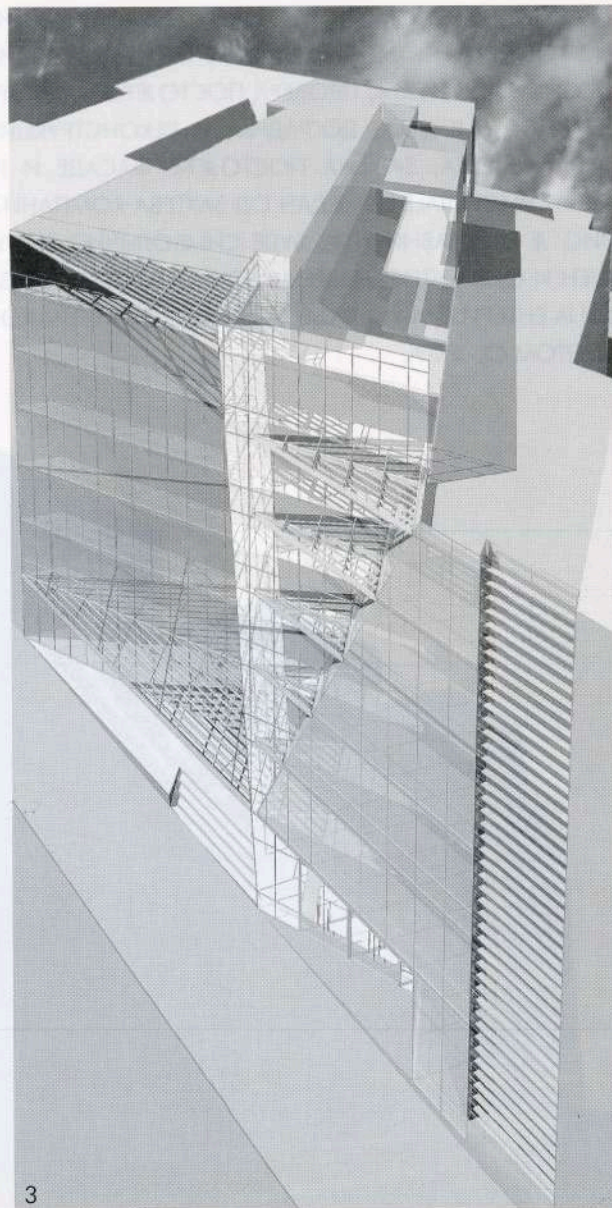
ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "MITSUBISHI MOTORS" • БЕОГРАД • 2002.

САЊИН ГРБИЋ

2

3

АЛЕКСАНДАР СПАЈИЋ • САРАДНИЦИ: ТАМАРА И МИЛОРАД ПОВРЕНОВИЋ

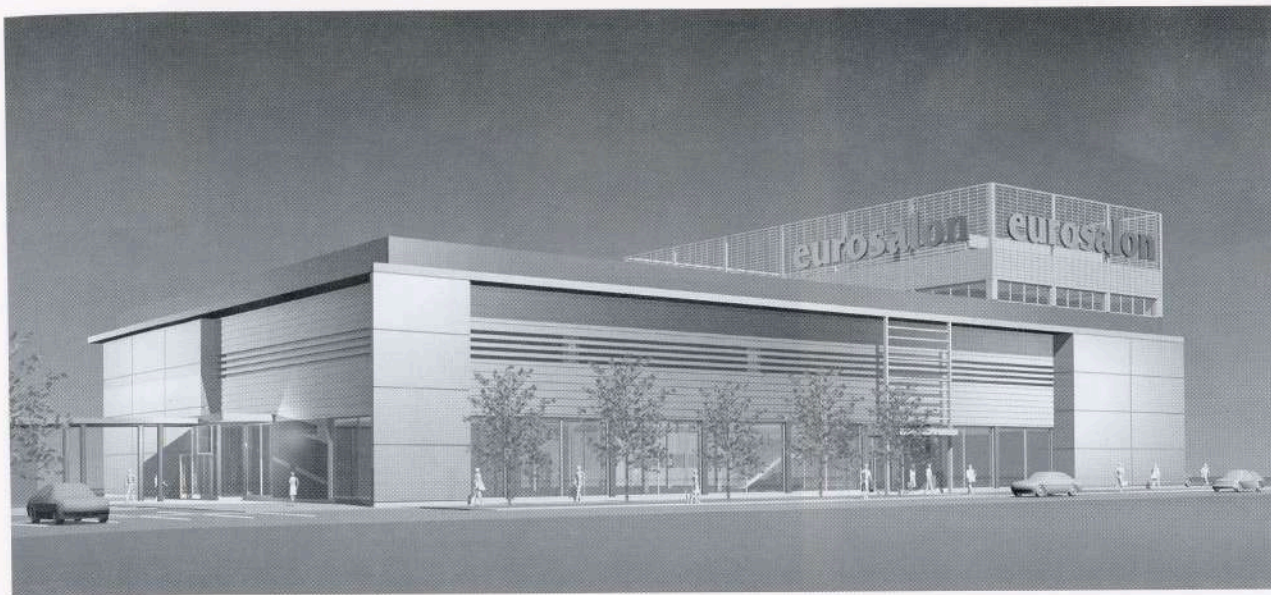
1. ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "УШЋЕ" • БЕОГРАД • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.
2. ПОСЛОВНА ЗГРАДА "ХЕМОФАРМ" • ВРШАЦ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.
3. ПОСЛОВНА ЗГРАДА У РЕСАВСКОЈ 23 - 25 • БЕОГРАД • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

РЕКОНСТРУКЦИЈОМ ПОСТОЈЕЋЕГ АДМИНИСТРАТИВНОГ ОБЈЕКТА "СИ-МИГ". ИЗВРШЕНЕ СУ ИЗМЕНЕ У ДИСПОЗИЦИЈИ ОБЈЕКТА, ПРОВЕРА ПОСТОЈЕЋЕГ КОНСТРУКТИВНОГ СИСТЕМА, ДОГРАДЊА И РЕКОНСТРУКЦИЈА ДЕЛА ОБЈЕКТА, ЗАМЕНА ПОСТОЈЕЋЕ ФАСАДЕ И РЕМОТ ИНСТАЛАЦИЈА. ЈЕДАН ОД ЗАХТЕВА КОМПАНИЈЕ, БИО ЈЕ ДА ГЛАВНИ УЛАЗ БУДЕ СИМБОЛИЧНО НАГЛАШЕН И ОРИЈЕНТИСАН ПРЕМА УЛИЦИ. МАТЕРИЈАЛИЗАЦИЈА ЕНТЕРИЈЕРА УСКЛАЂЕНА ЈЕ СА ГЕНЕРАЛНИМ КОНЦЕПТОМ ОБЈЕКТА.

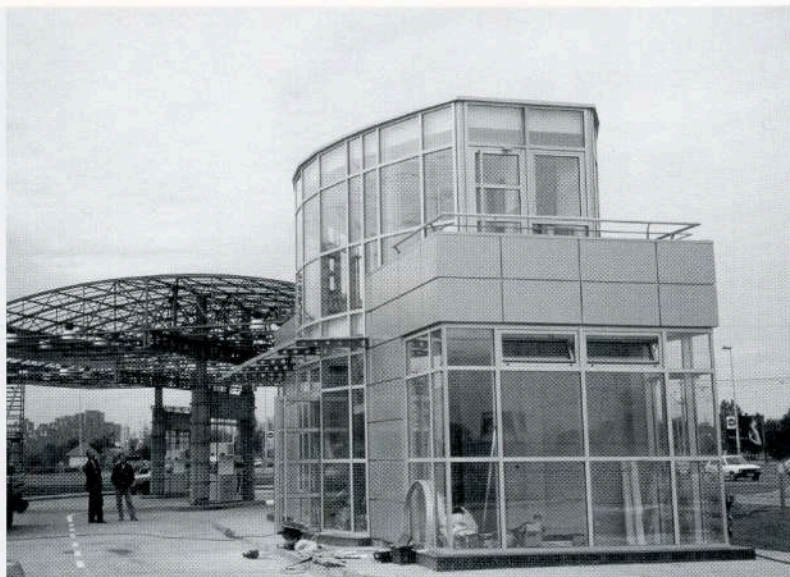
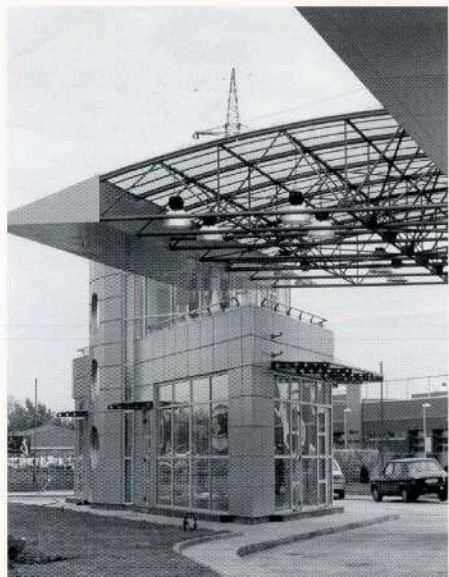

СВЈЕТЛАНА МЕДИЋ

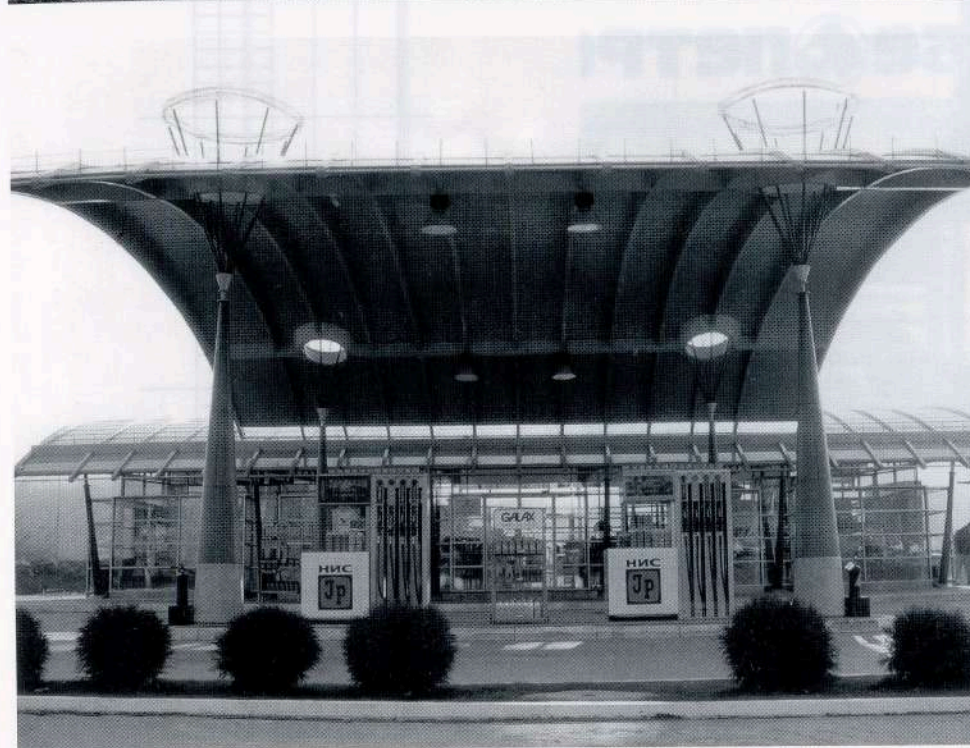

КСЕНИЈА БУЛАТОВИЋ • ВЕСНА ЦАГИЋ • АЛЕКСАНДРА ТАДИЋ •
САРАДНИК: ВЛАДИМИР РИБАР

МЕГА МАРКЕТ "ЕУРОСАЛОН" • ВОЈВОДЕ МИШИЋА 12, БЕОГРАД • У РЕАЛИЗАЦИЈИ • 2002 - 2003.

ДЕЈАН БАБОВИЋ • САРАДНИЦИ: ПЕТАР СТЕВАНОВИЋ • БОРИС ОРЛОВ • АЛЕКСАНДАР ЈЕФТИЋ

ПОСМАТРАНА ИЗ АРХИТЕКТОНСКО-УРБАНИСТИЧКОГ РЕКУРСА, ВОЛУМЕТРИЈСКА СЛИКА СТАНИЦЕ АСОЦИРА НА КРИЛА ВЕЛИКЕ ПТИЦЕ СА НАМЕРОМ КОНТЕКСТУАЛИЗАЦИЈЕ ТЕМЕ - УСПОСТАВЉАЊА ДИЈАЛОГА СА ЗАТАЛАСАНИМ МИРИЈЕВСКИМ ПЕЈЗАЖОМ И ОКОЛНОМ ИЗГРАЂЕНОМ СТРУКТУРОМ. ИЗ РАКУРСА ДИЗАЈНА, СТАНИЦА ЈЕ КОНЦИПИРАНА НА ЕСТЕТСКИМ ПРИНЦИПИМА ОБЛИКОВАЊА И МАТЕРИЈАЛИЗАЦИЈЕ УТИЛИТАРНИХ ПРЕДМЕТА - УРЕЂАЈА. И ТЕХНОЛОШКА РЕАЛИЗАЦИЈА СТАНИЦЕ СЛЕДИ ОВУ ПРИЧУ. НАИМЕ, ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ КОНСТРУКТИВНЕ СТРУКТУРЕ СТАНИЦЕ "ПРОИЗВЕДЕНИ" СУ У БЕОГРАДСКОМ БРОДОГРАДИЛИШТУ.

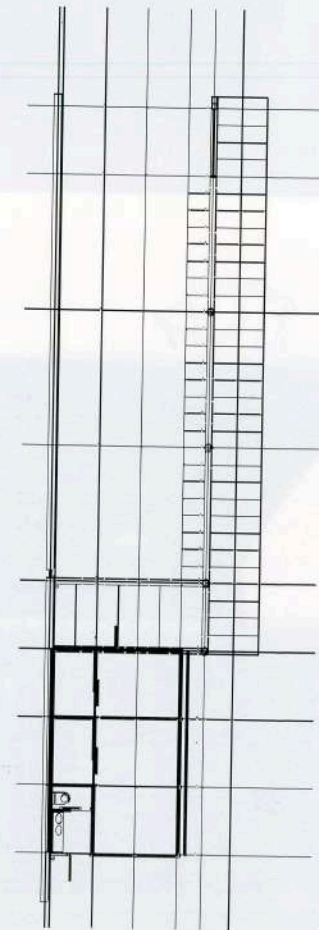

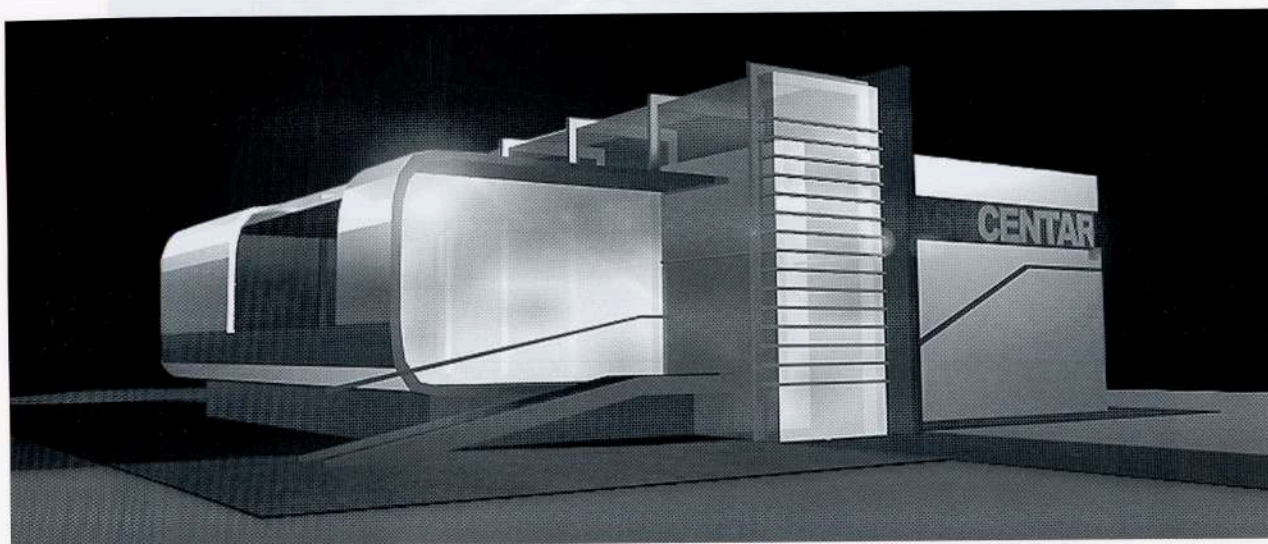
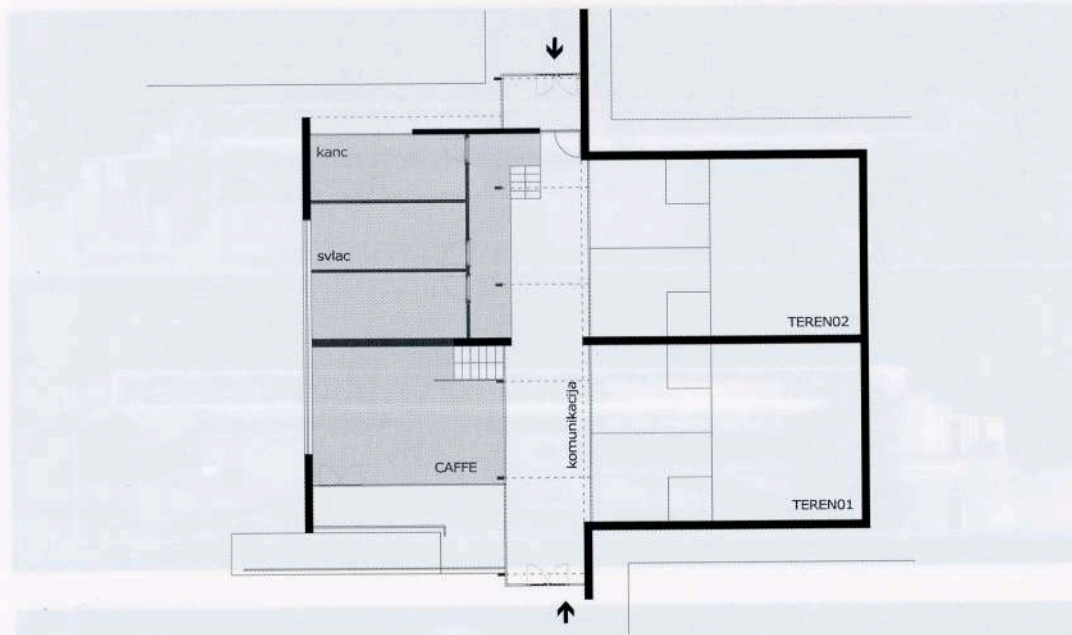
МИЛЕНИЈА МАРУШИЋ • ДАРКО МАРУШИЋ

БЕНЗИНСКА СТАНИЦА У НАСЕЉУ НОВО МИРИЈЕВО • БЕОГРАД • 1993 - 2002.
ПРЕДУЗЕЋА - ИЗВОЂАЧИ: КОЛУБАРА • БРОДОГРАДИЛИШТЕ БЕОГРАД • КОНСТРУКТА • БЕЛИМ

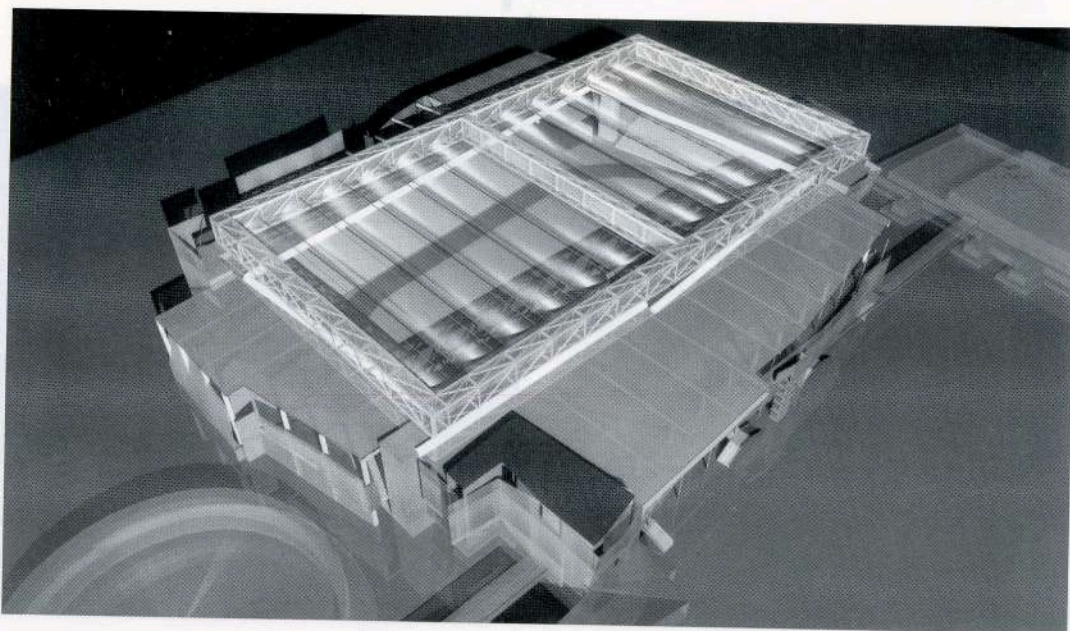
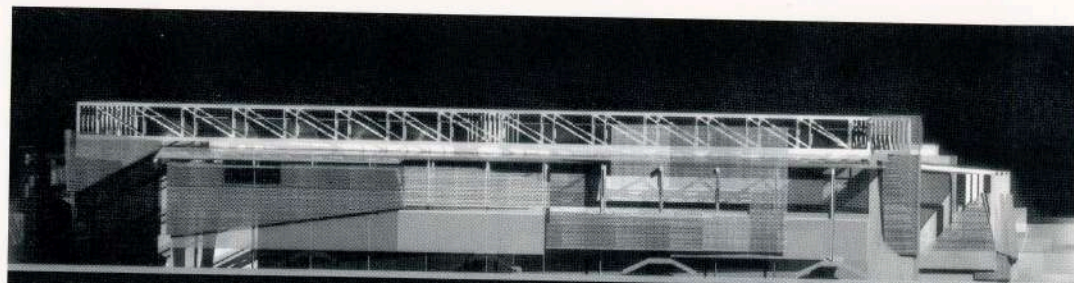
ЛОГИКА ОБЈЕКТА ЗАСНИВА СЕ НА СУПЕРПОНИРАЊУ НИВОА И ЊИХОВОЈ ИНТЕРАКЦИЈИ. ОБЛИКОВНИ ВОКАБУЛАР ВЕЗУЈЕ СЕ ЗА АСОЦИЈАТИВНЕ МОМЕНТЕ НАПРАВЕ ЗА КРЕТАЊЕ, ПРОТОКА ИНФОРМАЦИЈА И ДЕФИНИЦИЈЕ ИДЕНТИТЕТА.

БОБАН БОКИЋ • НЕНАД ЛОВАНОВИЋ

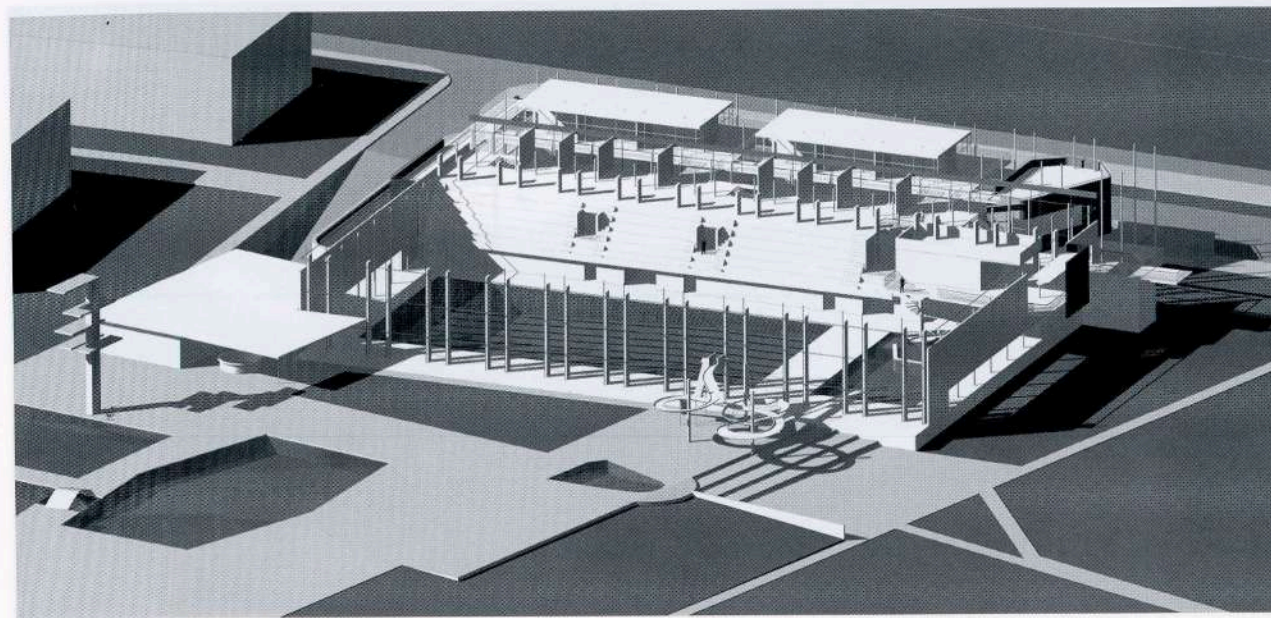
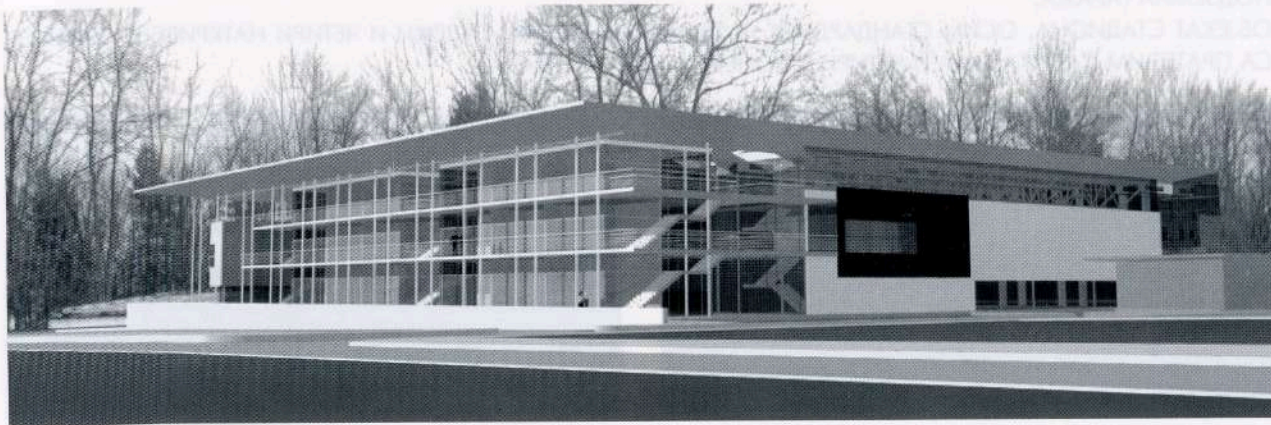
SKVASH CENTAR • АДА ЦИГАНЛИЈА, БЕОГРАД • 2002.

МИРЈАНА АНЂЕЛКОВИЋ • ХРАНИСЛАВ АНЂЕЛКОВИЋ • ДУШАН НИКОЛИЋ •
МАРКО НИКОЛИЋ • ЂОРЂЕ КИТИЋ • ЂОРЂЕ ЈАНКОВИЋ

ФУДБАЛСКИ СТАДИОН У НИШУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

НАЧЕЛА ЕФИКАСНОСТИ И ОПТИМИЗАЦИЈЕ НАГОВЕШТАВАЈУ ЈЕДНОСТАВНОСТ.
ОСНОВНА КОНФИГУРАЦИЈА ПОДРЖАНА ЈЕ ПРОТОЧНОМ КРОВНОМ РАВНИ, КАО РЕФЕРЕНТНИМ ПОЉЕМ.
ПРИМАРНА ГЕОМЕТРИЈА СУГЕРИШЕ ОСНОВНУ ФИГУРУ - КВАДАР, КУТИЈУ...

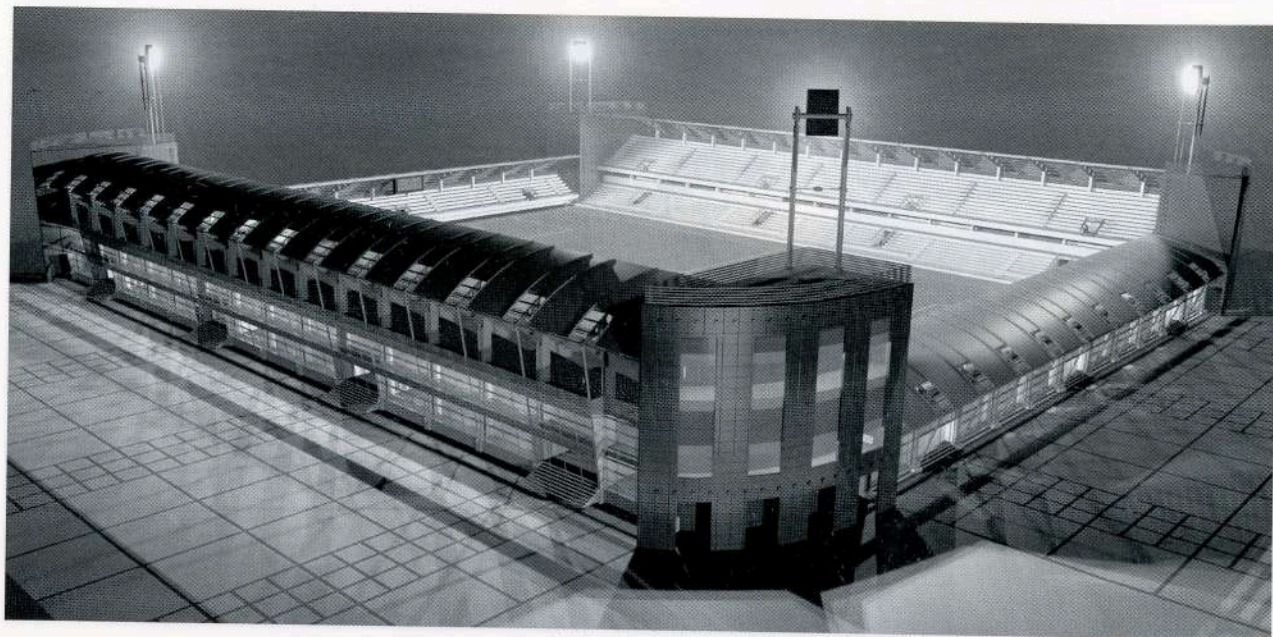
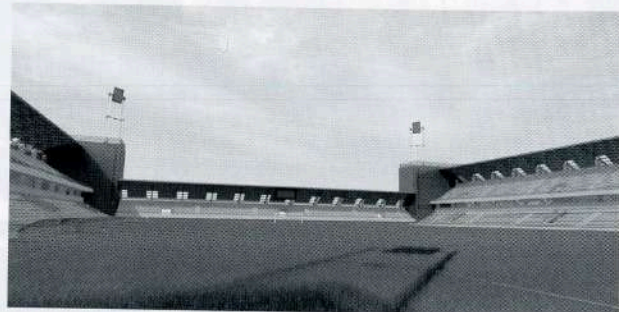
АГМ - АУТОРСКА ГРУПА : МАРЈАН ЂУЛИНАЦ • БОРИСЛАВ ПЕТРОВИЋ • ИВАН
РАШКОВИЋ • АЛЕКСАНДАР ТОМИЋ • НАДА ЈЕЛИЋ

СПОРТСКО РЕКРЕАТИВНИ КОМПЛЕКС У КРАГУЈЕВЦУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

УРБАНИСТИЧКОМ ПОСТАВКОМ КОМПЛЕКС ЈЕ САСТАВЉЕН ИЗ НЕКОЛИКО СЕГМЕНАТА КОЈИ СУ ПОСТАВЉЕНИ НА ПАРЦЕЛИ ОГРАНИЧЕНОЈ УРЕЂЕНИМ РЕЧНИМ ТОКОМ И ДВЕМА САОБРАЋАЈНИЦАМА. СВИ ОБЈЕКТИ СУ МЕЂУСОБНО ПОВЕЗАНИ ПЕШАЧКИМ СТАЗАМА. У ОКВИРУ КОМПЛЕКСА, ПОРЕД ОБЈЕКТА СТАДИОНА, НАЛАЗЕ СЕ ЈОШ И ПОМОЋНИ ТЕРЕН, СПОРТСКО - РЕКРЕАТИВНИ ЦЕНТАР, КОМЕРЦИЈАЛНИ ОБЈЕКАТ КАО И ПОДЗЕМНА ГАРАЖА.

ОБЈЕКАТ СТАДИОНА, ОСИМ СТАНДАРДНОГ ФУДБАЛСКОГ ТЕРЕНА, САДРЖИ И ЧЕТИРИ НАТКРИВЕНЕ ТРИБИНЕ СА ПРАТЕЋИМ САДРЖАЈИМА И ЧЕТИРИ УЛАЗНЕ КУЛЕ НА УГЛОВИМА.

АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ

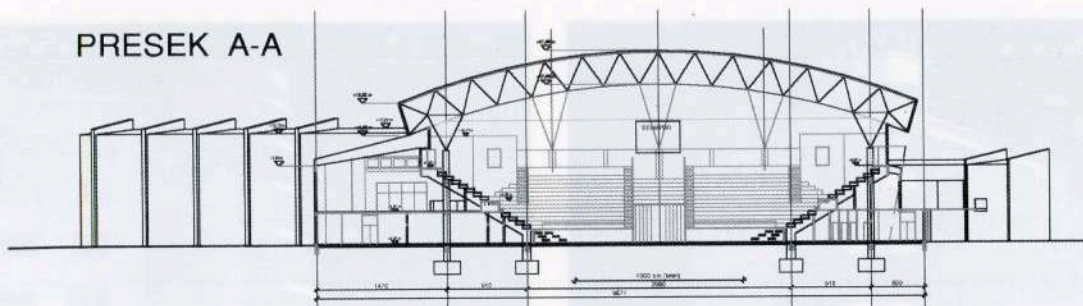
IDEJNO URBANISTIČKO REŠENJE

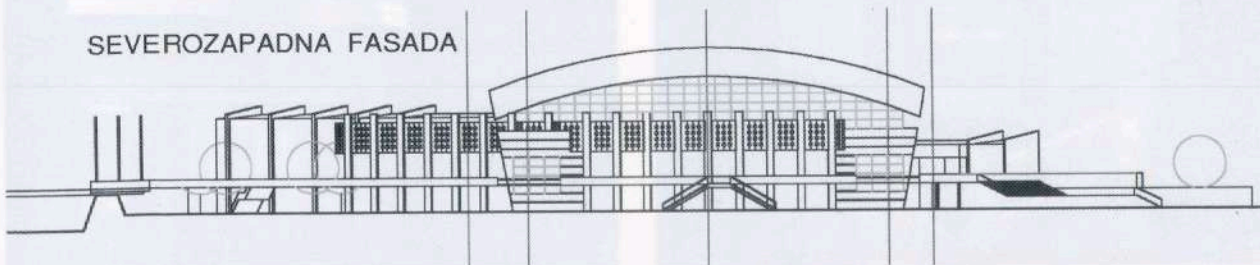
LEGENDA

1. SPORTSKA HALA
2. BAZEN
3. BIZNIS CENTAR
4. LOKALI
5. LETNJI DISKO-TERASA
6. PLATO
7. SCENA
8. AMFITEATAR
9. KAPIJA
10. PARKING
11. POSTOJEĆI OBJEKTI
12. POSTOJEĆA SAOBRAĆAJNA MREŽA
13. NOVOPROJEKTOVANA SAOBRAĆAJNA MREŽA (GUP)
14. OTVORENI BAZEN
15. FONTANA
16. ČESMA
17. KOTLARница

PRESEK A-A

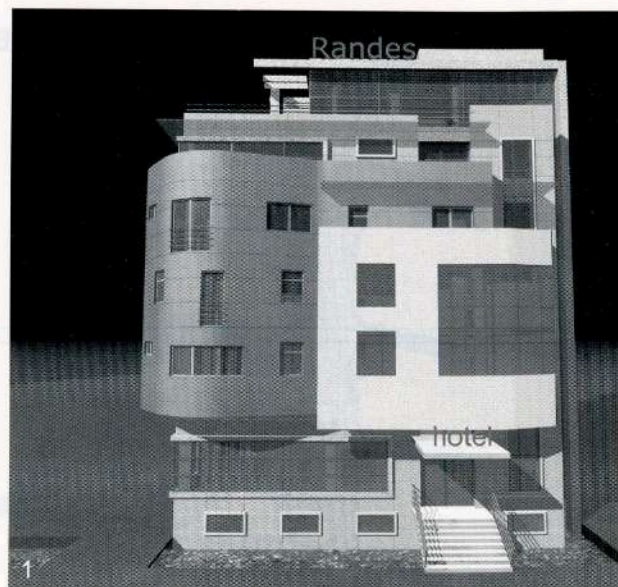
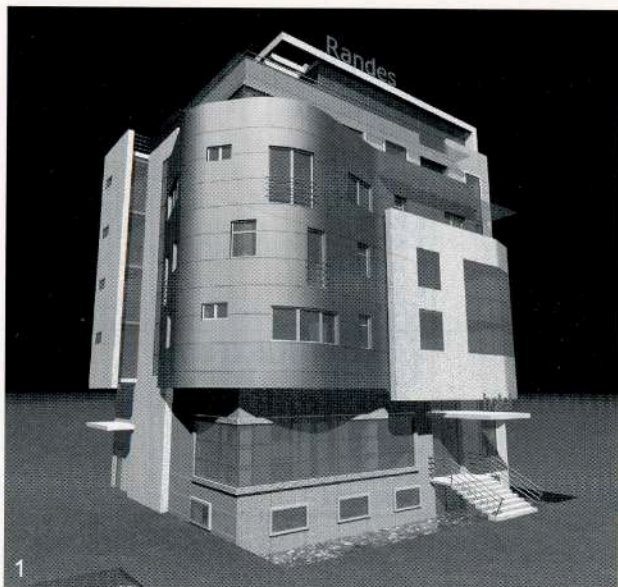

SEVEROZAPADNA FASADA

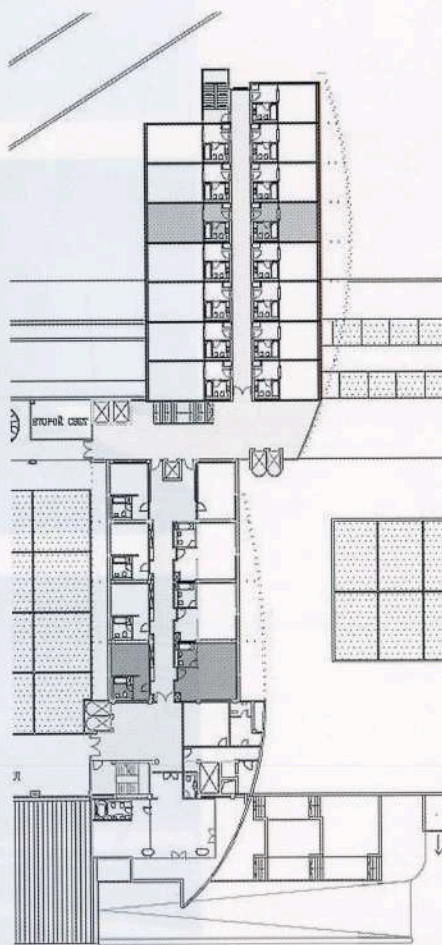
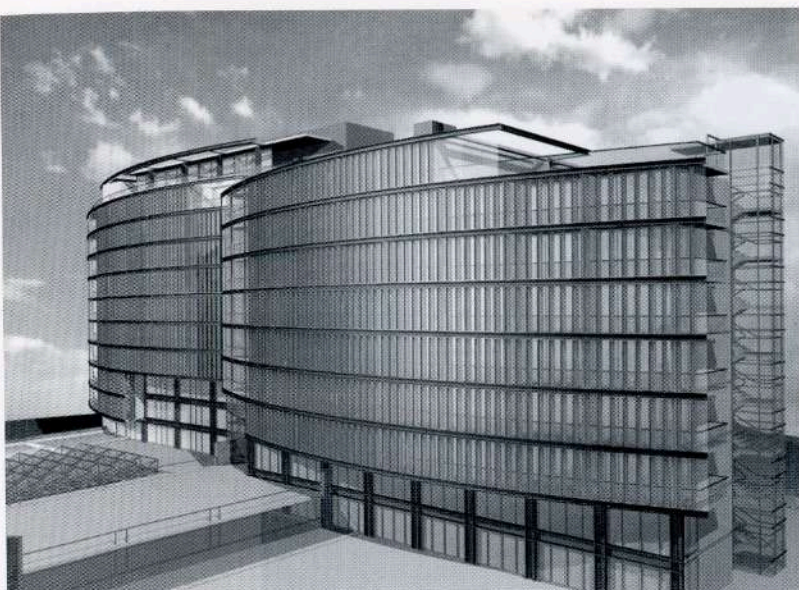
МИОМИР ВАСОВ • ЛЬИЉАНА ВАСИЛЕВСКА

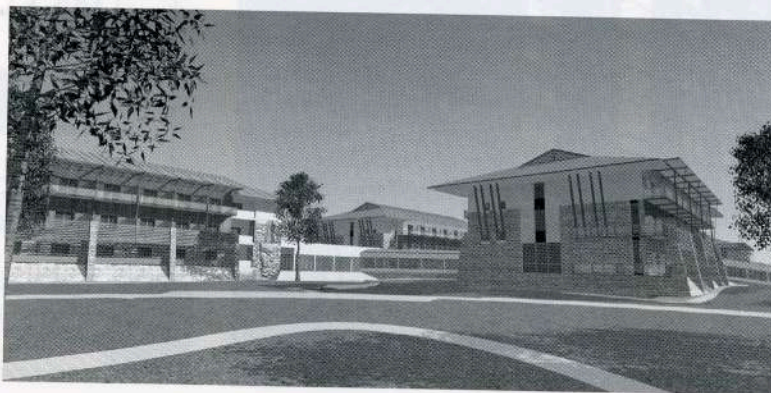
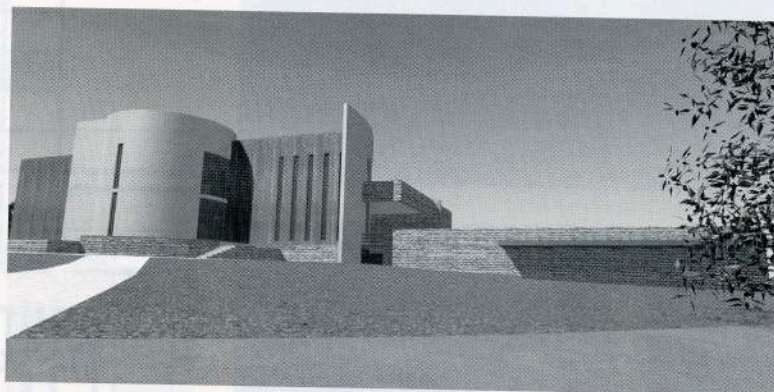
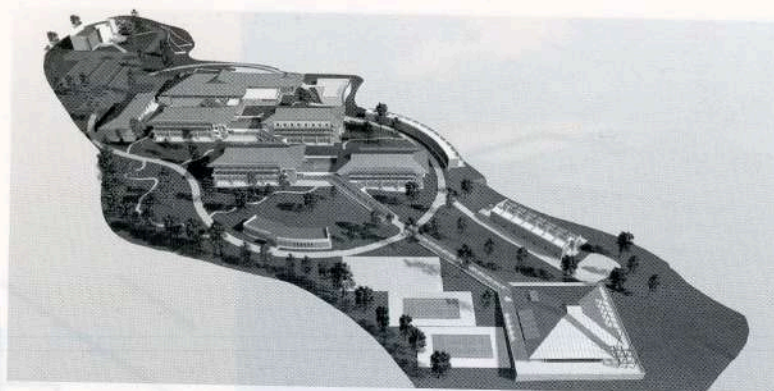
GARAGE GROUP: АЛЕКСАНДАР МИЛОЖКОВИЋ • БРАНИСЛАВА КАТАНИЋ • ИВАН КОСТИЋ • СЛАВИША КОНДИЋ • ЂОРЂЕ КИТИЋ

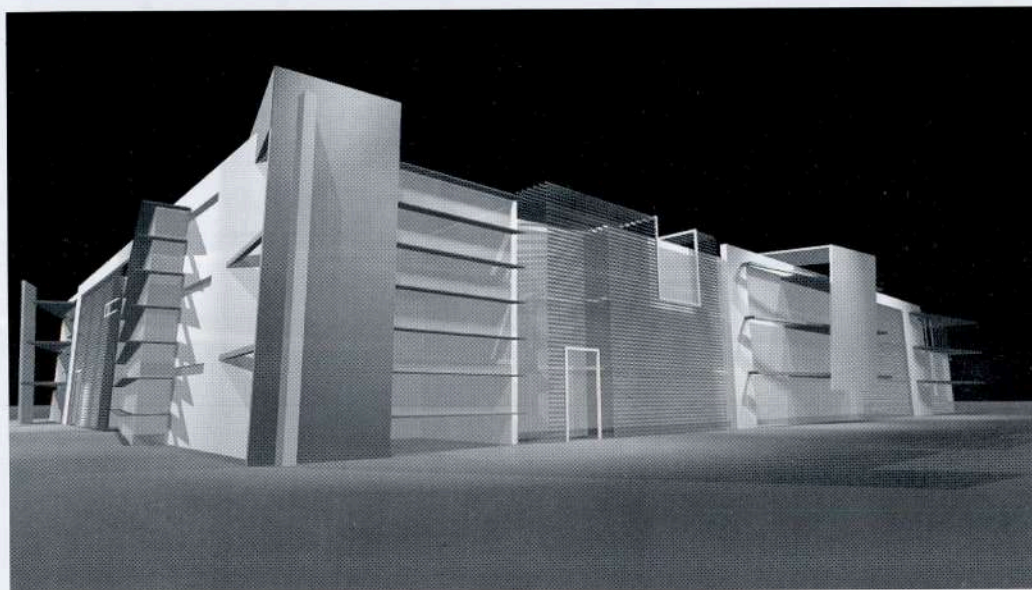
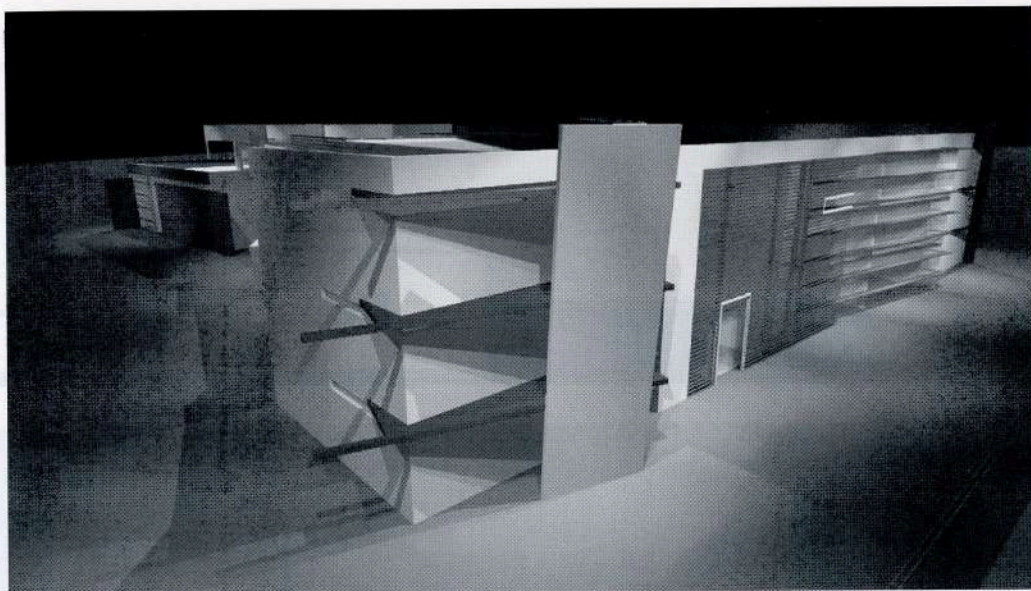
1. ГАРНИ ХОТЕЛ "РАНДЕС" • КЕЈ 29. ДЕЦЕМБРА, НИШ • ПРОЈЕКАТ У РЕАЛИЗАЦИЈИ • 2001 - 2003
2. ГАРНИ ХОТЕЛ И СПЕЦИЈАЛНА ХИРУРШКА БОЛНИЦА "СИТИ" • НИШ • У РЕАЛИЗАЦИЈИ • 2001-2003

ЗОРАН С. ЈОВАНОВИЋ • МИЛИЦА ЈОВАНОВИЋ ПОПОВИЋ

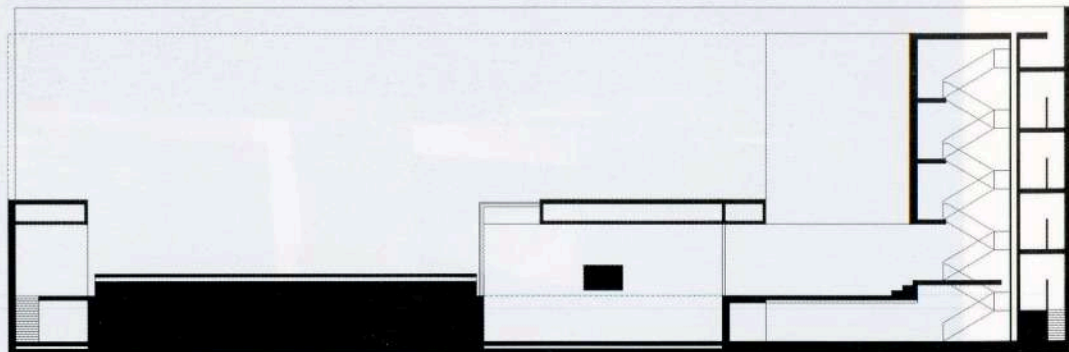
ХОТЕЛ "НАТАЛИ" СА ПЕТ ЗВЕЗДИЦА • СОЧИ • РУСКА ФЕДЕРАЦИЈА • ИДЕЈНО ПРОГРАМСКО РЕШЕЊЕ СА ИДЕЈНИМ РЕШЕЊЕМ ЕНТЕРИЈЕРА • 2001.

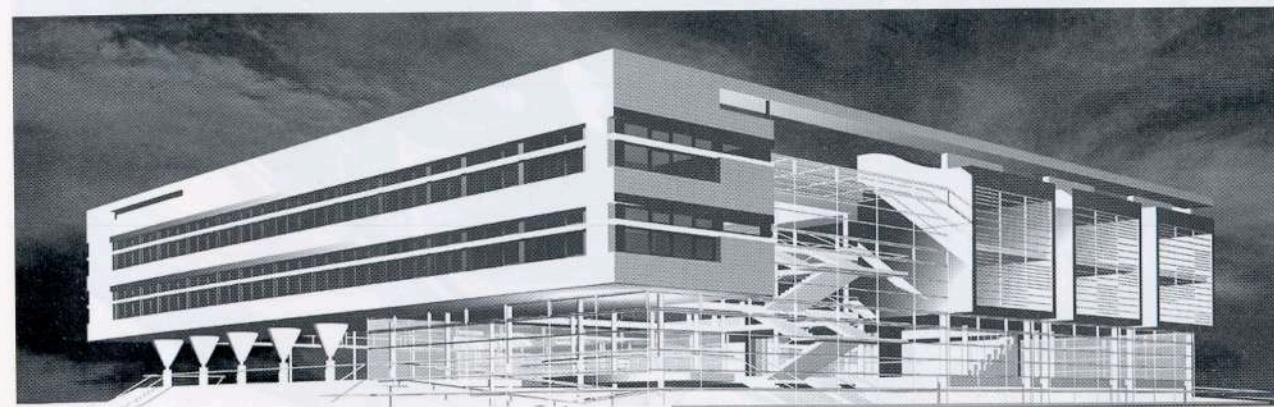
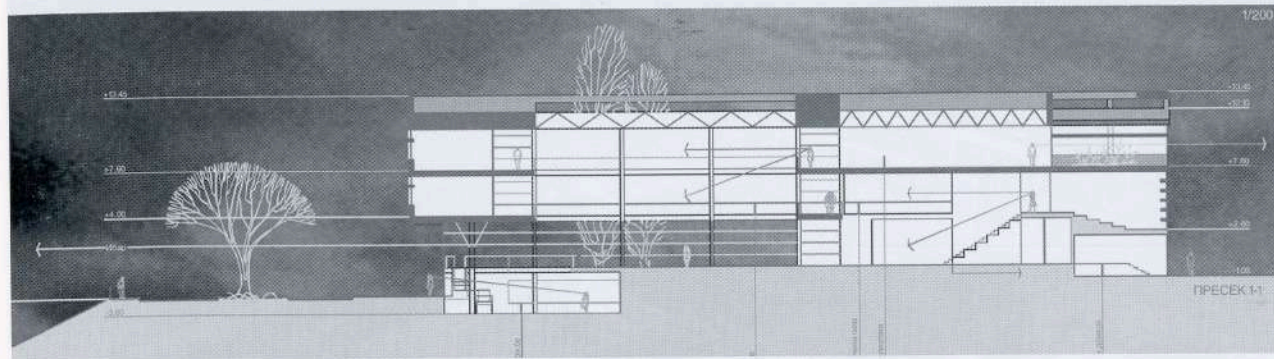
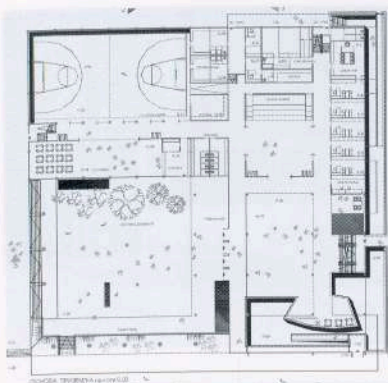

АЛЕКСАНДАР Ђ. КЕКОВИЋ • ДУШАН НИКОЛИЋ • МАРКО НИКОЛИЋ

ГИМНАЗИЈА У КРАЉЕВУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

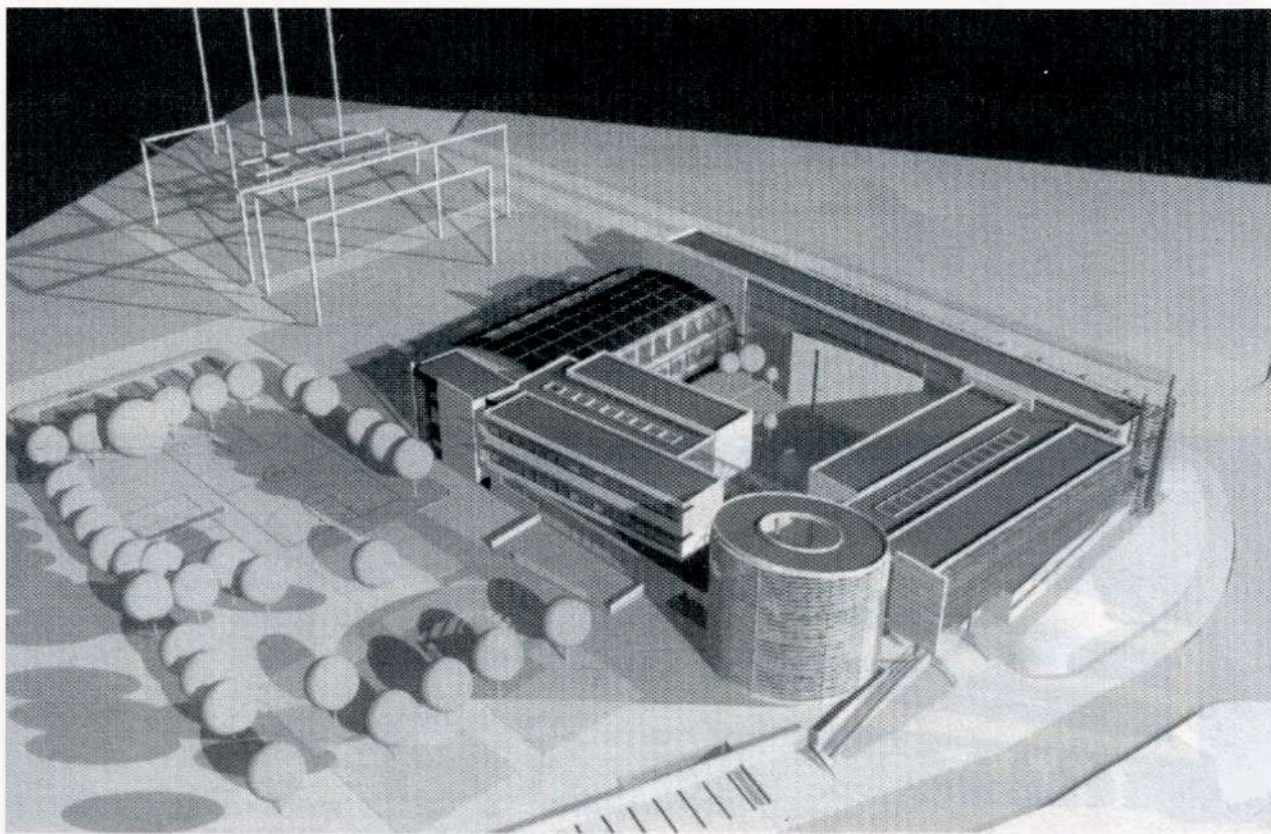
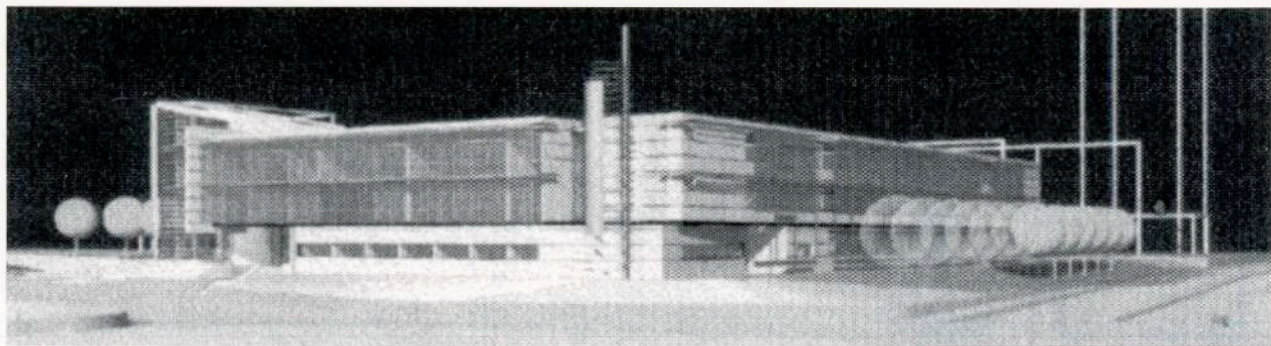

ТАТЈАНА СТРАТИМИРОВИЋ • СНЕЖАНА БОЖОВИЋ • ВЛАДИМИР МИЛЕНКОВИЋ

МИЛАН ВУЈОВИЋ • БУДИМИР СУДИМАЦ

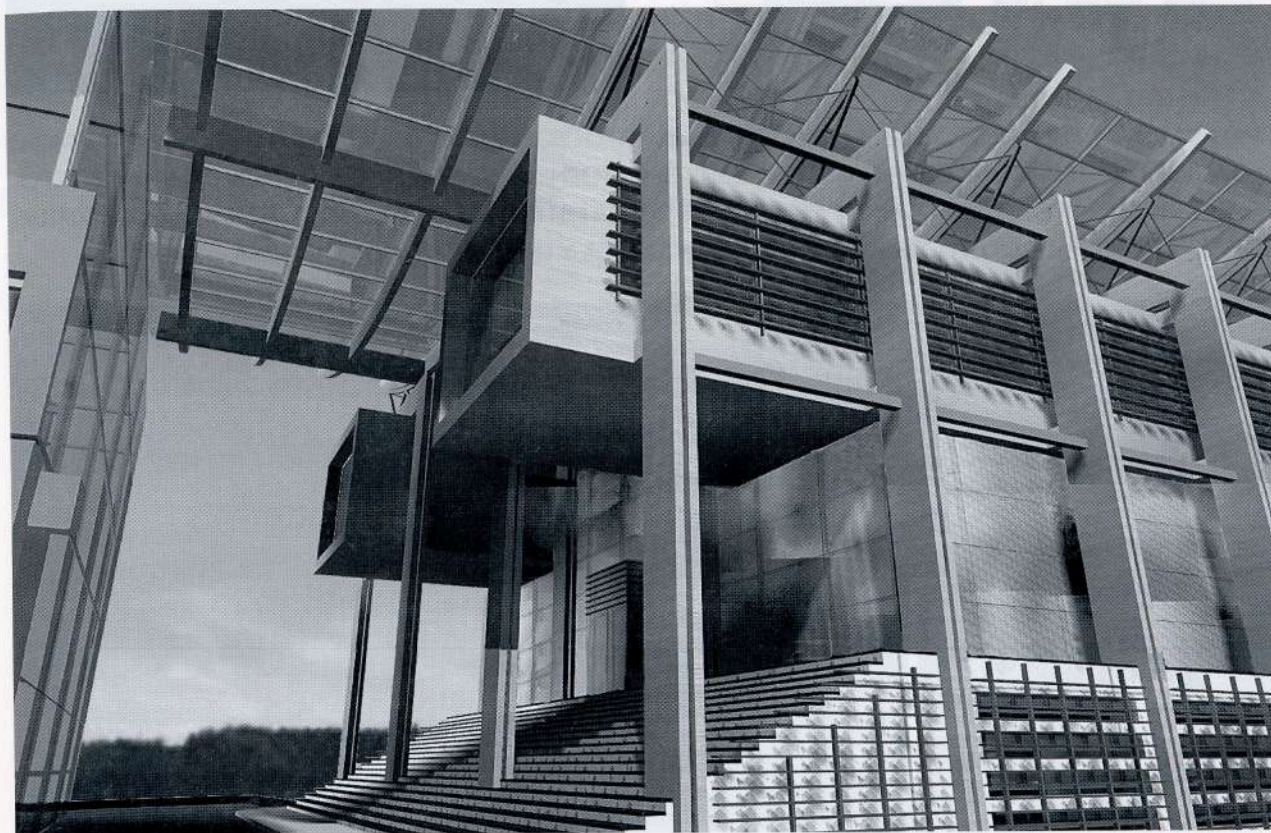
ГИМНАЗИЈА У КРАЉЕВУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

МИРЈАНА АНЂЕЛКОВИЋ • ДАНИЦА СТАНКОВИЋ • СОЊА КРАСИЋ • АНДРЕЈ
ЦЕРОВИЋ • ДЕЈАН ПЛАВШИЋ • АНА ТРПЕСКИ

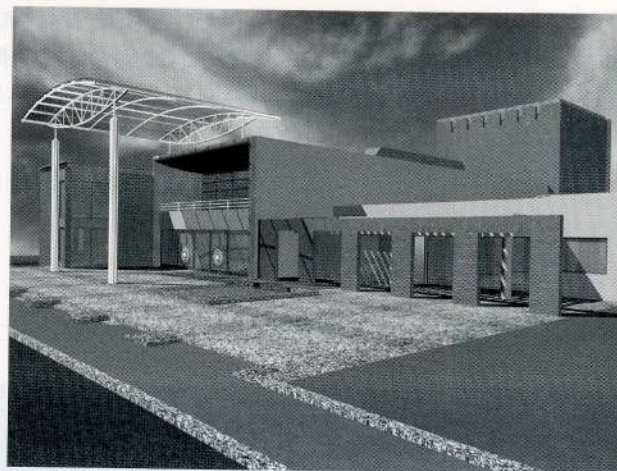
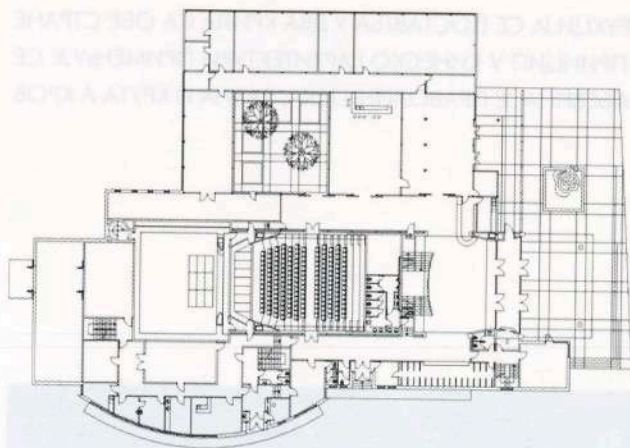
ГИМНАЗИЈА У КРАЉЕВУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

КОМПОЗИЦИЈА СЕ ФОРМИРА ОКО ОСОВИНЕ, А КОНСТРУКЦИЈА СЕ ПОСТАВЉА У ДВА КРИЛА СА ОБЕ СТРАНЕ ГЛАВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ИЛИ ДВОРИШТА. ОВАЈ ОСНОВНИ ПРИНЦИП У КИНЕСКОЈ АРХИТЕКТУРИ ПРИМЕЊУЈЕ СЕ КОД СТАМБЕНИХ, УПРАВНИХ ЗГРАДА И ХРАМОВА. ЦЕЛА ГРАЂЕВИНА ЈЕ ПРАВОЛИНИЈСКА, РАВНА И КРУТА А КРОВ ПРЕДСТАВЉА СВОЈЕВРСНИ "ОБРТ".

СВЕТЛАНА ЈЕВТИЋ

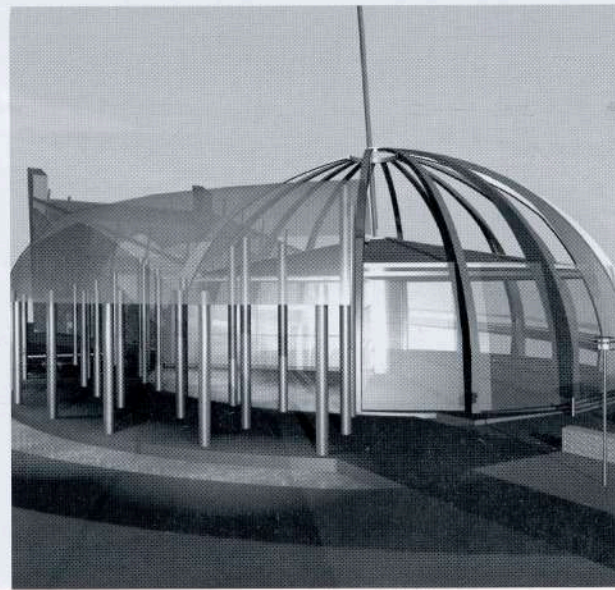
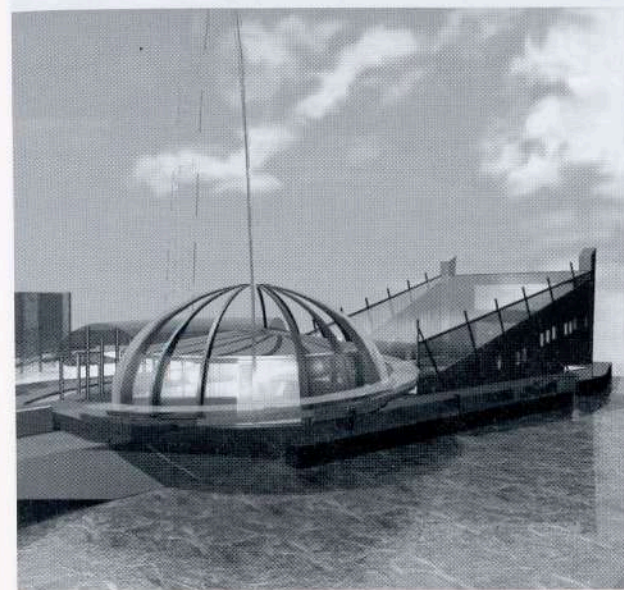
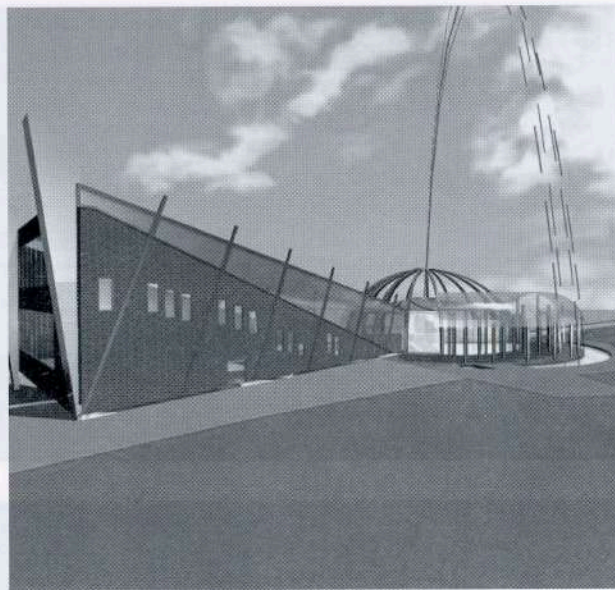
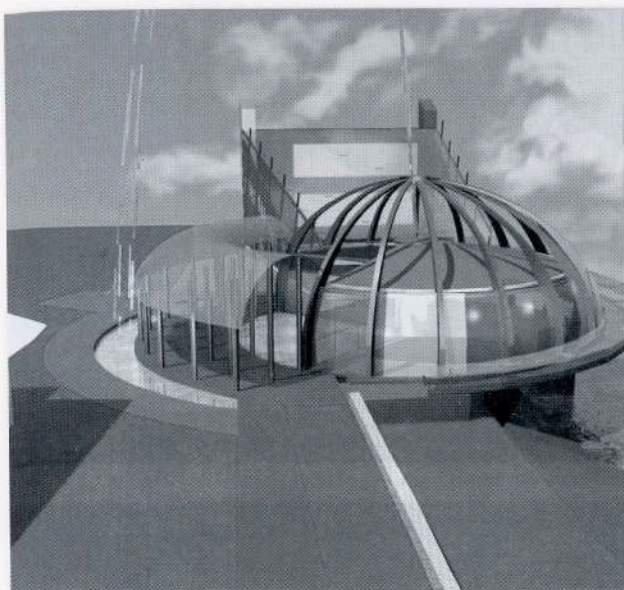
АМБАСАДА НР КИНЕ У БЕОГРАДУ • ПРОЈЕКАТ • 2001.

ПРОЈЕКАТ КАМЕРНОГ ПОЗОРИШТА, РАЦИОНАЛНИМ ПРОСТОРНИМ И ТЕХНОЛОШКИМ ДИМЕНЗИОНИСАЊЕМ, ДЕЛИМИЧНИМ КОРИШЋЕЊЕМ ПОСТОЈЕЋИХ ПРОСТОРНИХ РЕСУРСА, КАО И ИНТЕГРИСАЊЕМ ПРОСТОРА БИБЛИОТЕКЕ (У ОКВИРУ КОГ НИСУ ПРЕДВИЂЕНЕ ЗНАЧАЈНИЈЕ ИЗМЕНЕ) ГЕНЕРИШЕ ЈЕДИНСТВЕНУ АРХИТЕКТОНСКУ СТРУКТУРУ И МЕСТО ЖИВОГ КУЛТУРНОГ ДИСКУРСА У ЦЕНТРУ СРПСКОГ САРАЈЕВА.

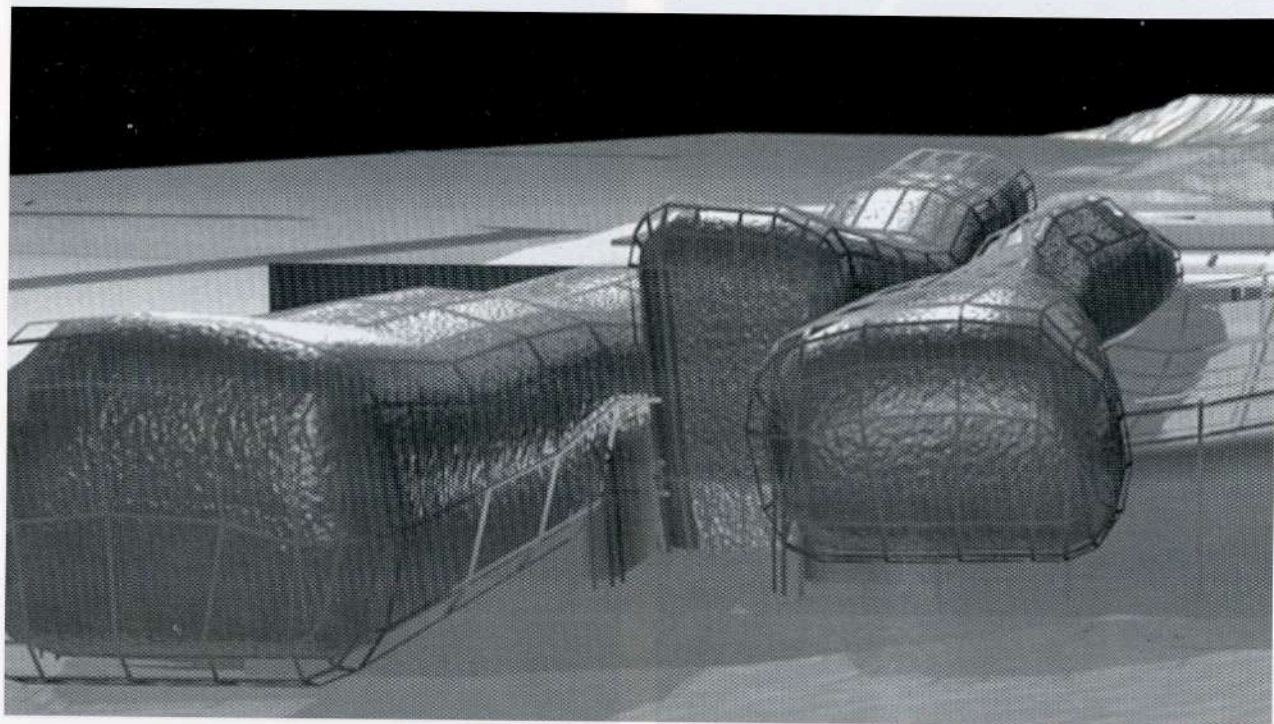
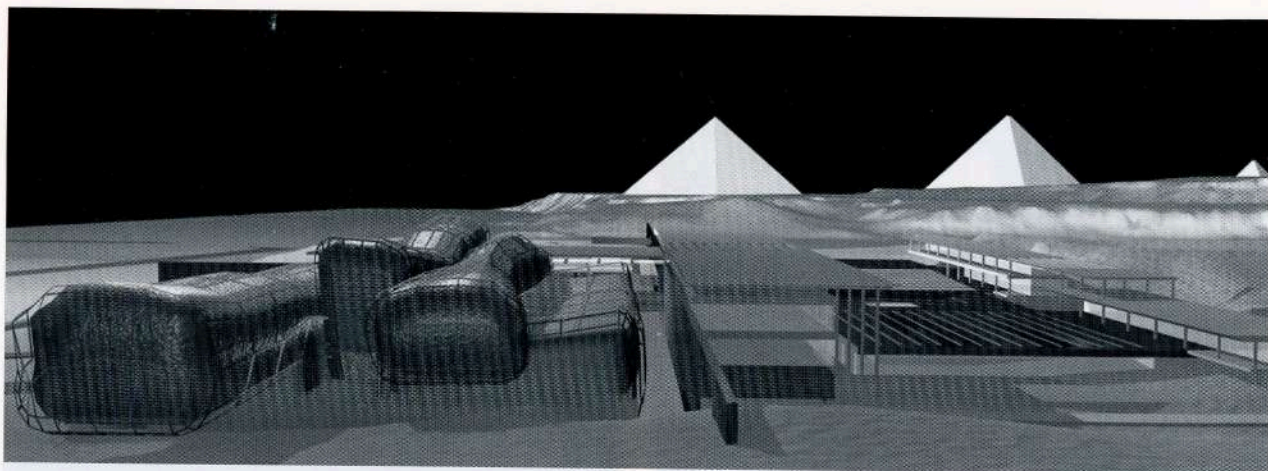

ВЛАДИСЛАВ Т. ЛАЛИЌКИ

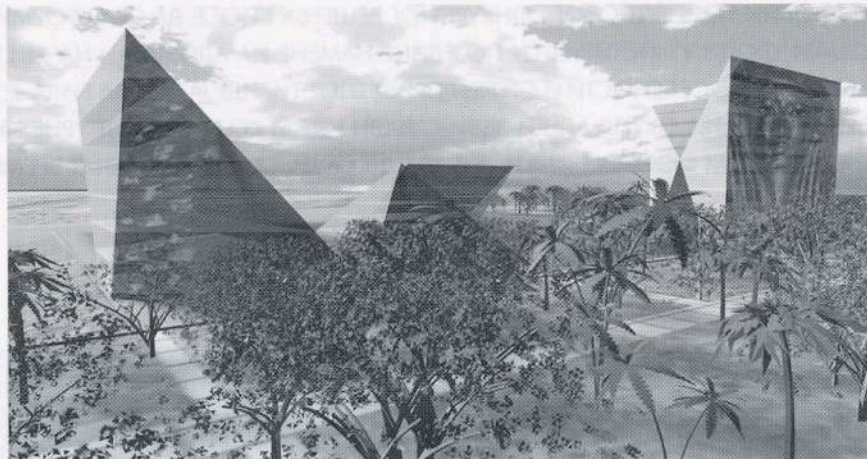
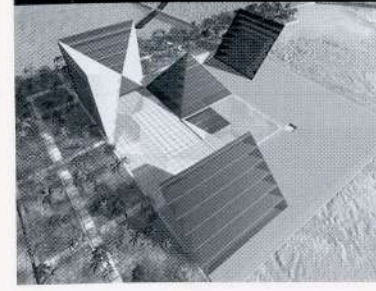
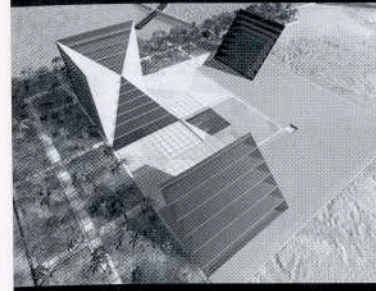
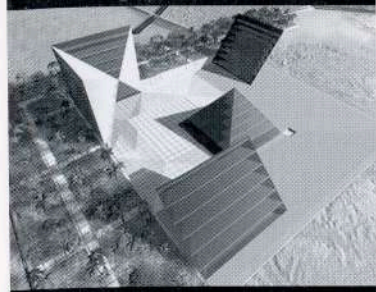
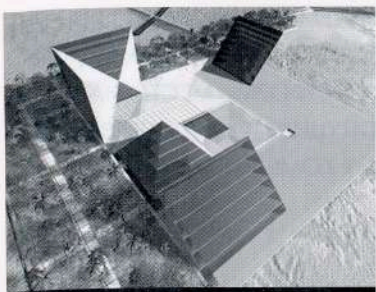

БРАНКА НОВАКОВИЋ

КОНГРЕСНА ДВОРАНА НА ДУНАВУ • БУДИМПЕШТА • МЕЂУНАРОДНИ КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2001.

ГОРАН ВОЈВОДИЋ • РАШКО РОБ • СОЊА ПЕШТЕРАЦ • НАТАША ШЉИВАНЧАНИН

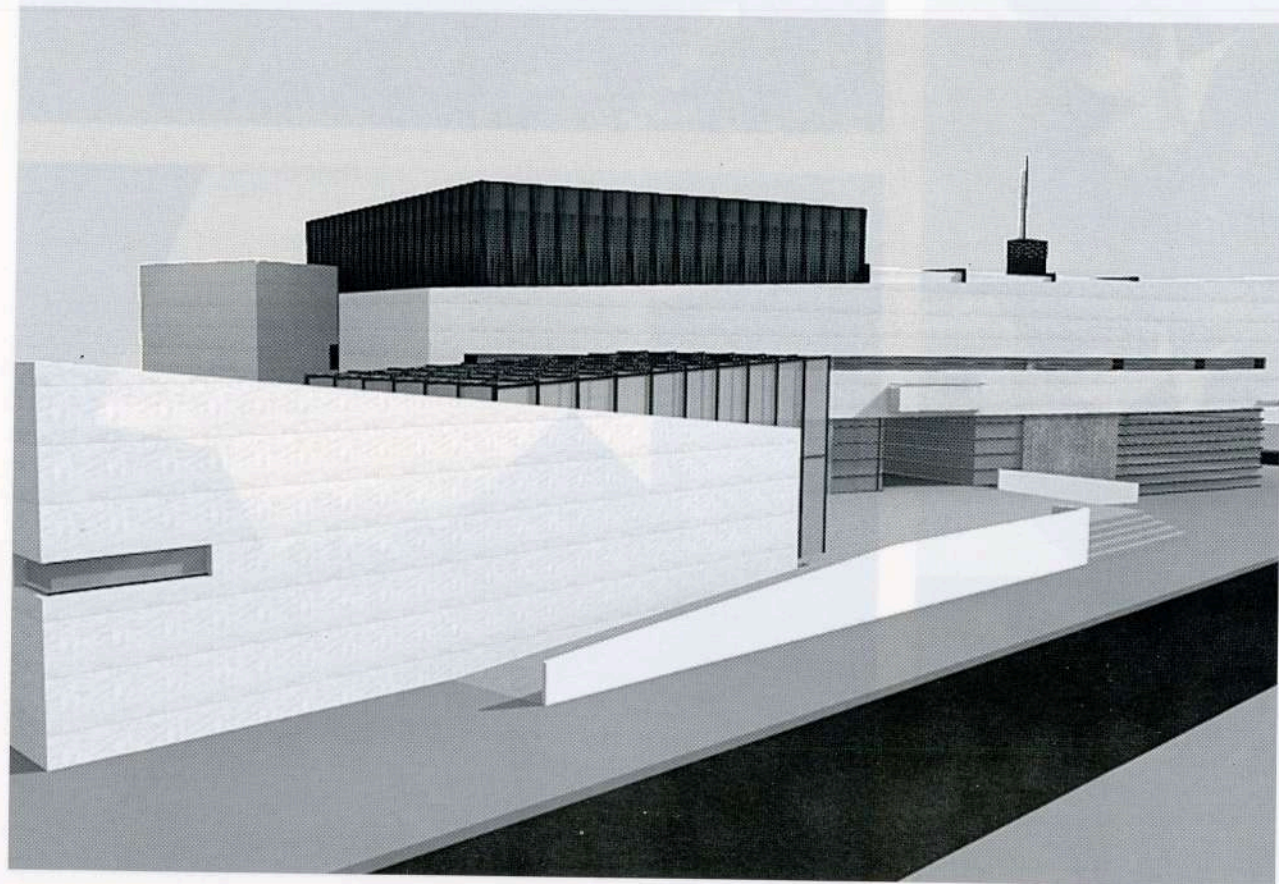

ЗОРАН МИТИЋ • ДРАГАН ЖИВКОВИЋ • СЛОБОДАН ДЕНИЋ • БЛАГОТА ПЕШИЋ

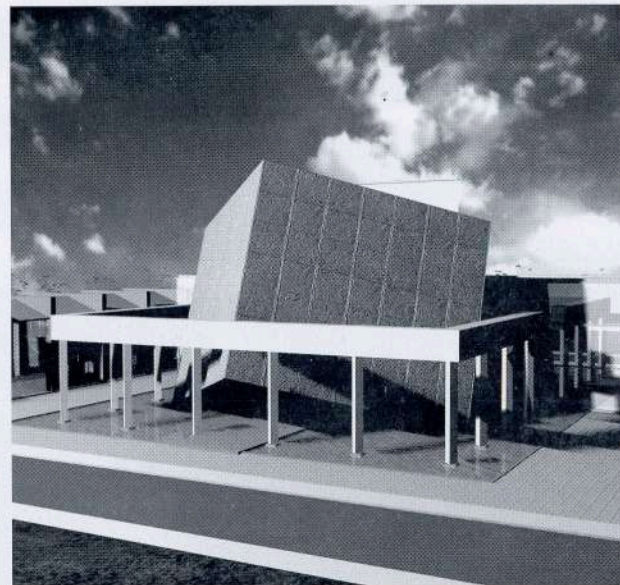
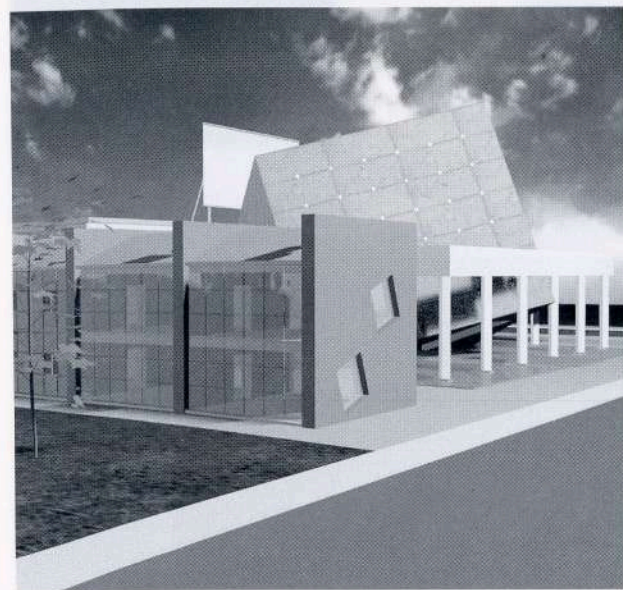
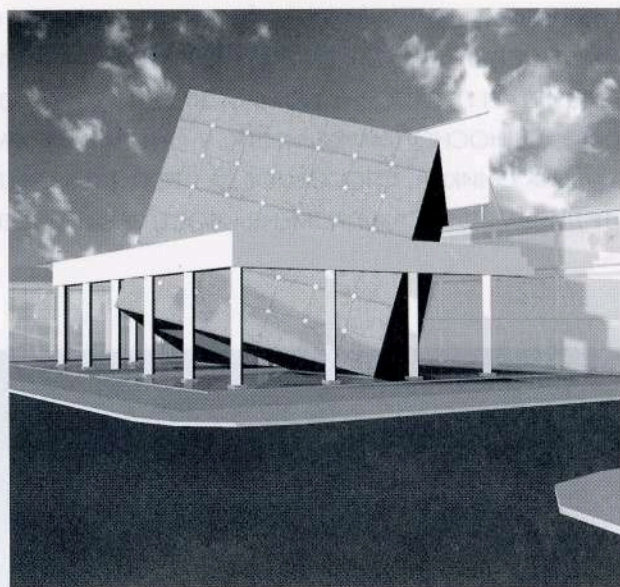
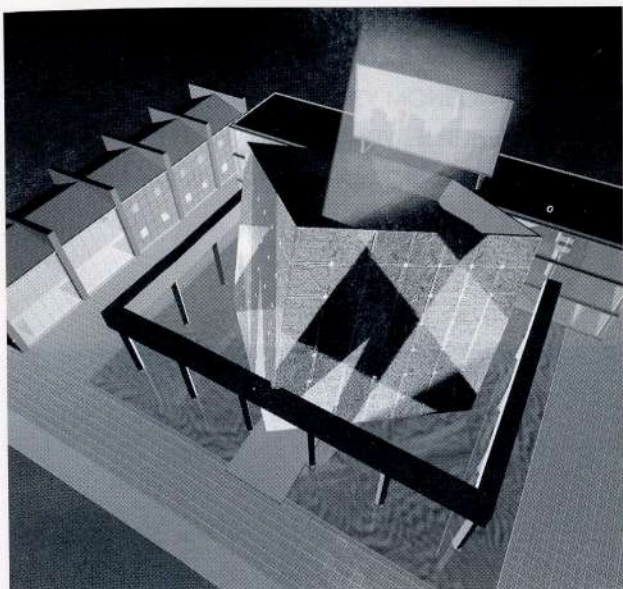
ВЕЛИКИ ЕГИПАТСКИ МУЗЕЈ У КАИРУ • ЕГИПАТ • МЕЂУНАРОДНИ КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • ПЛАС-
МАН У УЖИ ИЗБОР • 2002.

ОСНОВНИ КОНЦЕПТ ОВОГ КОНКУРСНОГ РЕШЕЊА БИО ЈЕ ДА СЕ ОФОРМИ СИСТЕМ ТРГОВА, ОД КОЈИХ НАС СВАКИ УВОДИ У ИНСТИТУЦИЈУ ПОЈЕДИНЕ НАМЕНЕ НА АДЕКВАТАН НАЧИН У ОДНОСУ НА ЊЕН ЗНАЧАЈ, ФРЕКВЕНЦИЈУ ПОСЕЂЕНОСТИ И СТЕПЕН ПРИВАТНОСТИ. ИДЕЈА ТРГОВА БИЛА ЈЕ ДА СЕ ОФОРМИ МЕСТО НА КОМЕ БИ СЕ ГРАЂАНИ ОКУПЉАЛИ И ЗБЛИЖАВАЛИ ИДЕЈИ КОЈУ ОВЕ КУЛТУРНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ТЕЖЕ ДА ПРЕЗЕНТУЈУ. САВРЕМЕНОМ ФОРМОМ ИДЕЈА ЈЕ БИЛА ДА СЕ ОСТАВИ ПЕЧАТ ВРЕМЕНА У КОМЕ ЖИВИМО.

ВЕЉКО МЛАДЕНОВИЋ • СВЕТЛАНА ЈЕВТИЋ

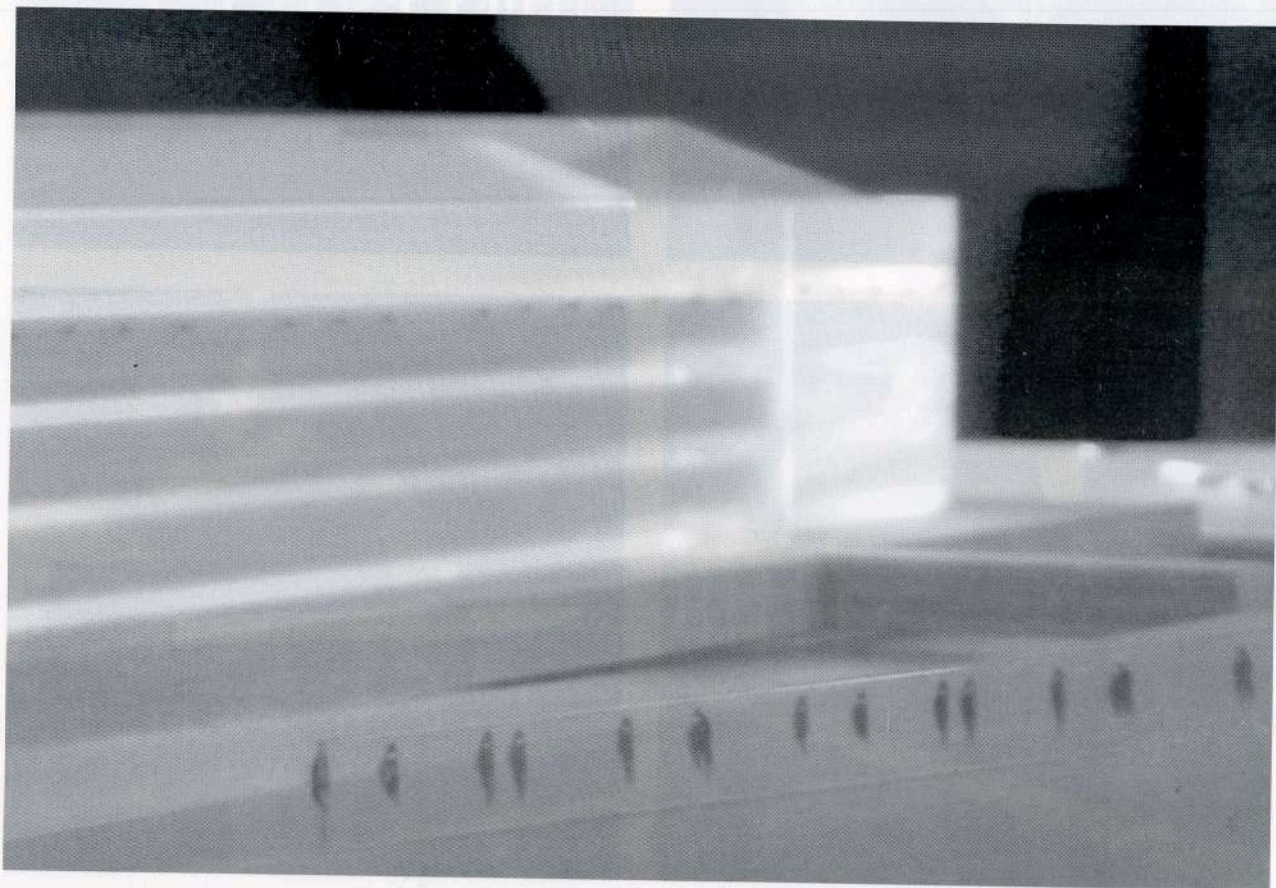

НИКОЛА Б. РУДИЋ • СТРАХИЊА БАНДОБРАНСКИ • МАРИНА ТОПАЛОВИЋ
• НИКОЛА РАДОВАНОВИЋ

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР "СТАРИ ДОМ ЈНА" • ПИРОТ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

ПРОСТОРНА СТРУКТУРА КОЈУ ГРАДЕ ПАТРИЈАРШИЈА И ПАРОХИЈСКИ ДОМ ЈАСАН ЈЕ РЕД И ОДМЕРЕНИ, АЛИ ЧВРСТИ СТАВ У КОЈЕМ ДВА У ЈЕДНОМ АДМИНИСТРАТИВНОМ ОБЈЕКТУ ИЗРАСТАЈУ, СИМБОЛИЧКИ ГРАДЕЊИ И ЛИКОВНУ И ПРОСТОРНУ ЦЕЛИНУ, ЗАЈЕДНО СА ДУХОВНОМ, РЕЛИГИОЗНОМ УЗВИШЕНОШЋУ ХРАМА СВЕТОГ САВЕ, ОДНОСНО САМОГ МЕСТА. У СУШТИНУ ФОРМАЛНЕ КОНЦЕПЦИЈЕ, УГРАЂЕН ЈЕ ИЗБОР ПОЛУДРАГОГ КАМЕНА ОНИКСА, СПОСОБНОГ ДА ПРОПУШТА СВЕТЛОСТ У МЕРИ КОЈА ФОРМИ ДАЈЕ НЕ САМО КОНСТАНТНУ ДИНАМИЧНОСТ И ПРОМЕНЉИВОСТ, ВЕЋ И МИСТИЧНОСТ.

ВЛАДИМИР МИЛЕНКОВИЋ • СНЕЖАНА БОЖОВИЋ • ТАТЈАНА СТРАТИМИРОВИЋ

ПАРОХИЈСКИ ДОМ НА СВЕТОСАВСКОМ ПЛАТОУ • БЕОГРАД • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

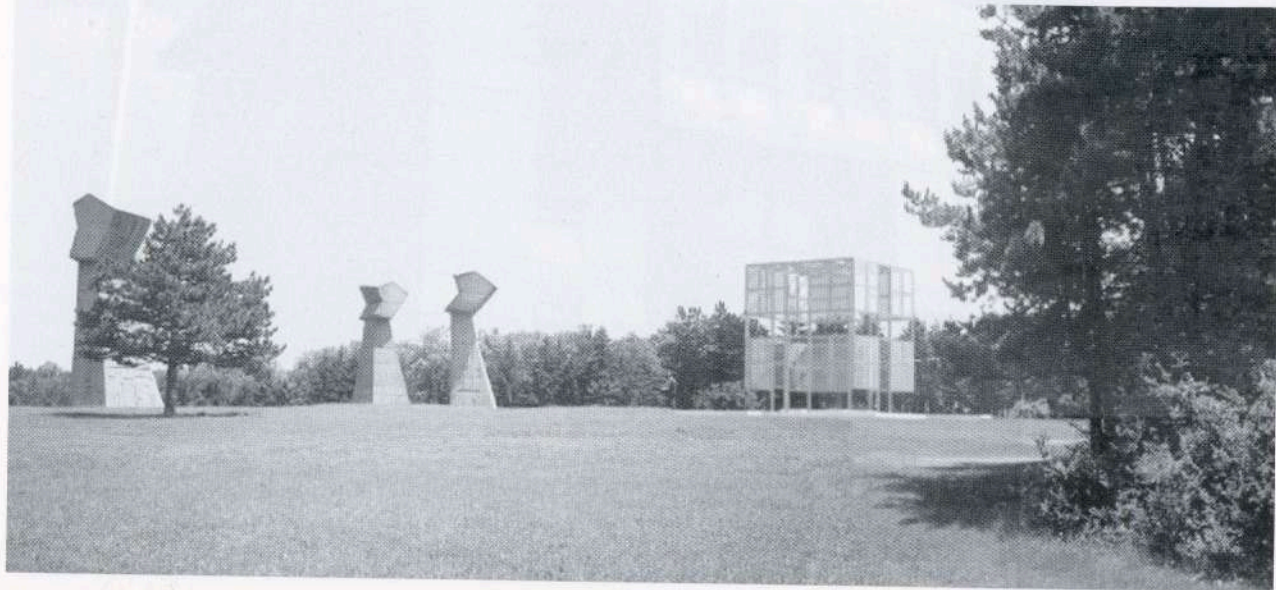
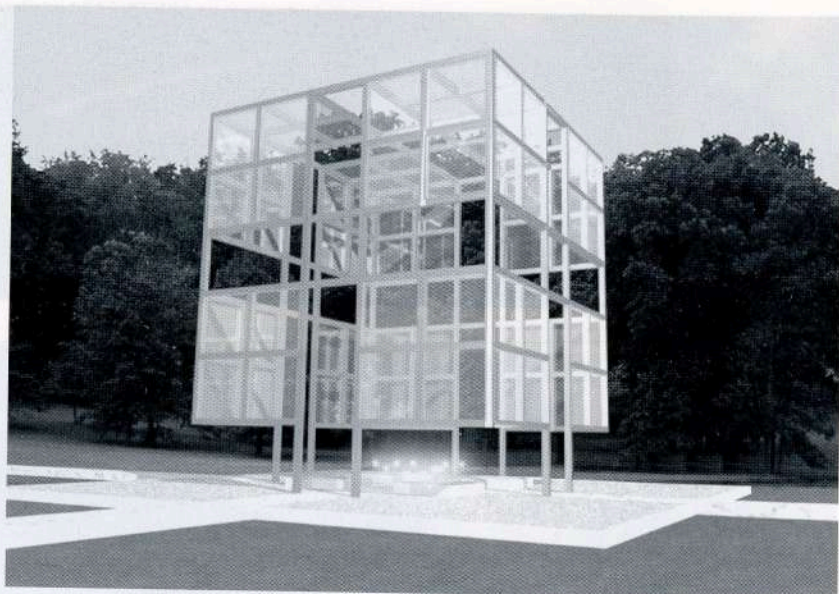
МАТЕЈА НЕНАДОВИЋ • МИЛОШ НЕНАДОВИЋ • ЂОРЂЕ НЕНАДОВИЋ

ПАРОХИЈСКИ ДОМ НА СВЕТОСАВСКОМ ПЛАТОУ • БЕОГРАД • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ПРВА НАГРАДА) • 2002.

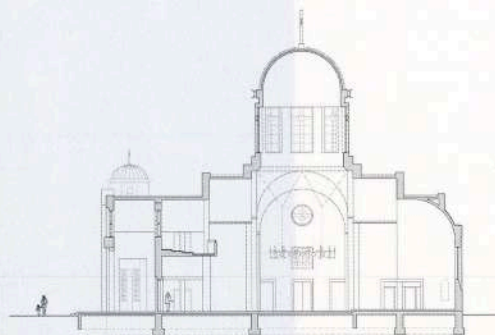
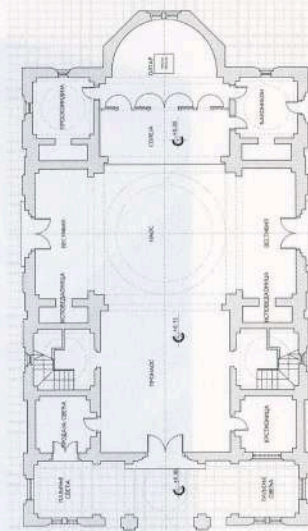

ОБЈЕКАТ ЈЕ НАМЕЊЕН ВРШЕЊУ БОГОСЛУЖЕЊА У ОКВИРУ МЕМОРИЈАЛНОГ КОМПЛЕКСА СТРЕЉАНИМА У ДРУГОМ СВЕТСКОМ РАТУ.

СЕМАНТИКА СКУЛПТОРСКИХ ОБЕЛЕЖЈА ПОСТОЈЕЋЕГ МЕМОРИЈАЛНОГ КОМПЛЕКСА, ИЗНЕДРИЛА ЈЕ НЕТРАДИЦИОНАЛНУ, НЕКАНОНСКУ И НЕКОНВЕНЦИОНАЛНУ КУБИЧНУ ФОРМУ "КАПЕЛЕ" КОЈА ЈЕ СХВАЋЕНА КАО ПРОСТОРНА МАРКАЦИЈА ОБРЕДНОГ МЕСТА. ПРОСТОРНИ КРСТ КОЈИ ЕЛЕВИРА ОД ТЛА. У ПАРТЕРУ, У УГЛОВИМА КРСООБРАЗНИХ ПЕШАЧКИХ СТАЗА, НАЛАЗЕ СЕ КВАДРАТНА ПОЉА СА ПЕСКОМ ЗА ПАЉЕЊЕ СВЕЋА.

САША БУЂЕВАЦ

ТИМ1: САЊИН ГРБИЋ • ДАРИНКА ЛУКИЋ • НАТАША МИЛОЈЕВИЋ • ТАТЈАНА ПОПОВИЋ
 ТИМ2: ВЕЉКО МЛАДЕНОВИЋ • ДАРИНКА ЛУКИЋ • НАТАША МИЛОЈЕВИЋ • ТАТЈАНА ПОПОВИЋ

ЦРКВА И ПАРОХИЈСКИ ДОМ "СВЕТИ СИМЕОН МИРОТОЧИВИ" • БЛОК 26, НОВИ БЕОГРАД • 2002 - 2003.

МИЛУТИН ГЕЋ

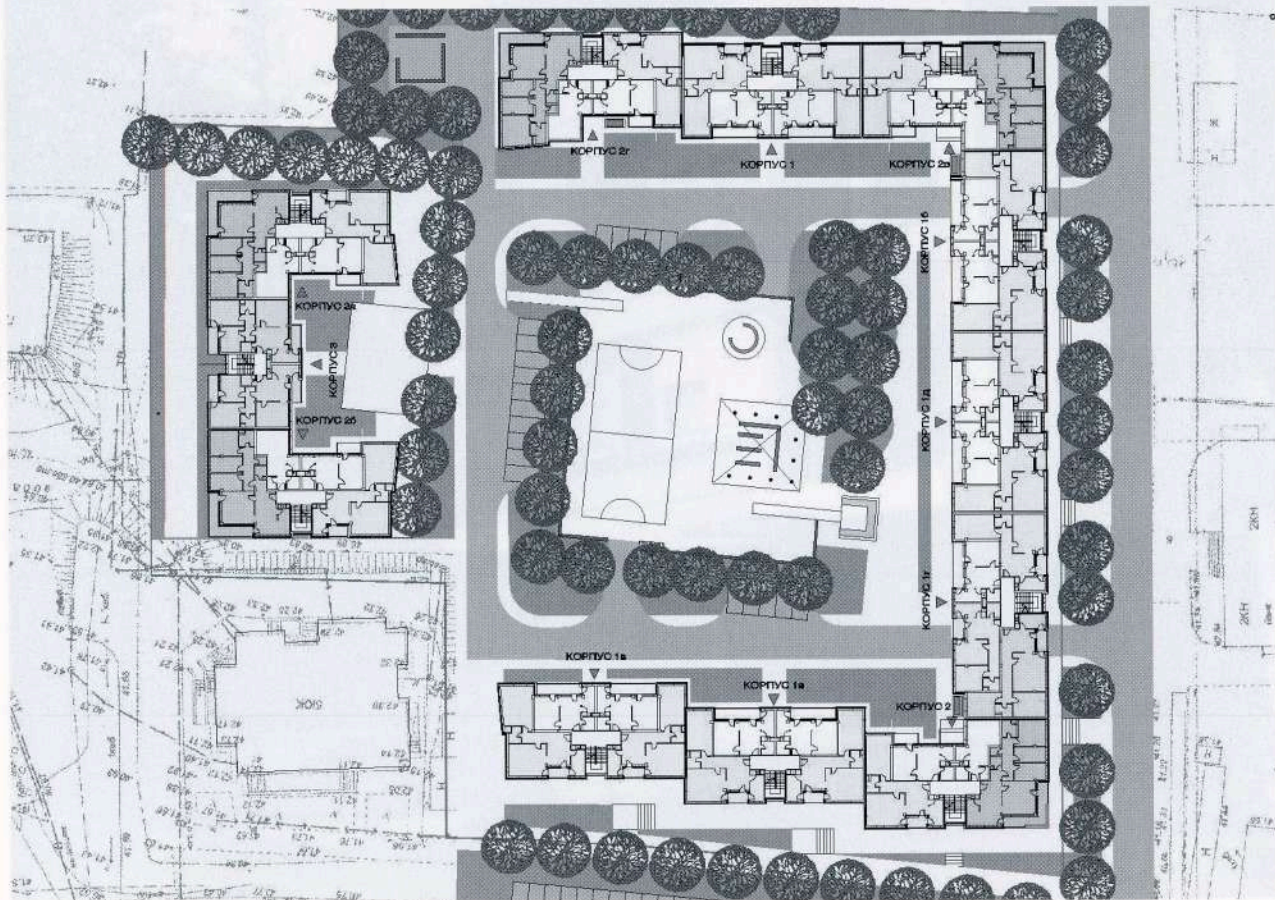

БРАНИСЛАВ ЖЕГАРАЦ • ПРЕДРАГ ЖЕГАРАЦ • АЛЕКСАНДАР РАЈЧИЋ

ВИШЕПОРОДИЧНИ СТАМБЕНИ ОБЈЕКАТ • ЉУБИШЕ ШЕРЦЕРА, БЕОГРАД • 2001 - 2002.

ВЕСНА ВИЛИЋ

ДРАГАН АЛЕКСИЋ • ЕДВАРД ТОПОНАРСКИ

СТАМБЕНО НАСЕЉЕ ЗИЛИСЦЕ • ХАНТИ - МАНСИСК • 2001 - 2002.

БРАНИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ

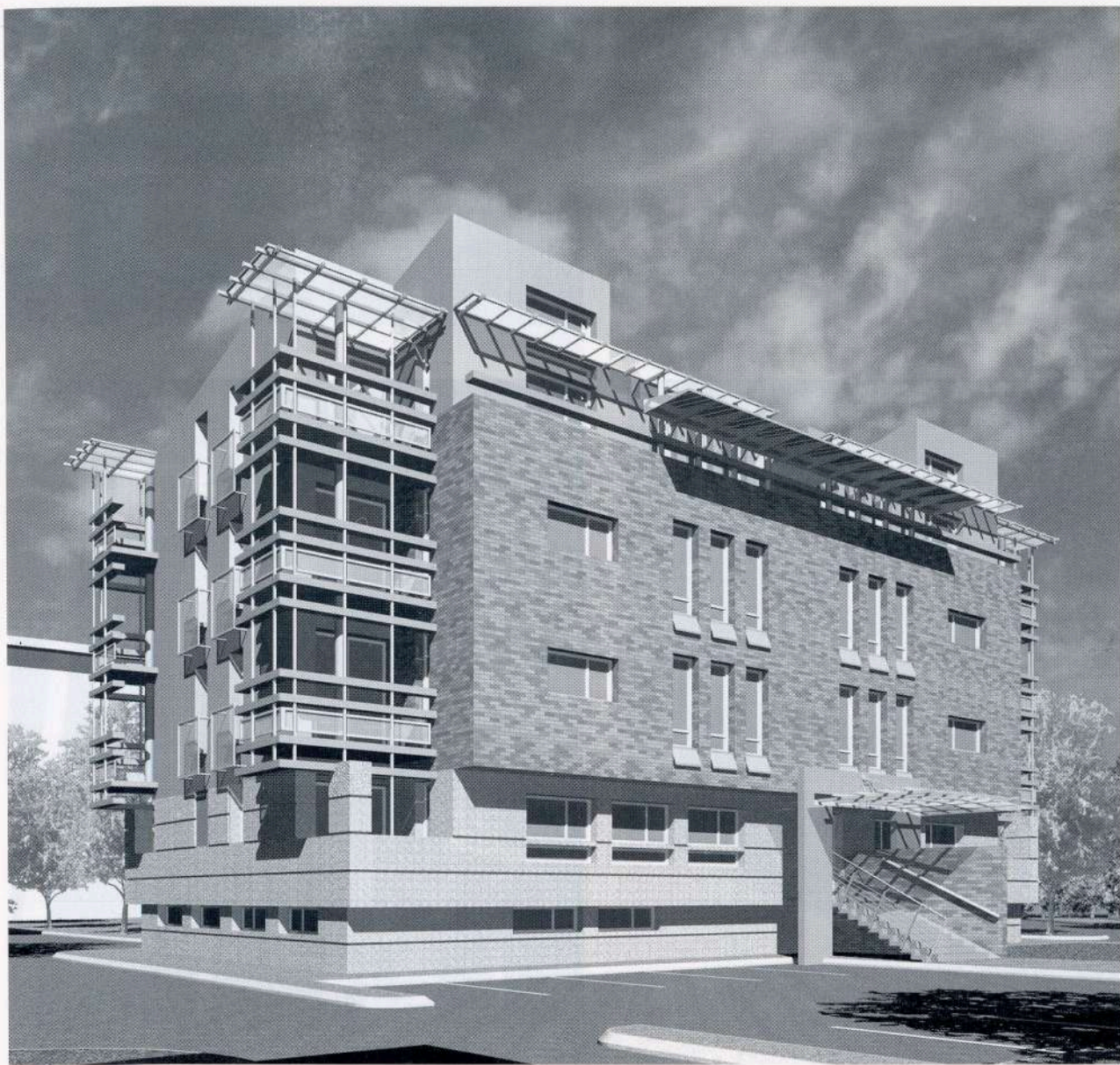

ИЉА МИКИТИШИН • ЛАЗАР КУЗМАНОВ

СТАМБЕНО ПОСЛОВНА ЗГРАДА • ДАНИЛА КИША 2-4, НОВИ САД • 2002 - 2003.

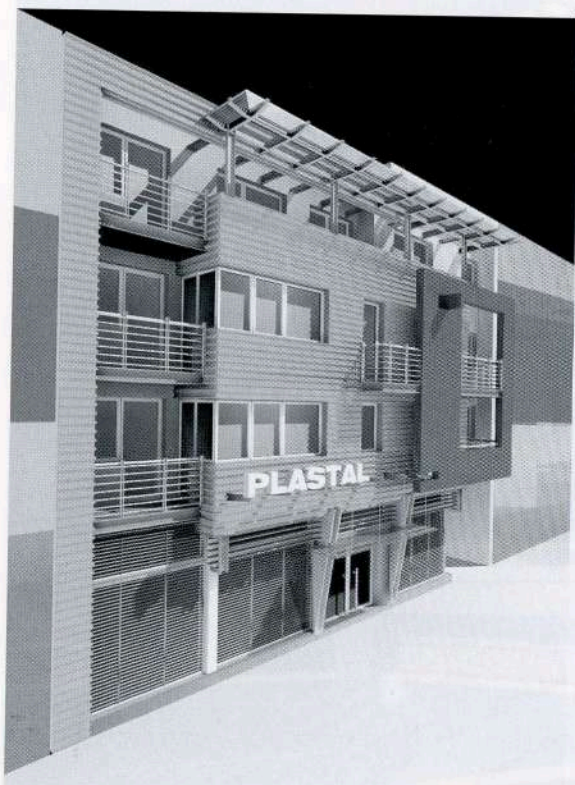

ПРЕДРАГ М. ЈАНИЋ

ОЛИВЕР СТАНКОВИЋ • ДРАГАНА СТЕВАНОВИЋ

СТАМБЕНА ЗГРАДА • СКВЕР БУБАЊ, КРАГУЈЕВАЦ • 2002 - 2003.

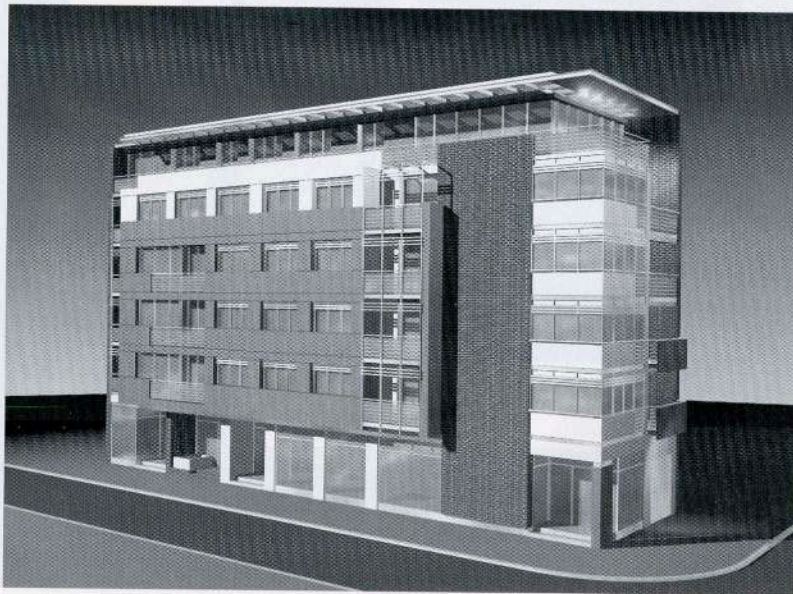

ЛАЗАР КУЗМАНОВ

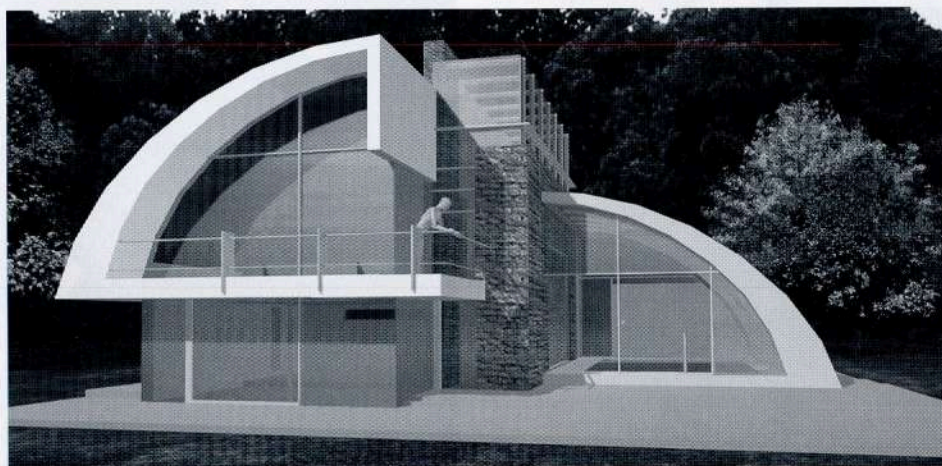

БРАНИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ • ДАЛИБОР БЈЕЛИЦА • БРАНКА ТМУШИЋ СТОЈАНОВИЋ

ПОСЛОВНО СТАМБЕНИ КОМПЛЕКС "ЧАЈАВЕЦ" • БАЊА ЛУКА • РЕПУБЛИКА СРПСКА • ПРОЈЕКАТ •
2002 .

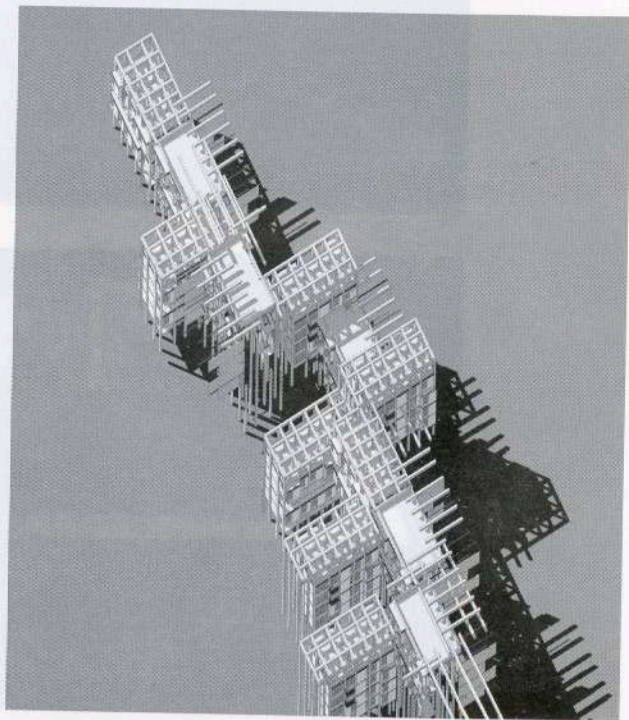
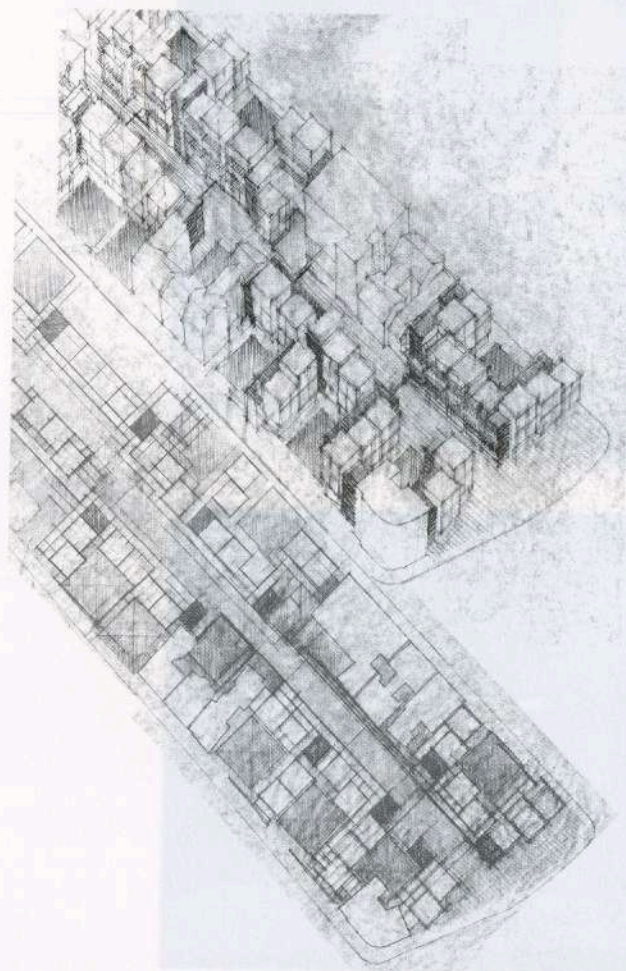
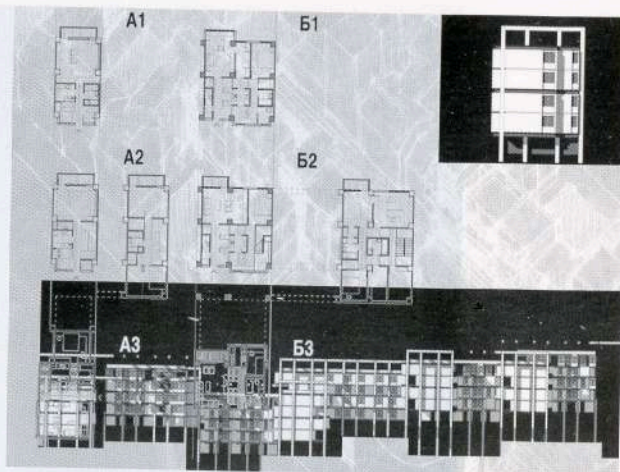
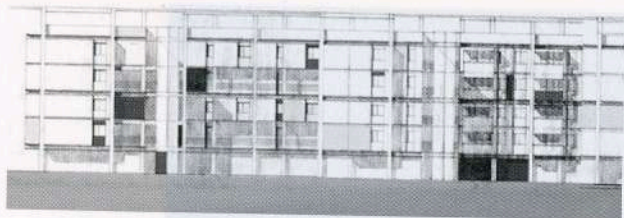

КСЕНИЈА БУЛАТОВИЋ • ВЕСНА ЦАГИЋ • САРАДНИК: ВЛАДИМИР РИБАР

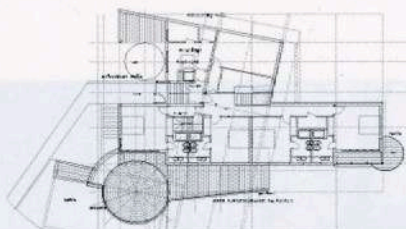

БОБАН ЂОКИЋ • НЕНАД ЈОВАНОВИЋ • АНА ВРАЧАРЕВИЋ

1. СТАМБЕНА ЗГРАДА "ДЕНКОВА БАШТА" • НЕИМАР, БЕОГРАД • ПРОЈЕКАТ • 2002.
2. КУЋА ЗА ОДМОР • ГРОЦКА • ПРОЈЕКАТ • 2002.

АЛЕКСАНДАР КОСТИЋ

2.

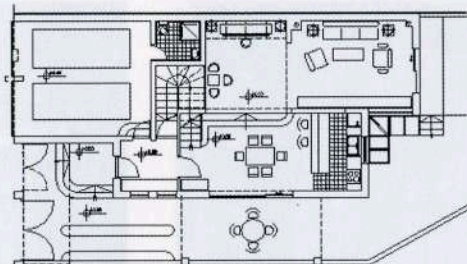
ЗОРАН ЛАЗОВИЋ

1. ВИЛА "ЛИ" • БЛУМФИЛД, ДЕТРОИТ • САД • 1999 - 2002.
2. ВИЛА "Ј - Б" • НЕИМАР, БЕОГРАД • 1999 - 2002.

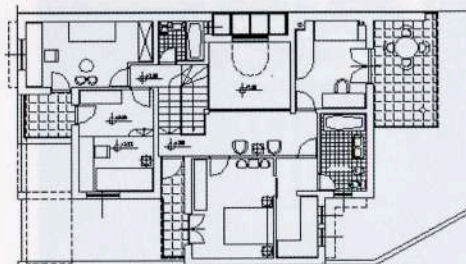

ВЕСНА ВИЛИЋ

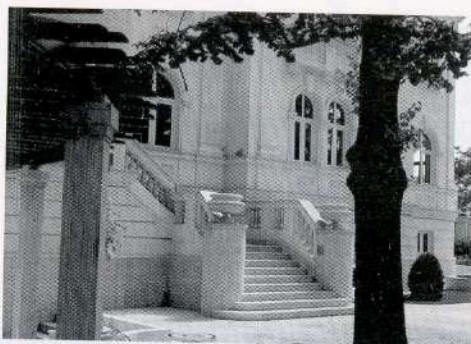
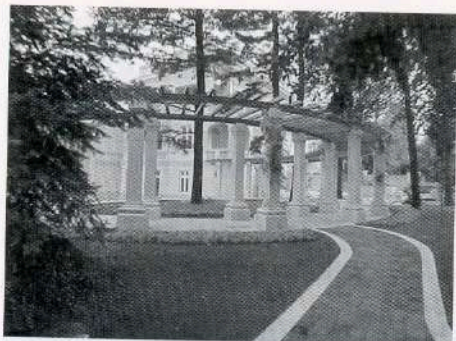
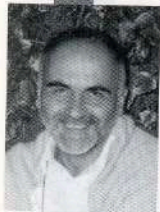
ПРИЗЕМЉЕ

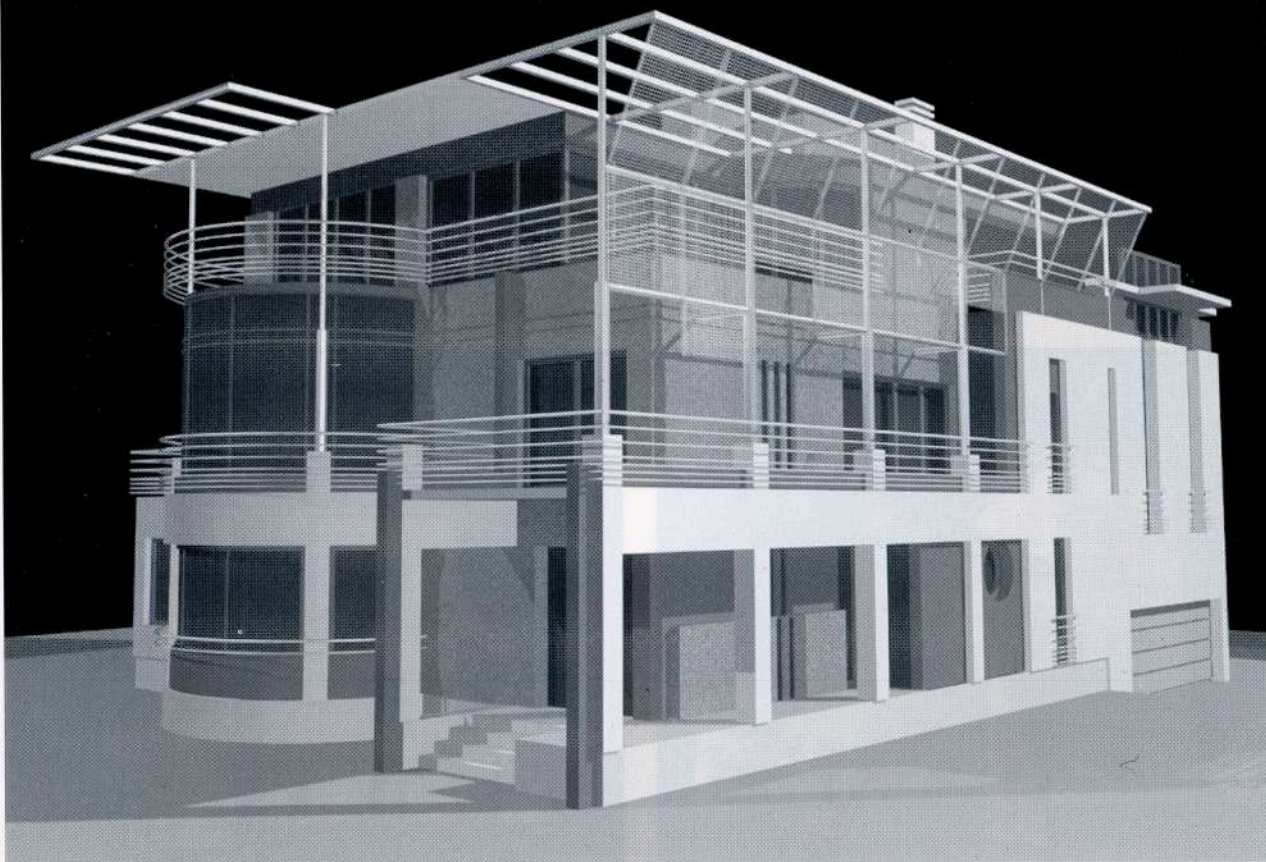
СПРАТ

САША БУЋЕВАЦ

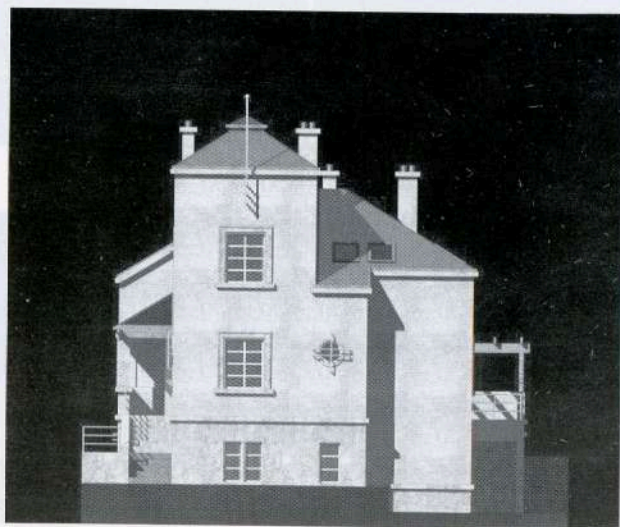
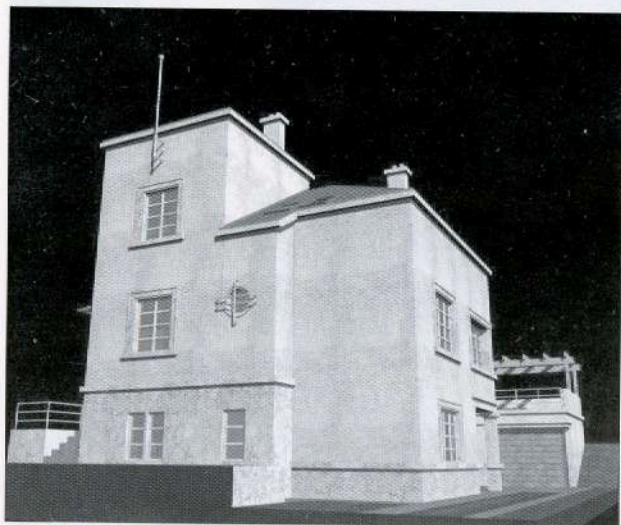
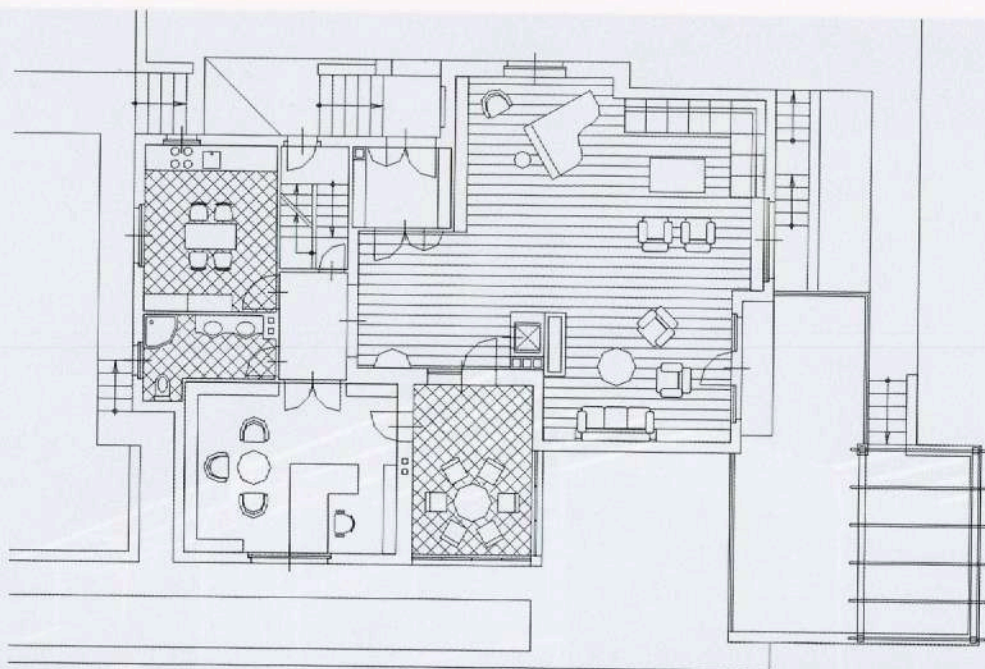

ЗОРАН СИМИЋ

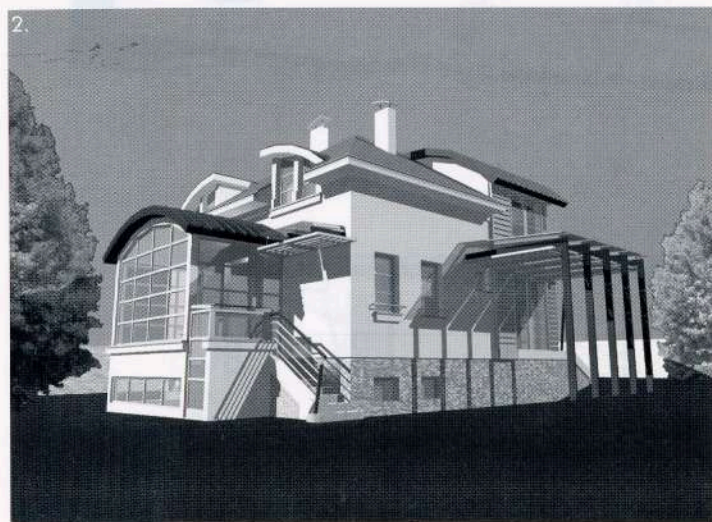
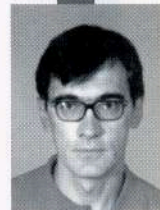
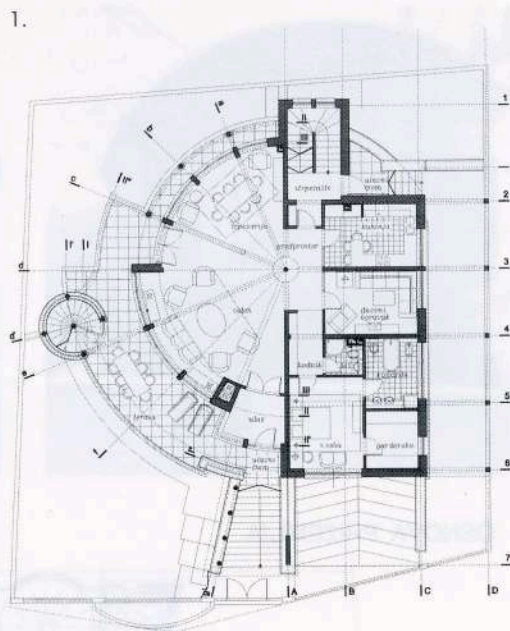
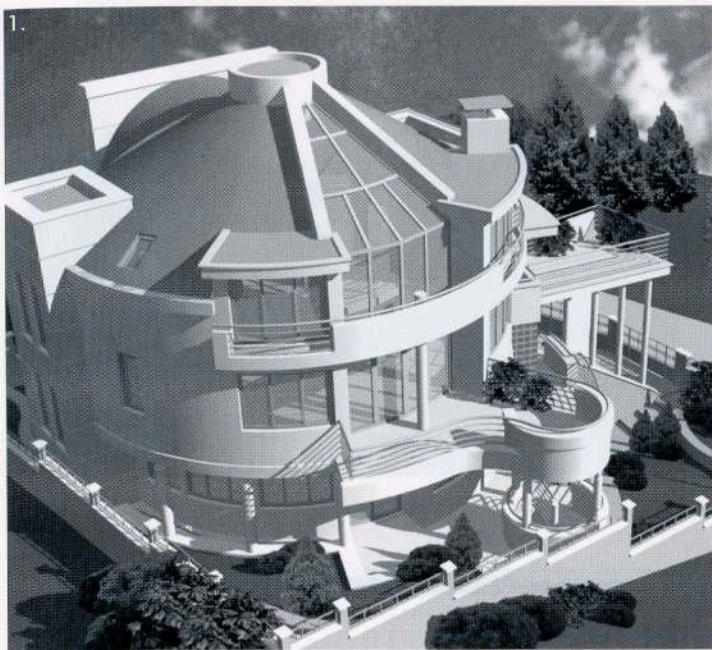

ПРЕДРАГ М. ЈАНИЋ

ПОРОДИЧНА КУЋА • ГЕНЕРАЛА ВАСИЋА 3, БЕОГРАД • РЕКОНСТРУКЦИЈА РЕЗИДЕНЦИЈАЛНОГ
ОБЈЕКТА • 2002 - 2003.

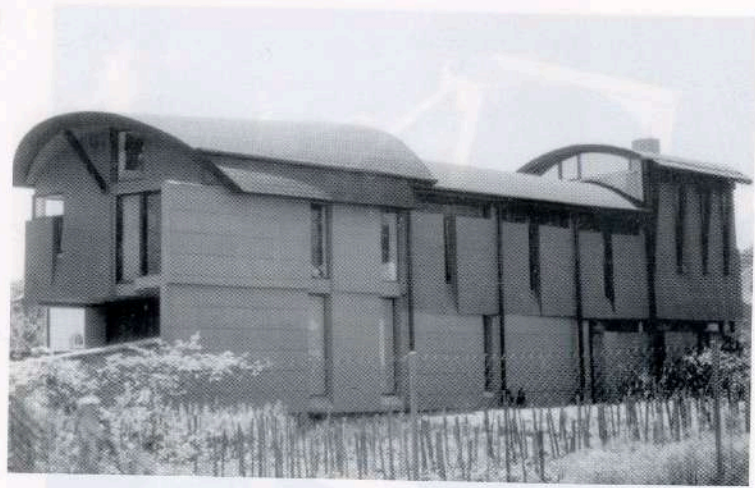
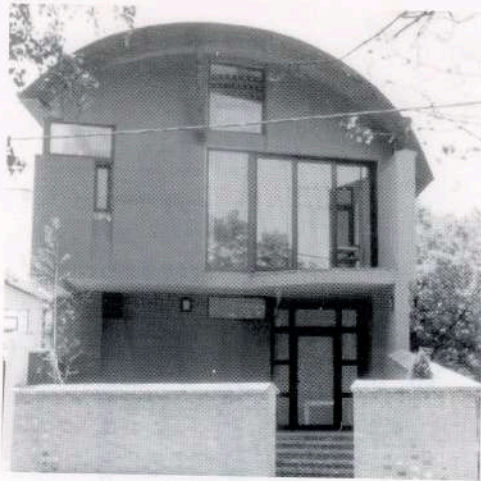

ВЛАДИСЛАВ Т. ЛАЛИЌКИ

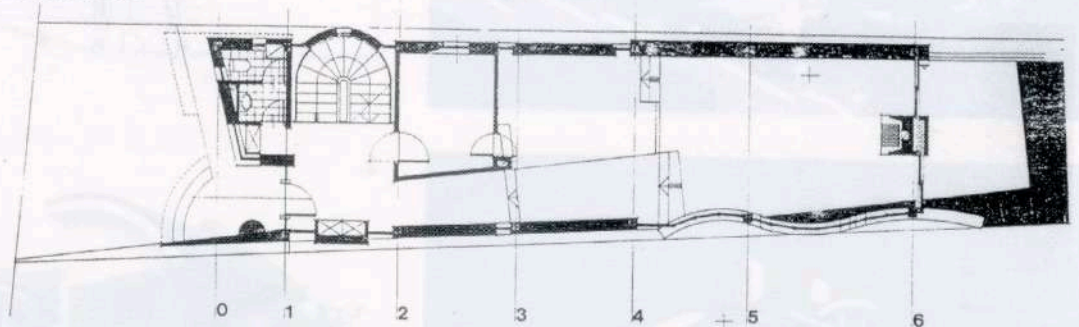

ЉИЉА БРАЈКОВИЋ • МИОДРАГ БРАЈКОВИЋ

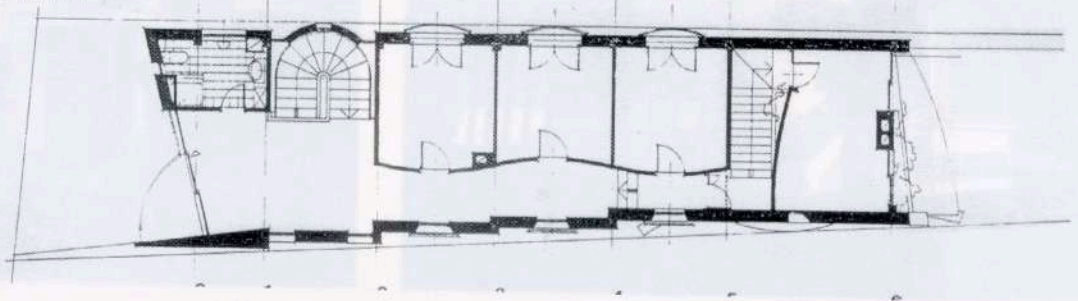
1. ПОРОДИЧНА КУЋА • НАСЕЉЕ МЕДАКОВИЋ, БЕОГРАД • 2001 - 2002.
 2. ПОРОДИЧНА КУЋА • РИЈЕЧКА 4, БЕОГРАД • РЕКОНСТРУКЦИЈА И ДОГРАДЊА • 2001 - 2002.

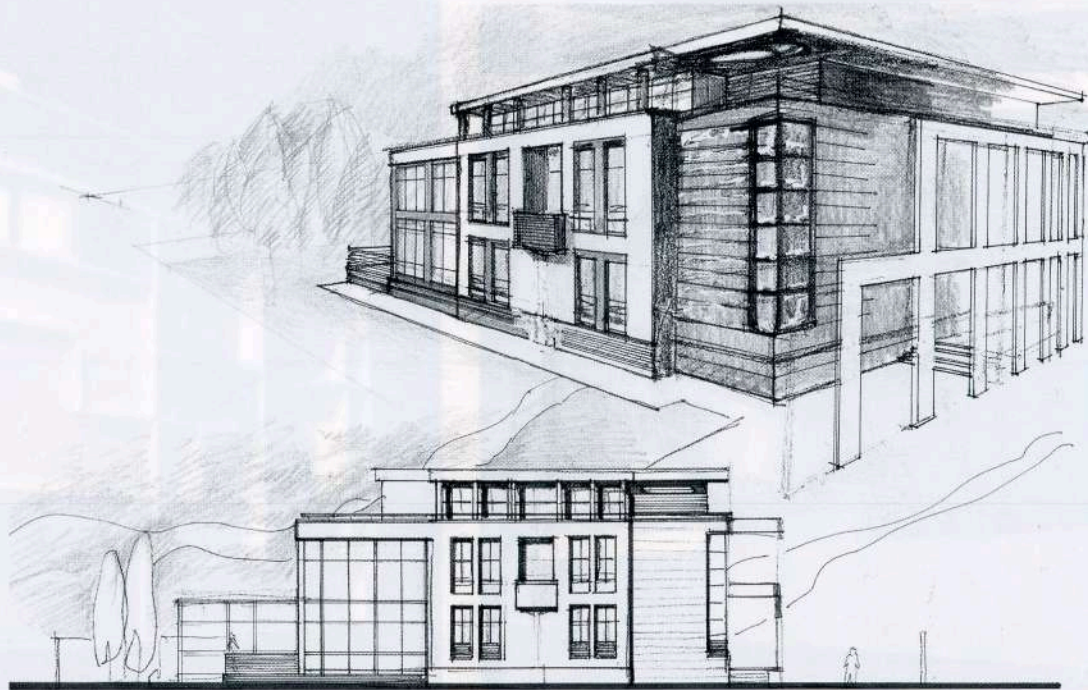
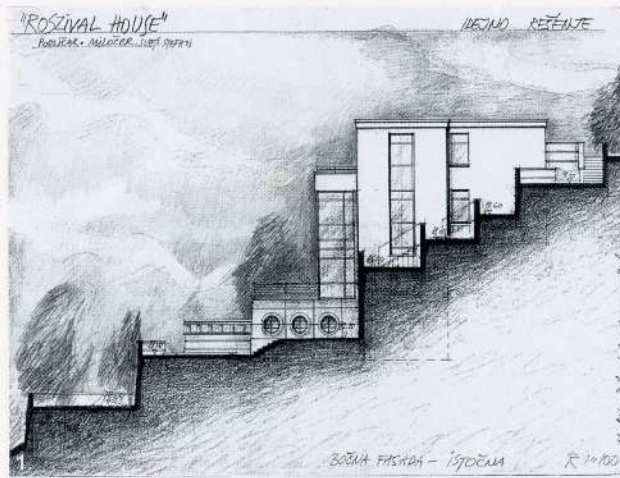
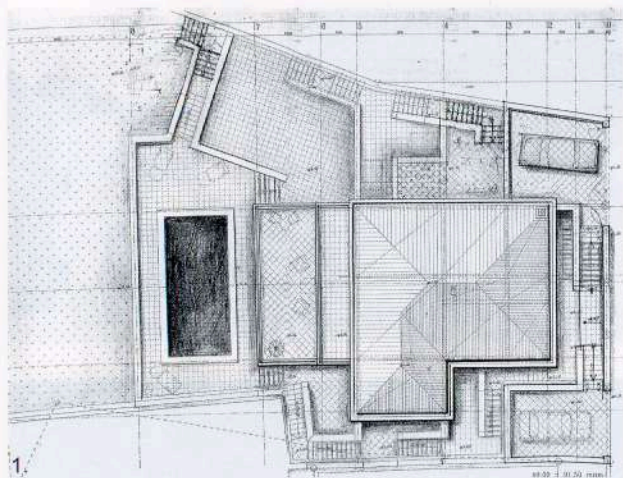
OSNOVA PRIZEMLJA

OSNOVA SPRATA

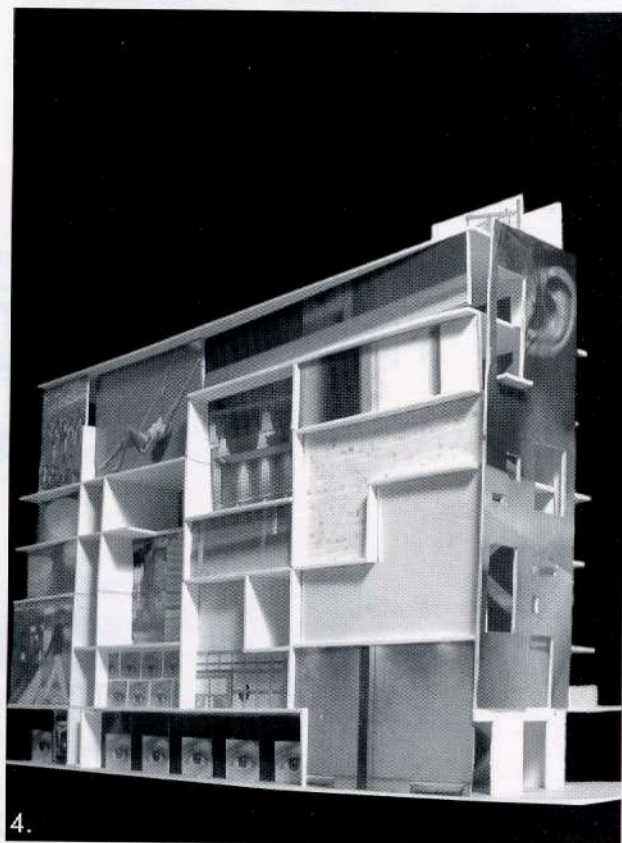
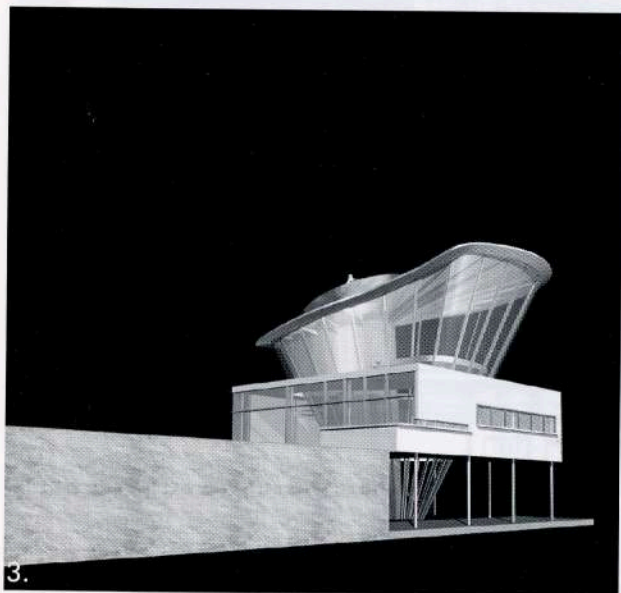
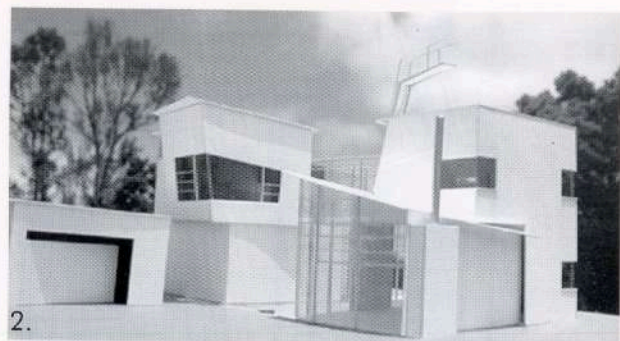
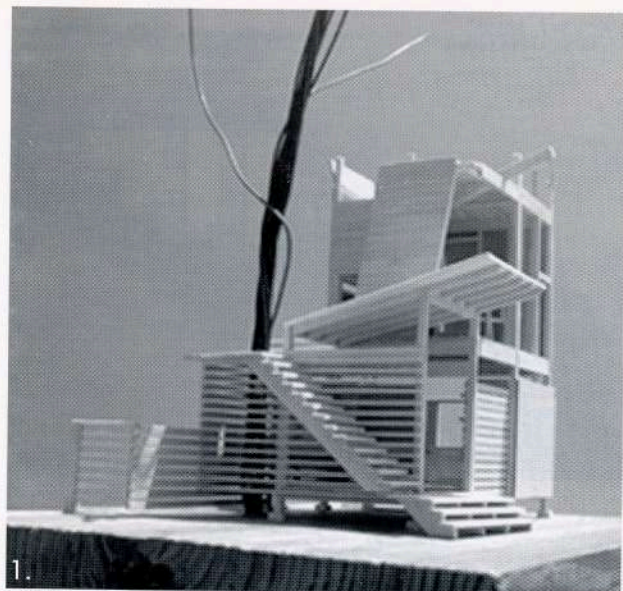

ЗОРАН БУЛАЈИЋ

ДЕЈАН БАБОВИЋ

1. ВИЛА "ROSZIVAL HOUSE" • ПОДЛИЧАК, МИЛОЧЕР • 2002.
2. ВИЛА "Б" • НЕЗНАНОГ ЈУНАКА, БЕОГРАД • ПРОЈЕКАТ • 2002.

ПЕТАР ПЕРИШИЋ

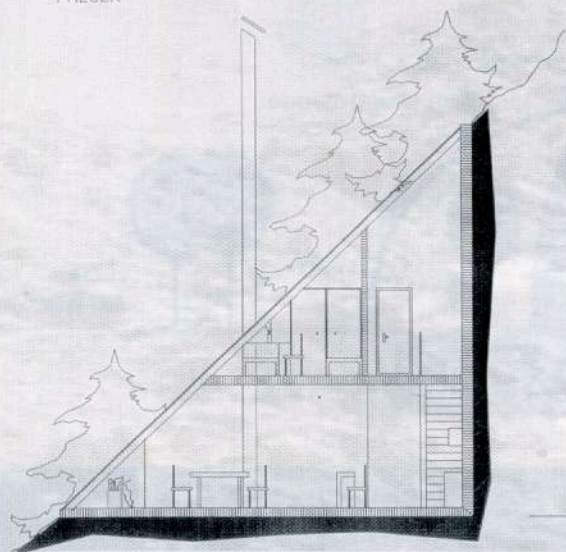
ВИЛЕ: 1. CARLOCK ARTIST STUDIO • CITY HEIGHTS • КАЛИФОРНИЈА, САД • ПРОЈЕКАТ • 2002.

2. LUNDE RESIDENCE • SAN REMO • ЊУЈОРК, САД • ПРОЈЕКАТ • 2001 - 2002.

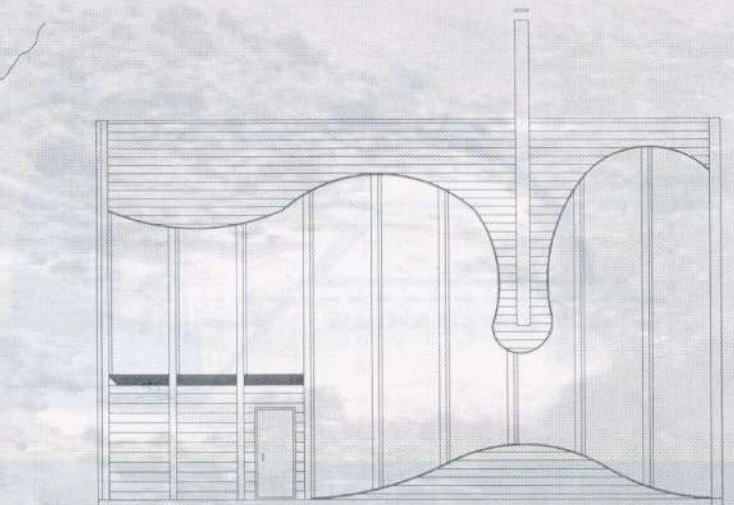
3. SATELLITE HOUSE • СРБИЈА И ЦРНА ГОРА • ПРОЈЕКАТ • 2001 - 2002.

4. PERISKOP VIEW • ПРОЈЕКАТ • 2001 - 2002.

PRESEK

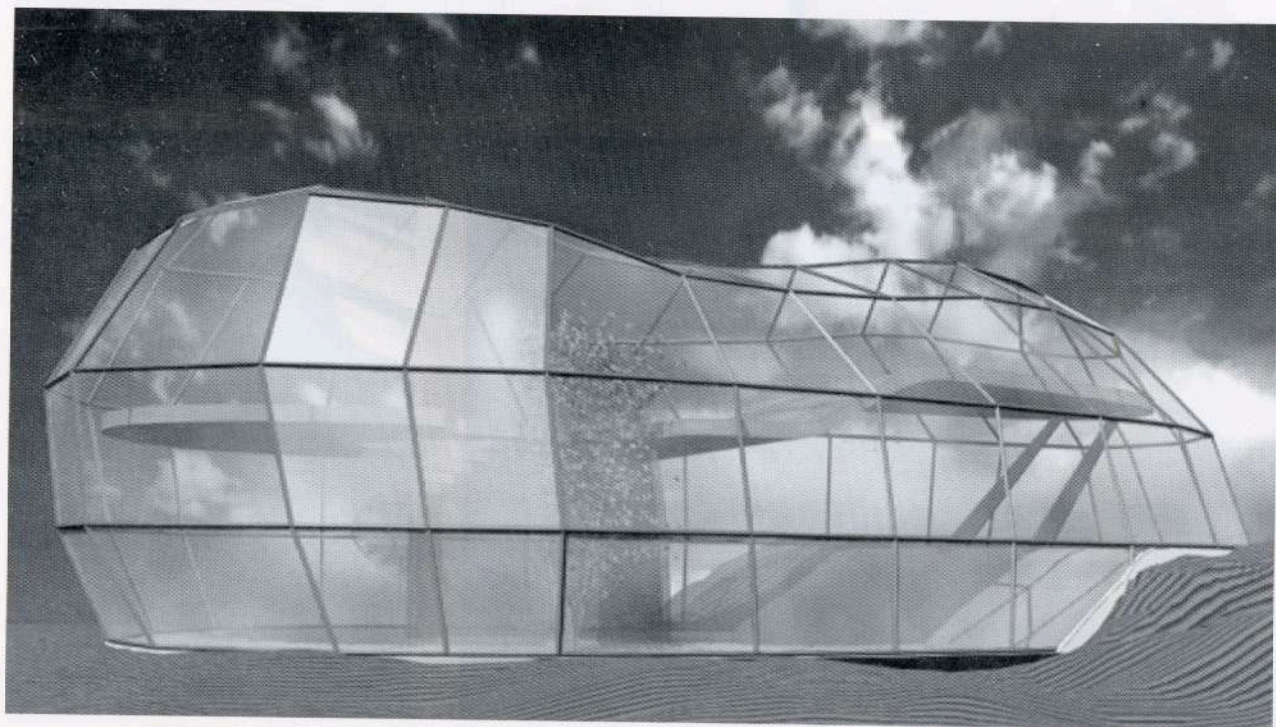
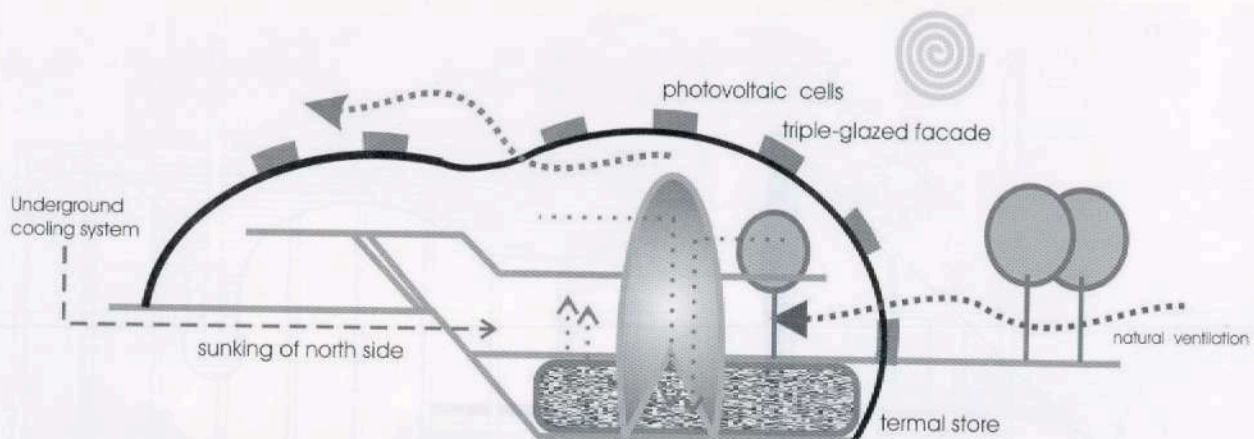

IZGLED

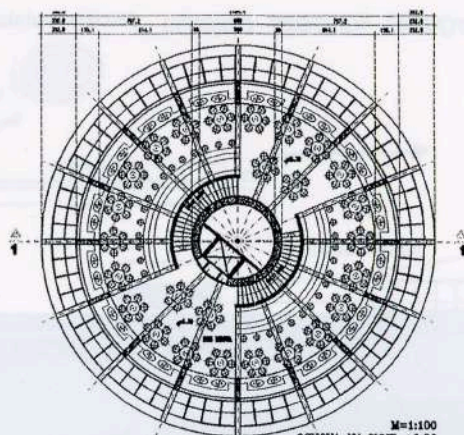
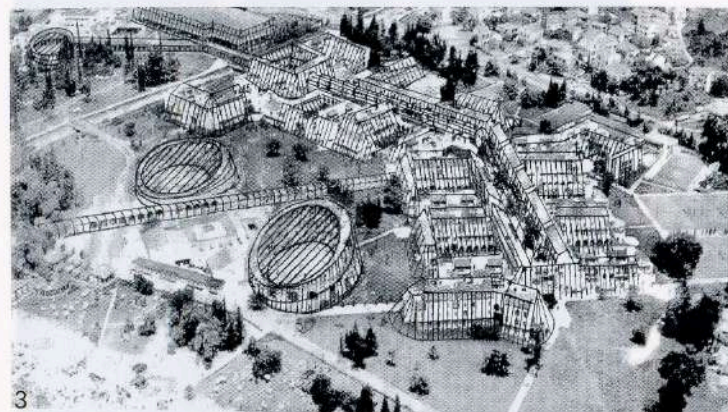
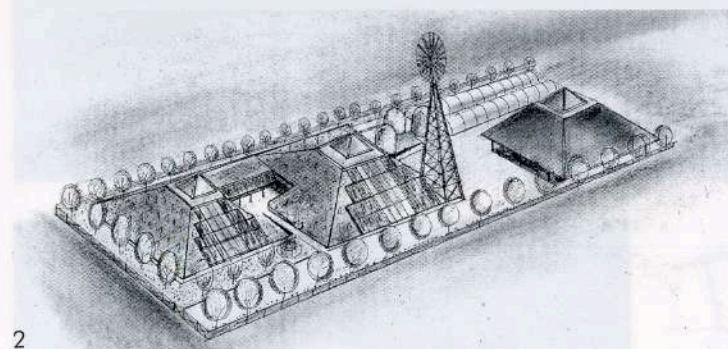
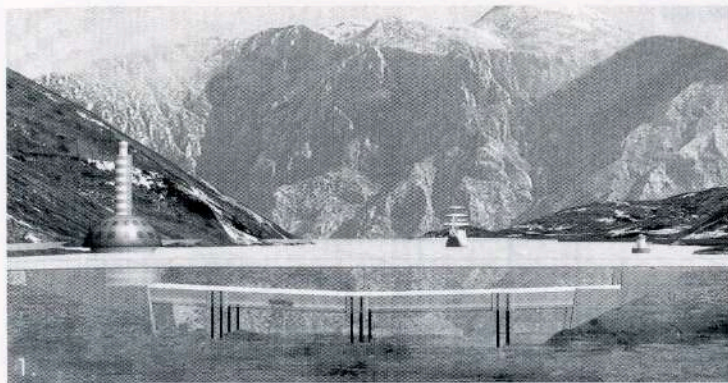

ЈЕЛЕНА ДАКИЋ • ИВАНА МИЛОШЕВИЋ

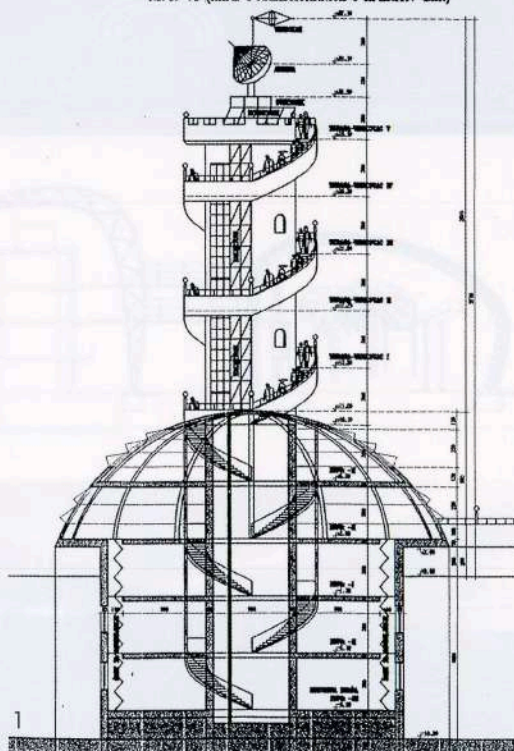
КУЋА ЗА ОДМОР "ГОРСКО ОКО" • ДУРМИТОР • ПРОЈЕКАТ • 2002.

НАТАША ИЛИНЧИЋ • ЈАНА ЛИПКОВСКИ

M=1:100
 OSNOVA NA KOTI +6.30
 NIVO: +1 (KAFE POSLASTIČARNA I APERITIV BAR)

МИРЈАНА ЛУКИЋ

ЕКОЛОШКИ ПРОЈЕКТИ • СОЛАРНА ЕНЕРГИЈА У АРХИТЕКТУРИ • WORLD SOLAR PROGRAM • 1996 - 2005.

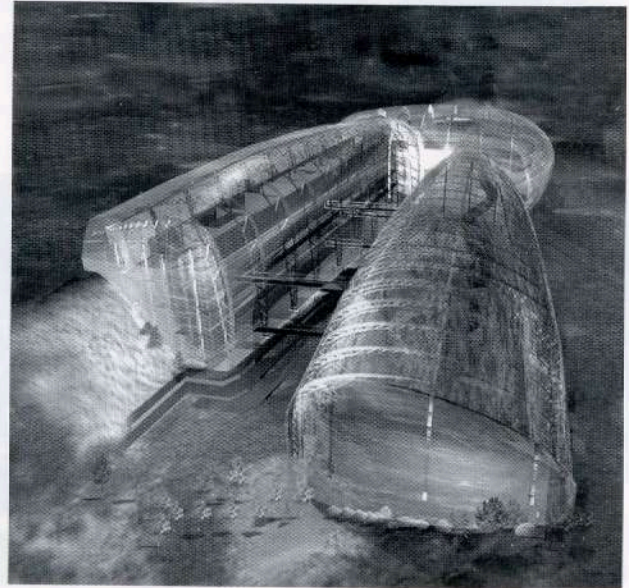
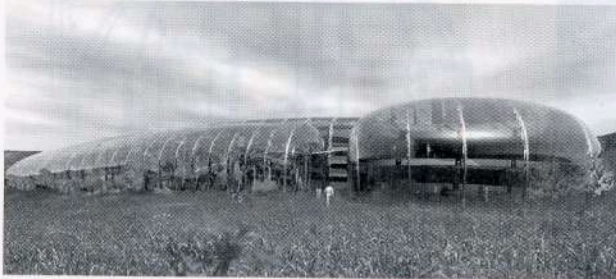
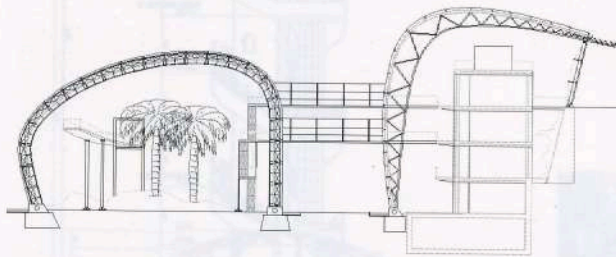
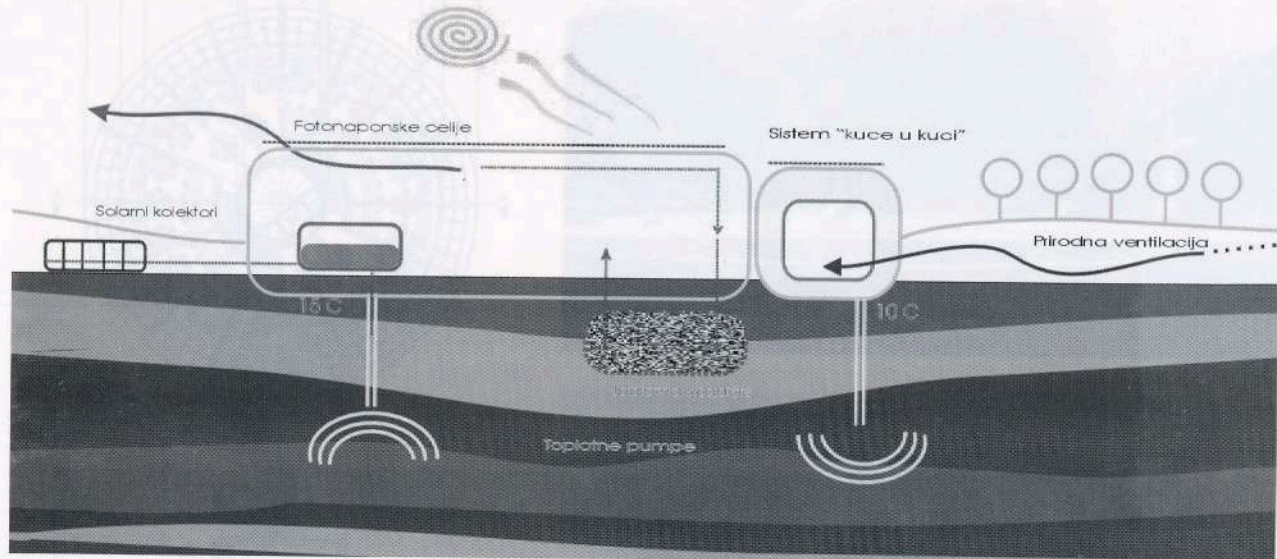
1. КУЛА ВИДИКОВАЦ НА ПОДМОРСКОМ ТУНЕЛУ

2. ЕНЕРГЕТСКИ АУТОНОМНА И ЕКОЛОШКИ ЧИСТА ФАРМА

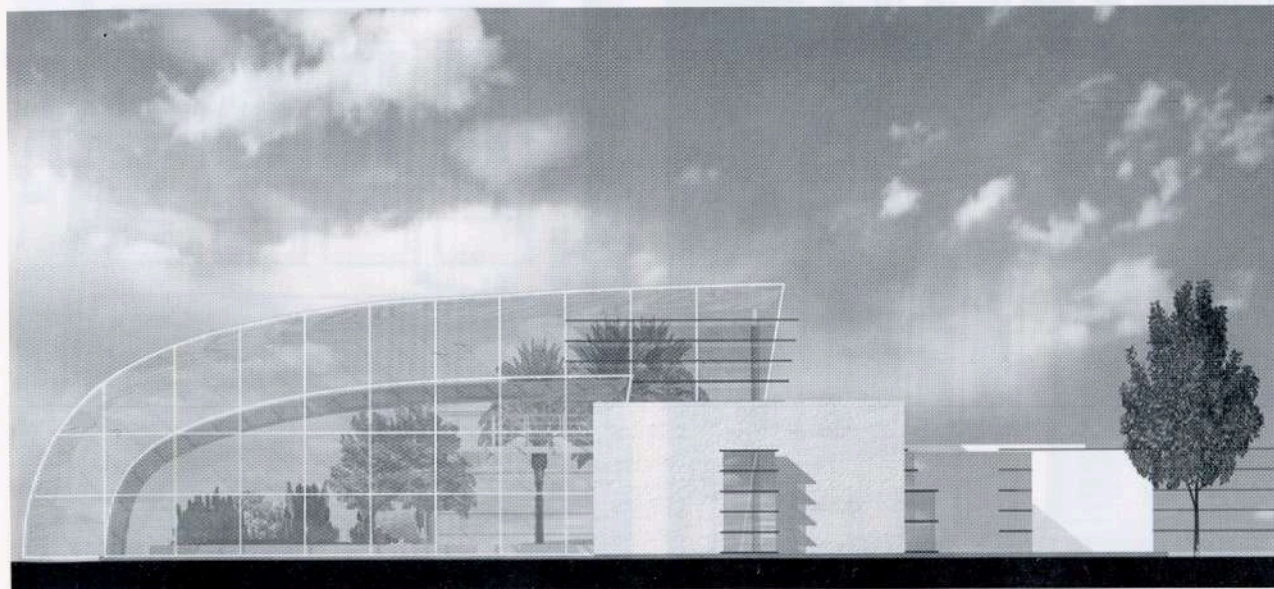
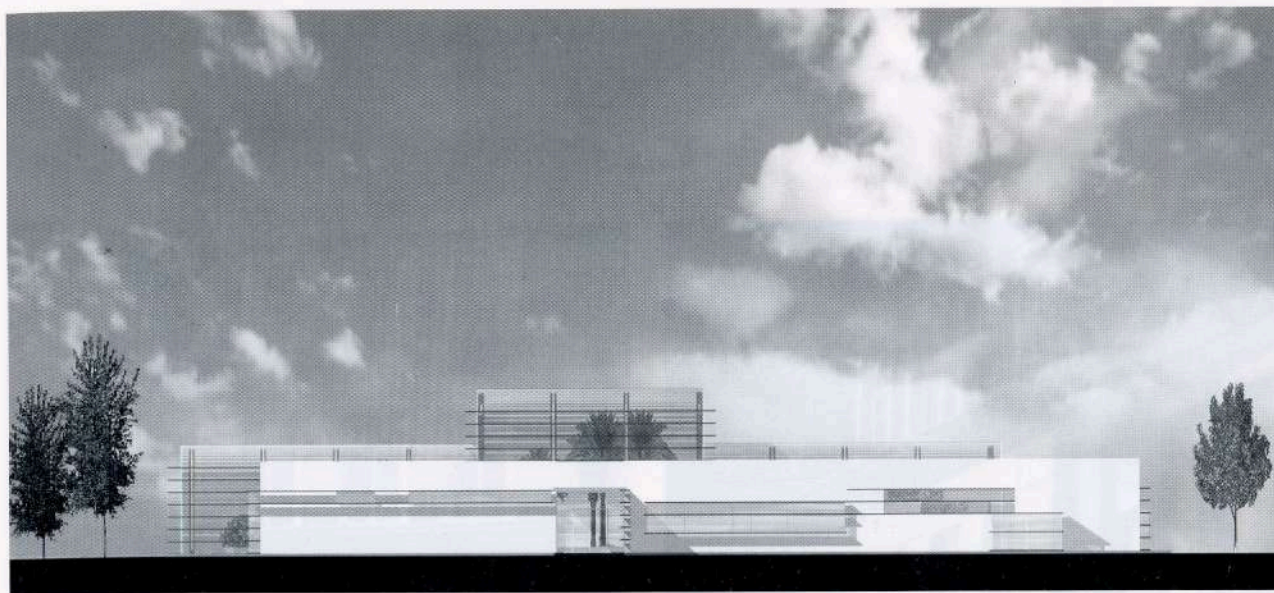
3. ПРЕДЛОГ ЗА СОЛАРНУ АДАПТАЦИЈУ КОМПЛЕКСА СЛОВЕНСКА ПЛАЖА У БУДВИ

Energetski koncept objekta (Bioklimatsko rešenje)

НАТАША ИЛИНЧИЋ

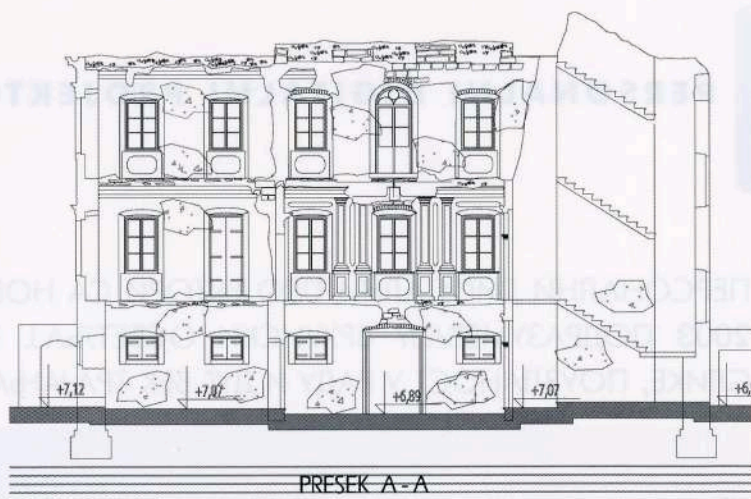
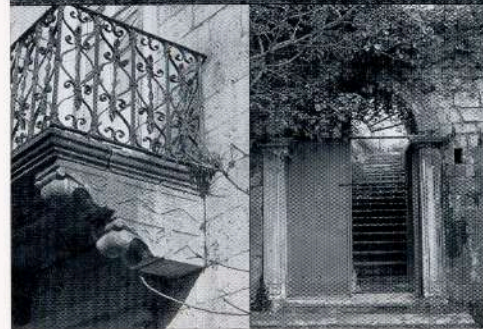

ЗОРАН С. ЈОВАНОВИЋ • МИЛИЦА ЈОВАНОВИЋ ПОПОВИЋ • ДУШАН ИГЊА-
ТОВИЋ • СНЕЖАНА НИКОЛИЋ

БОТАНИЧКА БАШТА • ПРОЈЕКАТ • 2001.

ПРЕДРАГ Т. ЈАНИЋ

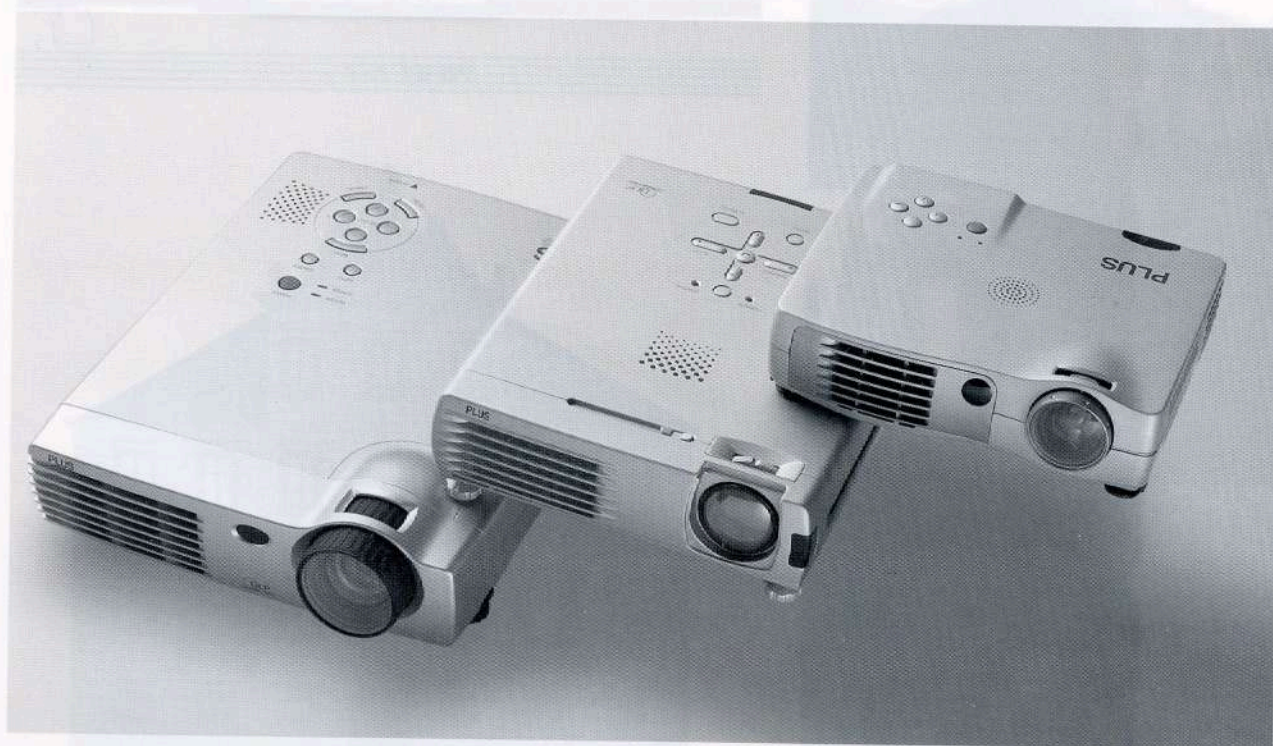
ГОРДАНА РАЖНАТОВИЋ

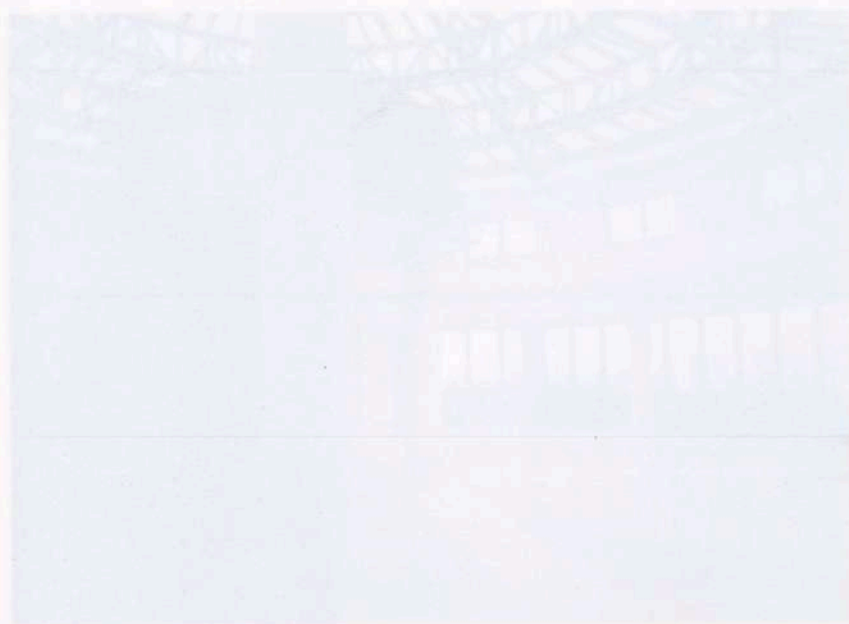
PERSONALNI DIGITALNI PROJEKTORI

PLUS

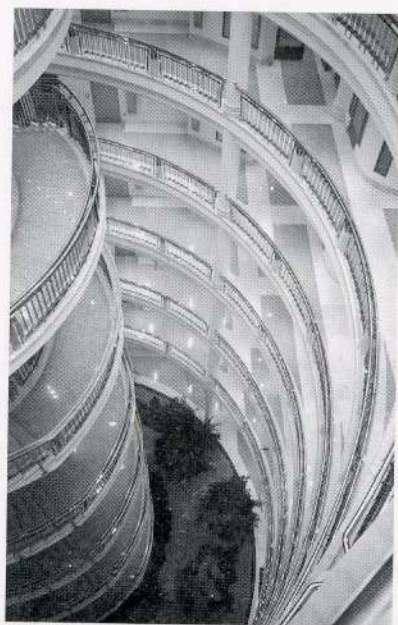
ПЕРСОНАЛНИ ДИГИТАЛНИ ПРОЈЕКТОРИ СА НОВИМ ДДР ДМД ЧИПОМ, МОДЕЛИ 2003 ПОДРАЗУМЕВАЈУ ВРХУНСКИ ОСВЕТЉАЈ. ВИСОК КОНТРАСТ И ОШТРИНУ СЛИКЕ, ПОУЗДАНОСТ У РАДУ И ДУГ ВЕК ТРАЈАЊА ЛАМПЕ

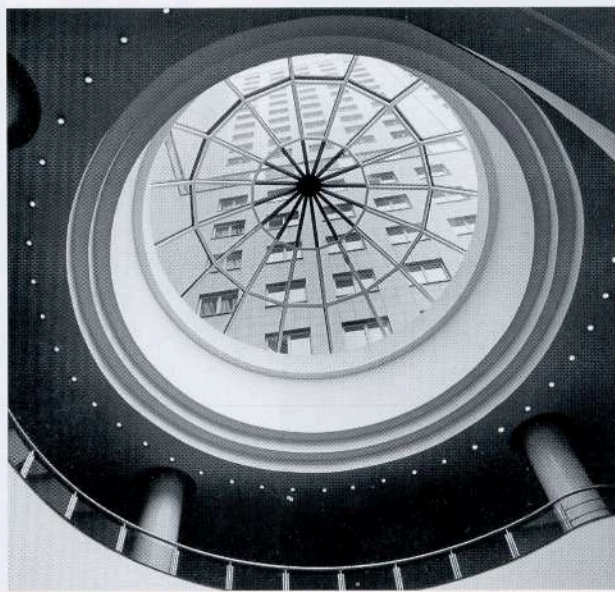
MASTER CLASS

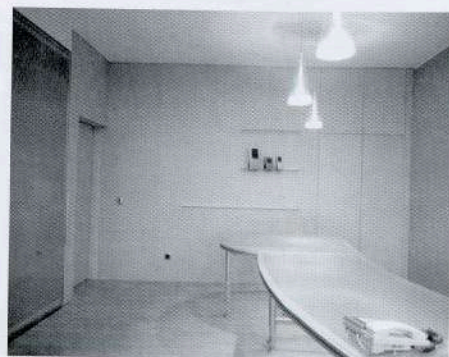
ЕНТЕРИЈЕР

ЗОРАН СИМИЋ

ПЕТАР АРСИЋ

ЈЕЛЕНА ЕРЦЕГОВАЦ ТОДОРОВИЋ • СВЕТИСЛАВ ТОДОРОВИЋ

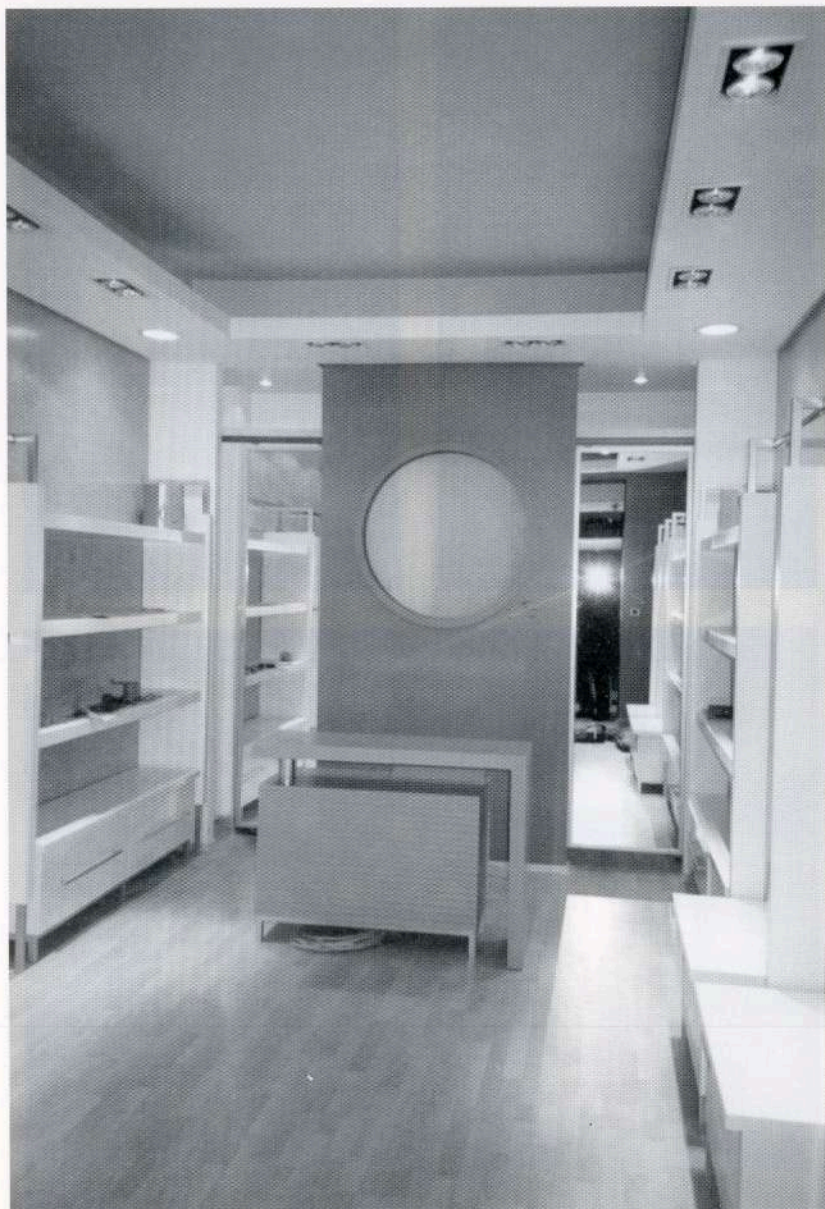

ЈЕЛЕНА ЕРЦЕГОВАЌ ТОДОРОВИЋ • СВЕТИСЛАВ ТОДОРОВИЋ

ПОСЛОВНИ ПРОСТОР WEG - MAN OFFICE • ЕНЈУБ • НОВИ БЕОГРАД • 2002.

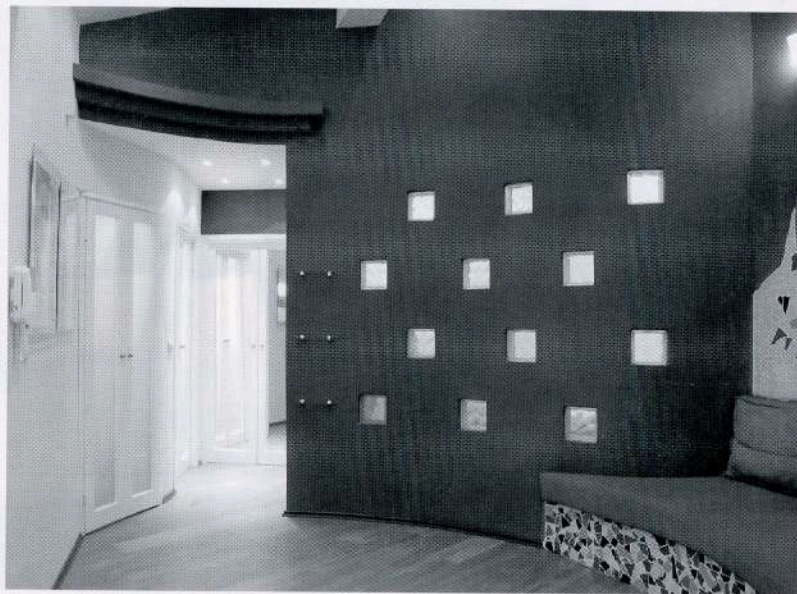
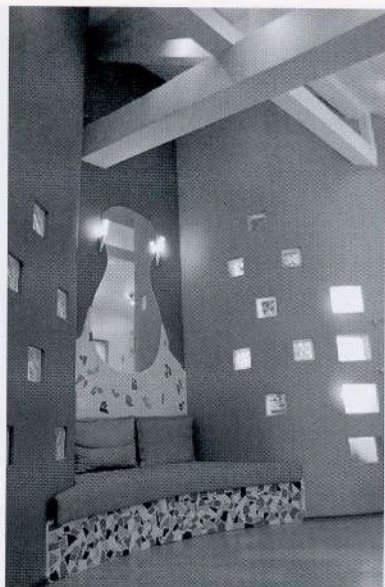

МАРКО САВИЋ

ДЕЈАН БАБОВИЋ

БУТИК "СНІС" • УВС, УЛИЦА МИХАИЛА ПУПИНА • НОВИ БЕОГРАД • 2002.

МИЛЕНА ОБРАДОВИЋ

ЈЕЛЕНА ЕРЦЕГОВАЌ ТОДОРОВИЋ • СВЕТИСЛАВ ТОДОРОВИЋ

COMTRADE SHOP У ТРЖНОМ ЦЕНТРУ "VERO" • НОВИ БЕОГРАД • 2002.

ТОМА П. ЈАНИЋ

1. БУТИК "ТАВОО" • УЛИЦА КНЕЗА МИХАИЛА, БЕОГРАД • 2002.
2. БУТИК "ТАВОО" • УЛИЦА ПОБЕДЕ, НИШ • 2002.

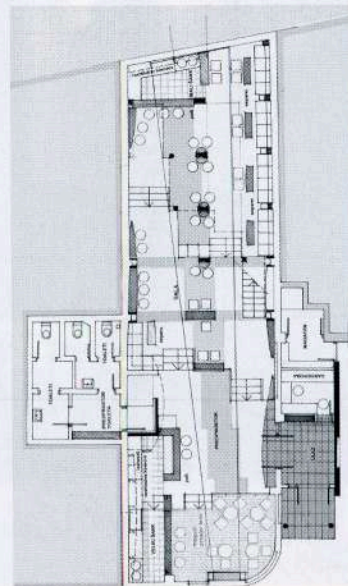
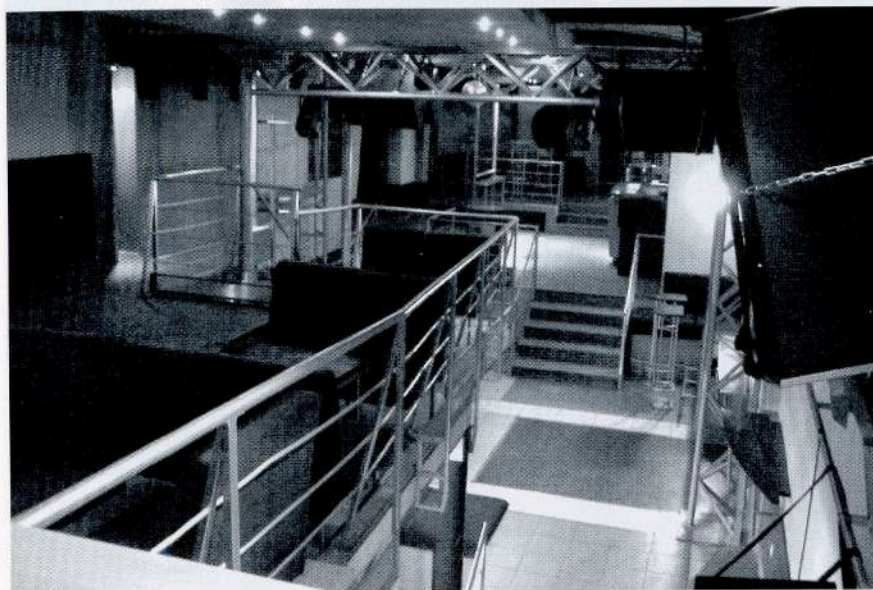

ДЕЈАН БАБОВИЋ

1. КАФЕ "SPACE" • УЛИЦА СТРАХИЊИЋА БАНА 64 • НОВИ БЕОГРАД • 2002.

АЛЕКСАНДАР ЛИЧИНА

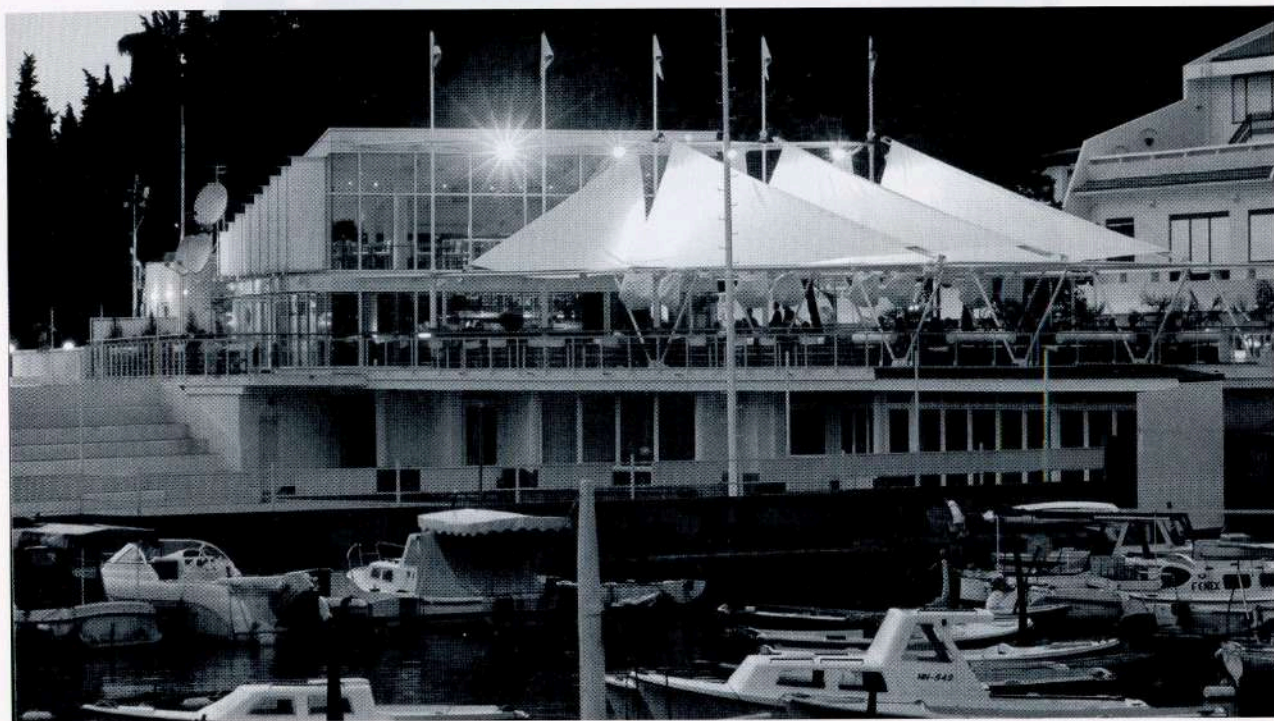
МИЛОРАД МЛАДЕНОВИЋ • СВЕТЛАНА БАТАРИЛО

НОЋНИ КЛУБ "SHARK" • ВЕСЛАЧКИ КЛУБ • СМЕДЕРЕВО • 2001.

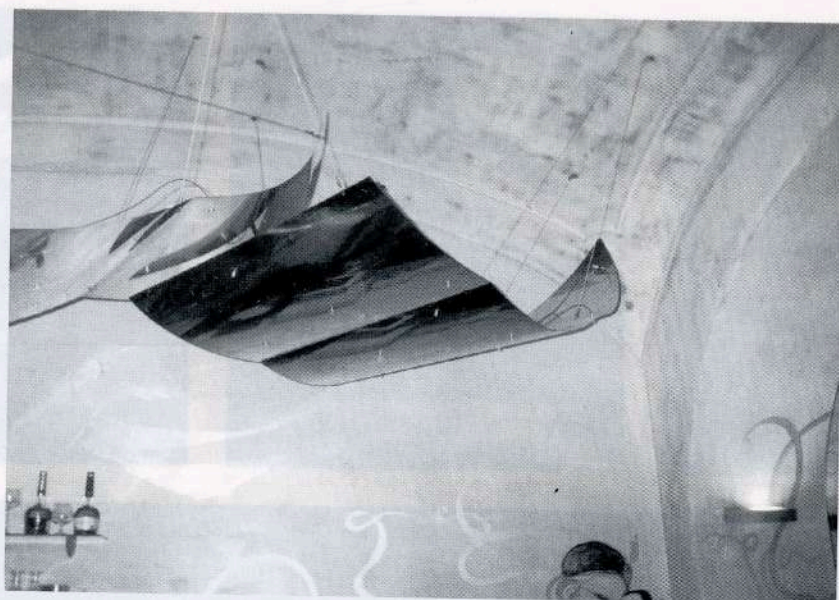
ДЕЈАН ТАСЕВ

ЕНТЕРИЈЕР РЕСТОРАНА "LANGOUSTE" У ЗГРАДИ РЕКТОРАТА УМЕТНОСТИ • КОСАНЧИЋЕВ ВЕНАЦ
29, БЕОГРАД • 2002.

ВАСИЛИЈЕ МИЛУНОВИЋ

"СПОРТ КАФЕ" • ХЕРЦЕГ НОВИ • ЦЕНА ГОРА • 2003.

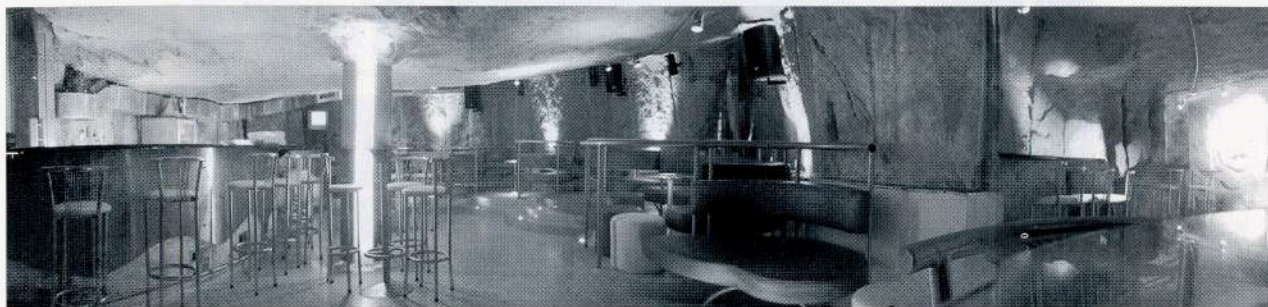

ЛЕНЧЕ ЗАФИРОВИЋ • ПАВЕЛ ЗАФИРОВИЋ

ЗВОНКО МАРКОВИЋ

ЕНТЕРИЈЕР КАФЕА "СПОРТ ФИНАЛЕ" • КРУШЕВАЦ • 2002.

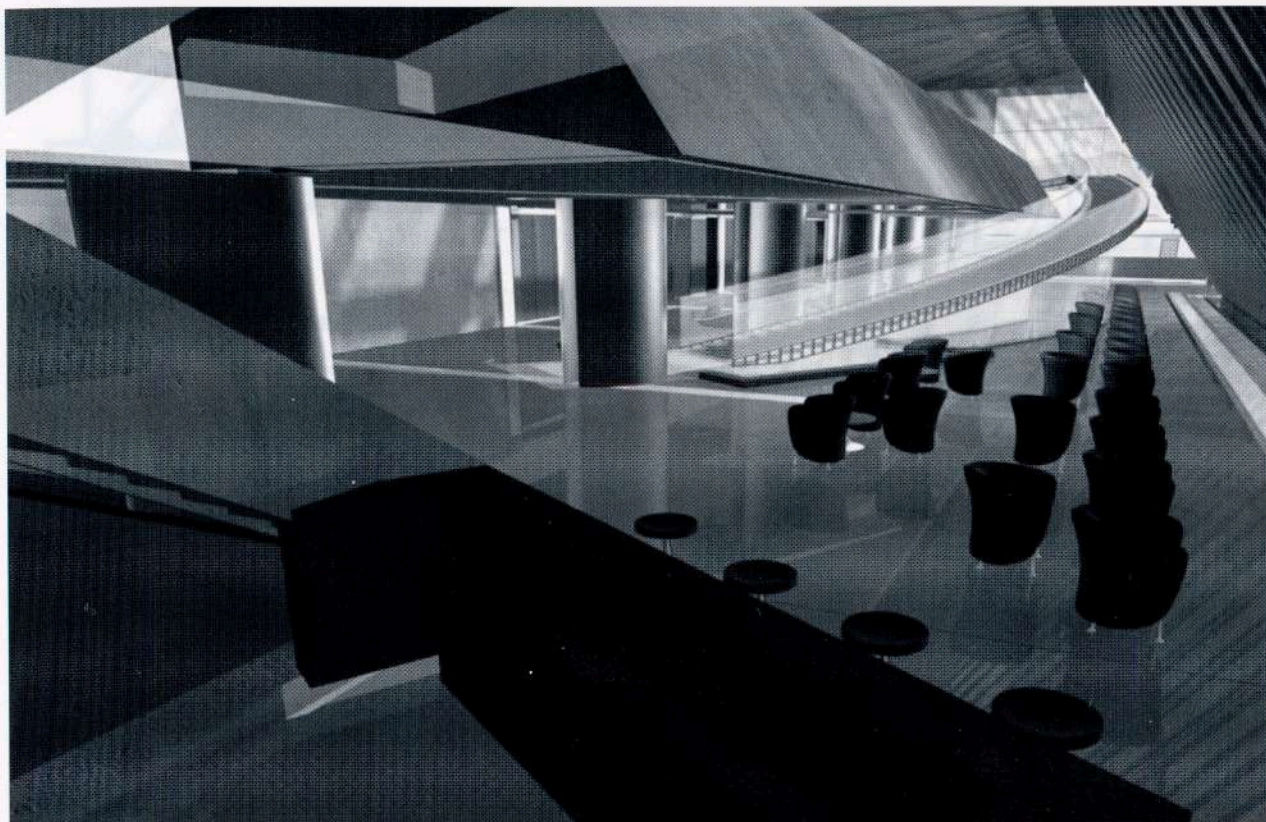
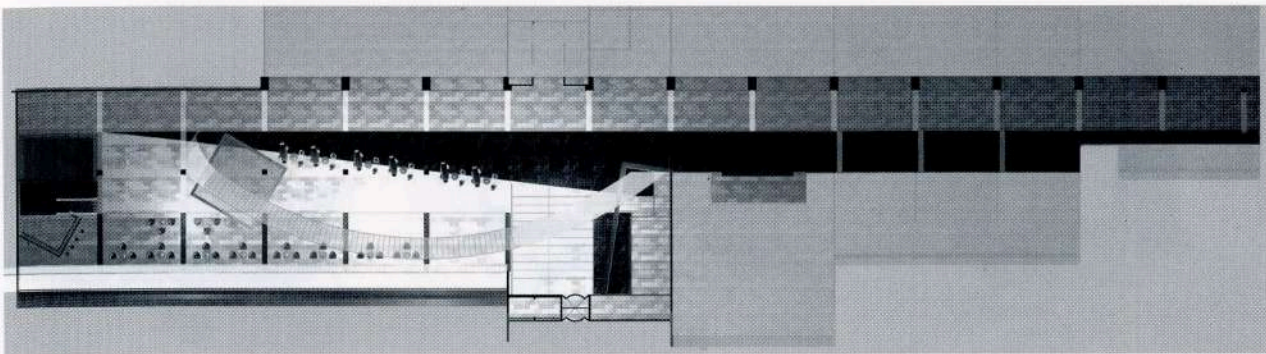

ТАТЈАНА КОСТИЋ • ДУШАН ИГЊАТОВИЋ • НАТАША ЧУКОВИЋ ИГЊАТОВИЋ •
СОФИЈА ВРЦЕЉ • НЕБОЈША ВРЦЕЉ

КЛУБ "АНДЕРГРАУНД" • VIP ROOM • БЕОГРАД • 2001 - 2002.

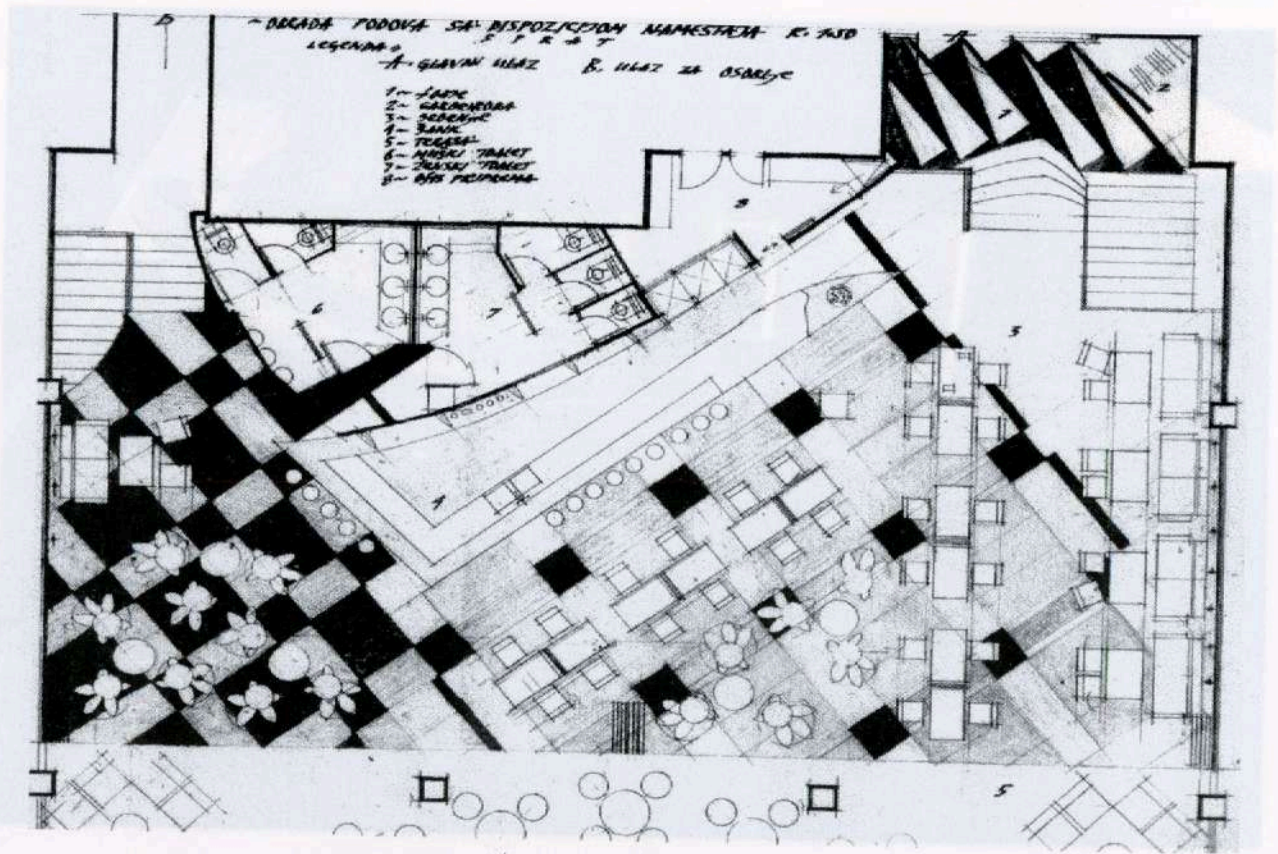
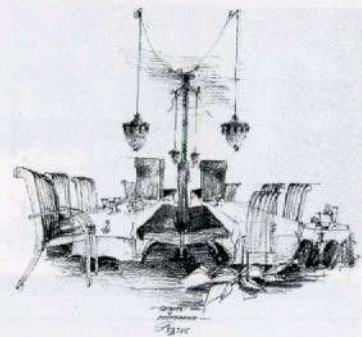
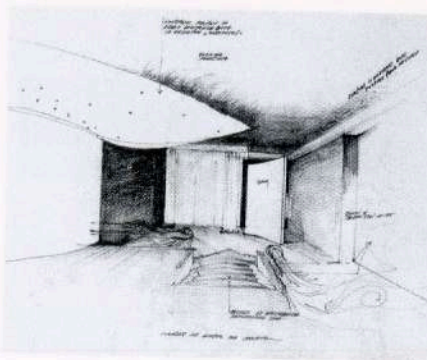

ЗОРАН БУЛАЈИЋ

ОЛИВЕР СТАНКОВИЋ • ДРАГАНА СТЕВАНОВИЋ

ХОТЕЛ "INTERCONTINENTAL" • БЕОГРАД • ЕНТЕРИЈЕР ДЕЛА ПРИЗЕМЉА • 2002 - 2003.

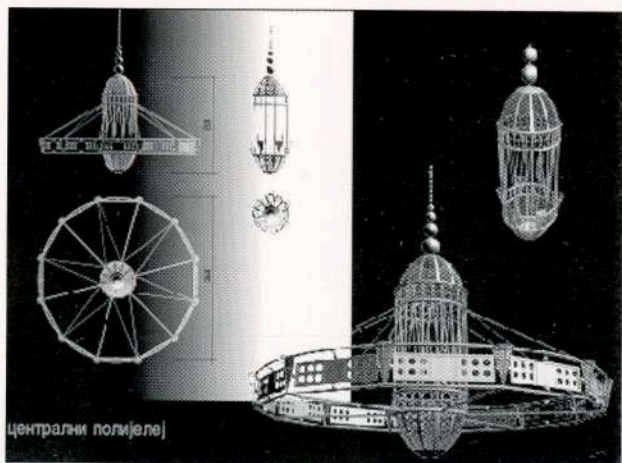
ЛЕНЧЕ ЗАФИРОВИЋ • БОРБЕ ЗАФИРОВИЋ • АЛЕКСАНДРА ЗАФИРОВИЋ

РЕСТОРАН "STATUS" • СИДНЕЈ, АУСТРАЛИЈА • ПРОЈЕКАТ • 2002.

СЛОБОДАН ДАРКО СЕЛЕНКИЋ

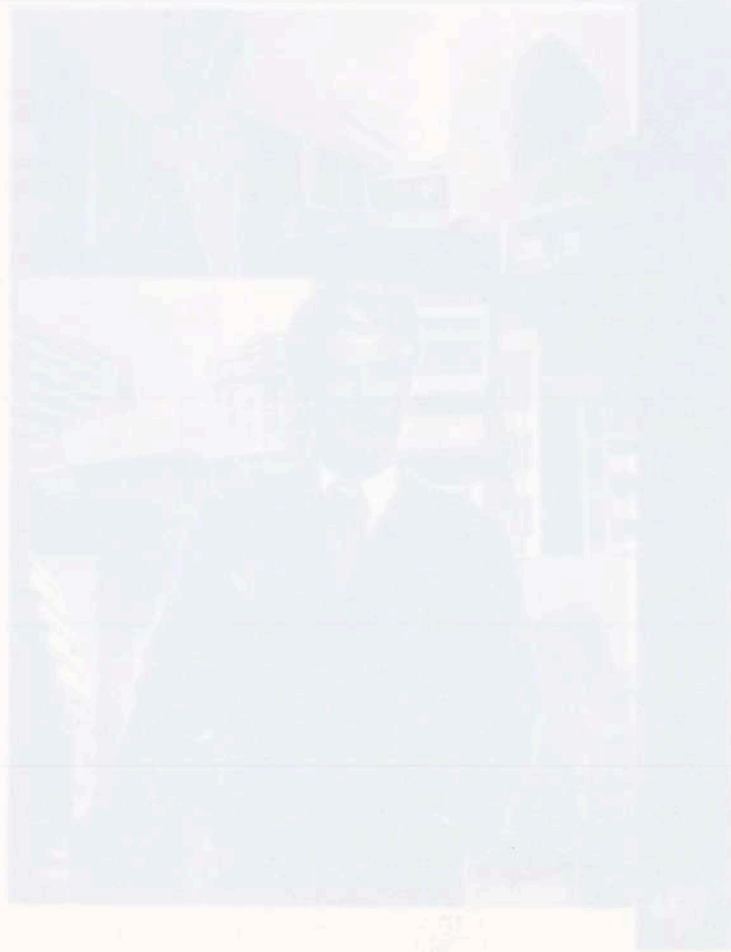
СТАН У РИМУ • ЕНТЕРИЈЕР И РЕКОНСТРУКЦИЈА • 2001.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ • АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ • ДУБРАВКА ПРЕРАДОВИЋ
ПЕТРОВИЋ • ТАТЈАНА ТАДИЋ

ИДЕЈНО РЕШЕЊЕ ЕНТЕРИЈЕРА САБОРНОГ ХРАМА СВЕТОГ ВАЗНЕСЕЊА ГОСПОДЊЕГ У УБУ •
КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ДРУГА НАГРАДА) • 2002.

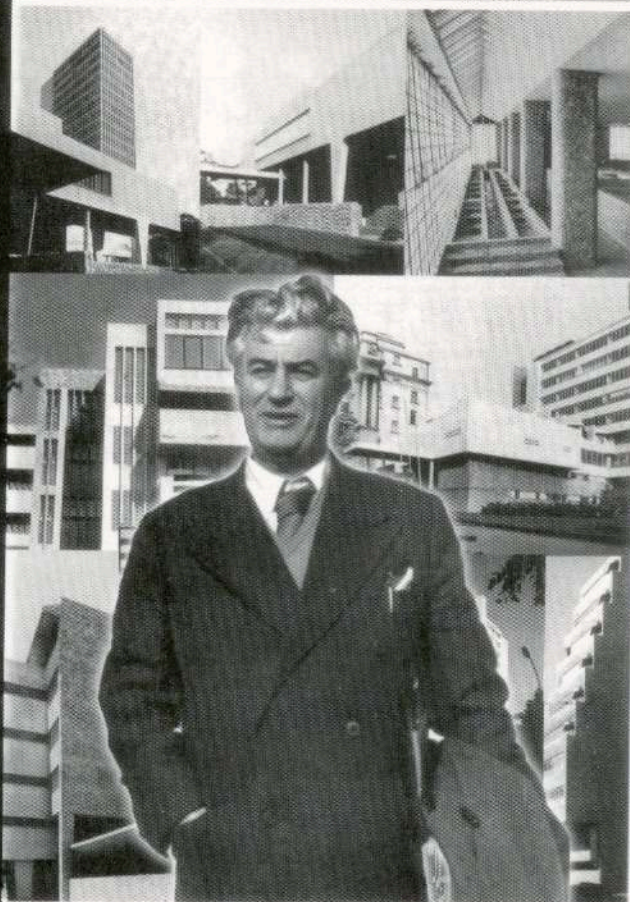
МОНТАЖНО-РЕСТАВРАЦИОННО
СТРОИТЕЛСТВО
АРХИТЕКТУРА

ПУБЛИЦИСТИКА

Marta Vukotić Lazar
**BEOGRADSKO RAZDOBLJE
ARHITEKTE NIKOLE DOBROVIĆA**

ПЛАТО

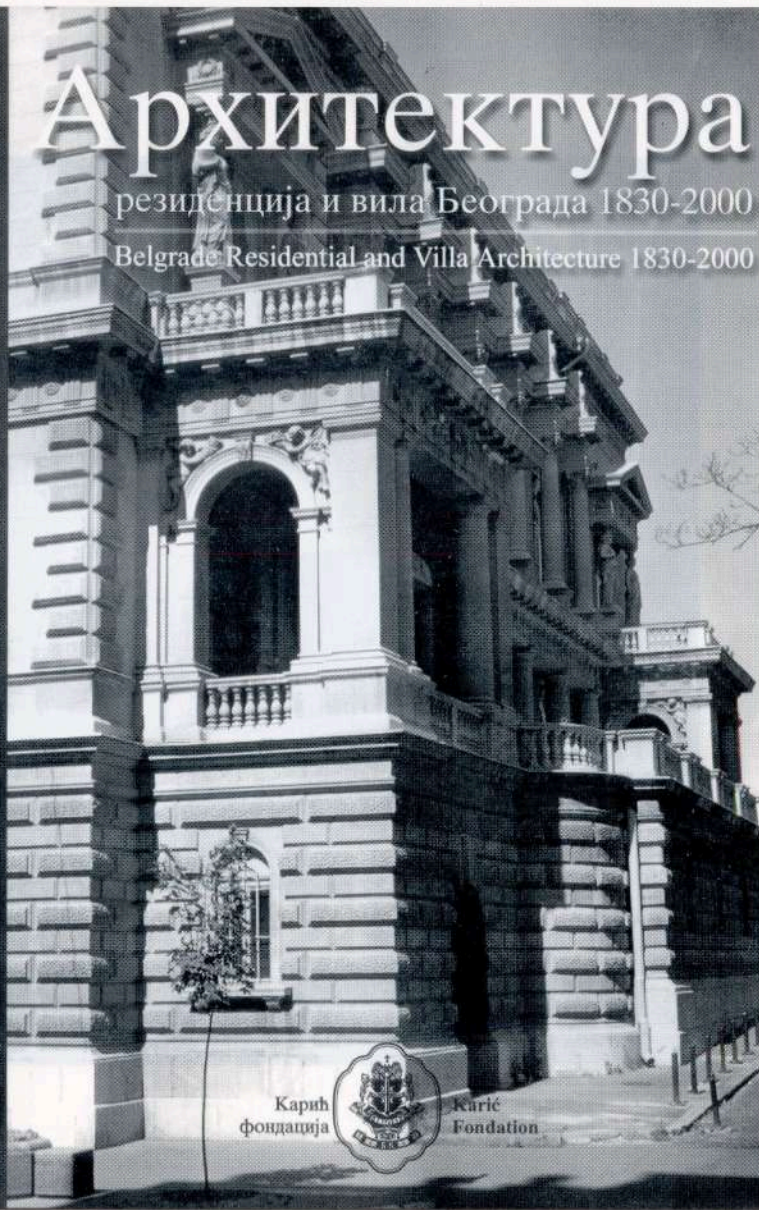
МАРТА ВУКОТИЋ ЛАЗАР

Љиљана Милетић-Абрамовић
Ljiljana Miletić-Abramović

Архитектура

резиденција и вила Београда 1830-2000

Belgrade Residential and Villa Architecture 1830-2000

Карић
фондација

Karić
Fondation

ЉИЉАНА МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ

АРХИТЕКТУРА РЕЗИДЕНЦИЈА И ВИЛА БЕОГРАДА 1830. - 2000. • БЕОГРАД • 2002.
ИЗДАВАЧ: "КАРИЋ ФОНДАЦИЈА"

архитектура

architecture

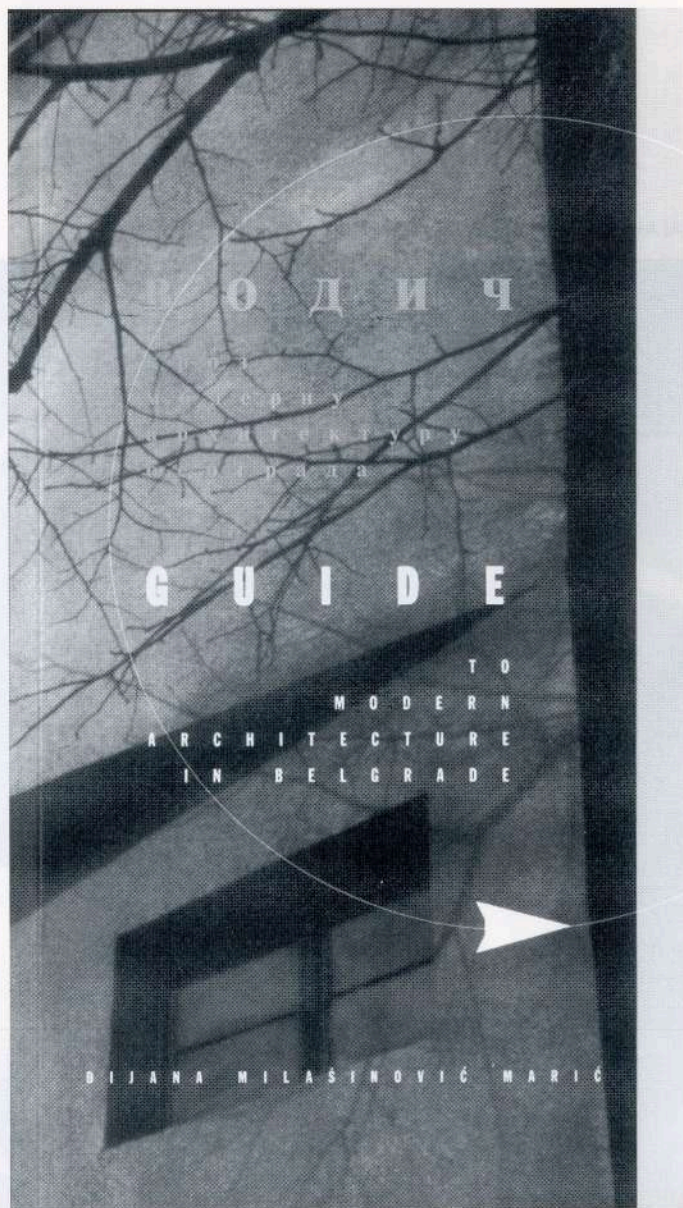
1965~
danas
today
aujourd'hui

Marković

ТОМИСЛАВ МАРКОВИЋ

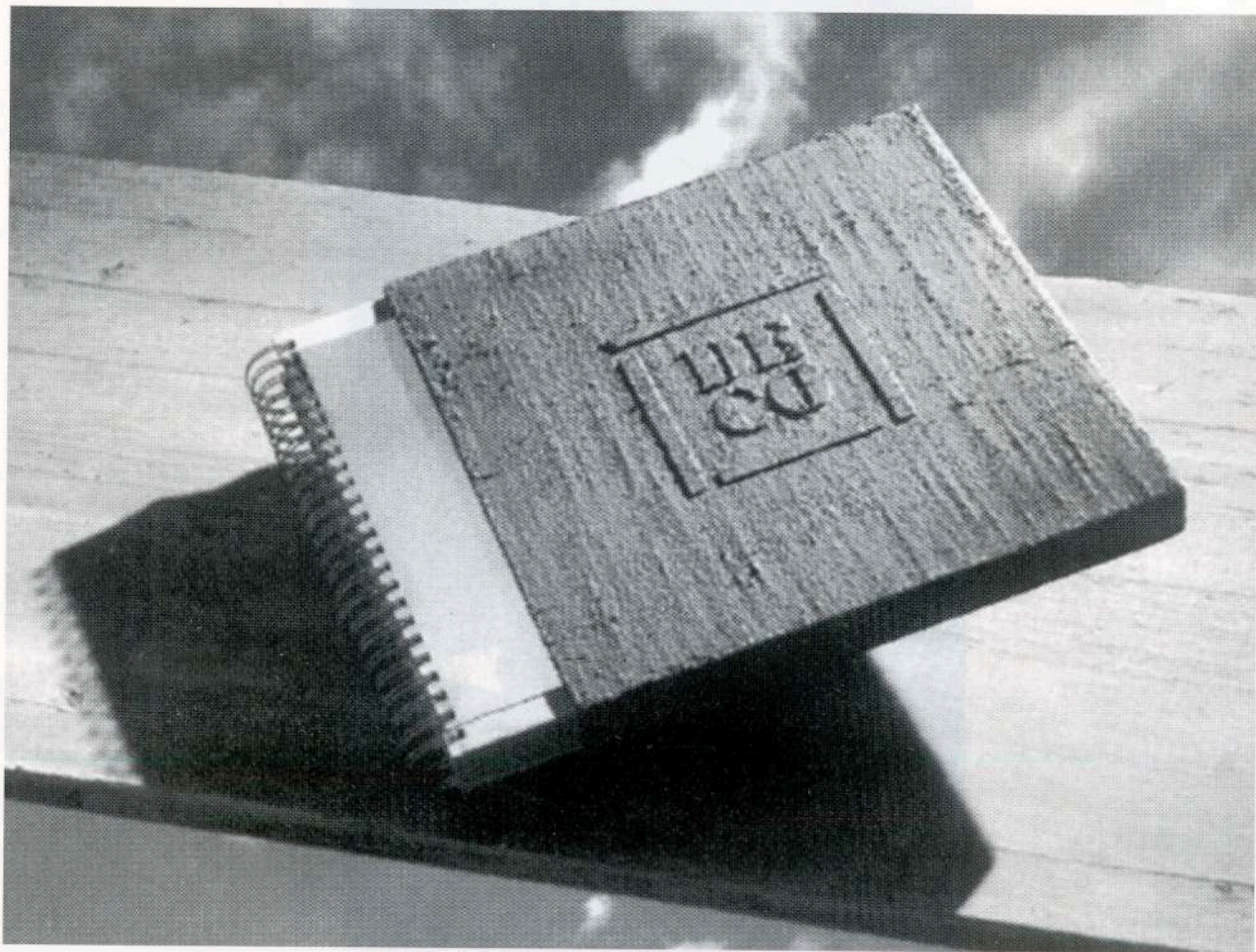
ЖИВЕТИ СА АРХИТЕКТУРОМ • БЕОГРАД • 2002.
ИЗДАВАЧ: КЛУБ АРХИТЕКАТА

ДИЈАНА МИЛАШИЊОВИЋ МАРИЋ

ВОДИЧ КРОЗ МОДЕРНУ АРХИТЕКТУРУ БЕОГРАДА • БЕОГРАД • 2002.
ИЗДАВАЧ: ДРУШТВО АРХИТЕКАТА БЕОГРАДА

КРЕАТИВНИ ДИРЕКТОР ДРАГАН САКАН, NEW MOMENT NEW IDEAS COMPANY.

МИЛОШ ПЕРОВИЋ • МАРИНА ЂУРЂЕВИЋ

DECO КАТАЛОГ ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПАВИЉОНА НА ОСМОМ БИЈЕНАЛУ АРХИТЕКТУРЕ У ВЕНЕЦИЈИ • БЕОГРАД • 2002. • ИЗДАВАЧ: МУЗЕЈ ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ

www.im-puls.co.yu

virtuelna galerija

00-24

МАЈА МИЛЕНКОВИЋ • ИВАН СТЕФАНОВИЋ • БОРИС ХУСАНОВИЋ

imPULS • ВИРТУЕЛНА ГАЛЕРИЈА

НАСЛЕЂЕ

Завод за заштиту споменика културе
града Београда

Број III
Београд 2001

Heritage

Number III
Belgrade 2001

УРЕДНИК: ЗОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

FORUM⁺

časopis saveza arhitekata Srbije

DECEMBAR

44

12/2002

kongresi

BERLIN

intervju

MIHAJLO MITROVIĆ

arhitektura

Zgrada RTV PINK

Stambeni poslovni objekat, Resavska 22

konkursi

ZEMUN CENTAR

MARINA ĐORĐIĆ

HEMOFARM KONCERN, VIŠAČ

nagrade

PRICKER

Godišnja nagrada za arhitekturu, SAS

XXIV SALON ARHITEKTURE

TEMA BROJA

UIA Berlin 2002

XXI World Congress of Architecture

ЗА ИЗДАВАЧА: ПЕТАР АРСИЋ

137

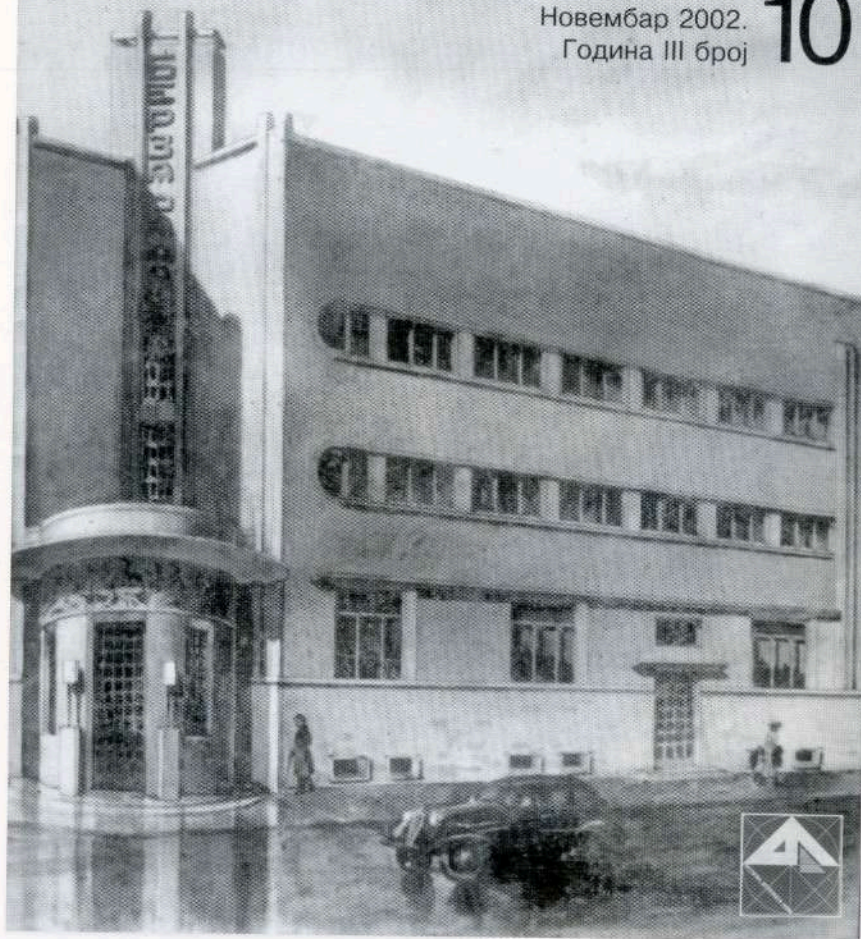
ФОРУМ ПЛУС, ЧАСОПИС САВЕЗА АРХИТЕКАТА СРБИЈЕ • БЕОГРАД

АРХИТЕКТ

ISSN 1451-3080

ГЛАСНИК ДРУШТВА АРХИТЕКАТА НИША

Новембар 2002. **10**
Година III број

УРЕДНИК: ХРАНИСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ

DANS

zapisi iz
arhitekture
urbanizma
i dizajna

40

decembar
2002

УРЕДНИК: СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ

139

ДАНС - ЧАСОПИС ДРУШТВА АРХИТЕКАТА НОВОГ САДА • НОВИ САД

DMS

World
leading
accounting
software

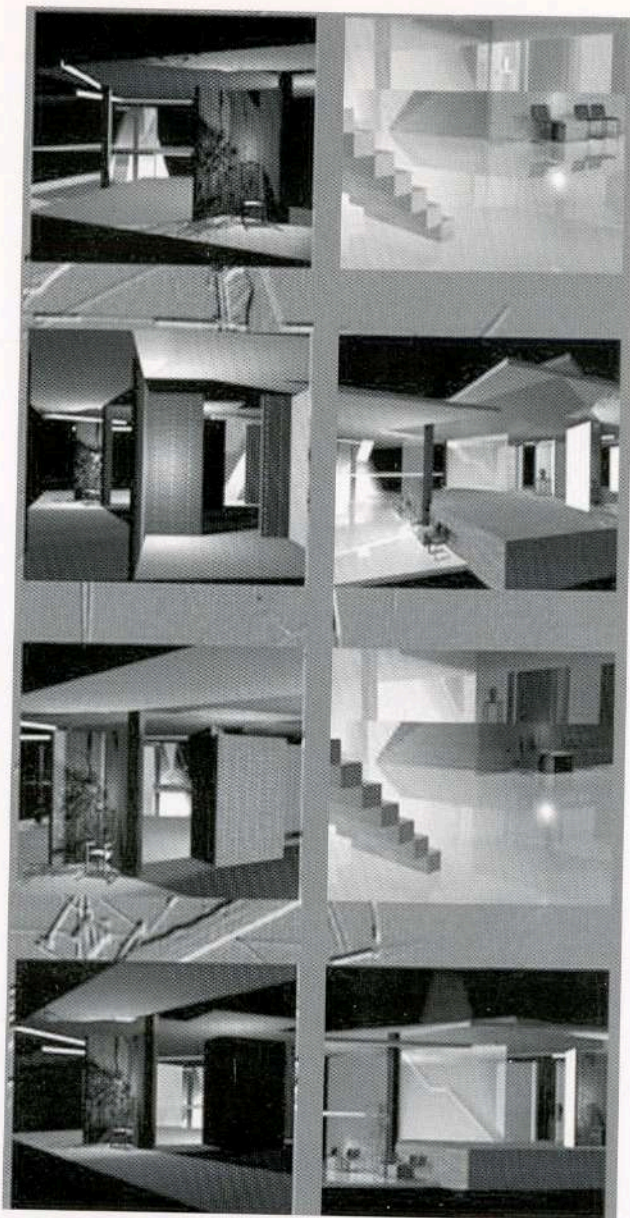
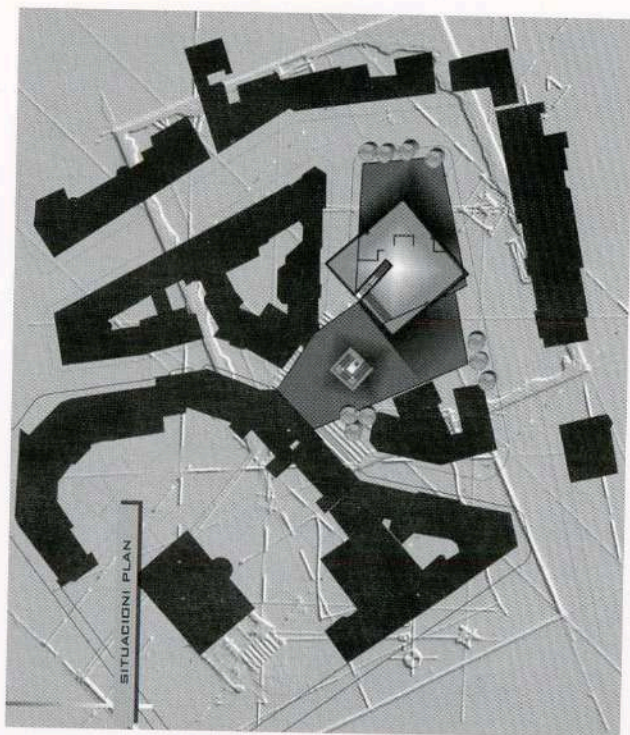
© 2005
DMS

"ВРЕМЕ НАДИРЕ, БУЈА, ПРОЛАЗИ... МЕЊА СЕ ПРОСТОР"
УЛИЦА ЗАДАРСКА... ПРАВА ... МОНОТОНА... ЛИНИ-
ЈА У ПРОСТОРУ НЕОЧЕКИВАНО РАЗБИЈЕНА ПРОДОР-
ИМА СВЕТЛА КОЈИ ДАЈУ ПРИЈАТНУ ОДУШКУ... СА
ИЗНЕНАДНИМ ИСКАКАЊЕМ "МРТВИХ ФАСАДА"... И
НАЈЗАД ЈЕДАН НОВИ АМБИЈЕНТ... КОСАНЧИЋЕВ
ВЕНАЦ... МИКРО ГРАД.

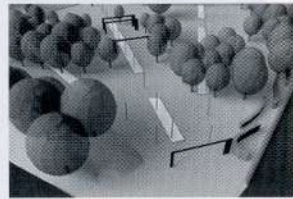
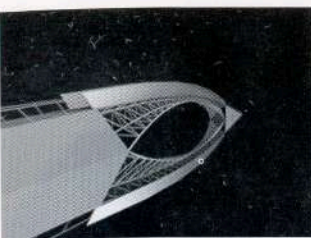
ИЗ ГРАДА - ПОЧЕТКА УЛИЦЕ СЕ НЕ МОЖЕ НАСЛУТИ-
ТИ ШТА ЈЕ НА ЊЕНОМ КРАЈУ ... И УПРАВО ЈЕ ТО ОНО
ШТО ЈЕ ЗАНИМЉИВО. УЛИЦА СВОЈИМ ТОКОМ
УВОДИ У ПОСЕБАН АМБИЈЕНТ.
ПУТОКАЗ ЈОЈ ЈЕ ЈЕДИНО ... СВЕТЛОСТ.

КАТАРИНА АНЂУСИЋ • ИВАНА МИЛОШЕВИЋ

ТРАДИЦИОНАЛНИ ДЕО ПАРКА "НАРОДНА БАШТА", ЗАДРЖАВА СВОЈЕ ОБЛИКОВНЕ ВРЕДНОСТИ И ВЕГЕТАЦИЈУ, ДОК "НОВИ ДЕО ПАРКА" - ПОДРУЧЈЕ РАСАДНИКА, ДОБИЈА МОДЕРАН ИЗГЛЕД, СА АТРАКТИВНИМ САДРЖАЈИМА. НА ТАЈ НАЧИН СЕ ФОРМИРАЈУ ДВА ЛИЦА ПАРКА: ТРАДИЦИОНАЛНО И МОДЕРНО, СПОРО И БРЗО, СТАРО И МЛАДО, КАО УЗАЈАМНА ДОПУНА У ЕФИКАСНИЈЕМ ЗАДОВОЉАВАЊУ ПОТРЕБА РАЗЛИЧИТИХ УЗРАСТА И КАТЕГОРИЈА КОРИСНИКА.

СВЕТОЛИК ЛУКИЋ • ВЛАДИМИР ЦВЕЈИЋ • МИЛИЋ ЂУРОВИЋ • АНА КОЛОВИЋ

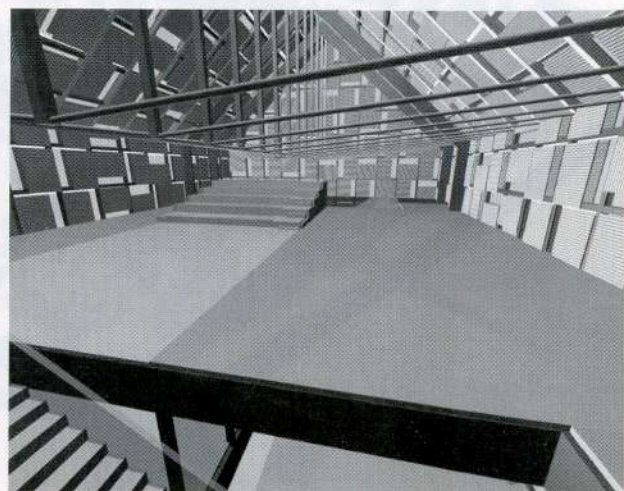
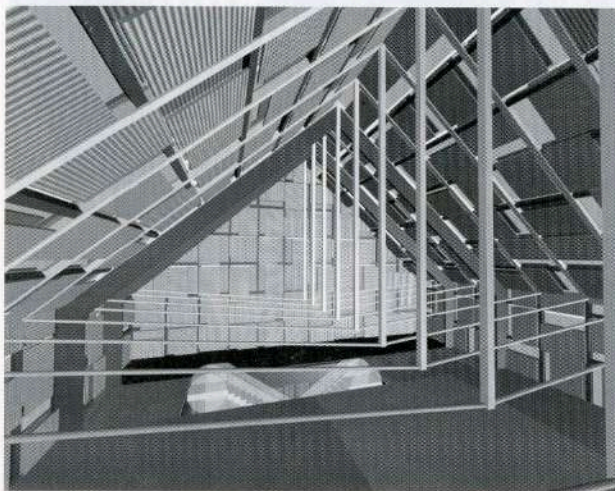
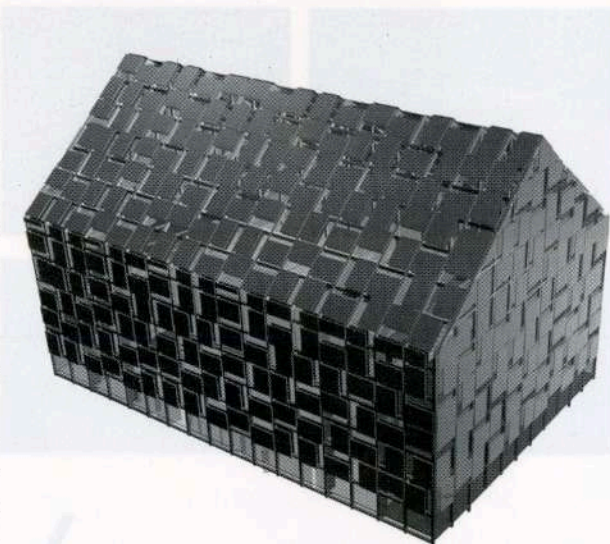
НАРОДНЕ БАШТЕ ПАНЧЕВА • АУПА 2002 • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ДРУГА НАГРАДА) • 2002.

НАУЧЕНО НАСПРАМ ИМПРОВИЗОВАНОГ, ЈЕДНОСТАВНОСТ ЈЕДИНКЕ НАСПРАМ ПРИВИДНОГ ХАОСА ЦЕЛИНЕ.

ПРИМАРНА ФОРМА - "КУЋА", АРХЕТИП КУЋЕ КАО НАЈОПШТИЈА СТАМБЕНА ФОРМА, НАЈБАНАЛНИЈА АСОЦИЈАЦИЈА - ОПШТЕ ПОЗНАТА, ОПШТЕ ПРИХВАЋЕНА, ДЕО КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА. БЕСКОМПРОМИСНО ФУНКЦИОНАЛНА. ФОРМА ДУБОКО ПОСАЂЕНА У ЉУДСКУ СВЕШЋ - ОСТАЈЕ ИСТА БЕЗ ОБЗИРА НА ТЕХНОЛОГИЈУ ГРАЂЕЊА. ОВДЕ СВОЈИМ ДИМЕНЗИЈАМА ДОБИЈА СЕНЗАЦИОНАЛИСТИЧКИ КАРАКТЕР И БИВА ОДВОЈЕНА ОД АРХЕТИПА.

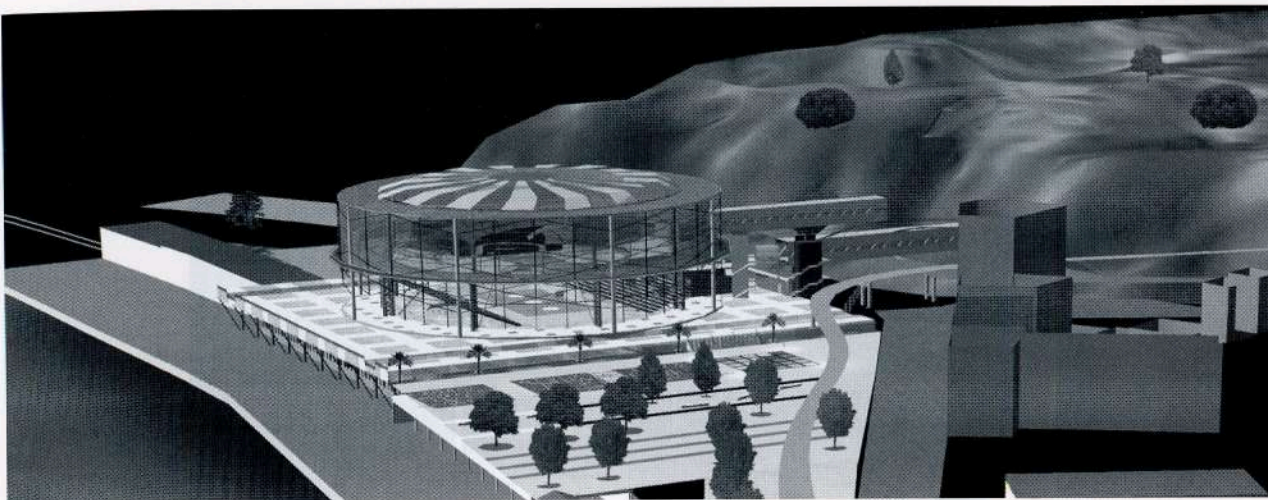
ФАСАДА СТВАРА ДОЈАМ МНОШТВА, НЕКОНТРОЛИСАНОГ КРЕТАЊА, НЕУХВАТЉИВОСТИ РЕДА И ОБРАСЦА - КОШНИЦА. СВОЈИМ ПРИВИДНИМ ХАОСОМ СЕ СУПРОТСТАВЉА ТРАДИЦИОНАЛНИМ ВРЕДНОСТИМА ПРИМАРНЕ ФОРМЕ.

ТРИ НИВОА ЕНТЕРИЈЕРА. ПРВИ: ТЕЖАК, МРАЧАН, ЛЕЖИ НА ЗЕМЉИ, ЗАТВОРЕНЕ ТАВАНИЦЕ, ПРИТИСНУТ ДРУГИМ КОЈИ МУ КРАДЕ ПРОСТОР. ДРУГИ: ОДВОЈЕН ОД ЗЕМЉЕ - МОСТ, МЕЃУПРОСТОР, ПАРАЗИТ. ТРЕЋИ: ЛАК, ПРОЗРАЧАН, ТРОУГАОНА ФОРМА КРОВА МУ ДАЈЕ САКРАЛНОСТ - ЈЕДНОМ РЕЧЈУ : ТРГ .

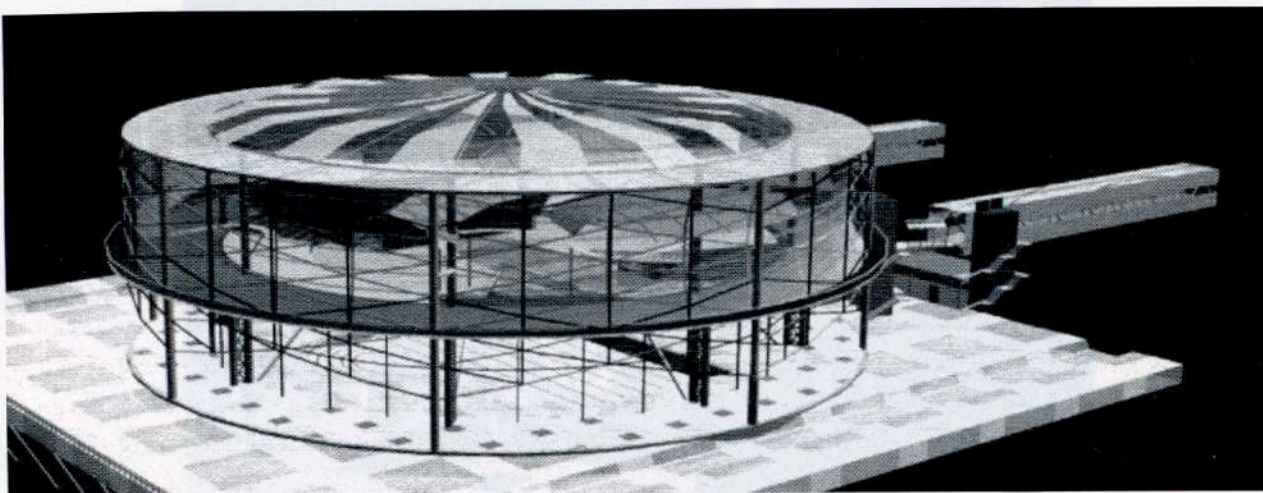

ДЕЈАН МРЂА

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПАВИЉОН - ЕХРО 2005 - ЈАПАН • ПРОЈЕКАТ (СИНТЕЗНИ ПРОЈЕКАТ 3 - СТУДИО ПРОФ. СТОПИЋА) • 2002.

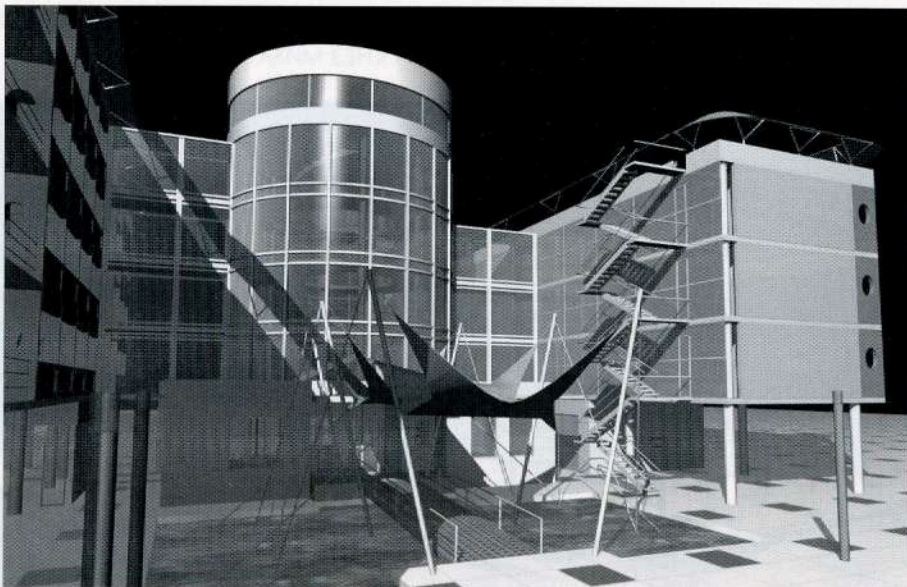

ЗАБАВНИ ЦЕНТАР У ТЕХНО СТИЛУ ЗА КОНЦЕРТНЕ И РАЗЛИЧИТЕ АУДИО-ВИЗУЕЛНЕ САДРЖАЈЕ.
У ДОЊЕМ ДЕЛУ ЦЕНТАР САДРЖИ ПРОСТОР ВОДЕНОГ СВЕТА КАО ШТО СУ ПЛИТКИ БАЗЕН СА ТАЛАСИМА И ПЕСАК, СА МОГУЋНОШЋУ МОНТИРАЊА ПЛОЧЕ ЗА КОШАРКАШКЕ МЕДИЈСКЕ УТАКМИЦЕ И ДРУГЕ СПОРТОВЕ.
ЦЕНТАР СЕ НАЛАЗИ НА САВСКОМ ПРИСТАНИШТУ ТАКО ДА СВОЈИМ КОНЦЕНТРИСАНИМ САДРЖАЈИМА ШИРИ ЈАВНИ ПРОСТОР И ПРИВЛАЧИ И ПОВЕЗУЈЕ ЦЕНТАР ГРАДА И КНЕЗ МИХАЈЛОВУ СА РЕКОМ.

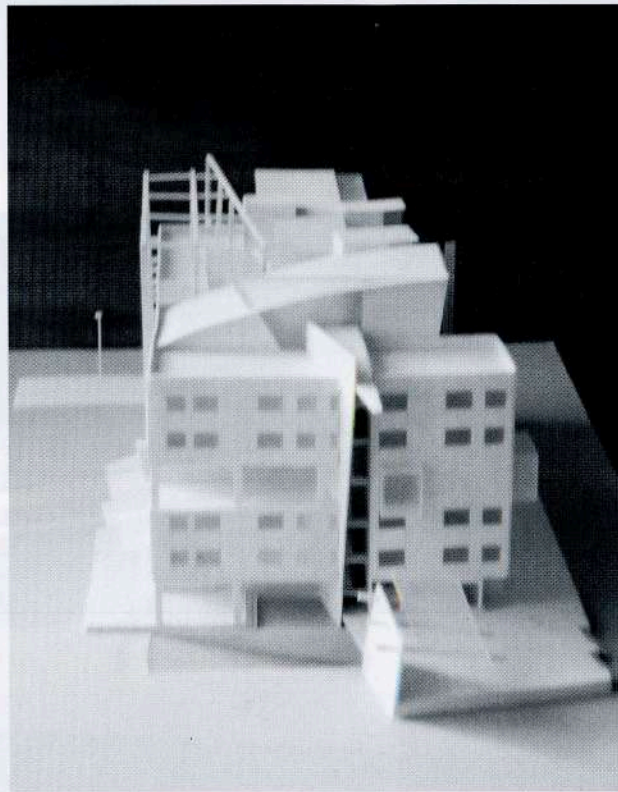
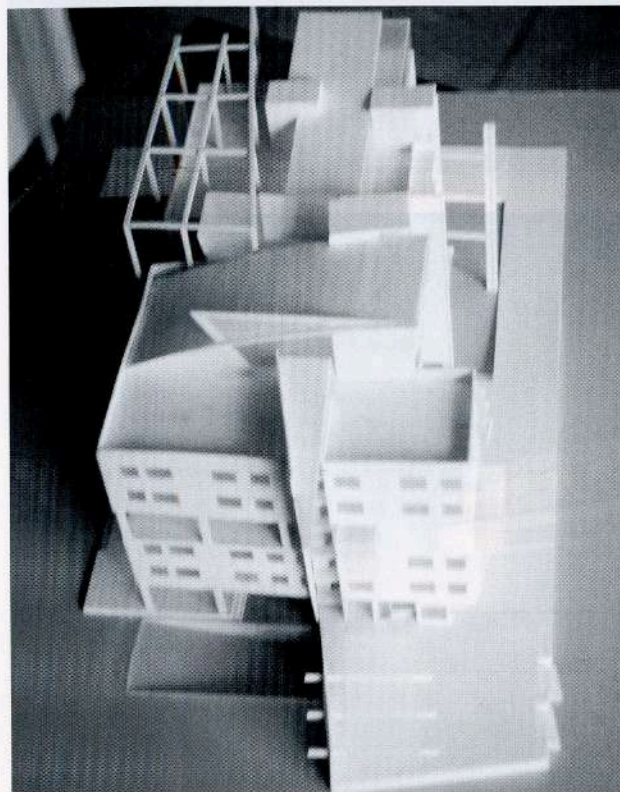
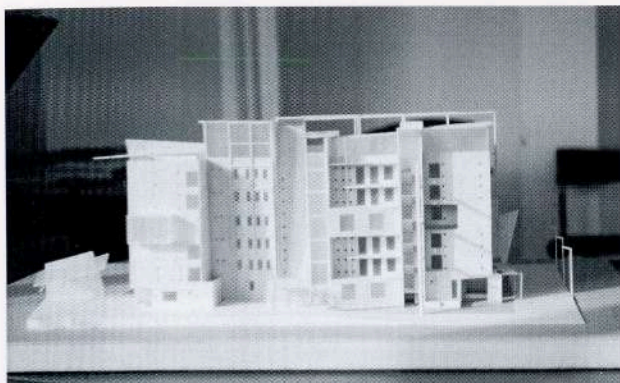

ВУК ИВАНОВИЋ

МУЗИЧКИ ЦЕНТАР ЕКСТРЕМНЕ ЗАБАВЕ • ПРОЈЕКАТ - ДИПЛОМСКИ РАД • 2002.

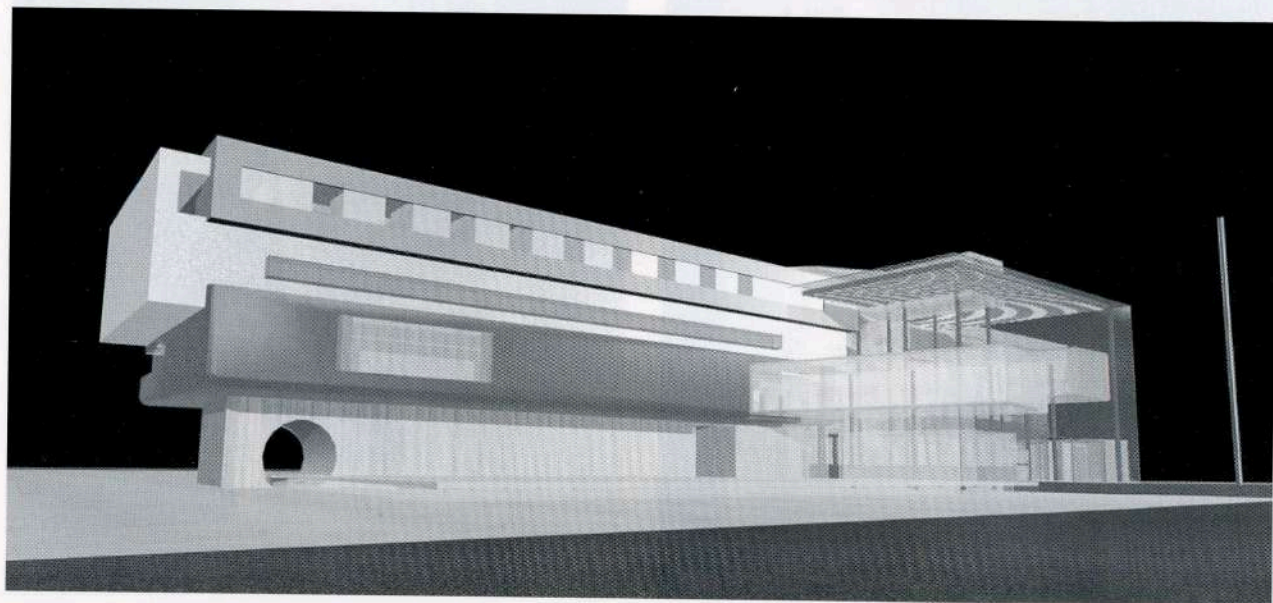
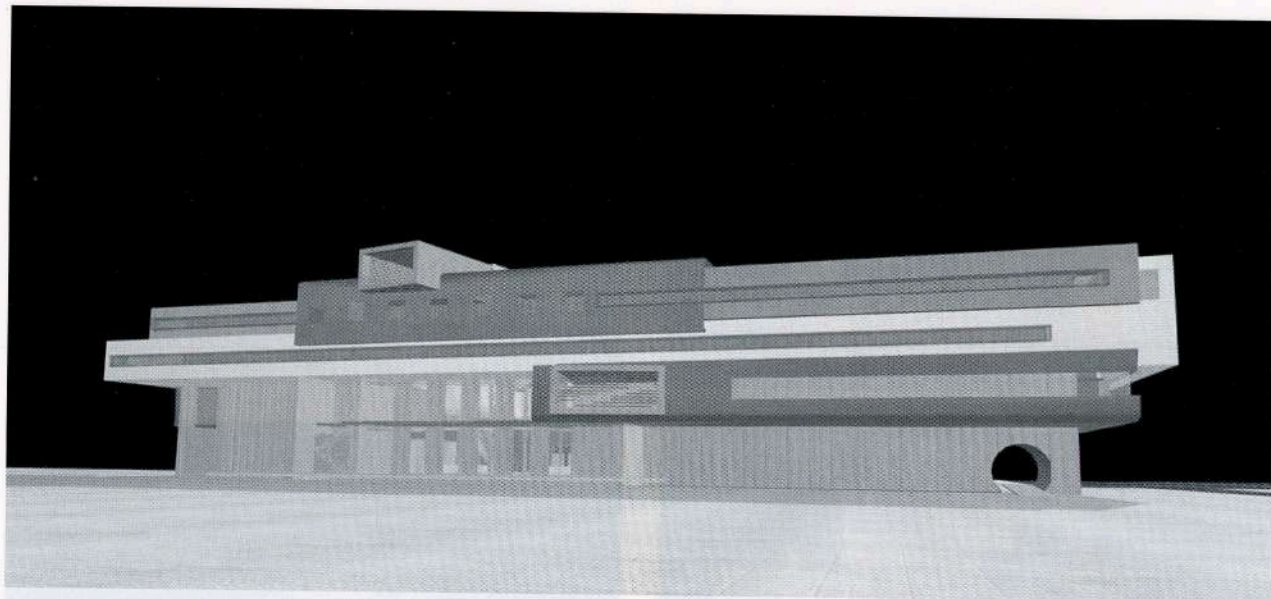

МАРЈАН Р. ПЕТРОВИЋ

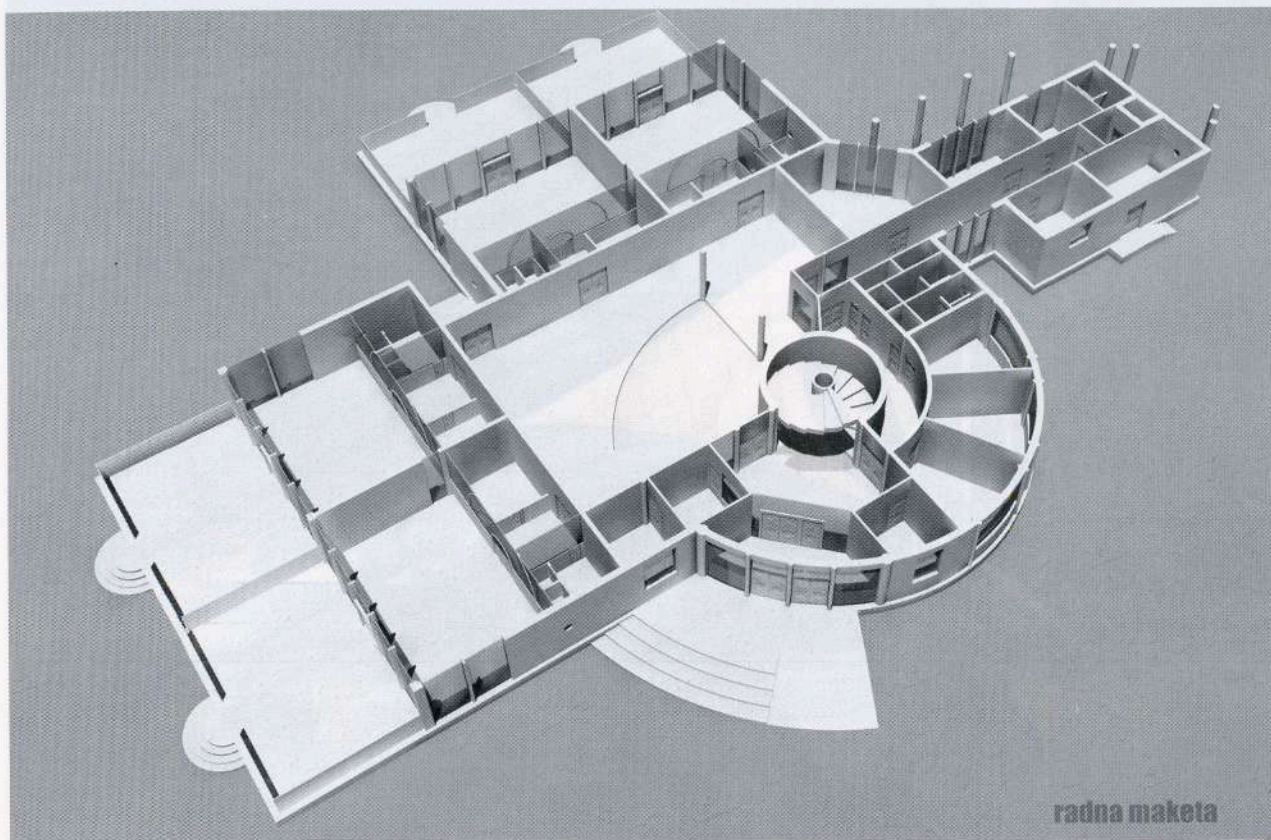
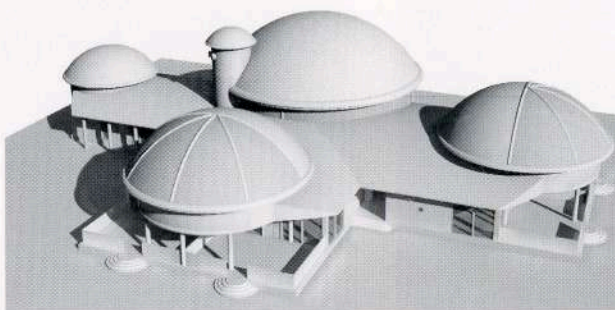
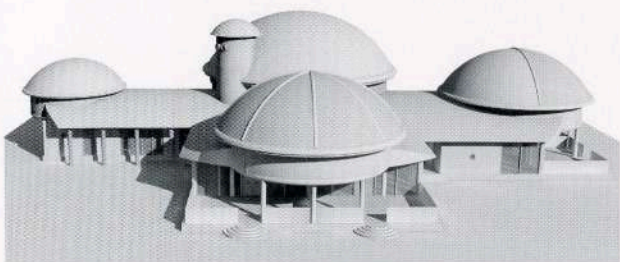

АНА ЛУКОВИЋ • ДРАГАН ДАНИЧИЋ • ЈЕЛЕНА МИЛИЋЕВИЋ • ДРАГАНА
ЈОВАНОВИЋ • КРИСТИНА МИТИЋ

СТУДЕНТСКИ ДОМ • ПРОЈЕКАТ • 2001.

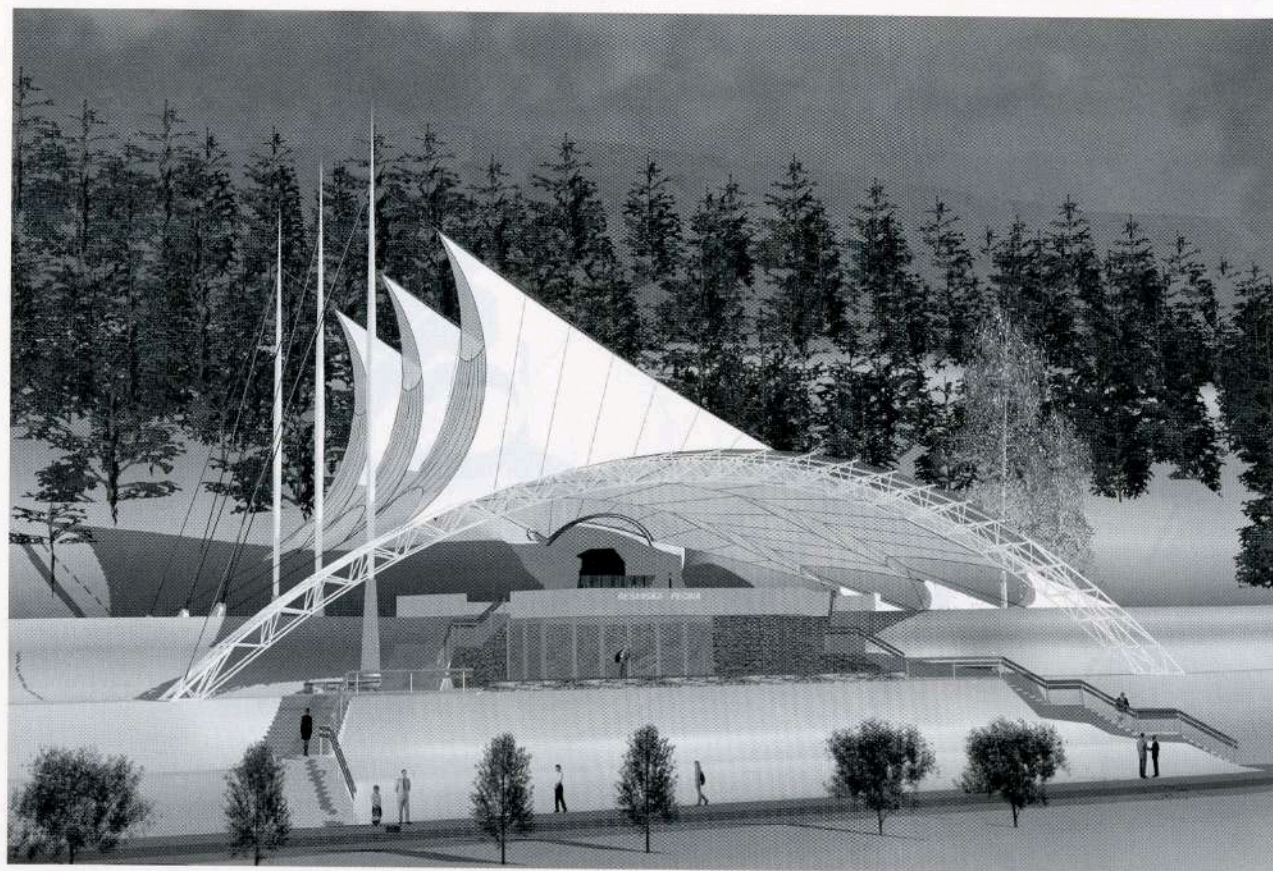
МИЛАН АНТИЋ

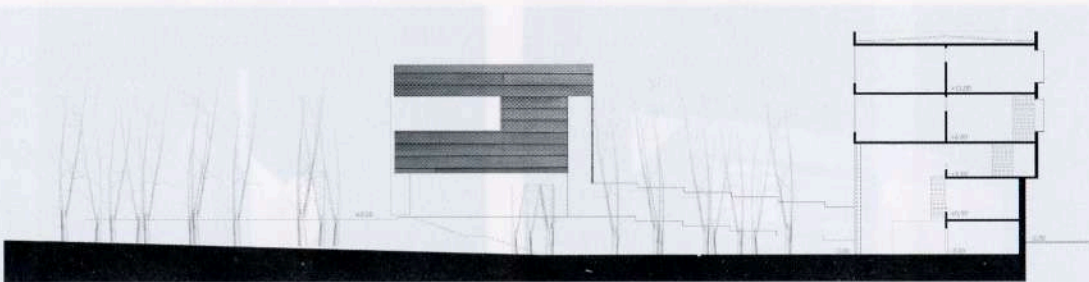
radna maketa

МИЛАН ТАСЕВ

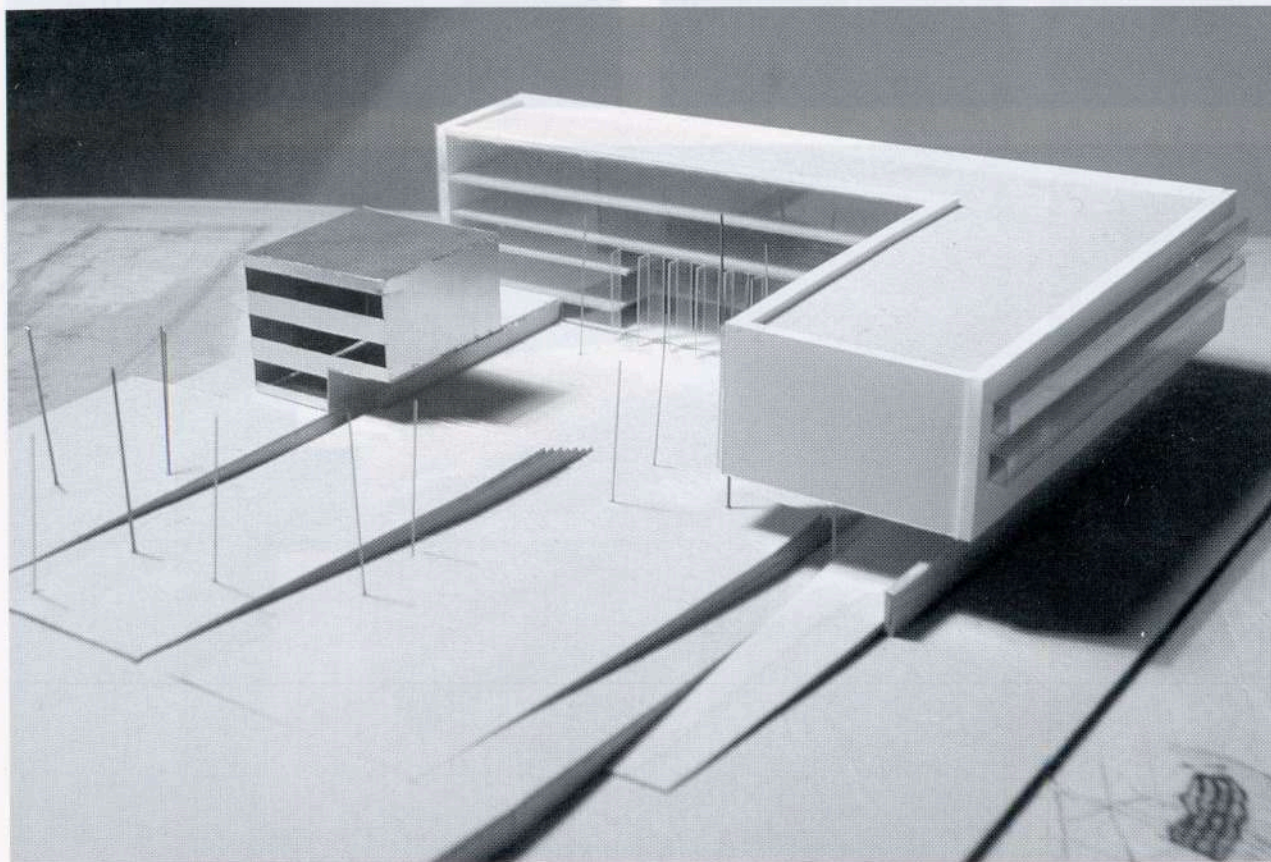
ДЕЧЈИ ВРТИЋ И ЈАСЛИЦЕ • ПРОЈЕКАТ • 2002.

АЛЕКСАНДАР МИШКОВИЋ

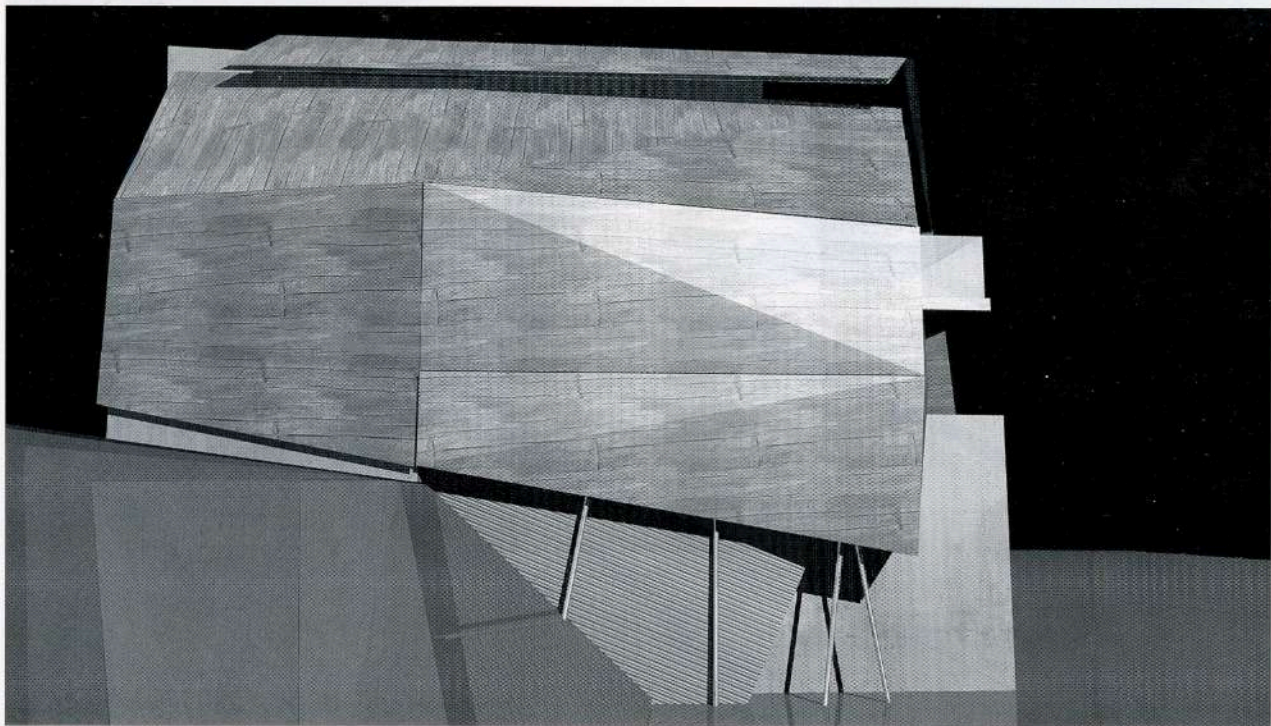
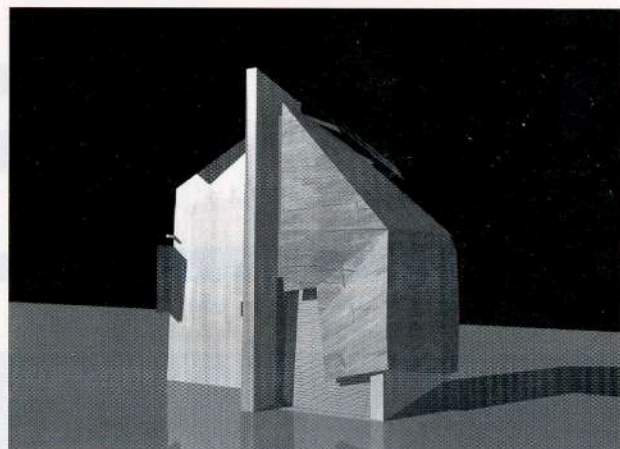
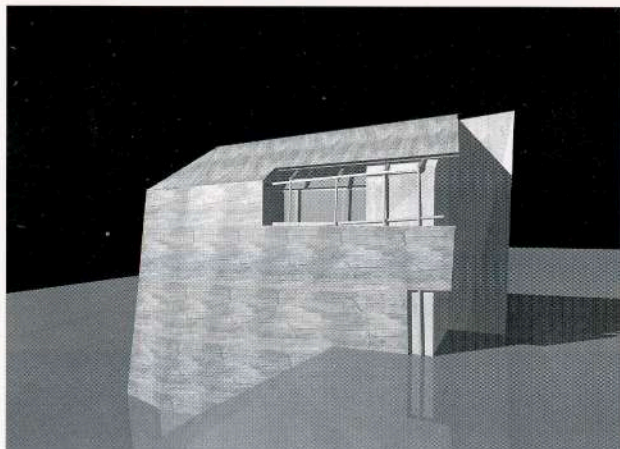

пресек 4-4 1:200

МАРИЈА ГАРДИЋ • УРОШ ЛАЗИЋ • ОЛИВЕР СТАМАТОВИЋ • СОФИЈА ВЕЉКОВИЋ

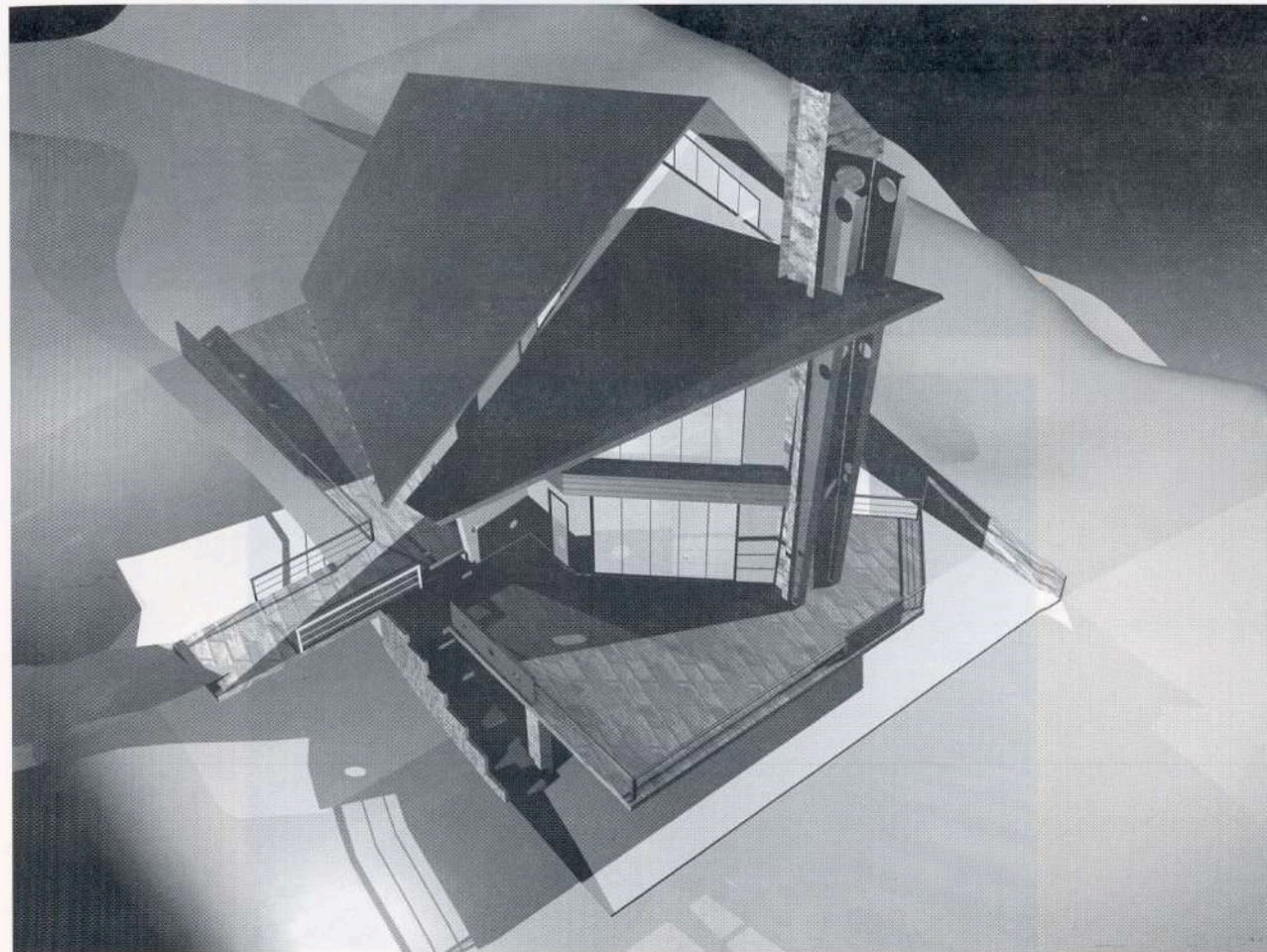
ГИМНАЗИЈА У КРАЂЕВУ • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ (ОТКУП) • 2002.

ДУШАН НИКОЛИЋ

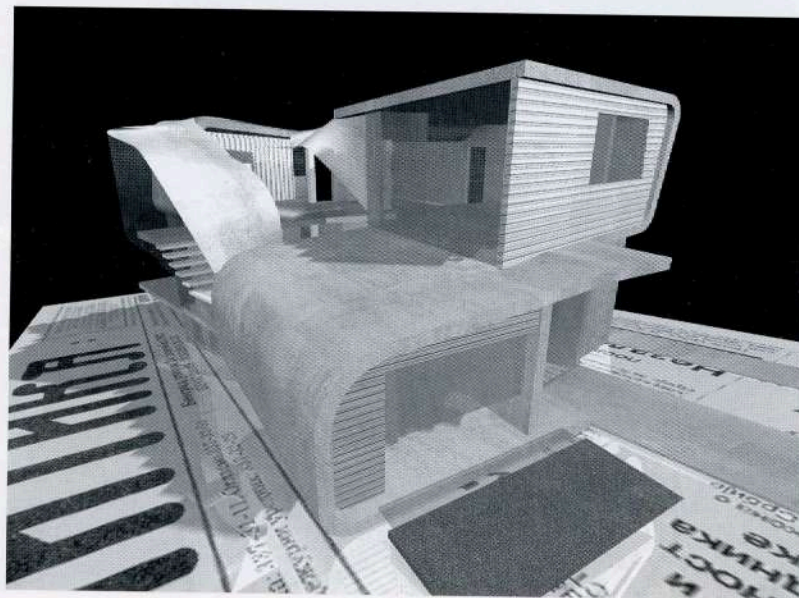
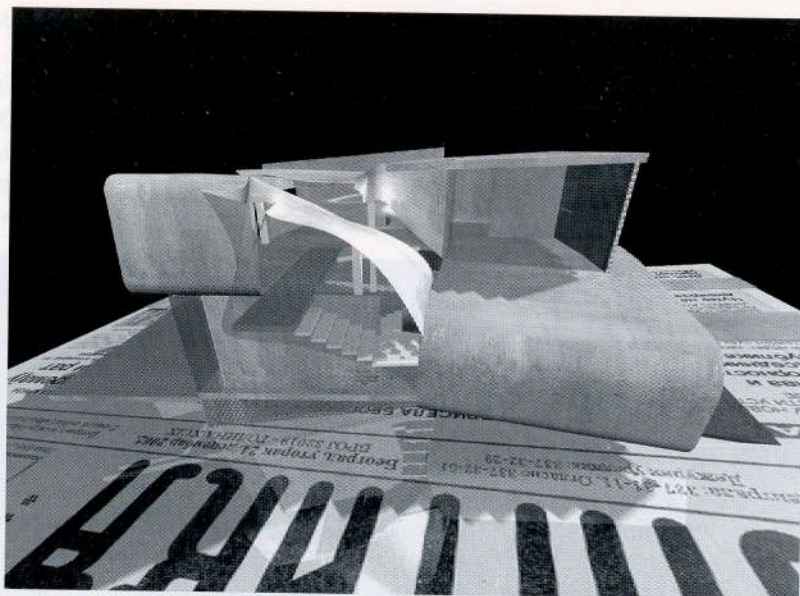
СТИЛИЗОВАНИ ОБЛИК КУЋЕ, КАО ПРЕКЛОПЉЕНЕ ТРАДИЦИОНАЛНЕ ЖЕНСКЕ МАРАМЕ, СИМБОЛИЗУЈЕ ЦРНОГОРКУ КАО СТУБ ПОРОДИЦЕ И ДРУШТВА И ТОПЛИНУ ПОРОДИЧНЕ СВЕТИЊЕ.

КУЋА ЈЕ ДОМ ПОРОДИЦЕ КОЈА СЕ БАВИ ПЛАНИНСКИМ ТУРИЗМОМ, УМЕТНИЧКОМ ИЗРАДОМ СУВЕНИРА (ЕСТЕТСКИМ ОЛИЧЕЊЕМ КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА И ОБИЧАЈА) И РУЧНОМ ИЗРАДОМ БУРИЂА (БАЧВИ). ЕКОНОМСКА ФУНКЦИЈА ОСТВАРУЈЕ СЕ У РАДИОНИЦИ (ДЕО ПОДРУМА) И ПОВЕЗАНИМ ИЗЛОЖБЕНИМ И ПРОДАЈНИМ ПРОСТОРОМ. ЕКО-ТУРИЗАМ ЈЕ У ЗАСЕБНОМ ОБЈЕКТУ, КОЈИ ЈЕ ПРОЗИРНОМ ПРЕГРАДОМ ПОВЕЗАН СА КУЋОМ, ИСТИЧУЋИ И ПОВЕЗАНОСТ И НЕОПХОДНУ ОДВОЈЕНОСТ ДОМАЋИНА И ГОСТА.

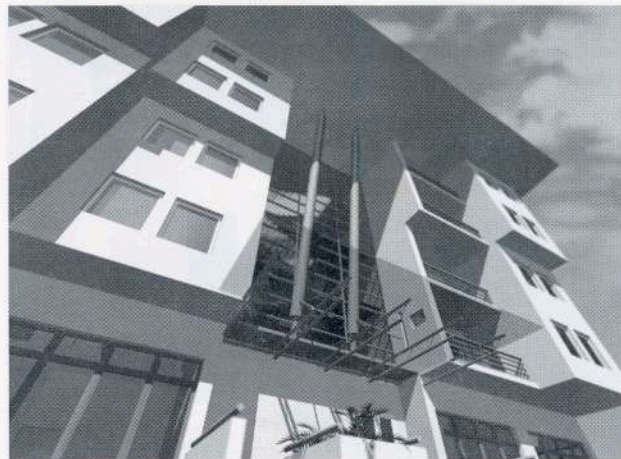
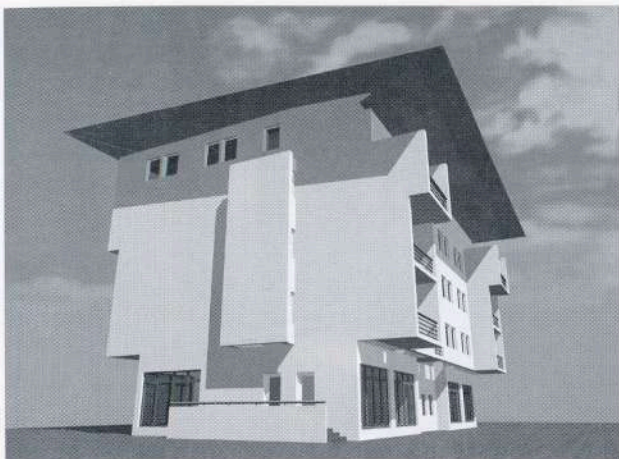

ПЕТАР ШПИРИЋ • АЛЕКСАНДАР НЕСТОРОВИЋ • МИРКО СТАНИМИРОВИЋ
• ЈУЛИЈА ЈОВАНОВИЋ

НОВА ДУРМИТОРСКА КУЋА • NVO EXPEDITIO • КОНКУРСНИ ПРОЈЕКАТ • 2002.

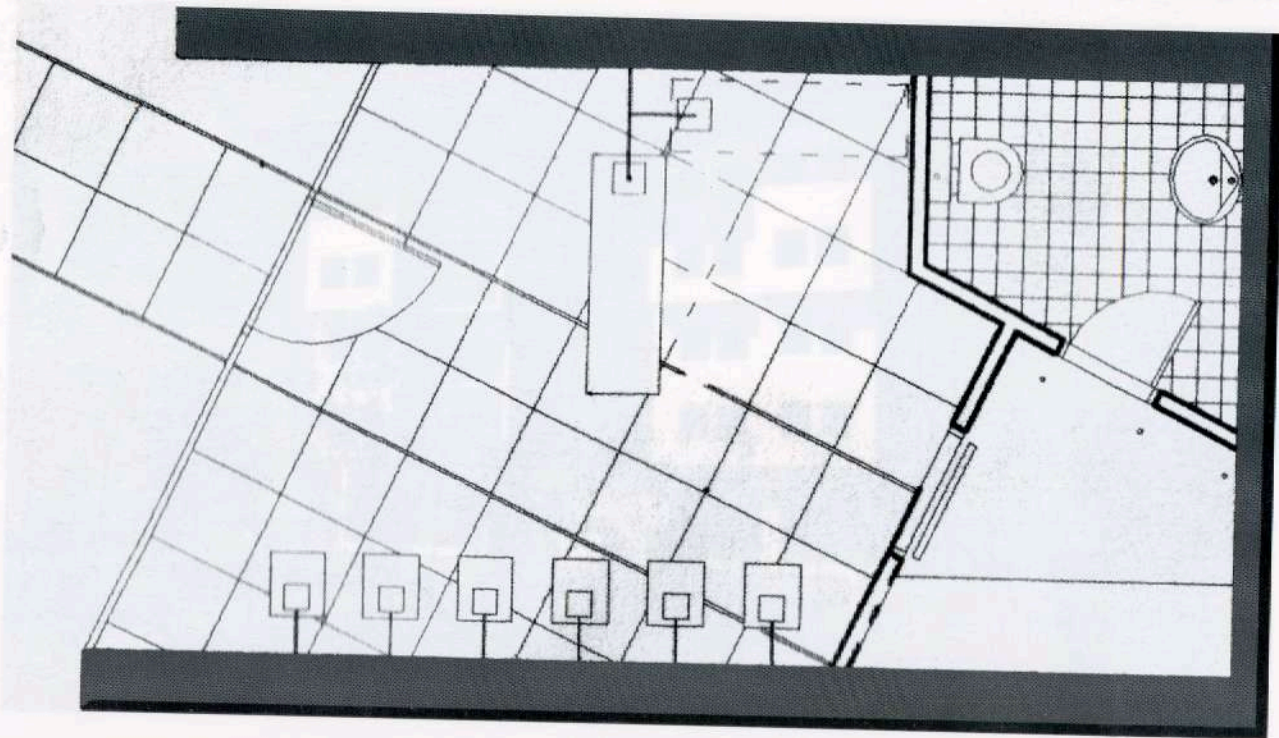
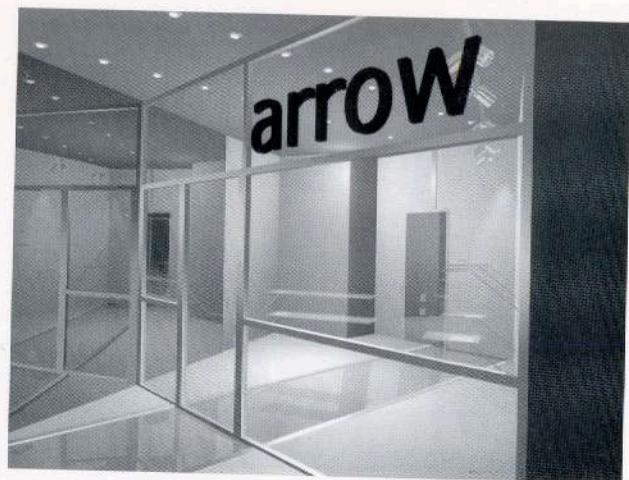
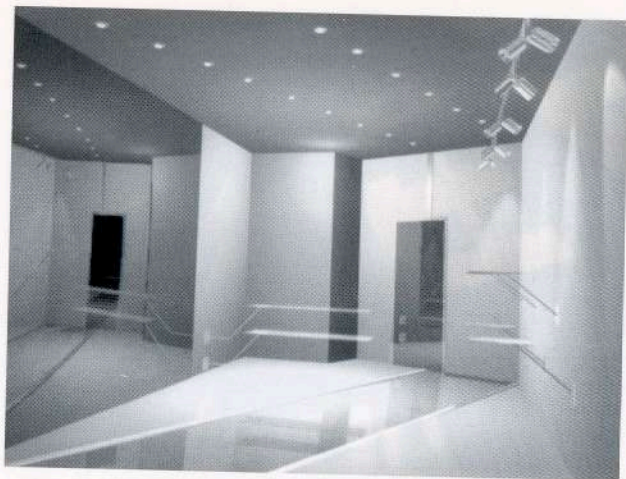

БОРЂЕ КИТИЋ

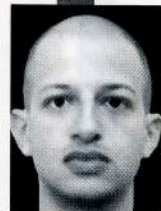
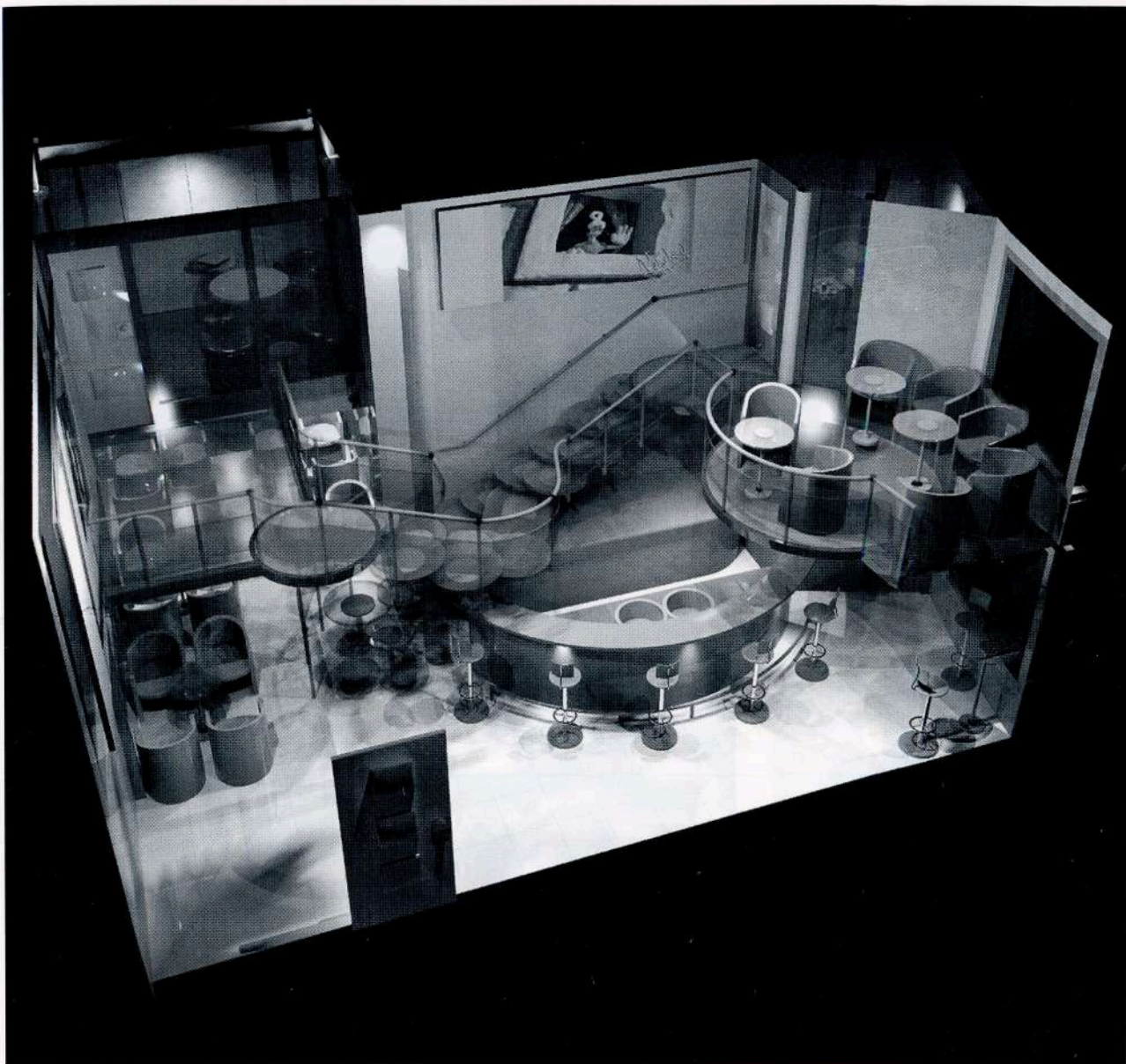

САНДРА СТЕВЧИЋ

ВИШЕПОРОДИЧНА СТАМБЕНА ЗГРАДА • ПРОЈЕКАТ • 2002.

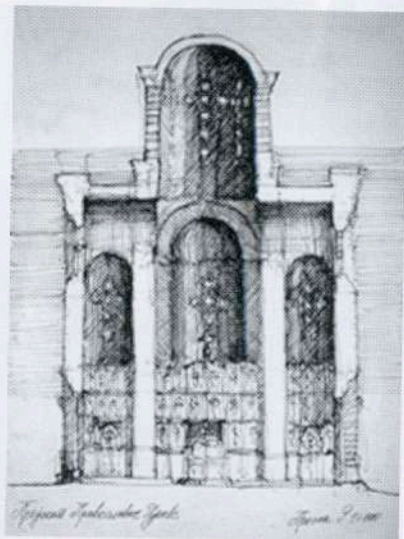
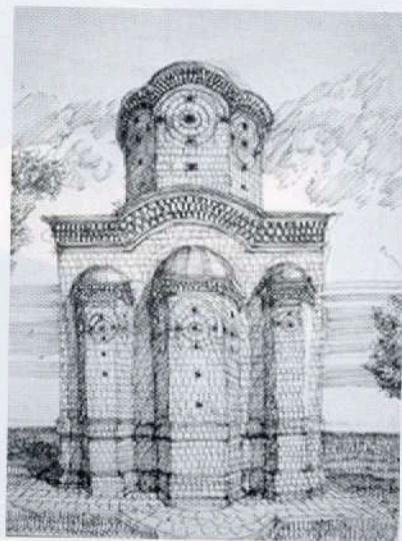
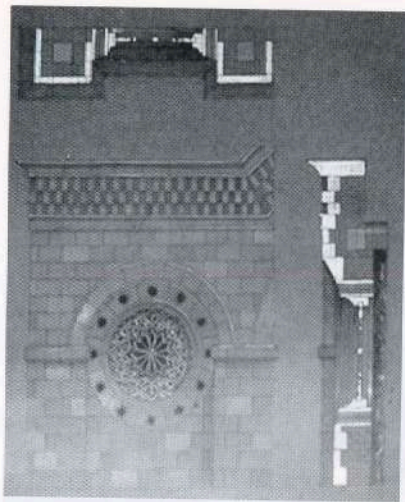

ЗИНАИДА ВРЦИЋ

МИЛАН ТАСЕВ • МИРКО СТАНИМИРОВИЋ

ЕНТЕРИЈЕР КАФЕА "TRAWELL BAR JOSE" • ПРОЈЕКАТ • 2001.

МАРКО ЈАКШИЋ

АБАДИЋ ЗОРАН

Београд, Ул. 27. марта 28

Рођен 1969. у Београду. Архитектонски факултет у Београду дипломирао 1997. Запослен у Саобраћајном институту ЦИП (1997-98), предузећу "Balux" (1998), као самостални аутор (1998-2000). Асистент приправник на Архитектонском факултету у Београду од 2000.

АЛЕКСИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Господара Вучића 1746

Рођен 1962. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1987. Запослен у "Енергопројект"-у (1987-2000) "Енергопројект - Unico Ltd." Лусака, Замбија (1994-1996), "United Consulting" Gaborone, Botswana (1997-1999), "Енерго Контакт" Београд (од 2002. године).

АЛЕКСИЋ ДРАГАН

Београд, Змајевац 14

Рођен 1955. у Осечини. Дипломирао на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 1983. Запослен у "Сигма Пројект", "Аероинжењеринг", "Конграл пројект", "Енергопројект", "Trade-unik", O&K, Кесо & Со.

АНЂЕЛКОВИЋ ХРАНИСЛАВ

Ниш, Станоја Главаша 80

Рођен 1938. у Нишу. Дипломирао (1962) и докторирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у г.п. "Грађевинар" у Нишу (1962-66), на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу од 1966, као редовни професор од 1987.

АНЂЕЛКОВИЋ МИРЈАНА

Ниш, Станоја Главаша 80

Рођена 1940. у Нишу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1964. Запослена у пројектном бироу Машинске индустрије Ниш (1964-66), на Грађевинско-архитектонском факултету од 1966, као редовни професор од 1993.

АНЂУШИЋ КАТАРИНА

Рођена у Краљеву 1979. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

АНТИЋ МИЛАН

Ниш, Немањина 20

Рођен 1977. у Нишу. Апсолвент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

АНТОНИЈЕВИЋ МИЛОШ

Београд, Бул. краља Александра 73 (Архитектонски факултет)

Рођен 1968. у Ужицу. Архитектонски факултет у Београду дипломирао 1995. Запослен на истом као стручни сарадник.

АРСИЋ ПЕТАР

Нови Београд, Булевар А. Чарнојевића 16а

Рођен 1950. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1975. Запослен у предузећу "Архитектура и урбанизам" (1981-88), "Инвестбироу" (1988-90), на Архитектонском факултету у Београду од 1990, као ванредни професор од 1998.

БАБОВИЋ ДЕЈАН

Београд, Томзаова 33

Рођен 1962. у Иванграду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1988. Радио у "Енергопројект" и "Месопи". Члан УЛУПУДС-а (од 1992).

БАЛУБИЋИЋ ПЕТРОВИЋ МИРОСЛАВА

Београд, Светог Саве 30

Рођена 1956. у Ваљеву. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1981. Сарађује у ЦЕП-у (1981-83), запослена у "Инвест-бироу" (1984-92), "ИБИ-инжењерингу" (1992-94), "Пром инжењерингу" (1994-95). Од 1995. самостални аутор.

БАНДОБРАНКИ СТРАХИЊА

Београд, Милешевска 51/18

Рођен 1977. у Сомбору. Студент Архитектонског факултета у Београду.

БАТАРИЛО СВЕТЛАНА

Београд, Војислава Илића 13/20

Рођена 1970. у Београду. Завршила Архитектонски факултет у Београду 1996. Сарадник на Архитектонском факултету у Београду (1996-99). Асистент на Саобраћајном факултету у Београду.

БЈЕЛИЦА ДАЛИБОР

Република Српска, Бања Лука, Саве Мркаља 16

Рођен 1971. у Сарајеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1999. Запослен у Урбанистичком Заводу Републике Српске у Бањалуци (од 1999). Ради као асистент на Архитектонско - грађевинском факултету у Бањалуци (од 2001.)

БОБИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Сењанина Иве 7

Рођен 1972. у Ужицу. Дипломирао пејзажну архитектуру на Шумарском факултету у Београду 2000, ААОМ Environmental Studies 2000, Отворени универзитет И.М.Коларца 2000. Сарадник на Архитектонском факултету у Београду.

БОЖОВИЋ СНЕЖАНА

Београд, Сплитска 3

Рођена 1974. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2000.

БРАЈКОВИЋ ЉИЉА

Земун, Горана Ковачића 33
Рођена 1967. у Земуну. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у Енергопројекту (1993-1999), стручни сарадник на Архитектонском факултету (1996 - 1999.), у сопственом бироу "КАНА" 1999 - 2003.

БРАЈКОВИЋ МИОДРАГ

Земун, Горана Ковачића 33
Рођен у Зајечару 1965. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у сопственом бироу "КАНА" 1994 - 2003.

БУЂЕВАЦ САША

Ниш, Струмска 2
Рођен 1961. у Нишу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1984. Запослен у предузећу "Нишпројект" у Нишу.

БУЛАЈИЋ ЗОРАН

Београд, Браће Југовића 23
Рођен 1950. у Подгорици. Дипломирао на Академији примењених уметности у Београду 1974. Члан УЛУПУДС-а у статусу самосталног уметника. Професор на Академији примењених уметности у Београду.

БУЛАТОВИЋ КСЕНИЈА

Земун, Светозара Папића 11/9
Рођена 1967. у Београду. Архитектонски факултет у Београду дипломирала 1992. Радилa као сарадник на Архитектонском факултету, Студију Arcys, Бироу А43, Eurosalon инжењеринг.

ВАСИЛЕВСКА ЉИЉАНА

Рођена 1962. у Скољу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Скољу 1986. Магистрирала на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 1995. Асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу 1991.

ВАСИЉЕВИЋ ТОМИЋ ДРАГАНА

Београд, Пролетерске солидарности 49
Рођена 1964. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1992, магистрирала 2002. Стручни сарадник на Архитектонском факултету у Београду.

ВАСОВ МОМИР

Рођен 1959. у Прокупљу. Дипломирао на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 1985. а магистрирао на истом 1995. Запослен у ГРО "Прогрес"-Пирот (1985 - 88). Асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу од 1988.

ВАСОВИЋ ДЕЈАН

Београд, Ул. 27. марта 145
Рођен 1966. у Београду. Завршио Архитектонски факултет у Београду.

ВЕЉКОВИЋ СОФИЈА

Рођена 1975. у Новом Саду. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

ВИДАКОВИЋ МАРИЈА

Београд, Краља Александра 324/1
Рођена 1977. у Кладову. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2002. Запослена у "Енергоконтакт"-у (од 2002).

ВИЛИЋ ВЕСНА

Ниш, Цара Душана 28- II/7
Рођена 1959 у Краљеву. Дипломирала на Архитектонском факултету у Скопљу 1983. Радилa у Заводу за урбанизам Ниш (1984), у пројектном бироу "Нишпројект" у Нишу (1984-99) и "Студио Домус" од 1997. Асистент (спољни сарадник) на Грађевинско-архитектонском факултету (1997-2001).

ВОЈВОДИЋ ГОРАН

Нови Београд, Данила Лекића 22
Рођен 1959. у Земуну. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1986. Запослен у Институту за испитивање материјала Србије (1984-85), Енергопројекту (1986-87), Architectur-Buro prof. rh. Walter J. Krings (1989-90), Саобраћајном институту ЦИП (1987-92). Од 1992. самостални аутор.

ВРАЧАРЕВИЋ АНА

Нови Београд, Нова Скојевска 71
Рођена 1972. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету 2002. Запослена у приватној фирми "Романтична архитектура" из Београда (од 2002.)

ВРЦИЋ ЗИНАИДА

Ниш, Градско поље 6б (Студентски дом "Павиљон 4")
Рођена 1977. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

ВУЈОВИЋ МИЛАН

Београд, Војводе Степе 140/1
Рођен 1971. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1997. Запослен на Архитектонском факултету у Београду.

ВУКОТИЋ ЛАЗАР МАРТА

Београд, Његошева 19
Рођена 1961. Дипломирала и магистрирала Историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Запослена у Урбанистичком заводу града Београда.

ГАРАШАНИН ПРЕДРАГ

Београд, Хусинских рудара 35
Рођен 1973. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1999. и ААОМ у Београду 2002. Од 2001. ради у New Moment New Ideas Company.

ГАРДИЋ МАРИЈА

Рођена 1977. у Ужицу. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

ГЕЦ ЂОРЂЕ

Београд, Андрићев венац 2/V

Рођен 1965. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1991. Члан групе "Artefact".

ГЕЦ МИЛУТИН

Београд, Дубравачка 26

Рођен 1952. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1976. Запослен у "Енергопројект"-у (1978-1995) и Југословенском институту за урбанизам и становање-"ЈУГИ-НУС"-у (од 1995).

ГЛИГОРИЈЕВИЋ ЖАКЛИНА

Рођена 1961. у Бору. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1986, магистрала 1999. у Београду. Запослена у ЦЕП-у, (Центар за планирање урбаног развоја) у Београду. Од 1998. водећи планер а од 2002. директор.

ГРБИЋ САЊИН

Нови Београд, Недељка Гвозденовића 6

Рођен 1963. у Загребу, Хрватска. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1987. Запослен у "Енергопројект" (1987-89), као асистент на Архитектонском факултету у Београду (1989-94), компанији "Колинг" (од 1994).

ДАБИЖИЋ АЛЕКСАНДРА

Београд, Мали Колемегдан 14 (Завод за заштиту споменика културе града Београда).

Рођена 1961. у Земуну. Дипломирао Историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Радила у Архиву Србије. Од 1991. ради у Заводу за заштиту споменика културе града Београда. Бави се ликовном критиком.

ДАКИЋ ЈЕЛЕНА

Рођена 1976. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду.

ДАНИЧИЋ ДРАГАН

Ниш, Филипа Вишњића 9/24

Рођен 1980. у Нишу. Студент Грађевинског архитектонског факултета у Нишу.

ДЕНИЋ СЛОБОДАН

Рођен 1978. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1999.

ДИМИТРИЈЕВИЋ МАЈА

Београд, Хиландарска 34/17

Рођена 1972. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 2001. Оснивач и уредник часописа "Архиграф". Запослена у бироу "Митри" Небојше Мињевића (1999-2000). Од 1996. ради као графички дизајнер.

ДРАГАШ ОЛИВЕРА

Рођена 1965. у Панчеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Сарађивала са ИАУС-ом, запослена у Студију "Архисолар" Владимира И. Ловрића и "Дирекцији за изградњу и уређење Панчева - сектор за урбанизам" у Панчеву.

ДРАГОВИЋ СЛОБОДАН

Црна Гора, Свети Стефан, Јадрански пут 22

Рођен 1936. у Прокупљу. Студирао архитектуру у Београду (1954-59). Запослен у разним бироима у Паризу (1964-70) и Београду (1970-89). Самостални аутор од 1989.

БОКИЋ БОБАН

Београд, Кадињачка 27

Рођен 1972. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету 2000. Запослен у приватној фирми за пројектовање, урбанизам, инжењеринг "Романтична архитектура" из Београда (од 1998).

ЂОРЂЕВИЋ ЦИГАНОВИЋ ЈОВАНКА

Земун, Јована Трајковића 27

Рођена 1954. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Од 1985. са В. Ристић Михаљевић учествују у бројним конкурсима који се баве реконструкцијом градских центара и планирањем нових насеља и градова. Од 1997. ради у Урбанистичком заводу града Београда.

ЂУРЂЕВИЋ МАРИНА

Београд, Булевар Краља Александра 143

Рођена 1964. Дипломирао и магистрала Историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Запослена у Музеју науке и технике (од 1992).

ЂУЛИНАЦ МАРЈАН

Рођен 1965. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторске групе "АГМ" која делује у променљивом саставу од 1992.

ЂУРОВИЋ ОГЊЕН

Београд, Саве Ковачевића 57

Рођен 1962. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1988. Запослен у ЦЕП-у (Центар за планирање урбаног развоја) у Београду, Clodagh DesignNew York (1992).

ЂУРОВИЋ ВУК

Београд, Далматинска 103
Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду.

ЂУРОВИЋ МИЛИЋ

Студент Архитектонског факултета у Београду.

ЕРЦЕГОВАЦ ТОДОРОВИЋ ЈЕЛЕНА

Београд, Доситејева 49
Рођена 1966. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1991. Радила у Mitchell-Giurgula Architects. Са Светиславом Тодоровићем оснива атеље А+ЕФ 1992.

ЖЕГАРАЦ БРАНИСЛАВ

Београд, Качерска 17а
Рођен 1957. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1980. а докторирао 1989. Запослен као ванредни професор на Архитектонском факултету у Београду.

ЖЕГАРАЦ ПРЕДРАГ

Београд, Стевана Јаковљевића 7а
Рођен 1962. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1991. Запослен у Предузећу за пројектовање и грађење "Регија" д.о.о.

ЖИВКОВИЋ ДРАГАН

Београд, Љуба Вучковића 24
Рођен 1953. у Чачку. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1981. Запослен "Србија-пројект" 1981 - 1982, ПРО "Ратко Митровић" 1982 - 1984. Музеј примењене уметности 1985 - 2002.

ЗАФИРОВИЋ АЛЕКСАНДРА

Београд, Копитарева градина 3
Рођена 1978. у Скопљу. Студент Академије за примењену уметност у Београду, одсек ентеријер и дизајн.

ЗАФИРОВИЋ ЂОРЂЕ

Београд, Копитарева градина 3
Рођен 1950. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Скопљу 1979. Самостални аутор у сопственом бироу "Lampiris".

ЗАФИРОВИЋ ЛЕНЧЕ

Београд, Копитарева градина 3
Рођена 1951. у Скопљу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Скопљу 1976. Члан УЛУПУДС-а, самостални аутор.

ЗАФИРОВИЋ ПАВЕЛ

Београд, Копитарева градина 3
Рођен 1981. у Скопљу. Студент Академија лепих уметности у Београду, одсек: Ентеријер и дизајн намештаја

ЗИВЛАК ЗЛАТКО

Сремска Каменица, Топола 3
Рођен 1975. у Новом Саду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторског тима "зНА" која делује од 2000. године

ИВАНОВИЋ ВУК

Београд, Благојска 7
Дипломирао на Архитектонском факултету 2003.

ИГЊАТОВИЋ ДУШАН

Нови Београд, Нехруова 200/31
Рођен 1969. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1996. Асистент на Архитектонском факултету Универзитета у Београду од 1997. Радио у Енергопројект ДД Индустрија 1996-97.

ИГЊАТОВИЋ СВЕТЛАНА

Нови Београд, Нехруова 16
Рођена 1965. у Приштини. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1990. Запослена у "Медифарм инжењеринг" (1990-92), МДД "Колинг" (од 1997).

ИЛИНЧИЋ НАТАША

Београд, Косте Нађа 58/21
Рођена 1972. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у "Биро 59" у Београду.

ЈАКШИЋ МАРКО

Београд, Кајмакчаланска 67
Рођен 1974. Студент на Архитектонском факултету у Београду.

ЈАНИЋ М. ПРЕДРАГ

Београд, Светогорска 10
Рођен 1952. у Краљеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1976. Запослен у Урбанистичком заводу града Београда (од 1978. до данас). Паралелно ради у Француској где је члан француске асоцијације архитеката. Са арх. Јованком Тасовац Јанић оснива сопствени биро у Стразбуру 1990.

ЈАНИЋ Т. ПРЕДРАГ

Ниш, Томе Росандића 3 а/б
Рођен 1937. Дипломирао на Архитектонском факултету у Скопљу (1962). Запослен у предузећу "Грађевинар" и "Грађевинар-пројект" у Нишу (од 1962. до данас).

ЈАНИЋ П. ТОМА

Ниш, Томе Росандића 3 а/б
Рођен 1971. Дипломирао на Архитектонском факултету у Скопљу 2000.

ЈАНКОВИЋ ЂОРЂЕ

Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

ЈАНКОВИЋ ЉИЉАНА

Рођена 1964. у Београду. Архитектонски факултет у Београду дипломирала 1989. Од 1994. запослена у Заводу за заштиту споменика културе града Београда.

ЈАЋИМОВИЋ ЈЕЛЕНА

Батојница, Ул. 4. јула 84
Рођена 1975. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2001. Запослена у ГП "Напред".

ЈЕЛИЋ НАДА

Рођена 1966. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторске групе "АГМ" која делује у променљивом саставу од 1992.

ЈЕВТИЋ СВЕТЛАНА

Нови Београд, Јурија Гагарина 41/53
Рођена 1974. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету 2002. Запослена у Г.П."Колинг".

ЈОВАНОВИЋ ДРАГАНА

Рашац, Партизанска 102
Рођена 1980. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

ЈОВАНОВИЋ С. ЗОРАН

Београд, Париска 14
Рођен 1946. у Лесковцу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1972. Запослен у ИАУС-у (1979-90) Самостални аутор (1990-93), запослен у МЕРЕХ, холдинг корпорацији (1993-96). Оснива и води сопствени биро АДЕКОН од 1997.

ЈОВАНОВИЋ ЈУЛИЈА

Рођена 1976. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

ЈОВАНОВИЋ НЕНАД

Београд, Гочка 6
Рођен 1970. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету 2001. Запослен у приватној фирми за пројектовање, урбанизам, инжењеринг "Романтична архитектура" из Београда (од 1998).

ЈОВАНОВИЋ ПОПОВИЋ МИЛИЦА

Београд, Цара Уроша 10
Професор на Архитектонском факултету у Београду.

КАТАНИЋ БРАНИСЛАВА

Рођена 1973. у Нишу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу од 1999.

КЕКОВИЋ Ђ. АЛЕКСАНДАР

Ниш, Вождова 2/29
Рођен 1964. у Сарајеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Сарајеву 1989. Асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу.

КИТИЋ ЂОРЂЕ

Ниш, Војводе Танкосића 7/9
Рођен у Нишу 1977. Алсолвент на Грађевинско - архитектонском факултету у Нишу.

КОВАЧЕВИЋ ВЛАДИМИР

Београд, Устаничка 12
Рођен 1968. у Краљеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1995. Запослен у приватном грађевинском предузећу "Универзал 4М" из Врњачке Бање 1995-1996, у Саобраћајном институту ЦИП од 1996.

КОВЕНЦ ВУЈИЋ АНАМАРИЈА

Земун, Тошин бунар 5
Рођена 1953. у Будимпешти, Мађарска. Дипломирала на Архитектонском факултету у Будимпешти 1976, нострификовала диплому у Минхену (1977) и Београду (1981). Ради у Инвест-бируу (1983-91), као слободан архитекта у Минхену и сопственом атељеу у Београду (од 1991. до данас).

КОЛОВИЋ АНА

Рођена 1977. Алсолвент пејзажне архитектуре на Шумарском факултету у Београду.

КОНДИЋ СЛАВИША

Рођен 1978. у Нишу. Алсолвент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу.

КОСИЋ ТАТЈАНА

Београд, Светозара Марковића 75а
Рођена 1962. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1990. Асистент на Архитектонском факултету Универзитета у Београду од 1998. Радила у пројектним бироима у Београду (1990-93) и Милану (1993-98).

КОСТИЋ Т. АЛЕКСАНДАР

Београд, Београдска 15/8
Рођен 1971. у Лесковцу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1998. Сарадник и студент последипломских студија на Архитектонском факултету у Београду.

КОСТИЋ ИВАН

Рођен 1977. у Прокупљу. Алсолвент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу.

КОТАРАШ БИЉАНА

Нови Београд, Исмета Мүџезиновића 22/25
Рођена 1955. у Книну. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Живи и ради у Београду.

КРАСИЋ СОЊА

Рођена 1964. у Алексинцу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1989. Запослена у пројектном бироу "Синтеза" у Нишу (1989-91), као асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу (од 1991. до данас).

КРНЕТА МИЛОШ

Нови Београд, Народних хероја 53
Дипломирао Архитектонски факултет у Београду.

КУЗМАНОВ ЛАЗАР

Нови Сад, Булевар Михаила Пупина 16
Рођен 1968. у Тителу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1995. Запослен на Архитектонском факултету у Новом Саду као стручни сарадник од 1996, Заводу за Урбанизам Новог Сада (1995 - 2001), секретар за архитектуру, урбанизам и градитељство А.П. Војводине од 2000.

LAGOUSSIS SPIROS

Рођен 1951. у Dire Dawa - Етиопија. Дипломирао на Политехничкој школи Аристотеловог универзитета у Солуну, Грчка 1975. Оснива сопствени биро (1975-83), компанију "ЕРГООЕ" (1983-99), компанију "ЕРГОМЕТРОН АТЕ" од 1999.

ЛАЛИЦКИ Т. ВЛАДИСЛАВ

Рођен 1971. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1999. Запослен у Камерној опери "Мадлена-нум". Бави се позоришном и ТВ сценографијом.

ЛАЗИЋ УРОШ

Рођен 1977. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

ЛАЗОВИЋ ЗОРАН

Београд, Хази - Проданова 4
Рођен 1954. у Лондону, Велика Британија. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1979. Специјализација на Royal Danish Academy of Fine Arts, School of Architecture, Copenhagen 1988. Има лиценцу за професионални рад у Француској.

ЛИЈЕСКИЋ БОЖИДАР

Нови Београд, Булевар М. Пупина 115
Рођен 1970. у Ужицу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 2000. Запослен у ГП "Напред" од 2000.

ЛИПКОВСКИ ЈАНА

Београд, Чубрина 3а
Рођена 1979. Студент на факултету за архитектуру и урбанизам у Stuttgartu.

ЛИЧИНА АЛЕКСАНДАР

Београд, Молерова 56
Рођен 1968. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету Београду 1994. Запослен у Заводу за инжењеринг 1995.

ЛУЈАК МИХАИЛО

Београд, Поручника Спасића и Машаре 114
Рођен 1971. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1998. Запослен у Урбанистичком заводу Републике Српске у Бањалуци и на Архитектонском факултету у Бањалуци (1999-2001). У статусу самосталног аутора (2001 до данас).

ЛУКИЋ ДАРИНКА

Београд, Далматинска 103
Рођена 1951. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у ГП. "Напред".

ЛУКИЋ МИРЈАНА

Београд, Крунска 38
Рођена 1942. у Глушцима код Богатића. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1966. Радила у Паризу (1966 - 68), Урбанистичком Заводу града Београда (од 1968. до данас).

ЛУКИЋ СВЕТОЛИК

Студент Архитектонског факултета у Београду.

ЛУКОВИЋ АНА

Чачак, Кулиновци 55
Рођена 1980. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

МАРКОВИЋ АЛЕКСАНДАР

Рођен 1963. у Нишу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Живи и ради у Београду.

МАРКОВИЋ ДРАГАНА

Београд, Борска 45
Рођена 1967. у Београду. Завршила Архитектонски факултет и факултет Ликовних уметности у Београду.

МАРКОВИЋ ЗВОНКО

Крушевац, Ломничка 20
Рођен 1958. у Шљивову. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1983. Радио у "Инвест-бироу", бироу за ентеријере ДИП Савремени Дом у Крушевцу (1989 - 97), професор у Грађевинској школи у Крушевцу (од 1997. до данас).

МАРТИНОВИЋ СВЕТИСЛАВ

Рођен 1956. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1981. Члан групе "Artefact".

МАРУШИЋ ДАРКО

Нови Београд, Јурија Гагарина 181/74
Рођен 1940. у Омишу, Хрватска. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1965. Запослен у Институту за архитектуру и урбанизам Србије (1966-73), на Архитектонском факултету у Београду (од 1973), данс у звању редовног професора.

МАРУШИЋ МИЛЕНИЈА

Нови Београд, Јурија Гагарина 181 /74
Рођена 1941. у Ваљево. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1965. Запослена у Институту за архитектуру и урбанизам Србије (од 1965), данас у својству водећег пројектанта и саветника.

МЕДИЋ СВЈЕТЛАНА

Београд, Милана Поповића 18/26
Рођена 1970. у Сарајеву. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1995. Запослена у "Енергопројект"-у (1995-1996), "International Business Consulting"-у (1996-1999), Урбанистичком заводу Републике Српске, Бањалука (1999-2001) и "Енерго контакт"-у (2001-до данас).

МИКИТИШИН ИЉА

Нови Сад, Мирослава Антића 10/2
Рођен 1969. Новом Саду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1996. Запослен у ЦЕП-у (1996-98), оснивач пројектантско -извођачку фирму "IM Architect & Associates".

МИЛАШИНОВИЋ МАРИЋ ДИЈАНА

Београд, Крунска 26
Рођена 1954. у Земуну. Дипломирала и магистрирала Историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Запослена у Меморијалном музеју "Ј.Б.Тито" (1985-98).Члан УЛУПУДС-а у самосталном статусу од 1995.

МИЛЕНКОВИЋ ВЛАДИМИР

Нови Београд, III Булевар 74/10
Рођен 1969. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1996. Факултет Музичке уметности дипломирао 1995. Виши стручни сарадник на Архитектонском факултету у Београду.

МИЛЕНКОВИЋ МАЈА

Рођена 1978. Студент Архитектонског факултета у Београду.

МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ ЉИЉАНА

Београд, Јове Илића 99
Рођена 1953. у Београду. Дипломирала и магистрирала Историју уметности на Филозофском факултету у Београду са темама из историје новије српске архитектуре. Запослена у Музеју "25. мај" (1982-92), члан УЛУПУДС-а у самосталном статусу (1994-2002), као густос Одсека за архитектуру Музеја примењене уметности од 2002.

МИЛИЋЕВИЋ ЈЕЛЕНА

Крушевац, Иванковачка 3/1
Рођена 1980. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

МИЛОВАНОВИЋ МАРИЈА

Дипломирала на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 1998. Завршене студије на ААОМ (2001-02). Од 2001. урбаниста планер у Урбанистичком заводу.

МИЛОЈЕВИЋ НАТАША

Рођена 1972. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2001. Запослена у ГП "Напредпројект".

МИЛОЈКОВИЋ АЛЕКСАНДАР

Ниш, Ул. Учитеља Милана 25а
Рођен 1966. у Нишу. Архитектонски факултет дипломирао у Скопљу. Запослен ПИМ Скопље (1993-94), "Stil design" Скопље (1995-96), "Грађевинарпројект" Ниш (1996-98). Асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу од 1998.

МИЛОЈКОВИЋ ВЕСНА

Београд, Господара Вучића 180
Рођена 1972. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2000. Запослена у Урбанистичком заводу Београда (од 2001).

МИЛОШЕВИЋ ИВАНА

Београд, Милинка Кушића 10
Рођена у Београду 1978. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду. Пракса у Барселони у "Ayuntamiento de Barcelona - Sector de Arquitectura" где ради на реконструкцији Case Quadras.

МИЛОШЕВИЋ СЛОБОДАНКА

Београд, Далматинска 27/III
Рођена 1949. у Аранђеловцу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у Урбанистичком заводу (1969-1975) и ЦЕП-у (Центар за планирање урбаног развоја) у Београду, (од 1976 до данас).

МИЛУНОВИЋ ВАСИЛИЈЕ

Београд, Толстојева 9
Рођен 1948. у Цетињу, Црна Гора. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1974. Запослен у ГРО "Рад" (1975-92), Архитектонском факултету као ванредни професор од 1992

МИЉКОВИЋ ДЕЈАН

Београд, Колашинска 21
Рођен 1967. Дипломирао на Архитектонском факултету 1992. Запослен као виши стручни сарадник на Архитектонском факултету у Београду.

МИТИЋ ЗОРАН

Рођен 1953. у Нишу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1981. Запослен у "Србија-пројект" (1981 - 82), ГРО "Ратко Митровић" 1982 - 1984) и Музеју примењене уметности (1985 - 2002).

МИТИЋ КРИСТИНА

Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

МИШКОВИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Високог Стевана 10
Рођен 1975. у Параћину. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 2003.

МЛАДЕНОВИЋ ВЕЉКО

Београд, Делиградска 11
Рођен 1972. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 2001. Запослен у ГП "Напред".

МЛАДЕНОВИЋ МИЛОРАД

Београд, Војислава Илића 13/20
Рођен 1972. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 2001. Запослен у ГП "Напред".

МРЂА ДЕЈАН

Београд, Владимира Гађиновића 14
Рођен 1979. у Београду. Студент Архитектонског факултета у Београду.

НЕНАДОВИЋ ЂОРЂЕ

Београд, Капетан Мишина 23а
Рођен 1964. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен на истом од 1996.

НЕНАДОВИЋ МАТЕЈА

Београд, Капетан Мишина 23а
Рођен у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у атељеу "ЛИК", као редовни професор Архитектонског факултета у Београду и Архитектонско-грађевинског факултета у Бањалуци.

НЕНАДОВИЋ МИЛОШ

Београд, Капетан Мишина 23а
Рођен 1968. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1998. Запослен на Архитектонском факултету у Београду од 2000.

НЕСТОРОВИЋ АЛЕКСАНДАР

Рођен 1977. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

НИКЕЗИЋ АНА

Београд, Влајковићева 11
Рођена 1973. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1997, магистрирала 2001. Асистент на Архитектонском факултету у Београду од 1998. Члан ауторског тима "зна" од 2000.

НИКЕЗИЋ ЗОРАН

Београд, Дрварска 18
Рођен 1948. у Београду. Докторирао на Архитектонском факултету у Београду 1990. Члан ауторског тима "зна" која делује од 2000. Запослен као ванредни професор на Архитектонском факултету у Београду од 1976.

НИКОЛИЋ ДУШАН

Ниш, Матејавачки пут 5/11
Рођен 1978. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

НИКОЛИЋ МАРКО

Ниш, Матејавачки пут 5/11
Рођен 1978. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

НИКОЛИЋ СНЕЖАНА

Београд, Париска 14 (АДЕКОН)
Запослена у приватном бироу "АДЕКОН".

НИКОЛИЋ ВЛАДАН

Београд, Ромена Ролана 38
Рођен 1967. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1995. Запослен у "Енергопројект"-у (1996 - 2002.) и "Енергоконтакт"-у од 2002.

НОВАКОВИЋ БРАНКА

Београд, Далматинска 31
Рођена 1949. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у Урбанистичком заводу Републике Српске у Бањалуци.

ОБРАДОВИЋ МИЛЕНА

Београд, Николе Марковића 23/6
Рођена 1964. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1989. Члан УЛУПУДС-а од 1998. у статусу самосталног уметника.

ПЕРИШИЋ ПЕТАР

USA, Ca, San Diego, 1640 Tenth Avenue
Рођен 1966 у Чачку. Живи у САД од 1984. Архитектуру дипломирао на Државном универзитету у Охају 1988. Магистрира 1991. код Peter Eisenman-а и Jeffrey Kipnis-а. Ради код Kenneth H. Martin-а до 1993. Оснива сопствени студио Perisic Design Studio у Сан Диегу 1995. Уметнички директор COVA (The Combined Organization for the Visual Arts) и оснива заједно са Ken Miracle-ом FLUX Gallery.

ПЕРОВИЋ МИЛОШ

Рођен 1939. у Скопљу. Дипломирао (1963) и докторирао (1984) на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у Урбанистичком заводу града Београда, као редовни професор на Архитектонском факултету у Београду (од 1993. до данас).

ПЕТРОВИЋ В. АЛЕКСАНДАР

Рођен 1976. у Београду. Алсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

ПЕТРОВИЋ БОРИСЛАВ

Рођен 1957. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторске групе "АГМ" која делује од 1992. у променљивом саставу.

ПЕТРОВИЋ Р. МАРЈАН

Ниш, Љубомира Николића 130/23

Рођен 1977. Студент Грађевинског архитектонског факултета у Нишу.

ПЕШИЋ БЛАГОТА

Рођен 1955. у Паризу. Студирао на Архитектонским факултетима у Москви и Београду (1972-1981). Запослен у Заводу за заштиту споменика културе Републике Србије, (1983 - 2002). Самостални архитекта од 2002.

ПЕШТЕРАЦ СОЊА

Студент Архитектонског факултета у Београду.

ПЛАВШИЋ ДЕЈАН

Рођен 1976. у Сарајеву. Алсолвент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу.

ПОПОВИЋ МИЛАН

Београд, Вјекослава Ковача 8

Рођен 1960. у Београду. Архитектонски факултет у Београду завршио 1986. смер урбанизам. Од 1988 -1993 радио у студију позоришта Атеље 212. Од 1994. године запослен у Центру за планирање урбаног развоја (ЦЕП).

ПОПОВИЋ ТАТЈАНА

Нови Београд, Булевар Николе Тесле 34/14

Рођена 1975. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у ГП. "Напред".

ПРЕРАДОВИЋ ПЕТРОВИЋ ДУБРАВКА

Рођена 1974. Дипломирала Историју уметности на Филозофском факултету у Београду 2000. Ради у Народном музеју у Београду.

РАДИВОЈЕВИЋ ЈЕЛЕНА

Запослена у Центру за урбано планирање у Београду.

РАДОЈИЧИЋ ЗОРАН

Београд, Господара Вучића 241

Рођен 1967. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1993. Ради у студију "Зенит" (1993-94); у Denniston, Malaysia (1994); у ХК Енергопројект, МДД Урбанизам и архитектура као водећи пројектант (1994-2000). Оснива архитектонски биро Archtic (2000).

РАДОВИЋ ДАРКО

Australia, Parville 3052, The University of Melbourne.

Рођен 1955. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду.

РАДОВАНОВИЋ НИКОЛА

Београд, Милешевска 51/18

Рођен 1979. у Чачку. Студент Архитектонског факултета у Београду.

РАЖНАТОВИЋ ГОРДАНА

Црна Гора, Будва, Пролетерских бригада бб

Рођена 1964. у Земуну. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у народном Музеју на Цетињу (1993-94), СО Будва (1994-98), Restour Art Montenegro (од 1998).

РАЈЧИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Војводе Степе 236

Рођен 1963. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1989, магистрирао 1995, запослен на истом факултету као асистент.

РАШКОВИЋ ИВАН

Београд, Нjegoшева 54

Рођен 1960. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторске групе "АГМ" која делује од 1992. у променљивом саставу.

РИСТИЋ МИХАЉЕВИЋ ВЕРА

Београд, Кнез Данилова 27

Рођена 1953. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Од 1985. као тим са Ј. Ђорђевић Цигановић учествује у бројним конкурсима који се баве реконструкцијом градских центара и планирањем нових насеља и градова. Од 1997. ради у Урбанистичком заводу града Београда.

РОБ РАШКО

Студент Архитектонског факултета у Београду.

РОГАН АЛЕКСА

Београд, Булевар краља Александра 324

Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Бави се графичким дизајном.

РОГИЋ ДАНКА

Рођена 1978. у Ужицу. Алсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

РУБИЊОНИ ЗОРАН

Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у Центру за урбано планирање у Београду и Скупштини града Београда.

РУДИЋ Б. НИКОЛА

Београд, Београдска 45/20
Рођен 1976. у Нишу. Апсолвент Архитектонског факултета у Београду.

САБАДОШ АЛЕКСАНДАР

Рођен 1970. у Новом Саду. Дипломирао на Архитектонском факултету Универзитета у Београду. Запослен у пројектном бироу "МГ-92" власника Милана Гобеца у Новом Саду (од 2000).

САВЧИЋ ВЛАДИМИР

Београд, Рузвелтова 20
Рођен 1980. у Горњем Милановцу. Студент Архитектонског факултета у Београду.

САВИЋ МАРКО

Нови Београд, Студентска 1
Рођен 1961. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Доцент на Архитектонском факултету у Београду.

СЕЛЕНКИЋ ДАРКО СЛОБОДАН

Професионалну делатност архитекте, дизајнера, критичара и теоретичара обавља у Београду и Риму, Италија. Више година предавао на Архитектонском факултету у Београду и Риму као гостујући професор на тему: "Архитектура на тлу Југославије од 1918. до 1990".

СИМИЋ ЗОРАН

Београд, Влајковићева 4
Рођен 1953. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. У статусу слободног уметника у УЛУПУДС-у од 1983. Осим архитектуром бави се и позоришном сценографијом.

СЛАВИЦА БОГДАН

Рођен 1956. Дипломирао на Архитектонском факултету 1982. Члан групе "Artefact".

СПАЈИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Соње Маринковић 16
Рођен 1963. у Вршцу. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1989. Радио у ДП. План, Термотехник, Мпепosine, МЕ.СОМ (1989 -96). Од 1996. ради самостално. Члан УЛУПУДС-а.

СТАМАТОВИЋ ОЛИВЕР

Рођен 1972. у Београду. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

СТАНИМИРОВИЋ МИРКО

Ниш, Сретена Младеновића 120/7
Рођен 1977. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

СТАНКОВИЋ Д. БОЈАН

Рођен 1977. у Нишу. Апсолвент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу.

СТАНКОВИЋ ДАНИЦА

Рођена 1959. у Нишу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1984. Радила у пројектном бироу "Инвест-пројект" (1985-89), као асистент на Грађевинско-архитектонском факултету у Нишу (од 1989. до данас).

СТАНКОВИЋ И. МИРОЉУБ

Ниш, Нестора Жучног 9а
Рођен 1975. Апсолвент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

СТАНКОВИЋ ОЛИВЕР

Београд, Осијечка 16
Рођен 1952. у Краљеву. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1977. Запослен у бироима "Наш стан" и Завода за комуналну и стамбену делатност (1978-81). Од 1981. у Х.К. "Ратко Митровић", у иностранству: Алжиру, Израелу, Русији, (1984-2001). Са арх. Драганом Стевановић оснива ауторски студио "Студио С" 1999.

СТЕВАНОВИЋ ДРАГАНА

Нови Београд, Љубинке Бобић 10
Рођена 1966. у Ужицу. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1995. Запослена у Пројектном бироу Х.К. Ратко Митровић (1995-2002). Са арх. Оливером Станковићем оснива ауторски студио "Студио С" 1999.

СТЕВЧИЋ САНДРА

Ниш, Париске Комуне 3/37
Рођена 1977. Дипломирала на Грађевинско архитектонском факултету у Нишу.

СТЕФАНОВИЋ ТАСИЋ ЉУБИНА

Београд, Милешевска 28
Рођена 1957. у Адис Абеби, Етиопија. Архитектонски факултет у Београду дипломирала 1983. Запослена у "Инвест-бироу" (1984-91), "Институту за архитектуру и урбанизам Србије" (1991-2001), у ЦЕП-у, Центар за планирање урбаног развоја као водећи урбаниста - планер, од 2001.

СТЕФАНОВИЋ ИВАН

Рођен 1977. Студент Архитектонског факултета у Београду.

СТОЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВ

Београд, Тршћанска 18

Рођен 1950. у Земуну. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1977. Запослен у "Инвест бироу" (1977-80), Урбанистичком заводу (1980-87), на Архитектонском факултету у Београду као ванредни професор (од 1988) и на Архитектонско Грађевинском факултету у Бањалуци у Републици Српској (од 1999).

СТРАТИМИРОВИЋ ТАТЈАНА

Нови Београд, III Булевар 74/10

Рођена 1969. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1996. Асистент на Архитектонском факултету.

СТУПАР АЛЕКСАНДРА

Београд, Ивана Милутиновића 51

Рођена 1972. у Београду. Дипломирала и магистрирала на Архитектонском факултету у Београду. Асистент на Архитектонском факултету од 1998.

СУДИМАЦ БУДИМИР

Београд, Милоја Павловица 16

Рођен 1969. у Бечеју. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1997. Запослен на Архитектонском факултету у Београду.

СУЏУКОВИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Пролетерске солидарности 49

Рођен 1974. Апсолвент на Архитектонском факултету у Београду.

ТАДИЋ АЛЕКСАНДРА

Рођена 1966. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Запослена у Eurosalon инжењерингу од 1993.

ТАДИЋ ТАТЈАНА

Рођена 1971. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1999.

ТАНЧЕВ НАТАША

Београд, Краљевића Марка 4

Рођена 1974. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 2001. Од 2002. запослена у ЦЕП-у.

ТАСЕВ ДЕЈАН

Београд, Цвијићева 46

Рођен 1964. у Београду. Дипломирао архитектуру на Архитектонском факултету у Београду 1990. и на POLITECNICO DI MILANO у Италији 1994. Радио у пројектним бироима у Италији, власник компаније D.T. I di Dejan Tasev у Италији. Сувласник компаније "САБ ентеријери" у Београду.

ТАСЕВ МИЛАН

Ниш, Јована Ристића 7/3

Рођен 1977. Студент грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

ТМУШИЋ СТОЈАНОВИЋ БРАНКА

Београд, Тршћанска 18

Рођена 1959. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду. Ради као слободни аутор.

ТОДОРОВИЋ СВЕТИСЛАВ

Београд, Даситејева 49

Рођен 1952. у Београду. Дипломирао Факултет примењених уметности у Београду 1975. Ради самостално (1974-92). Са арх. Јеленом Ерцеговац Тодоровић оснива 1992. атеље А+ЕЕ.

ТОМИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Десет Авијатичара 1

Рођен 1964. Допломирао на Архитектонском факултету у Београду. Члан ауторске групе "АГМ" која делује од 1992. у променљивом саставу.

ТОПАЛОВИЋ МАРИНА

Београд, Раде Вранешевих 1

Рођена 1979. у Београду. Студент на Архитектонском факултету у Београду.

ТОПОНАРСКИ ЕДВАРД

Запослен у Центру за урбано планирање у Београду - ЦЕП.

ТОШКОВИЋ БРАТИСЛАВ

Рођен 1960. у Београду. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1985. Радио као асистент на Архитектонском факултету универзитета града Мосула у Ираку (1986-88). Запослен у архитектонском бироу "Parviainen Architects Ltd." у граду Еспоо у Финској од 1988.

ТРПЕСКИ АНА

Рођена 1979. у Нишу. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

УМИЋЕВИЋ ЈЕЛЕНА

Београд, 14 децембра 616

Рођена 1974. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 2002. Запослена у "Енергоконтакт"-у (од 2002).

ФЕРЕНЧЕК МИОДРАГ

Земун, Николе Тесле 4

Запослен у Урбанистичком заводу града Београда.

ХУСАНОВИЋ БОРИС

Рођен 1972. Апсолвент Архитектонског факултета у Београду.

ЦАГИЋ ВЕСНА

Рођена 1970. у Београду. Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду 1996. где ради као асистент од 1998.

ЦВЕЈИЋ ВЛАДИМИР

Студент Архитектонског факултета у Београду.

АНДРЕЈ ЦЕРОВИЋ

Рођен 1975. у Ужицу. Студент Грађевинско-архитектонског факултета у Нишу.

ЧАКАЈАЦ КРНЕТА ГОРДАНА

Нови Београд, Народних хероја 53
Дипломирала Архитектонски факултет у Београду.

ЧЕНИЋ ДРАГАНА

Београд, Душана Вукосовића 82
Рођена 1977. у Котору, Црна Гора. Архитектонски факултет Универзитета у Београду (смер биоклиматска архитектура) дипломирала 2001. Од марта 2002. запослена у фирми ЦЕП-Центар за планирање урбаног развоја.

ЧОЛОВИЋ ЗОРИЦА

Дипломирала на Архитектонском факултету у Београду.

ЧУДАНОВ САША

Београд, Милешевска 51
Рођен 1969. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Запослен у ЦЕП - Центру за планирање урбаног развоја.

ЧУКОВИЋ ИГЊАТОВИЋ НАТАША

Нови Београд, Нехроова 200/31
Рођена 1969. у Београду. Архитектонски факултет у Београду, 1996. Асистент на Архитектонском факултету Универзитета у Београду од 1998.

ШЉИВАНЧАНИН НАТАША

Студент Архитектонског факултета у Београду.

ШОШИЋ ИВАН

Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду. Бави се графичким дизајном.

ШПИРИЋ ПЕТАР

Ниш, Сретена Младеновића 120/7
Рођен 1977. Студент Грађевинско архитектонског факултета у Нишу.

1927-1928

1927-1928

1929-1930

1929-1930

1931-1932

1931-1932

1933-1934

1933-1934

1935-1936

1935-1936

1937-1938

1937-1938

1939-1940

1939-1940

1941-1942

1941-1942

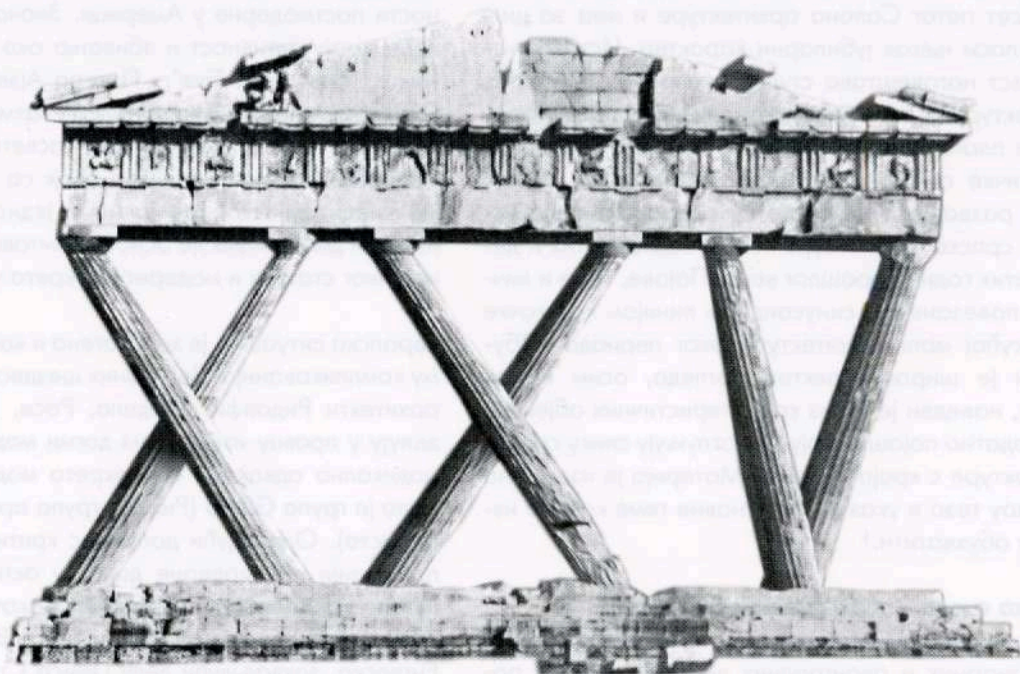
1943-1944

1943-1944

1945-1946

1945-1946

РЕТРОСПЕКТИВА
• ПОПЕД УНАЗАД •
СРПСКА АРХИТЕКТУРА 1974-2000

ДОКУМЕНТА

РЕТРОСПЕКТИВА

• ПОГЛЕД УНАЗАД •

СРПСКА АРХИТЕКТУРА 1974-2000

Структуралозам • касна модерна • постмодерна • контекстуализам • деконструкција • латентни историцизам • хај тек • неомодерна • углађена технологија...

Текст ретроспективе прилагођен је форми каталога Двадесет петог Салона архитектуре и има за циљ да нагласи његов јубиларни карактер. Истовремено, текст наговештава студијску изложбу о српској архитектури у последњој четвртини XX века (изложба је планирана за 2005). У виду есенцијалне и синтетичке скице, синопсиса, анализирани су основне развојне линије које су окарактерисале историју српске архитектуре током осамдесетих и деведесетих година прошлог века. Појаве, теме и личности повезане су синусоидном линијом као тачке на могућој мапи архитектуре овог периода. Обухваћен је широки спектар погледа, осим најважнијих, наведен је и низ карактеристичних објеката који додатно појашњавају и употпуњују слику српске архитектуре с краја XX века. Материја је изложена на нивоу теза и указује на основне теме које ће изложба обухватити.¹

Светска сцена - преиспитивање модерне

Модерни покрет у архитектури после почетних, револуционарних и авангардних деценија бурног развоја, када је имао снагу и животворност, током шесте и седме деценије показује знаке замора, достиже потпуно канонизовану фазу безличног понављања интернационалних модела. Први наговештаји преиспитивања и промена долазе са америчке архитектонске сцене. Пионирску улогу одвајања од ортодоксног модернизма одиграо је Филип Џонсон текстом "Крај модерне архитектуре". Међутим, одлучујући допринос имали су тек појава и дело Луиса Кана као и његов утицај на Роберта

Вентурија и Чарлса Мура, две најистакнутије личности постмодерне у Америци. Значајан утицај такође имају активност и збивања око протагониста групе "New York Five" - Питера Ајземана, Мајкла Грејвса, Џона Хејдјука, Чарлса Гватмеја и Ричарда Мајера. На теоријском плану расветљавању догми модерне допринео је Питер Блејк са књигом "Форма следи фијаско" где јасно и једноставно анализира и демистификује основне митове функционалистичког статута и модерног покрета у архитектури.

Европска ситуација је хетерогена и као увек и у свему компликованија. Већ раних шездесетих у Италији архитекти Ридолфи, Гардела, Роси, Скарпа и др. делују у правцу изласка из догми модерне. Прво и радикално одвајање од покрета модерне предложила је група GRAU (Римска група архитеката и урбаниста). Одлучујући допринос критици модерне и промоцији постмодерне дали су активност и дело Паола Портогезија, посебно провокативна изложба "Присуство прошлости" на Бијеналу у Венецији 1980. Енглеска, захваљујући делу Џемса Стирлинга али и популаризаторском и дидактичком деловању Чарлса Џенкса, има истакнуто место у дистанцирању од модерне. Конформизам и конзервативизам француске архитектонске сцене покренуће тек талас студентских немира 1968. Најрадикалније удаљавање од модерне у Шпанији се спроводи активношћу Рикарда и Ане Бофиљ. Ситуација у Немачкој и Аустрији много постепеније се окреће од искуства модерне, најконтрадикторнији и најкарактеристичнији су појава и дело Ханса Холајна.²

Домаћи хоризонт

Архитектонски миље који се формирао у току последње четвртине XX века показује структуру изузетне сложености. Најприродније сагледавање архитектуре овог периода може се поставити у оквиру целина ограничених деценијском поделом, тако да свака од посматраних деценија, осма, девета и десета, имају одређене стилске и тематске карактеристике и специфичности. Седамдесете године обележава почетак преиспитивања догми модерне и појава алтернативних форми рада, за осамдесете године карактеристично је отварање према свету и промоција постмодерних идеја, деведесете године су у знаку хаоса, конфузије и контрадикторности.

Почетком седамдесетих година домаћа архитектонска сцена одражава одблесак светских кретања. Три битна елемента одређују ову деценију - покушај реформе Универзитета и наставе архитектуре, затим алтернативно деловање и организовање архитектонске праксе као и изложбена делатност у виду оснивања Салона архитектуре 1974.

Талас београдске студентске побуне као одјек енергије светске студентске побуне шездесет осме, био је до тада најозбиљније изражен протест у историји друге Југославије, државе успостављене 1944. Створена је клима за промене у друштву а пре свега на Универзитету кроз његову реформу. На Архитектонском факултету чинило се да је могуће организовати "Нову школу архитектуре". Архитекта Богдан Богдановић, тада декан и професор Архитектонског факултета, био је главни инспиратор и протагониста идеје о радикалној промени садржаја и система наставе.³ Осим конкретних реформи на Универзитету, позитивна енергија студентске побуне утицала је и на појаву алтернативних облика деловања и промену устаљених канона архитектонске праксе. Пресудну улогу у појави алтернативног приступа пројектовању, изван великих институција система, има формирање Центра за планирање урбаног развоја познатог као ЦЕП.

Постављање тематске расправе о различитим аспектима архитектуре на неконвенционалан и провокативан начин постаће главна карактеристика у деловању ЦЕП-а. Његова разнородна активност спроводи се кроз саветовања, симпозијуме, изложбе, перформансе, конкурсе, публикације. Нешто касније, 1976, ЦЕП покреће часопис за архитектуру и урбанизам "Комуникације" који уводи теоријски приступ у архитектуру. Седамдесете године одликује и изузетан градитељски интензитет. Велика улагања која обезбеђује држава резултирају грандиозним пројектима репрезентативних садржаја као што су хотели, робне куће, административне зграде, спортске хале а у експанзији је и станоградња. Већину дела одликују особине архитектуре претходног периода али интерпретиране кроз различита ауторска виђења и лексике.

Када је о архитектурама реч уочљиво је да делује велики број архитеката различитих генерацијских кодова и сензибилитета. Међу главне протагонисте убрајају се Светислав Личина, Петар Вуловић, Петар Петровић, Зоран Жунковић, Александар Стјепановић, Миодраг Јанковић, сви они припадају струји архитеката изразито пројектантског усмерења. Истовремено, на сцени делује и нешто млађа група аутора, Милан Лојаница, Предраг Цагић, Боривоје Јовановић, Александар Ђокић и Александар Кековић између осталих. Већину архитеката ове групе одликује изразити уметнички сензибилитет. Истом кругу се могу прикључити и личности као што су Владимир Мацура, Ранко Радовић и Милош Бобић али је њихова делатност сложенија и више окренута теорији и едукацији.

За осамдесете године карактеристична је извесна паралелност са светским токовима, посебно у смислу технологије грађења, нарочито када је у питању експанзионистичка интернационална оријентација "Енергопројекта". Ову деценију одређује интензивнија размена идеја и догађаја са светом, стижу одједи преиспитивања идеја модерне. У Београду се

одржавају изложбе италијанских архитеката Алда Росија и Паола Портогезија.⁴ Међутим, најизразитија промоција постмодерног програма стиже преко IBE - Интернационалне Берлинске изложбе 1987. и њених главних протагониста Роберта Криера и Ханса Холајна. У овом периоду изражена је стагнација изградње али се остварују велика стамбена насеља интерпретирајући стандардну стамбену тему знатно квалитетније и хуманије. Уводи се и тема реконструкције градског језгра. Институција конкурса као равномерног надметања постаје врло битна за доказивање архитеката средње и млађе генерације. Променени миље погодује архитектурама изражене романтичарске оријентације и уметничког сензибилитета са природним смислом за континуитет и контекстуалност тако да они током девете деценије реализују своја најбоља дела. Пре свих Предраг Ђукић, Милош Константиновић, Јосип Пиласановић, Живорад Лисичић, Драгослав Терзић, Ранко Радовић и др.

Деведесете године доносе плурализам сензибилитета, идеја и стилова који је, упркос хаотичној друштвеној ситуацији и дивљој изградњи без смисла, плононосан успешним делима у широком распону од High-tech-а, постмодерне, деконструкције и неомодерне. Архитекте главни протагонисти у овом периоду - Бранислав Митровић, Василије Милуновић, Србољуб Роган, Бранислав Стојановић, Душан Тешић, Милутин Гец, Мустафа Мусић, Горан Војводић и др., углавном су рођени после 1945. Истакнуто место припада и нешто старијем Мариу Јобсту али и генерацији архитеката рођених шездесетих година - Александар Спајић, Зоран Радојичић, Дејан Миљковић, Ксенија Булатовић и др.

Изложбена активност

Током овог периода изложбена активност добија велику улогу у обогаћењу архитектонског живота. Важану прекретницу представља оснивање Салона архитектуре 1974. у Музеју примењене уметности.

Иницијатива за поново оснивање Салона инспирисана је жељом за успостављањем континуитета са Првим Салоном архитектуре из 1929. који је приредила група архитеката Модерног правца.⁵ Временом се Салон архитектуре развијао, мењао концептуално и формално, и стицао репутацију најважније и највеће изложбе савремене српске архитектуре.⁶ У контексту алтернативних појава може се посматрати формирање и делатност групе МЕЧ (Мусић, Ећимовић, Чеховин) чија активност представља важан покушај успостављања паралелног коврака са светским струјањима. Изложба "Алтернативна архитектура" одржана у Студентском културном центру октобра 1975. на којој су радове изложили Маријан Чеховин и Мустафа Мусић сматра се првим знаком нове архитектуре у Београду. Главна активност групе МЕЧ одвија се почетком осамдесетих.⁷ Изложбом "Групни портрет" - Нова београдска архитектура 1983. Дарко Поповић промовише нову генерацију архитеката која ће битно одредити девету и десету деценију XX века. Две године касније, 1985, приређена је изложба "Трећи миленијум" која је својеврсно сведочанство о идејном потенцијалу архитектонске струке. У контексту изложбене делатности као једне од форми превођења савремене архитектуре у културолошки аспект и историју архитектуре значајно место има и изложба "Вертикална уметност" из 1981. као експеримент и покушај синтезе архитектуре и других ликовних уметности.

Архитектура исфорсираног стандарда

Главна карактеристика архитектуре седамдесетих година огледа се у експанзионистичкој архитектури великих објеката јавне намене. Свој највиши израз она налази у Конгресном центру "Сава" Стојана Максимовића (1976-78). Реализације врло амбициозног програма овог објекта окупила је осим градитеља и велику екипу стручњака из културе, економије и политике. Примењен је савремени систем организације пројектовања у виду снажног

ауторског тима са бројним сарадницима. Просторни концепт "Сава" центра заснован је на искуству већ саграђених сличних објеката у свету. Идеја и ефекат свеобухватног простора који обједињује сложене функције познат је још од конструкције Лондонске Кристалне палате 1885. (СЛИКА 1)

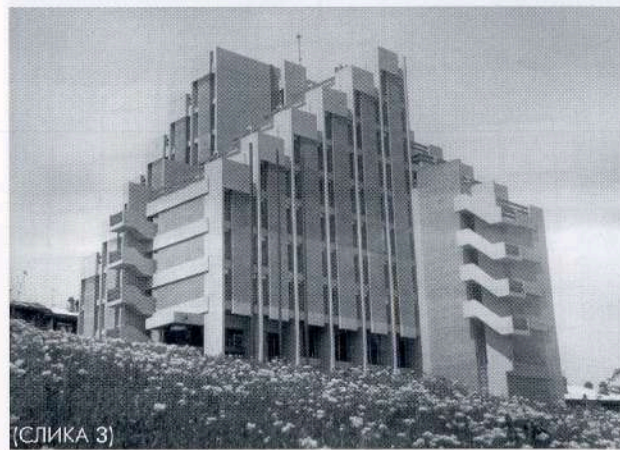
(СЛИКА 1)

Сличну концепцију срећемо и у згради "Енергопроект" на Новом Београду из 1976. Аутор, Александар Кековић, користи свој изузетан таленат за обликовање унутрашњег простора и доводи до перфекције градитељски метод који подразумева интегрисани простор, синтезу једноставне компактне спољашности и сложене унутрашњости. Начин на који укључује драматику светлости као битан елемент ентеријера открива Кековићеву склоност разумевању архитектуре барока. (СЛИКА 2)

(СЛИКА 2)

Међутим, светска кретања су највише присутна на пољу технологије грађења где је главни елемент природни бетон и његово изразито моделовање. Лако је уочљива веза између технологије и облика и широке примене природног бетона као снажног ликовног средства. Разлог томе може се наћи у романтизму, експресивности и склоности ка декоративности, особинама распрострањеним у градитељском менталитету наших градитеља који су радо прихватили и "брутализам", скулптурализам, "бетонски барок" и структурализам. Најбољи пример који илуструје ову тезу је Спортска дворана "Пионир", Љиљане и Драгољуба Бакића из 1974. Мирнију варијанту примене "натур" бетона као и изразитију ауторску и логички оправданију форму структурализма срећемо у конзистентном делу надахнутог и маштовитог архитекте Петра Петровића (Самачки хотел на Карабурми у Београду 1974-76. (СЛИКА 3) Стамбена архитектура такође је врло присутна и током осме деценије. Атинска повеља као кодекс Модерне била је посебно прихваћена и примењивана у земљама комунистичко социјалистичког уређења јер је удовољавала потреби масовне изградње станова. Последица бесомучне "производње простора" у виду великих насеља на пољанама и брежуљцима око града, магија великих бројева уз

(СЛИКА 3)

примену конфекцијске технологије, у већини случајева створила је стамбену архитектуру чије су се мане временом све више истицале. Упркос томе, почетком седамдесетих изграђено је неколико стамбених целина - насеља која отварају нову етапу у третирању ове важне животне теме. То је у првом реду Блок 19а на Новом Београду архитектонског тима Милан Лојаница, Предраг Цагић, Бранислав Јовановић који се може посматрати као прекретница у стамбеној архитектури великих бројева. (СЛИКА 4) Решење Блока 19а доноси квалитативни скок у третирању стамбене архитектуре. Његов основни значај огледа се у концептуалном дистанцирању у односу на ректангуларну шему новобеоградских блокова и настојању да се повежу старо језгро Београда и Нови Београд. Успостављање релација са прошлосту и транспонување мотива из традиционалне архитектуре препознајемо у елементима као што су кров, облик и ритам прозора, посебно мотив удвојеног прозора. Једноставна суздржаност и слојевитост уз наглашену сликовитост заокружени су у јединственом семиолошком коду. Хуманизовани концепт Блока 19а преузимају и развијају у решењу стамбеног насеља Церак-Вино-

(СЛИКА 4)

гради архитектонски и брачни пар Миленија и Дарко Марушић и архитекта Недељко Боровница. Помак у односу на Блок 19а представља нови методолошки приступ који претпоставља синхронизовани процес урбанистичког и архитектонског пројектовања. Решење насеља у целини и појединчано у сегментима, објектима, детаљима успоставља однос са прошлосту. Аутори уводе класични модел куће - закошен кров, топлу боју опеке, низ кућа, пешачку улицу кроз насеље, терасе-баште у партеру. Изражени ликовни квалитети, смисао за детаљ уз тежњу за перфекционизмом у извођењу су опште карактеристике опуса који изграђују Миленија и Дарко Марушић. Међутим, тешко је отети се утиску нелагодности, који потврђују оба примера, Церак-виногради и Блок 19а, о узалудности напора модерних архитеката да саграде аутентичне комаде града, способне да психолошким ефектом конкуришу историјском амбијенту. Осим карактеристичне форме насеља у стамбеној архитектури седамдесетих уочава се и појава решавања ове архитектонске теме у оквиру мањих стамбених групација, што ће следећих деценија, због смањених инвестиција постати правило (Дипломатско насеље Александра Ђокића, Љупке Андонова и Драгослава Терзића). Необичном формом издваја се Стамбена зграда Михаила Митровића у ул. Браће Југовића 10 из 1977. Она се више може тумачити особеном ауторском лексиком Митровића и његовим експресивним романтизмом који тежи скулптуралној форми а мање као намерни наговештај постмодерне архитектуре. (СЛИКА 5)

Реконструкција градског ткива као тема модерне урбанистичке теорије јавља се половином века а практичну примену доживљава у послератној обнови историјских центара великих европских градова. У контексту реконструкције и развоја градских центара пешачка улица постаје битан елемент. Процес организације пешачких зона текао је првих декада релативно споро да би се седамдесетих година убрзао и у Европи и у Америци. У нашој архи-

тектонско-урбанистичкој пракси међу првим примерима квалитетне реконструкције делова градског ткива издваја се Кикинда, дело Предрага Цагића и Боривоја Анђелковића из 1974-84, са неколико комплементарних нивоа. Ту се у интегративном процесу сустижу снажна ликовност и модерност места, особине које ће током деведесетих година све више долазити до изражаја.

Сличан концепт кулминира реорганизацијом Кнез Михаилове, централне београдске улице у пешачку улицу 1987. По том узору следио је касније и низ сличних захвата у мањим градовима. Тих година је

(СЛИКА 5)

пројектован и подигнут већи број технолошких и телекомуникацијских објеката. Трафостаница Александра Ђокића из 1977-78 је парадигма ове врсте архитектуре. После искустава у обликовању меморијала и прихватања светских авангардних токова, преваходно искуства групе "Архиграм", Ђокић експериментише са геометријским облицима све до формирања сопственог врло препознатљивог архитектонског језика. У том духу он и у Трафостаници "Филмски град" трансформише једну незанимљиву технолошку тему утилитарне намене и преноси је путем изукрштаних и супростављених облика у композицију симболичне и скоро сакралне форме. (СЛИКА 6) У сличном контексту се може тумачити и Аутоматска централа у Жаркову (1976-78) где аутор Весна Вујица неконвенционално обликује погонски објекат у маниру "гестуалног" и брзог пројектовања.

Слику о исфорсираном стандарду седамдесетих употпуњује градња бројних објеката различите намене међу којима школске зграде имају видно место. Школа архитекте Петра Петровића у Новом Београду по концепцији се наставља на Гимназију на Вождовцу Алексеја Бркића из раних педесетих година. След савремених кретања очитује се у избору и примени бетона као материјала. Основна школа

(СЛИКА 6)

у блоку 23, настала у склопу истоименог блока и од истог ауторског тима (Стјепановић, Карацић, Јанковић) носи све одлике општег концепта блока, али се стилски уклапа и у прихваћени тренд у коме су се тих година пројектовале школске зграде (1976-77). Прелазну фазу од структурализма модерне ка касномодерној архитектури чини низ врло маркантних и монументалних објеката који су прерасли своју првобитну намену и постали просторни оријентир Београда. У првом реду то су палата ВМА - Војно медицинске академије Јосипа Осојника и Слободана Николића из 1973-81. (СЛИКА 7) и двојна кула "Genex" центра Михаила Митровића из 1982, позната као "Западна капија Београда". (СЛИКА 8)

Нова архитектура сложености и отворености (1980-1990)

Осамдесете године обележавају нова струјања са светске архитектонске сцене у виду промоције постмодерног програма. Прихватање овог програма креће се у распону од радикалног усвајања и занетости постмодерном скоро целе генерације младих архитеката, који су на професионалну архитектонску позорницу ступили почетком осамдесетих, до лаганог преласка у форми касномодерног обрасца већ зрелих и афирмисаних аутора.⁸ У овом периоду се запажа и слободнији искорак из једносмерног техницистичког обрасца архитектуре и померање катеоријским и културолошким аспектима. То слоје-

вито померање тежишта архитектуре највише се може пратити у интензивној изложбеној, публицистичкој и пројектно-идејној продукцији. Кључну улогу у афирмисању идеја постмодерне и повезивања са светским токовима одиграла је група "МЕЧ". Група је формирана 1. јануара 1980. у стану архитекте Мустафе Мусића, име је добила према иницијал-импрезимена оснивача чланова (Мустафа) Мусић, (Дејан) Ећимовић, (Маријан) Чеховин. Убрзо се групи прикључују Стеван Жутић и Слободан Малдини. Значај групе "МЕЧ" важан је са програмског и манифестног аспекта. За разлику од других група, више формираних из прагматизма тимског пројектантског рада а мање на идејном и програмском концепту, група МЕЧ је једина која се показује са Групом ар-

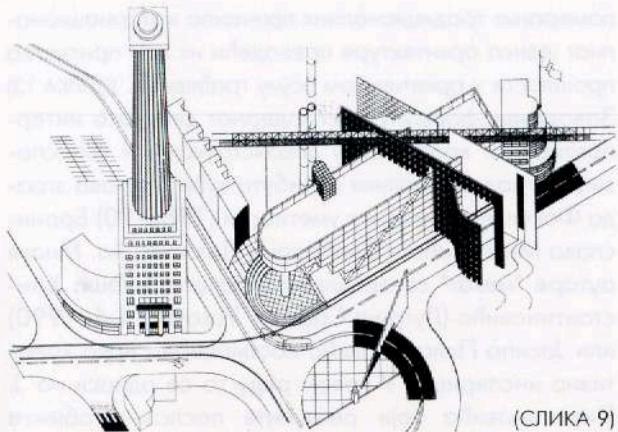
(СЛИКА 7)

(СЛИКА 8)

хитеката модерног правца (М. Злоковић, Б. Којић, Д. Бабић, Ј. Дубови) из 1928. Потребно је нагласити да су наговештаји промена и алтернативних појава у архитектури настајали под духовним заштитништвом Богдана Богдановића.⁹ (СЛИКА 9)

На плану конкретне архитектуре објеката осећа се лагани повратак разумевања града на линији латентног историцизма, контекста места и интерполације у постојећем градском ткиву. Ново схватање стамбене архитектуре назначено комплексним планирањем архитектонско урбанистичке реконструкције примењено је у Стамбеној четврти "Јанко Лисјак" (1985-92) архитекте Предрага М. Јанића. Карактеристични примери су и Стамбени блок 24 на Новом Београду, 1985-89, Богдана и Владе Славице као и Стамбени објекат Топличка 2 у Титовом Ужицу, 1985-89, Бранислава Митровића и Васка Милуновића. Такође низ интерполација на Врачару у Београду уносе нови доживљај и интерпретацију стандардне теме београдске међуратне архитектуре, вишеспратне стамбене палате. Високи домет у овој теми остварују Михаило Тимотијевић и Мирослава Петровић Балубић са Стамбеном зградом у Молеровој улици 64-66 (1987). На линији прихватања постмодерног дискурса препознајемо и у серији стамбено пословних зграда у улици краља Милутина (1982-85) које гради Александар Ђокић. (СЛИКА 10)

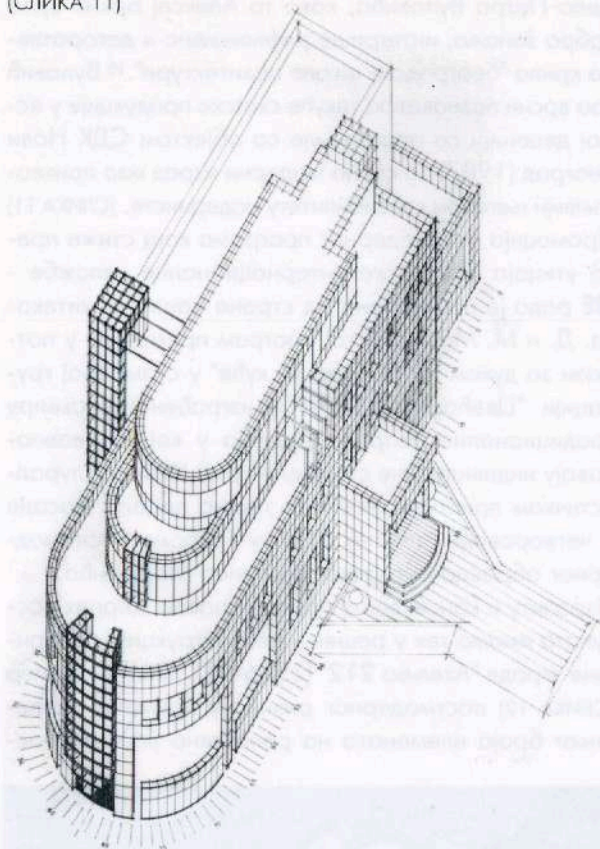
(СЛИКА 9)

Дело Петра Вуловића, како то Алексеј Бркић врло добро запажа, интегрише рефлексивно и декоративно крило "београдске школе архитектуре".¹⁰ Вуловић као врсни познавалац текуће светске продукције у осмој деценији се опредељује са објектом СДК Нови Београд (1987) за касно модерни израз као прихvatљивији његовом сензибилитету модернизме. (СЛИКА 11) Промоција постмодерног програма која стиже преко утицаја Берлинске интернационалне изложбе - IBE радо је прихваћена од стране наших архитеката. Д. и М. Марушић тај програм примењују у потрази за духом "мале градске куће" у стамбеној групацији "Цвећара" (1989-93) изграђеној у оквиру традиционалне матрице Дедиња у којој преовладавају индивидуалне стамбене куће. Упркос плуралистичком приступу класична тројна подела фасаде и четвороводни плитки кров су у форми касномодерног обрасца ауторског рукописа Марушића. Изразиту и консеквенту примену постмодерних постулата имамо тек у решењу реконструкције позоришне зграде "Атељеа 212" (1986-91). Она је пример (СЛИКА 12) постмодерног ризика у примени превеликог броја елемената на релативно малом прос-

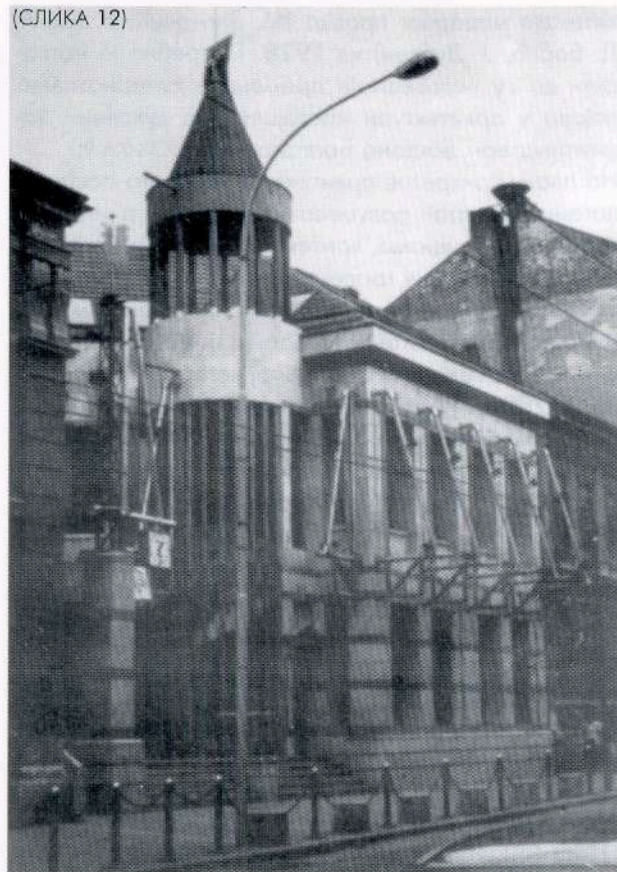
(СЛИКА 10)

(СЛИКА 11)

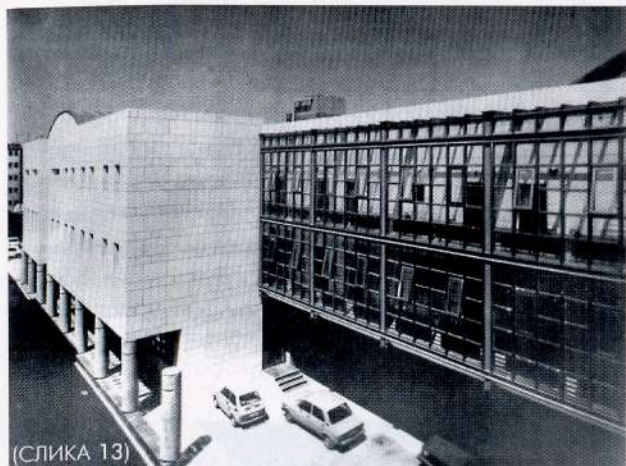

тору. Прихватљиво разумевање "Атељеа" може се наћи у контексту тумачења као куће "за позоришну игру и забаву". Аутор "Атељеа" архитекта Ранко Радовић, сјајни познавалац, пропагатор и интерпретатор архитектуре, када се повремено појави у улози пројектанта реализује дела која су увек запажена али увек отварају и низ неодоумица. Зграда Банке у Ваљеву (1986-88) Петра Ђукића је исто тако на изразитој линији постмодерних стре-мљења. Овај ликовно богат и импресиван објекат можда највише одражава постмодерно расположење фрагментарности, метафизичке сете и ироничне историчности. Аутор успева да доведе до потпуног

(СЛИКА 12)

померања традиционалних принципа интернационалног језика архитектуре преведећи их као присуство прошлости у архетипском појму грађевине. (СЛИКА 13) Заводљиву формулу постмодерног дискурса интерпретираног кроз визуру деконструкције и транспозиције традиционалних атрибута куће оличава зграда Факултета ликовних уметности (1988-90) Бранислава Митровића и Слободана Лазаревића. Многе ауторе "меког" сензибилитета попут Милоша Константиновића (Лутрија Србије у Ускочкој 4-6, 1990) или Јосипа Пиласановића постмодерна врло креативно инспирише. У првом реду то се односи на Ј. Пиласановића који реализује пословне објекте

(СЛИКА 13)

"MAG-intertrade" (1987-90) и "STECO" (1990-92) где постмодерни концепт добија на снази израза. (СЛИКА 14)

Крајем осамдесетих година кућа породице Челар (1989-91) Бранислава Стојановића и Светлана Лекића, сјајно промовише тему приватне куће која ће током деведесетих доживети праву експанзију различитих стилских интерпретација. (СЛИКА 15)

(СЛИКА 14)

(СЛИКА 15)

Архитектура конфликтног, хаотичног друштва и контрадикторности (1991-2000)

Последња деценија XX века донела је драстичне конфликте и турболентне друштвене промене које су се на пољу архитектуре одразиле у виду произвођења хаотичне архитектуре без смисла. Међутим, контрадикторност овог периода огледа се у томе што је упркос врло неповољних околности изграђен и мањи број вансеријских дела изузетног квалитета. Преовлађују ексклузивне архитектонске теме, од обнове класичне форме палате у историјском језгру центра града, преко луксузних породичних вила до објеката високе технологије. Већину од ових објеката у стилском погледу одликује примена искуства деконструкције, неомодерне и "High-Tech"-а као и врло богата материјализација. Генеза основне идеје о обнови традиционалне београдске палате, може се пратити на новоизграђеним примерима из Кнез Михаилове улице. Код палате "Кристал" (1990-95) препознаје се труд аутора Спасоја Крунића, Миће Рајковића и Реље Костића да касномодерном формом без употребе цитата досегну ефекат историјског контекста главне београдске улице. (СЛИКА 16)

У другом примеру, палати "Прогрес" (1995), аутори Миодраг Мирковић и Љубодраг Мангов примењују "стаклену фасаду" као "screen" на коме се рефлек-

тују околне историцистичке зграде и тако стварају илузију еклектичке сентименталности. (СЛИКА 17)
 Сасвим различит приступ имају Б. Митровић, В. Милуновић и Д. Тешић, тим снажних индивидуалности, са палатом "Zepter" (1997-99) у улици Краља Петра. Основни деконструктивистички концепт подвлачи тежњу аутора да се нова палата постави као контраст и контрапункт окружењу. (СЛИКА 18)

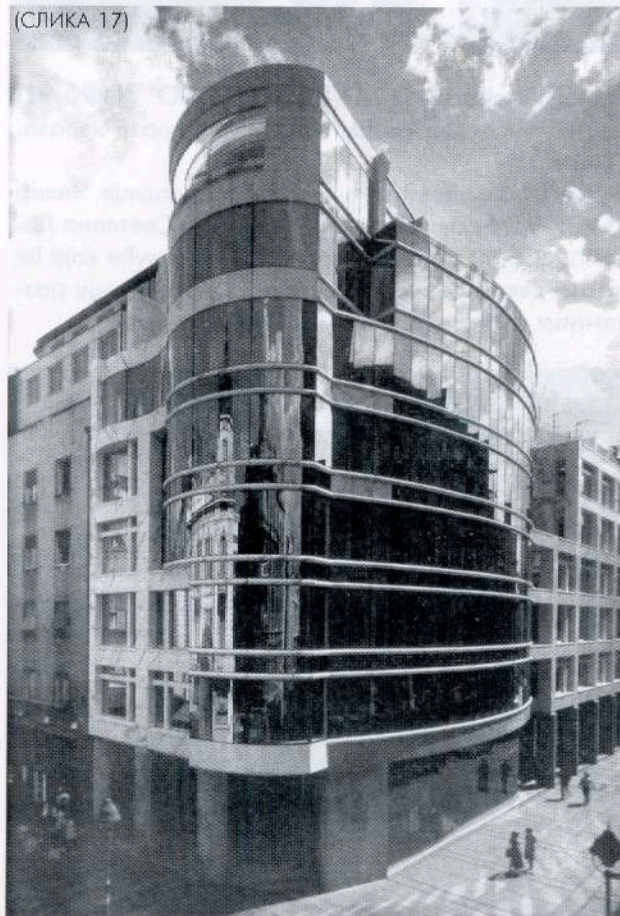
(СЛИКА 16)

Такође у радијусу личног, интровертног и неомодерног, ауторског рукописа Србољуба Рогана мора се читати и палата пословног објекта у Толбухиновој улици 31-33 из 1990-91. (СЛИКА 19)

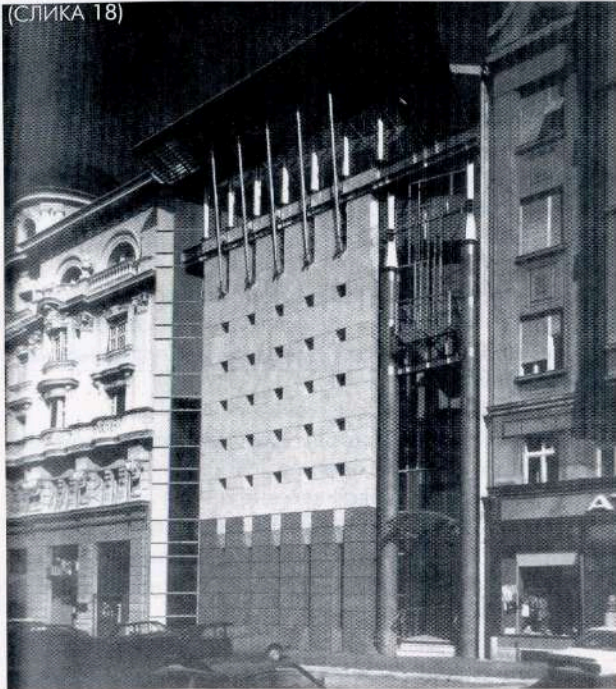
Особену појаву у деведесетим годинама представља личност и дело архитекте Марија Јобста. Његов експресивни рукопис, проистекао из интензивне маште интровертног уметника, обликује неколико вансеријских објеката снажне скулптуралне форме и ликовности. То су у првом реду бензинска пумпа "Дејтон-Југопетрол" (1995) (СЛИКА 20) и Блок 12 на Новом Београду (1997-98).

(СЛИКА 17)

Неконвенционални план утицаја препознаје се у објектима изграђеним за потребе деце на Сунчаној падини на Бановом Брду у Београду. Обданиште "Бајка" (1992), Бранислава Реџића и Драгана Ивановића, одражава вишезначни концепт загонетке архитипског односа кућа-дете-пејзаж. Други објекат основна школа "Милош Црњански" (1991-92), Зорана Јовановића и Борислава Поповића, обједињује искуство модерне и дух постмодерног доба. Хармонична уравнотеженост сложене структуре и промишљеног идејног концепта створили су школску зграду која одише елегантном скалом класичне једноставности. (СЛИКА 21)

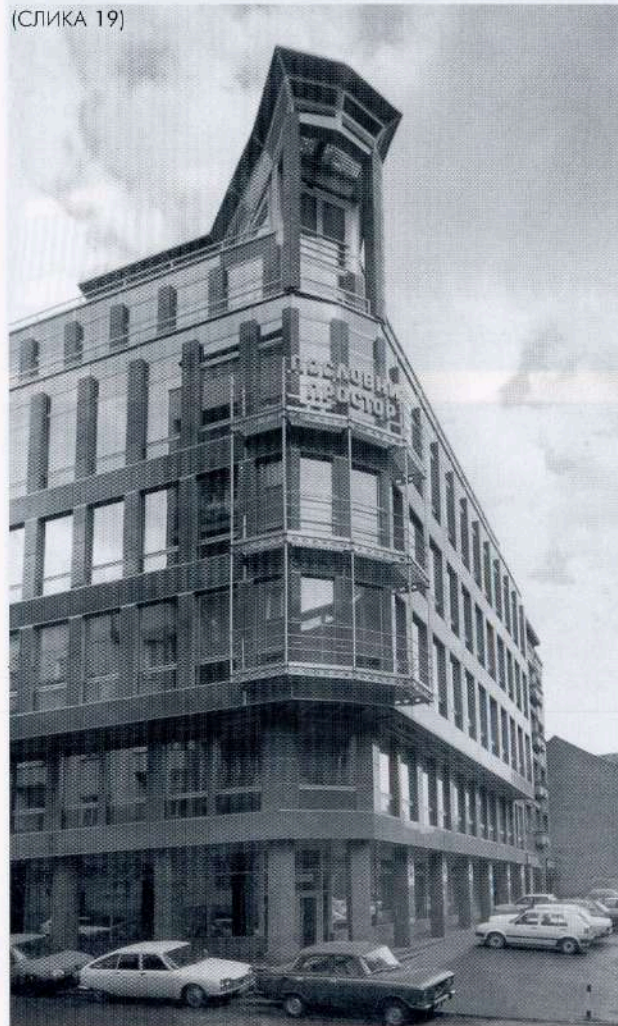
Хетерогеност и отвореност за широку скалу утицаја, као општи светски архитектонски тренд на нашој архитектонској сцени производе дела која сугеришу приближавање светским стандардима. Палата ТВ "Пинк" (2001), Александра Спајића, има савршен формални израз за своју технолошку намену. Овај објекат по свим параметрима оличава светски (СЛИКА 18)

стандард и успоставља, упркос полемика, континуитет са "Сава" центром (1977), објектом који је такође суверено пренео светски архитектонски модел у наш локални архитектонски миље. (СЛИКА 22)

Мр Љиљана Милетић Абромовић

(СЛИКА 19)

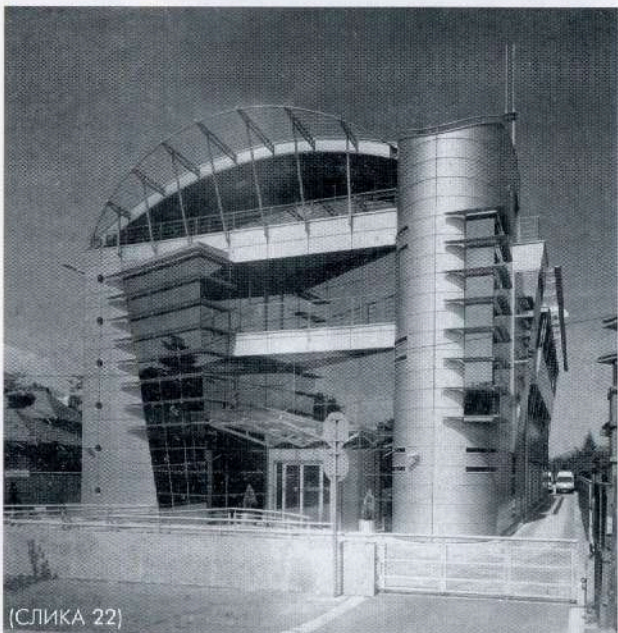

(СЛИКА 20)

(СЛИКА 21)

(СЛИКА 22)

НАПОМЕНЕ

¹ На крају текста наведена су дела у виду списка Документа II која битно одређују комплексно сагледавање периода али и као назнака опсежности најављене изложбе.

² Види: R. Venturi, *Complexity and Contradiction in Architecture*, New York 1966; A. Rossi, *L'Architettura della Citta, Padova 1966*; Ч. Џенкс, *Језик постмодерне архитектуре*, Београд 1985, *Модерни покрети у архитектури*, Београд 1986.

³ Богдан Богдановић уз подршку наставника и студената издаје "Априлски манифест" 1970. Манифест је наговестио промене у складу са светским токовима наставе архитектуре као и превагу хуманистичких идеја над техницизмом који је до тада владао у процесу образовања младих архитеката.

⁴ Изложба "Брод од камена" са предавањима П. Портогезија и А. Росија одржана је 1985. у СКЦ-у.

⁵ Групу архитеката Модерног правца основали су Милан Злоковић, Бранислав Којић, Душан Бабић и Јан Дубови, први Салон одржан је у Павиљону "Цвијета Зузорић". Види: З. Маневић, Уводни текст у каталогу Првог Салона архитектуре, Музеј Примењене уметности, Београд 1974.

⁶ Детаљна генеза, историјат, развој и домети Салона архитектуре биће показани у оквиру посебног сегмента планиране изложбе о српској архитектури у последњој четвртину XX века.

⁷ О групи МЕЧ биће касније више речи.

⁸ Д. Поповић, *Групни портрет- Нова београдска архитектура*, каталог изложбе, Београд 1982

⁹ Изложба предвиђа један сегмент који ће историографски бити посвећен групи МЕЧ са детаљним освртом на појединачне пројекте и теоријске, програмске ставове. Види: Д. Ефимовић, *Група "МЕЧ", Нова уметност у Србији*, Београд 1983.

¹⁰ А. Бркић, *Знакови у камену, Српска модерна архитектура 1930-1980*, Београд 1992, 204-208.

ДОКУМЕНТА II - РЕТРОСПЕКТИВА 1974 - 2000

(хронологија)

- Основна школа на Новом Београду (1971-72) • Петар Петровић
Самачки хотел на Карабурми у Београду (1974-76) • Петар Петровић
Палата спортова "Пионир" (1974) • Љиљана Бакић • Драгољуб Бакић
Ентеријер ЈИК банке (1971-73) • Слободан Милићевић • Миодраг Цвијић • Предраг Ђаковић
ТВ торањ на Иришком венцу • Угљеша Богуновић • Слободан Јањић • Милан Крстић
Скадарлија (1972) • Угљеша Богуновић
Бивете на извору топле воде у Врњачкој бањи (1972-75) • Михаило Митровић
Хотел "Меркур" у Врњачкој бањи (1973-78) • Милош Константиновић
Стамбени блок у Војводе Степе на Вождовцу у Београду (1973-74) • Станко Алексић
Завод за васпитање младежи у Књажевцу (1974-78) • Љупка Андонова
Стамбена зграда у Браће Југовића 10 у Београду (1977) • Михаило Митровић
Пословна зграда "Енергопројекта" на Новом Београду (1976-78) • Александар Кековић
Стамбено насеље са рекреационо-друштвеним центром у Челареву (1977) • Љиљана Јовановић Анђелковић
Хотел "Путник" у Новом Саду (1979-81) • Милан Марић
Спомен комплекс и музеј битке на Батини (1979-81) • Милорад Бербаков
Реконструкција града, континуитет, традиција, савременост, будућност - Комуникација 1978
Институт за примењену физику, Нови Београд (1978-79) • Зорана Стојнић
Погонска зграда београдских електрана, Топлана Нови Београд (1978) • Милица Штерић
"Гранд" хотел, Зграда СДК, Зграда "Електрокосова", све у Приштини • Драган Ковачевић
Аутоматска централа у Жаркову (1976-78) • Весна Вујица
Мотел "Млинарев сан" у Ариљу • Михалио Митровић
Дечије Обданиште у Ивањици (1976) • Петар Вуловић
Конгресни центар "Сава" (1976-78) • Стојан Максимовић
ОШ "Седам секретар СКОЈ-а" у Блоку 23, Нови Београд (1968-78) • Божидар Јанковић
Аутоматска телефонска централа у Блоку 29, Нови Београд (1979) • Владимир Блажин
Хотел "Јагодина" у Јагодини (1979) • Милош Константиновић
Линеарни град (1978) • Весна Вујица
Зграда ЦКСК Црне Горе у Подгорици (1979) • Радован Зековић
Трафостаница "Филмски град" (1978-79) • Александар Ђокић

Телефонска централа у Железнику • Пеђа Ђурашковић
Спортска дворана "Језеро" у Крагујевцу • Верољуб Атанасијевић
Кућа за одмор (1979) • Васко Милуновић • Бранислав Митровић
Саобраћајни факултет у Београду (1978-80) • Дејан Настић
Филијала Војвођанске банке, Пећинци (1979) • Бранимир Гановић
Улица, Кућа архитекте, Породична кућа, Спомен парк "Јајинци", Соларна кућа (1980) • Група "МЕЧ"
Реконструкција хотела "Бристол" у Београду (1977-78) • Мирослав Крстоношић
Стамбена групација А5 и А9 Кнежевац Кијево у Београду (1975-80) • Александар Ђокић • Михаило Чанак
Детаљни урбанистички план Славије (1978-80) • Борислав Стојков
Галерија Милене Павловић Барили у Пожаревцу (1980) • Зоран Јаковљевић
Уређење и заштита меморијалног комплекса Новог гробља у Београду (1979-80) • Мирјана Лукић
Хотел "Путник" у Новом Саду (1979- 81) • Милан Марић
Хотел "Интерконтинентал" у Београду (1978-79) • Стојан Максимовић
Клинички центар Медицинског факултета у Београду 1975-78) • Драгош Балзарено • Владета Стојаковић •
Јелисавета Ерцеговац • Олга Николић • Милун Стамболић
Стамбено насеље Церак Виногради у Београду (1982) • Миленија Марушић • Дарко Марушић
"Genex" Центар у Београду (1970-80) • Михаило Митровић
Објекат Нове ВМА у Београду (1973-81) • Јосип Осојник • Слободан Николић
Омладински хотел "Младост" у Београду (1981) • Миодраг Мирковић • Бранислав Стојановић
Хотел "Љубовић" у Титограду (1980-82) • Љубивоје Хорватов • Димитрије Иванчевић • Зоран Бадњевић
Реконструкција Чубурске чаршије (1982) • Светлана Старец • Љиљана Радосављевић
Кућа у кући, Изложбени павиљон "Књаз Милош" у Аранђеловцу (1983) • Група "МЕЧ"
Зграда поште и телекомуникације у Јагодини (1980-83) • Димитрије Иванчевић • Зоран Бадњевић
Al Khulafa Street Development Project, Baghdad, Iraq (1980-83) • Зоран Бојовић
Модна кућа "Беко" у Кнез Михаиловој улици у Београду (1980-81) • Томослав Марковић
Реконструкција делова градског ткива Кикинде (1977-83) • Предраг Цагић • Боровоје Јовановић
Стамбени блок Дедиње II у Косте Рацина ул. (1981-83) • Зоран Жупаневац
Уређење парка на обали Дунава (1982-83) • Милун Стамболић
Урбанистички пројекат обнове пет блокова на Врачару у Београду (1983) • Борислав Стојков • Михаило
Тимотијевић
Самоуслужни ресторан "Снежана" у Београду (1985) • Душан Тешић
Блок 24 на Новом Београду (1985-89) • Богдан Славица • Влада Славица
"Простори за слободно време" Комуникације (1985) • Предраг М. Јанић • Јованка Тасовац
Банка у Ваљеву (1986-88) • Предраг Ђукић • Нада Ђукић
ДУП X месне заједнице "Јанко Лисјак" на Врачару (1985-92) • Предраг М. Јанић

Стамбена згада у Ул. Краља Милутина 48 у Београду (1983-85) • Александар Ђокић

Стамбена архитектура у блоку између ул. Пролетерских бригада, Молерове, Кичевске и И. Милутиновића (1985) • Инвест биро (Михаило Тимотијевић • Зоран Жунковић • Игор Марић • Јанко Живанчевић)

Стамбено пословна зграда Топличка 1, Титово Ужице (1985) • Бранислав Митровић

Пословна зграда СДК, Нови Београд (1986) • Петар Вуловић

Зграда Беобанке на Славији у Београду (1986- 2003) • Грујо Голијанин

Фасада Југословенског драмског позоришта у Београду (1985-86) • Ђорђе Д. Бобић • Чедомир Васић

Интерполација стамбеног блока у Ружићевој ул. на Дедињу (1986) • Зоран Жупањевац

Уређење простора Вуковог споменика у Београду (1987) • Мирјана Лукић

Стамбена зграда у Молеровој улици 64-66 у Београду (1987) • Мирослава Петровић Балубић • Михаило Тимотијевић

Санација и ревитализација ЗОО врта у Београду (1987) • Инвест биро (Игор Марић • Љубина Тасић Стефановић • Стеван Мићић • Анамарија Ковенц Вујић)

Двојна породична кућа на Дедињу (1986-88) • Дарко Марушић • Миленија Марушић • Жељко Гашпаревић

Љубљанска банка у Приштини (1985-88) • Зоран Зекић

Реконструкција Кнез Михаилове ул. у Београду у пешачку улицу (1987) • Бранислав Јовин

Пројекат санације, реконструкције и изградње Народног позоришта у Београду (1986-89) • Љубомир Здравковић • Слободан Дрињаковић

Дипломатско стамбено насеље на Бановом Брду у Београду (1979-86) • Драгислав Терзић

Кафе бар "Фреска" у Београду (1986-87) • Ика Глигоријевић

Кућа Југословенско-норвешког пријатељства у Горњем Милановцу (1988) • Александар Ђокић

Пројекат за уређење Трга Св. Марка на Ташмајдану (1987) • Светислав Мартиновић • Небојша Мињевић • Богдан Славица • Душко Филиповски

Истраживачко развојни институт Електронске индустрије - ИРЕТЕЛ у Земун пољу (1985-87) • Милун Стамболић

Стамбени објект Н-16 у Новом Саду (1986-88) • Бранислав Митровић

Дом за децу лишену родитељског старања у насељу "Браћа Јерковић" у Београду (1987-89) • Миодраг Мирковић

Зграда лутрије Србије, Ускочка 4-6 у Београду (1985-89) • Милош Константиновић

Хотел "Славија" de lux на Тргу Славија у Београду (1989) • Предраг Ђаковић

Подземно предворје железничке станице "Вуков споменик" у Београду (1989-90) • Мирјана Лукић

Ентеријер ресторана Mc Donald's на Теразијама 27, Београд (1989) • Тамара Шкулић

Пословни објект "Срболек" у Београду (1989) • Томислав Марковић

Стамбени објекти Лиман 4 у Новом Саду и Топличка 2 у Ужицу (1985-89) • Бранислав Митровић

Пословни центар "Чумићево сокаче" у Београду (1990-91) • Милутин Гец

Управна зграда ЈАТА-а, Нови Београд (1988-89) • Марио Јобст

Реконструкција Ужица и претварање у пешачку зону (1991) • Михаило Тимотијевић • Мирослава Петровић Балубић

Стамбено насеље "Сава" у Обреновцу (1990-91) • Стеван Мићић • Мирослава Петровић Балубић • Јован Раишић • Анамарија Ковенц Вујић • Марина Божић

Пословна зграда MAG-INTERTRADE (1987-90) • Јосип Пиласановић

Блок "27. март" (1982-90) • Урош Мартиновић • Мирослав Ђорђевић

Стамбено насеље "Тополице" у Обреновцу (1993) • Србољуб Роган • Татјана Роган

Пословна зграда у Маршала Толбухина 31-33 у Београду (1990-91) • Србољуб Роган

Трговачко пословни центар "Калча" у Нишу (1990-93) • Предраг Т. Јанић

Пословни објекат "SteCo" (1993) • Јосип Пиласановић

Породична кућа Ђулизибарих, Гостиварска 59 у Београду (1993) • Јосип Пиласановић

Пословна зграда "Агробанке" у Сремској ул. у Београду (1992) • Драган Стаменовић • Драгана Перишић

Комбинована дечија установа "Бајка" на Бановом Брду, Београд (1993) • Драган Ивановић • Бранислав Рецић

Универзална хала у Блоку 25 на Новом Београду (1993) • Влада Славица

Ентеријер позоришта "Атеље 212" у Београду (1988-93) • Душан Тешић

Зграда позоришта "Атеље 212" у Београду (1988-93) • Ранко Радовић • Радивоје Динуловић

Пројекат реконструкције Бајлонијеве пијаце у Београду (1993) • Зорица Савичић • Олга Бакић • Мирјана Милановић

Пројекат Теразијске терасе у Београду (1993) • Слободан Мића Рајовић • Зоран Никезић

Основна школа "Милош Црњански" (1993) • Зоран С. Јовановић • Борислав Поповић

Кућа породице Челар у Земуну (1993) • Бранислав Стојановић • Светлан Лекић

Диспечерски центар електроприведе, Војводе Степе у Београду (1994) • Милутин Гец

Стамбено пословни објекти у Пролетерских бригада (Крунској) у Београду (1994) • Бранислав Лисичић • Живорад Лисичић

Стамбена групација "Цвећара" у Аугуста Цесарца на Дедињу у Београду (1994) • Миленија Марушић • Дарко Марушић

Ресторан с рибарницом на Бановом Брду (1994) • Ђорђе Милетић

Ноћни клуб XL у Београду (1995-96) • Мустафа Мусић

Тенис клуб "Врачар" у Београду (1994-97) • Мустафа Мусић

Ревитализација, реконструкција и адаптација зграде Вукове Задужбине у Београду (1997-98) • Светлана Иванчевић • Душан Тешић • Предраг Петковски

Резиденција у Лацковићевој ул у Београду (1994-97) • Сањин Грбић

Двојна вила у Лацковићевој ул у Београду (1994-97) • Ружица Божовић Стаменовић • Драган Стаменовић

Палата "Zepher" у Београду (1991-97) • Бранислав Митровић • Василије Милуновић • Душан Тешић

Бензинска пумпа "Дејтон-Југопетрол" на Новом Београду (1995-96) • Марио Јобст

Вила у Краља Владимира 9 на Вождовцу (1999) • Светислав Тодоровић • Јелена Ерцеговац Тодоровић
Стамбено пословна зграда Блок 12 на Новом Београду (1999) • Марио Јобст
Кућа породице Кулић, Београд (1994-95) • Бранислав Ацић
Тениски центар "Gemax", Бањички венац 286 у Београду (1996-99) • Горан Војводић
Ентеријер поште Београд 3 у Змај Јовиној (1999) • Душан Тешић
Југословенски павиљон ЕХРО 98, Лисабон, Португалија • Огњен Ђуровић
Кафе "Face" у Београду (1999) • Богдан Славица • Светислав Мартиновић • Ђорђе Гец
Вила "С" у Београду (1997-2000) • Мустафа Мусић
Три виле на Сењаку у Београду (1998-2000) • Ева Ваништа Лазаревић
Пословна зграда ТВ Пинк у Београду (2001) • Александар Спајић
Тржни центар "Миленијум" у Спасићевом пасажу у Кнез Михаиловој у Београду (1992-2000) • Стеваан Мићић
"Делта сат 2000" на Тргу Републике у Београду (2000) • Ксенија Булатовић • Игор Чубра • Јелена Булатовић

Љ. М. А.

НАПОМЕНА: Услед недостатака података о настанку неколицине дела, наведена је година њиховог излагања на Салону архитектуре.

КАТАЛОГ ИЗЛОЖБЕ ДВАДЕСЕТ ПЕТОГ САЛОНА АРХИТЕКТУРЕ

издавач:

МУЗЕЈ ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ
ВУКА КАРАЏИЋА 18, БЕОГРАД

E-mail: mpu@yubc.net

за издавача:

ИВАНКА ЗОРИЋ, директор Музеја

концепција каталога и изложбе:

мр ЉИЉАНА МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ, кустос

аутори текстова:

ЈЕВЋА ЈЕВТОВИЋ

мр ЉИЉАНА МИЛЕТИЋ АБРАМОВИЋ

редакција:

мр ЕВГЕНИЈЕ БУИЋ, кустос

МАРИЈАНА ПЕТРОВИЋ РАИЋ, кустос

мр МИЛИЦА КРИЖАНАЦ, кустос

секретар редакције:

АНДРИЈАНА МАТАЈИС, кустос библиотекар

лектор:

ЈЕЛЕНА ЛУТРОВ

графичко обликовање:

МАЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ д.и.а.

односи са јавношћу:

мр МИЛИЦА ЦУКИЋ, кустос

штампа:

БЕОГРАФ, фебруар 2003.

тираж:

500

ISBN 86-7415-078-0

